

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

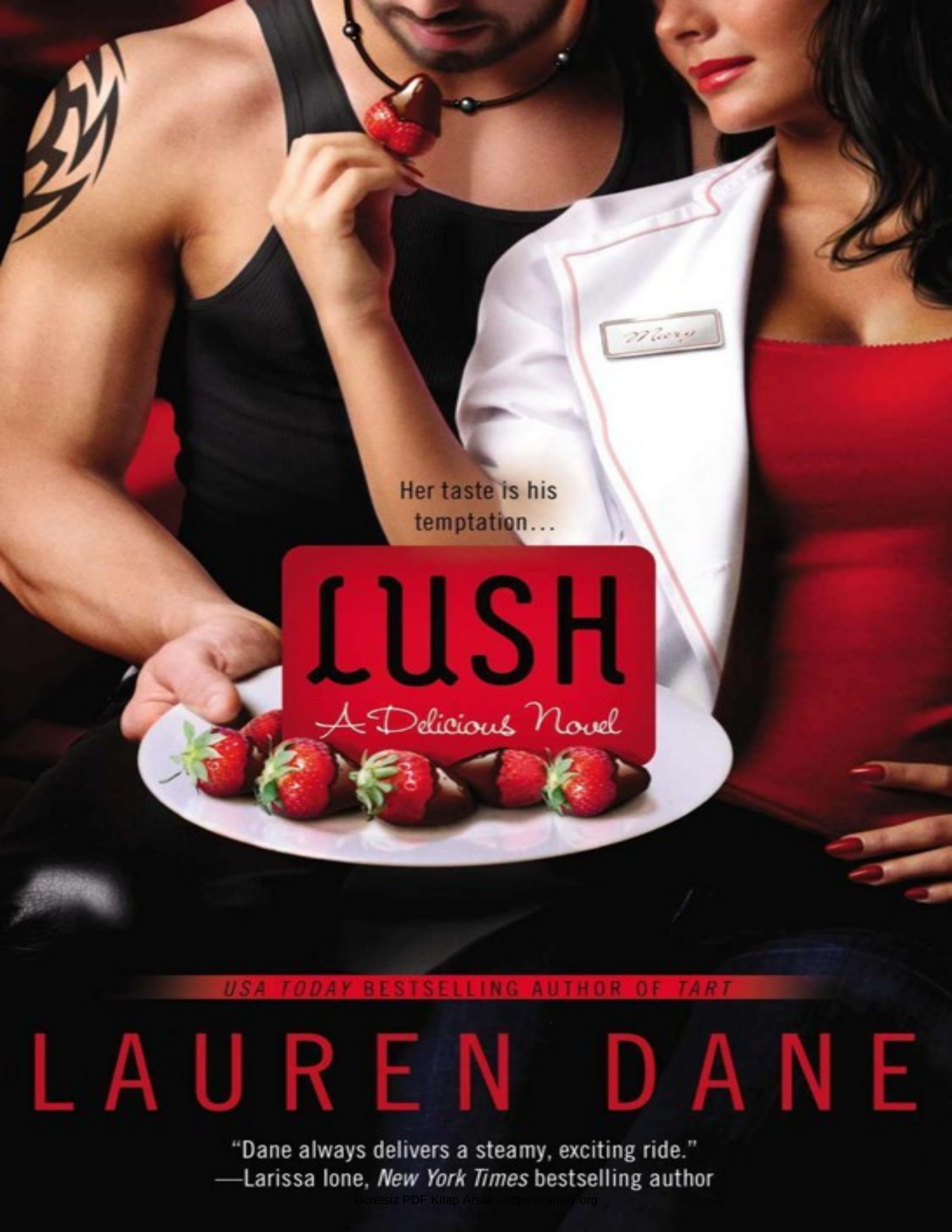
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Her taste is his
temptation...

LUSH

A Delicious Novel

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR OF *TART*

LAUREN DANE

"Dane always delivers a steamy, exciting ride."
—Larissa Ione, *New York Times* bestselling author

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://trantey.org>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Övgü için

Tart

"Bayan Dane yine yaptı yapacağını. Bu kitap cehennem gibi ateşli ve mükemmel yazılmış."

-Under the Covers Kitap Blogu

"Vişne cipsi kadar şahane. Duygusal, görkemli ve baştan çıkarıcı."

-RT Kitap Yorumları

"Karmaşık ilişkiler içeren, duygu yüklü bir roman. Dane'in sizi gerçekten hikâyenin içine çeken olağanüstü bir yazım tarzı var."

-Karanlık Peri
Masalları

"Seksi ve erotik ... Duygusal açıdan zengin bir hikâye."

-Fresh Fiction

"Lauren Dane'in kişiler arası ilişkileri yazma konusunda bir yeteneği var."

-HeroesandHeartbreakers.com

Övgü için

Karanlığın Kalbi

"Taze, eğlenceli, hızlı tempolu paranormal romantizm, büyüleyici sihir, alaycı, cesur bir kahraman ve günah kadar seksi bir kahraman, çok yetenekli, her zaman muhteşem Lauren Dane'in bu yeni cadı serisine cazibe katıyor!"

-Lara Adrian, *New York Times* çoksatan yazarı

"Dane her zaman ateşli ve heyecanlı bir yolculuk sunuyor... beni daha fazlasını ister halde bırakıyor!"

-Larissa Ione, *New York Times* çoksatan yazarı

"Elden bırakılamaz ... Harika karakterler, harika bir dünya inşası ve her zamanki gibi leziz bir romantizm. Bu kitabı elinize alırsanız, öğleden sonrayı boş geçirdiğinizden emin olun."

-Ann Aguirre, ulusal çok satan yazar

Lauren Dane ve romanları için daha fazla övgü

"Devrelerinizi kızartabilir."

-*The Best Reviews*

"Göz kamaştırıcı ... Duygular, entrikalar ve tensel zevklerle dolu bir hız treni . . . Kendimi kaptırmıştım."

-Vivi Anna, *Glimmer* kitabının yazarı

"Erotik ... Gece geç saatlere kadar okumaya devam edeceğinizden emin olabilirsiniz."

-Anyia Bast, *New York Times* çoksatan yazarı

"Tek kelimeyle ... inanılmaz."

-*RT Kitap Yorumları*

Lauren Dane'in Berkley Heat kitapları

İÇTEN DIŞA
ÇIPLAK KALMAK
ASLA YETERLİ
DEĞİLDİR
GİZLİ KAPAKLI
AMANSIZ
DOYUMSUZ
BÜYÜLENMİŞ
BÜYÜLENMİŞ
TART
LUSH

Lauren Dane'in Berkley Sensation kitapları

KARANLIĞIN KALBI
KAOS YANIYOR
BATIYOR

Antolojiler

TANGO İÇİN ÜÇ
(Emma Holly, Megan Hart ve Bethany Kane ile)

ŞEREFLİ
(Maya Banks ile)

Özel Ürünler

AÇIK BIRAKILDI

LUSH

LAUREN DANE

ISI| NEW YORK

BERKLEY YAYIN GRUBU
Penguin Group Penguin Group (USA) Inc.
tarafından yayımlanmıştır.
375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD

ABD / Kanada / İngiltere / İrlanda / Avustralya / Yeni Zelanda / Hindistan / Güney Afrika / Çin

Penguin Books Ltd., Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, London WC2R 0RL, England Penguin Group hakkında daha fazla bilgi için penguin.com adresini ziyaret edin.

Bu kitap The Berkley Publishing Group'un orijinal bir yayınıdır.

Telif hakkı© 2013 Lauren Dane.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.

HEAT ve HEAT tasarımı Penguin Group (USA) Inc. şirketinin ticari markalarıdır.

eKitap ISBN: 978-1-101-62213-1

Kongre Kütüphanesi Yayın Verileri Kataloglaması

Dane, Lauren.

Lush / Lauren Dane. - Heat ticari ciltsiz baskı.

s. cm.

ISBN 978-0-425-25608-4

1. Erotik kurgu. I. Başlık.

PS3604.A5L87 2013

813'.6-dc23

2012031812

YAYINCILIK GEÇMİŞİ

Heat ticari ciltsiz baskı / Nisan 2013

Kapak resmi Tony Mauro
tarafından yapılmıştır. Kapak
tasarımı Rita Frangie tarafından
yapılmıştır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Yayıncı, yazar veya üçüncü taraf web siteleri veya içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

ALWAYS LEARNING

PEARSON

Bu Ray için.

TEŞEKKÜRLER

Lush'ın yazımı boyunca sanatlarıyla bana eşlik eden ve açan tüm müzisyenlere özel bir teşekkür: Lykke Li, Kings of Leon, Garbage, Neko Case, Foo Fighters ve çok daha fazlası.

Mary, Fatin ve Renee-üçünüze de bir insanın isteyebileceği en iyi beta okuyucular olduğunuz için teşekkür ederim.

Leis Pederson, harika editörüm - bu işte beni daha iyi hale getirmek için yaptığınız tüm sıkı çalışmalar için teşekkür ederim.

Her zamanki gibi menajerim ve arkadaşım Laura Bradford'a teşekkür ederim.

Arkadaşlar-Megan Hart, iyi bir bifttek bağlantısını her zaman takdir eder. Adını Vermeyeceğim Liste'deki Gizli Yazar Illuminati Ninjalarım-desteğiniz, kahkahalarınız, kızgınlığınız ve yazarlık, yayıncılık ve seksi erkekler gibi diğer önemli konularda verdiğiniz sonsuz bilgi ve eğitim için hepinize çok teşekkür ederim.

*Ama bırakın birlikteliğinizde boşluklar olsun ve bırakın
göklerin rüzgârları aranızda dans etsin. Birbirinizi sevin ama
Bir sevgi bağı oluşturmayın: ruhlarınızın kıyıları arasında
hareketli bir deniz olsun.*

-KHALIL GIBRAN

İçindekiler

[Övgü](#)

[Ayrıca Lauren Dane](#)

[tarafından Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif Hakkı İthafı](#)

[Teşekkür Epigraf](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

Bölüm 25

DAmien arkadaşı Adrian'ın sırtını sıvazladı. "Davet için teşekkürler."
Adrian Brown çenesini eğdi. "Gelmek için şehirde olmana sevindim. Stüdyoda benimle bu kadar çok birlikte olduktan sonra en azından bunu yapabilirdim." Adrian'ın bir ihtiyacı vardı. Damien bir davulcuydu.
Hikayenin sonu.

Ayrıca Adrian ve kız kardeşi Erin saygı duyduğu biriyle çalışmak harikaydı.

On dokuz, yirmi ve yirmi iki yaşlarından beri kardeşleriyle birlikte bir müzik grubundaydı. Birlikte pek çok müzik yapmışlardı, birbirlerini iyi tanıyorlardı, çoğu zaman sihirle çalışıyorlardı. Ama başka insanlarla çalışmak ruhuna iyi geliyordu.

Adrian'la birkaç yıl önce tanışmış ve anlaşılmışlardı. Hatta aynı menajeri ve plak şirketini paylaşıyorlardı.

Ayrıca, Seattle'ın hemen karşısında olmasına rağmen küçük kasaba cazibesiyle Bainbridge'i sevdi.

Bu gece Adrian'ın nişan partisiydi. Bir ay içinde sevgili Gillian'la evlenecekti, Damien'ın geri döneceği başka bir şey daha vardı.

" gelin. Gillian'ı arıyorum ve bahse girerim mutfakta Jules ya da Mary'yi yerinden oynatmaya çalışıyordur."

Partinin düzenlendiği muhteşem eski çiftlik evi, masalar ve sohbet alanlarıyla dolu bahçenin arka planını oluşturuyordu. Neyse ki o gün yağmayan yağmur ihtimaline karşı küçük çadır alanları vardı. Ağaçlardaki güzel ışıklar ve her yerde yanıp sönen mumlar.

Güzeldi. Basitti. Arkadaşlarla ve doluydu. Ona ailesinin yaşadığı çiftliği hatırlatıyordu.

"Bunun gibi partilere çok nadiren giderim. Keşke daha sık olsa."

Ön odadan mutfığa doğru ilerlerken Adrian ona orantısız bir sırıtış attı. Damien kadın sesleri ve kahkahalar duydu ve adımlarını hızlandırdı.

"Yolun kendine has güzellikleri var. Güzel oteller-eskiden olduğundan çok daha güzel

Yine de günler. Bir sürü yere seyahat. Havalı partiler. Ama bu hayat?" Adrian, köşeyi dönüp hareket dolu bir mutfağa girdiklerinde el salladı.

"Arkadaşlarım ve ailemle birlikte. Paparazzi yok. Drama yok. Sadece harika yiyecek ve içecekler. Bu beni topraklanmış ve akıllı başında tutuyor. Beni mutlu ediyor."

Damien da aynı fikirdeydi. Hızlı arabaları, partileri ve hızlı kadınları sevmesine rağmen, tüm ailesinin yaşadığı çiftlikteki yavaş tempoyu takdir ediyordu. Bu gece burada oyun olmayacaktı. Etkilemek ya da etkilemeye çalışmak için etiketlenmiş insanlar olmayacaktı. Gerçek insanlar vardı ve Tanrı biliyordu ki buna ihtiya ı vardı.

Güzel bir sarışın arka kapıdan çıktı ve güzel bir sarışını sevdiği için hayal kırıklığına . Ama sonra onu gördü. Koyu renk saçları onu geride tutuyordu. Yüzündeki bukleler hapsedildikleri yeri zorlasa da.

Tezgâhın  zerine eğilmiş, bir domatesi dilimliyordu. Elleri kırmızı etin üzerinde parlıyordu. Hayatı boyunca yüzlerce kez domates kesen kadın görmüştü ama hiç odun kesmemişti. O ana kadar.

Başını kaldırıp baktığında, Gillian başını Curly'nin omzuna koymuş, o da kahkahalarla gülüyordu. Gillian arkadaş canlısı ve tatlıydı ama bu kadın arkadaşının yanında açıkça rahattı, tamamen a ıktı.

"İngiliz, işte buradasın." Adrian  p c k vermek için nişanlısının yanına gitti.

Gillian ona gülümsedi. "Mary'yi buradan kovmaya çalışıyordum. Jules'u çoktan . Tanrıya şükür Cal bu konuda yardım etmeye fazlasıyla istekliydi. Ama Mary zorluk çıkartıyor."

Mary. Ah, bir isim o zaman.

Mary Gillian'a kasvetli bir bakış attı. "Otoriteyle sorunlarım var." Damien güldü.

Kıvrıcık başını kaldırıp onunla göz göze geldi. "Merhaba. Damien Hurley, Gideon'un mutfağında duruyor."

Ve sonra ... kızardı. Damien en son ne zaman kızardığını hatırlayamıyordu ama uzun zaman olmuştu.

"Mary Whaley, bu Damien Hurley. Damien, bu Mary; o tıka basa yiyeceğiniz yemeklerden sorumludur. Bu konuda bana güvenin. Bir kere başladınız mı, duramazsınız. Kendisi aynı zamanda çok sevgili dostumuzdur."

Gillian bir kolunu Mary'nin omzuna dolamış, ışıl ışıl parlıyordu. Belli ki çok gururluydu. Damien da aynı şekilde karşılık vermekten kendini alamadı.

"Elini sıkardım ama benimkiler domatesle kaplı." Ellerini kaldırdı. "Bekle, elimi yüzümü yıkayayım."

Kadının lavaboya doğru ilerleyişini izledi. Ellerini titizlikle yıkarken omzunun üzerinden garsonlardan biriyle konuştu. ve sonra önlüğünü çıkardı.

Vay canına.

Önlüğün altına kıvrımlarını saran bir elbise giymişti. Ve kıvrımları vardı.

"Bu rengi seçtiğine çok sevindim." Gillian gülümsedi ve Damien da aynı fikirdeydi.

"Ahududu şerbeti." Damien bunu yüksek sesle söylemek istememişti.

Mary elini uzatarak ona baktı. Damien elini iki elinin arasına aldı, onun yerine parmak eklemlerini öpmek için

eğildi. "Sizinle tanıştığım memnun oldum."

"Lütfen annene seni doğru yetiştirdiğini söylediğimi söyle."

"Vanilya ve tarçın gibi kokuyorsun." Neden aptalca şeyler geveleyip duruyordu, hiçbir fikri yoktu. Normalde bu konuda çok daha becerikliydi. "Bu arada bu bir iltifat."

Güldü. "Kardeşim Cal için biraz kahve yaptım. İçinde vanilya ve tarçın olmasını sever."

Gülüşünün sesi hoşuna gitmişti.

"Mary, hemen mutfaktan çık. Personelini yeterince rahatsız ettiğini biliyorum. Her şey harika. Bu partinin tadını çıkarmanı istiyorum ve sana daha fazla iş yapmayı yasaklıyorum." Gillian tepsiden bir şey kaptı ve Adrian'ın ağzına attı.

"Tamam, . Sadece her şeyin mükemmel olmasını istiyorum."

Damien kolunu büktü ve ona uzattı. "O zaman dışarı çıkalım mı?"

"Pekala."

* * *

Yani, evet, Gillian'ın yemekle uğraşmasına ancak bir tahammül edebileceğini, sonra da durup partinin tadını çıkarması için başının etini yiyeceğini biliyordu. Ama bununla oyununu mu geliştirecekti?

Damien Hurley masanın karşısında oturmuş, Adrian ve Gillian'ın oğlu Miles ile şampanya içip gülüşürken Miles tabağını kapıp arkadaşlarıyla birlikte uzaklaştı.

Şahsen televizyon ekranında olduğundan bin kat daha etkileyiciydi. Uzun ve uzun boyluydu - ve onun uzun ve uzun boylulara karşı bir zaafı vardı.

Sırık gibiydibaşını kaldırdığında onu Adrian'la birlikte mutfakta dikilirken bulduğunda odadaki havayı kaplıyor gibiydi.

Koyu renk saçları vardı, biraz fazla uzundu, bu yüzden arada bir gözünün üzerine dökülüyordu, yüzden geri itmek zorunda kalıyordu. Pazılarındaki kaslarla harikalar sıradan bir hareketti bu. Davul gibi kaslar.

Bir haydutun gözleri, derdi annesi. Büyük, saçları koyu kirpiklerle çevrili. İçlerindeki mizah ışığıyla zeki. Dudakları düzgünce kesilmiş bıyık ve sakal tarafından çerçeveleniyordu. Kadın, adamın vücudunda bir sürü harika mürekkep olduğunu da biliyordu, ancak bunların çoğu giydiği kıyafetler.

Enerjisi vardı. Rahatladığında bile bu enerjiyle mırıldanıyor gibiydi. Kendisi de aynı türden olduğu için bundan hoşlanıyordu. Ve adam onun parmak eklemlerini öptü. Kim parmak eklemlerini öper ki?

"Edepsiz şeyler mi düşünüyorsun?" Daisy, Mary'nin yanındaki sandalyeye kaydı. "Eğer öyleyse, itiraf et."

Daisy, Mary'nin en yakın, en sevgili arkadaşıydı. Çok az filtresi vardı, Teksas'tan daha büyük bir kalbi vardı, inanılmaz yetenekli bir sanatçı ve dansçıydı ve kesinlikle muhteşemdi. Diğer özellikleri olmasaydı, onu hiç sevmemek kolay olurdu.

Damien dönerek onunla göz göze geldi. "Kirli, ha? Hepimizin duymaya ihtiyacı var."

Mary, itiraf etmek gerekirse, Daisy'ye ikinci bir bakış atmamasına şaşırmıştı. Daisy, yukarıda bahsedildiği gibi muhteşemdi.

"Ona aldırmayın. Sorun çıkarmaya çalışıyor." Mary Daisy'ye doğru bir el salladı.

Daisy güldü. "Doğru. Ama bu yüzündeki ifadeyi bilmediğim anlamına gelmiyor."

"Dürtecek yakışıklı bir erkeğin yok mu senin?" Mary etrafına bakınıp Daisy'nin erkek arkadaşı Levi'yi . Erkek arkadaşı. Sevgilisi. Her neyse. Birlikte güçlü bir şey bulmuşlardı ve Mary Levi'den çok hoşlanıyordu. Çok az insan arkadaşı için yeterince iyi olabilirdi. O olmayı başardı.

"Brody ile dövmele hakkında konuşmaya gitti. sen kimsin?" Daisy Damien'a gülümsedi.

"Bu Damien, Adrian'ın bir arkadaşı. Damien, bu Daisy." Gillian tanıştırmayı yaptı.

"oldum." Daisy elinde bir tepsiyle geçmekte olan servis elemanını yakaladı. "Bu ne? Bunu henüz içmedim."

"Peynirli ve prosciutto'lu incir. Bunları daha birkaç gün önce yemiştiniz."

"Oh, evet. O zaman birkaç tanesine ihtiyacım var çünkü muhteşemler."

Ona sadık

Mary, Daisy'nin üç küçük tabak alıp masaya koymasını izledi. "Bir tane de senin için aldım Damien, çünkü sende hiç yoktu ve olmalıydı." Birini ona doğru itti ve sonra kendi tabağına daldı.

Damien itaatkâr bir şekilde bir ısırık aldı ve bir anlığına gözlerini kapatıp mutlu bir şekilde iç geçirdiğinde Mary terledi. Normalde insanların yemeğini beğenmesi hoşuna giderdi ama bu adam çok lezzetliydi.

"Bu." Ciddiyetle başını salladı.

bir sıcaklık doldu. "Teşekkür . İnsanlar genellikle basit yiyeceklerin ne kadar iyi olabileceğini gözden geçiriyor. Taze olması da fark yaratıyor."

Mary kendini dizginlemeye çalıştı çünkü yemek ve malzemeler hakkında konuşmayı çok seviyordu ve konuşmaya devam edebilirdi.

"O bir sanatçı. Senin müziğin var, onun yemeği var."

Mary kızardı. "Teşekkür ederim, Adrian."

"Düğünün yemeklerini de o yapıyor. Bir dahaki sefere şehre geldiğinde onun akşam yemeği kulübüne gittiğimizden emin olmalıyız. İnanılmaz güzel yemekleri var."

"Gelecek ay düğün için geri döneceğim."

Kalbi birkaç dakikalığına hızlandı. Onunla tekrar flört etmek eğlenceli olacaktı.

Adrian aralarında bir ileri bir geri baktı ve başını sallayan Gillian'a bir şeyler söylemek için eğildi. Mary, Gillian'ın yüzündeki o ifadeyi biliyordu.

"Damien ve kardeşleri bizimle turneye çıkıyor."

"Gerçekten mi? Harika. Sizi gördüm çocuklar. Aslında iki kez. Bir keresinde Gorge'daki Lollapalooza'da. Bir başka sefer Daisy ve ben arabayla San Francisco'ya seni görmeye gittik."

Daisy alnına alaycı bir tokat attı. "Tanıdık geldiğini biliyordum! Sweet Hollow Çiftliği, değil mi?"

"Bu biziz."

"O iki gösteride de çok arkalarda oturduk. Gorgeda çimlerin üzerinde. Mary ile bir yere gittiğinizde size ikramlar getirir. O yüzden

Herkes sekiz dolarlık boktan nacho yerken o taze mozzarella ve domates çıkaracak. Kuyrukta beklemek Mary yanınızdayken çok havalı."

Damien uzanıp o ağzı öpmek istedi. Mary her konuştuğunda alt dudağı o kadar sulu ve parlaktı ki Damien'ın siki nabızıyla birlikte zonklamaya başladı.

Yıldız ışığında ve ağaçlardaki peri ışıklarının parıltısında ışıldıyor gibiydi. Arkadaşlarıyla konuşurken ışıldamasını seviyordu. Yemek hakkında konuşması da hoşuna gidiyordu.

"O zaman turneye çıktığımızda bizi görmeye gelmeniz gerekecek. Bana lezzetli bir şeyler getirirsen sana çatı katından daha iyi koltuklar ayarlayacağıma söz veriyorum." Şu ağız gibi.

Ağzının bir köşesi yukarı kalktı ve bir iniltiyi bastırmak zorunda kaldı.

"Pekâlâ. Yemekle seyahat etme konusunda oldukça iyi olmaya başladım."

"Arabanın ön panelindeki bir marketten acayip bir gurme yemeği hazırlayabiliyor. İnanılmaz biri."

Damien arkadaşlarının onun hakkında konuşmalarını da çok beğenmişti. Adrian ona Gillian'adada çok yakın bir arkadaş grubu olduğundan söz etmişti. Belli ki birbirlerine duydukları sevgi gerçek ve derindi. Bu, bir insan hakkında çok şey anlatıyordu - onu en çok kimin sevdiği.

"Buraya bakıp duran adam kim?" Damien Adrian'a alttan alta sordu. Adamın bakışlarından, onun masadaki kadınlardan birinin erkek arkadaşı olup olmadığını merak etmeye başladı. Mary'nin, ki bu onu çok sinirlendirirdi.

"Bu Cal. Mary'nin ağabeyi. Karşısında oturan güzel sarışınla ve diğer sarışın adamla birlikte. O da kızla birlikte. Ve Cal ile."

Bu, bu grupta öğrendiği ikinci üçlüydü. Suda bir şey mi vardı?

Büyük kardeş bakıyor. . . Hayatı boyunca birden fazla bakışla karşılaşmıştı. Ve bu kadın her halükârda kendi başının çaresine bakabilecek durumdaydı. "Bir içki ister misin, Mary?" Ayağa kalktı.

"Evet, isterim, teşekkürler." Kadın da ayağa kalktı ve adam, kadının ayakkabılarının parmak uçlarından bir çift düzgün bacağa, göğüslerine - Tanrım, göğüslerine - uzun boynuna ve yüzüne doğru yavaşça bir tur atmaktan alamadı. Aman Tanrım.

"Bar şurada." Mary onun koluna girmeden önce avlunun karşı tarafını işaret etti.

"Adrian ve kız kardeşi gibi müzisyen olmak istediğini hep biliyor muydun?"

"En büyük kardeşim Ezra babamla birlikte çiftlikte çalışıyor. Bana ve kardeşlerime işlerini yapmamız için rüşvet verir, ahır müzik yapmak için kullanabileceğimizi vaat ederdi. Elbette o da vahşi biriydi Ezra." Birkaç yıldır gruptaydı. Ama yol, hayat herkese göre değildi. Ezra'nın şeytanları rehabilitasyon boyutundaydı ve hayatını kurtarmak için gruptan emekli olmuştu.

Geçen yıl o ahır yenilemiş ve bir ev stüdyosu haline getirmişlerdi. "Annem ve babam müzikle uğraşıyor. Koroda şarkı söylediler. Babam piyano

çalıyor ve Gitar. Bana davul aldılar. Aslında amcam babamı cezalandırmak için bana davul aldı." Güldü, bara geldiklerinde durakladı.

Kadın bir bira ısmarladı ve adam nedenini bilmiyordu ama bundan çok etkilendi. Özellikle de bahşış bırakması hoşuna gitmişti. Daha önce garson olarak ve bunun gibi partilerde çalışmış ve insanların kendisine bok gibi davrandığını görmüştü. O zamandan beri hep cömertçe bahşış bırakmıştı.

"Her neyse, taşrada yaşıyorduk, yani başka bir yerde belaya bulaşacak halimiz yoktu. Atlara ve motosikletlere bindik ve sonra ben on dokuz yaşındayken Paddy -bir sonraki en büyük kardeşim- ve Ezra gerçekten bir grup kurdular. Vaughan ve ben de onlara katıldık çünkü neden olmasın? Hepimiz reşit olduğumuzda, boktan kulüplerde çaldık ve kanepede sörf yaptık ve sonra annem geldi ve her seferinde birkaç ayını bizimle geçirdi. Bir ev kiralar, bizi besler, biz başarılı olmaya çalışırken bizim için her şeyle ilgilenirdi. Ve sonra başardık."

"Annemi şimdiden sevdim."

"Ondan hoşlanmamak imkânsız. En azından numara yapana kadar sizi rahatsız ederdi. Bizi idare etmesini istedik ama reddetti. Ama birini bulmamıza yardım etti. Adrian ve Erin'le de böyle tanıştık aslında; aynı menajeri paylaşıyoruz. Annemiz bugüne kadar müdürümüze ve para işlerine bakan kişilere göz kulak oldu. Emeklilik için birikim yapmamızı sağlamak konusunda çok akıllıdır.

"

Mary onun ailesiyle yakın görünmesinden hoşlandığını itiraf etmek zorundaydı. Müzisyenlere, özellikle de onun ve Adrian'ın seviyesindekilere algısı şımarık, benmerkezci hıyarlardan ibaretti ama gerçekte tanıştığı herkes sevimli ve sıcakkanlıydı. Hatta merkezliydi. Hatta merkezliydi.

"Peki ya siz? Bu hayat boyu süren bir şey mi? Yemek pişirmek?"

"Yemek yapmayı her zaman sevmişimdir. Küçükken kardeşlerimle oynamama izin vermeleri için onlara atıştırmalıklar hazırlardım. Tabii ki daha sonra onların benden çok daha fazla belaya bulaştığını fark ettim, bu yüzden onlarla oynamak ceza ve/veya yaralanmalar içeriyordu. Aman Tanrım. Eskiden yaptıkları şeyler." Gözlerini devirdi.

"Her neyse, istediğim şeyler için ödeme yapmamın bir yolu oldu. Sonra evimde akşam yemeklerine başladım. Ayda bir gün. İnsanlar iş hayatına atılmam gerektiğini söyleyip duruyordu. Buna inanmaya başladım. Önce bir yemek kamyonum vardı, bu bana iş ve insanlarla ilişkiler hakkında çok şey öğretti.

yönetmelikler falan. Yemek kulübü giderek daha popüler hale geldi. Birkaç catering işi almaya başladım ve bu işler çoğalmaya başladı. Böylece kamyonu bıraktım ve arkadaşım Jules ile paylaştığım bir dükkâna yerleştim. Aslında burası onun dükkânı ve aman Tanrım, basit bir soru sordunuz ve işte . Kusura bakma, çok konuşuyorum."

"Konuşmanı duymak hoşuma gidiyor, yani bu bir kazanç. Şuraya oturup partiyi seyretmeye ne dersin, sen de bana daha fazlasını anlatırsın. Jules, daha önce bana hançer gibi bakan kardeşinin yanındaki sarışın, değil mi?"

Güldü. "Öyle ? Oh, o çok aptal. Ama o benim kardeşim. Diğer kardeşim de muhtemelen öyleydi ama o Cal'den daha huysuz."

Ona bir sandalye çekti ve oturdu, ayaklarından kurtulduğu mutluydu çünkü giydiği topuklu ayakkabılar güzeldi ama çok acıtıyordu.

"Bir saniye bekleyin." Koşarak gitti ve elinde küçük tabaklarla dolu tepsiyle döndü. "Açlıktan ölüyorum, o yüzden senin yemeklerini yiyebiliriz diye düşündüm.

Sen bana gerisini anlatırken."

Birasını yudumladı. "Seni uyarmıştım. Bu arada, şuradaki sos" -işaret etti- "çileklerin üzerine koymak için mükemmel."

Denedi ve başıyla onayladı. "Nedir bu lezzet?" "Balzamik soslu kavrulmuş çilek. Beğendin mi?"

"Evet, hoşuma gitti. Şimdi, bir dükkânda çalışmaya başladınız. Devam edin. Yemek yiyor ve dinliyor ol."

"Tart adında bir fırın işletiyor. Muhtemelen, tahmin edebileceğiniz gibi, şimdiye kadar tattığınız en iyi tartlar ve diğer çeşitli harika unlu mamuller. Bu yüzden eğer fazladan varsa o akşamki catering işlerinden bazı şeyler koyuyorum ki insanlar pastasıyla birlikte satın alabilsinler. Ayrıca akşam yemeği kulübümü haftada iki kez bu mekana taşıdım ve önümüzdeki beş gün için tamamen doluyuz.

Aylardır. Birdenbire çok meşgul oldum ama beklentilerim beni gerçekten heyecanlandırdı.

Arkadaşımın bir rock yıldızıyla evleniyor olması ve benim kartımı yemek düzenlemekten hoşlanan her türlü insana vermesi de cabası."

"Vay canına. Bu harika. Tebrik ederim."

"Teşekkür ederim. Size de."

Arka planda müzik başladı ve ağzına birkaç mantar attı. "Koşmam gerek. Miles için küçük bir şey yapıyoruz. Isınma hareketleri yapmak istedi.

Bilirsiniz, düğünden önce. Bu bir sır, o yüzden Tanrım, Gillian'a söyleme."

"Duymak için sabırsızlanıyorum. Ve tabii ki sırrınız güvende. Gillian çok memnun ."

Bu Gillian'la pek paylaştığı bir şey değildi ama bir erkeği sanatıyla izlemeye bayılırdı. İster resim, ister dans, ister yemek ya da müzik olsun. Damien'ın davul setinin başına geçtiğini görmek onu ürperti ve biraz da ıslattı.

Sopaları eline almadan önce kollarını sıvadı ve Adrian'ın konuşmasını, kalabalığa ve nişanlısına hitap etmesini bekledi.

Gillian, Daisy ve Jules hepsi onu izlerken solunda duruyordu. Su geçirmez maskara sürdüğü için de memnundu, çünkü Adrian ve Miles ellerinden geleni yapmış, Gillian'ı sevgi yağmuruna tutmuşlardı. Gillian için planladıkları şey düğün daha da burnunu çekmeye değer olacaktı. Mary iki mendilli bir gün olacağını biliyordu.

"Çok şanslısın." Mary eğilip Gillian'ın yanağına bir öpücük kondurdu.

"Evet, öyleyim." Gillian burnunu çekti ve mendiliyle gözlerini sildi. "Bunu benimle paylaşmak için burada olduğun için teşekkür ederim."

"Dünya üzerinde başka nerede olabilirim ki?"

* * *

Bu onun partisi değildi. Ama yine de Mary izlerken oynamak hoşuna gidiyordu. Onun başını eğişini, kalçalarının sallanışını seviyordu. Şehvetli. Müzik çalmak ona her zaman seksi düşündürürdü ve bunu yaparken de onun kendisini izlemesini izlerdi.

Ve Bayan Mary Whaley'nin canına okuduğumu hayal ettim.

Ne yazık ki parti ilerledikçe sohbet edecek zamanları kalmadı ama bundan sonra hiç yalnız kalmadılar.

Giderken kızın yanağına bir öpücük kondurdu, kızın kızarması hoşuna gitmişti. "Gelecek ay düğünde görüşür müyüz?"

"Kesinlikle. Ben de varım ve sen de benim yemeğimi yiyeceksin." "O halde Bainbridge'e geri dönmek için iki harika neden."

T Şapkalı elbise seni çok seksi gösteriyor." Daisy, Mary'ye yukarıdan aşağıya bir bakış atarken göz kırptı.

Mary güldü ve aynada kendine son bir kez baktı. Bir saat sonra başlayacak olan düğün için giyiniyorlardı. Gillian makyajını yaptırıyordu ve gelin partisinin geri kalanı etrafta oturmuş konuşuyor ve gülüyordu.

"Öyle mi?"

"Çifte evet. Davulcu buna bayılacak."

"Bu elbiseyi onun için seçmedim." teknik olarak doğrudu çünkü gelinlik hepsinin düğünde nedime olarak giydiği bir gelinlikti. Daisy'nin üzerinde de bir tane vardı. Jules ve Adrian'ın kız kardeşi Erin de öyle.

"Kızım, onu sana bakarken gördüm. Bir ısırık almak istiyor. Ve sen de ona izin vermelisin."

"Daisy, bence gerçekten ne hissettiğini nasıl söyleyeceğin konusunda bir ders almalısın. Çok utangaçsın."

Daisy güldü. "Sana Levi'nin ağabeyi Jonah'ı ayarlamaya çalıştım ama bence o Levi'den bile daha ele avuca sığmaz biri ve senin zaten tam zaman işi. Ama küçük bir rock yıldızı aksiyonu Gillian için harikalar yarattı. Sen neden yapmayasın?"

Mary gülmemeye çalışarak başını salladı. "Tek yönlü bir aklın var." "Çünkü her zamanki gibi biraz alıyorum."

"bakarsanız" -Mary etrafına bakındı- "oldukça ateşli biri." Daisy ellerini çırpı, gözleri muziplikle parlıyordu. "Biliyordum!"

"Elbette söyledin. Sana söylemiştim."

"Onun sevimli olduğunu ve aranızda kıvılcımlar olduğunu söylemiştin. Bugün biraz alacak mısın?"

"Bugün biraz meşgulüm, arkadaşımın düğünü falan var."

"Sanırım daha önce seni sorduğunu bilmene gerek yok." Mary gözlerini kıstı. "Öyle mi?"

"Adrian'la birlikte geldiğinde mutfakta kahve içiyordum. 'Hey, Mary'yi gören oldu mu?' gibi sorular sordu. Ona büyük ihtimalle çalışanlarını takıntılı bir şekilde korkuttuğunu ama bugün daha sonra buralarda olacağını söyledim."

"Çalışanlarımı korkutmam."

Daisy mükemmel manikürlü eliyle elini salladı. Bu alışılmadık bir şeydi, çünkü genellikle tırnak etlerinde boya ve başka şeyler olurdu. "Seninle hayal kurmuyorum. Nerede olduğunu çok iyi biliyorum çünkü Jules da oradaydı. Her neyse, sorduğunda burada olmaman güzeldi. Sana biraz gizem katıyor."

"Gizem mi? Evet, bir yemek fesleğenlerin güzel ve taze olduğundan emin olmasından daha gizemli bir şey olamaz."

"Ve , değil mi?"

Mary bu soruyla alay etti. Tabii ki . Sanki başka bir şeye hizmet edecekmiş gibi.

Raven, Gillian üzerinde çalıştığı yerden döndü. "Siz ikiniz. Makyaj için hazır mısınız?"

"Olabileceğim kadar
hazırım."

"Sen orada otur, ben de ikinizi birden yapayım. Hayır, hangi renkleri kullanacağım konusunda söz hakkınız yok. En iyisini ben bilirim ve başkalarıyla iyi çalışmam.
ben sorumlu olmadığım sürece."

"Kulağa tamamen edepsiz ve otoriter geliyordu." Daisy gülümsedi.

Raven durakladı ve sonra güldü. " oldu. İlk kez aynı anda iki iş birden yapmıyorum."

"Bu ayrıntıları gerçekten paylaşman gerekiyor. Sen çalışırken bizi eğlendir."

"Bir hanımefendi öpüşmez ve söylemez. Sanırım bir hanımefendi olmamam iyi bir şey." "Anlat." Daisy öne doğru eğildi ve Mary kıpırdamadan dururken Raven

Elbisesinin üzerine örtün ki makyaj bulaşmasın.

"Jules ve Erin'e kıyasla kesinlikle sıkıcıyım."

Jules ve Erin homurdanırken Mary buna . "Sen pek çok şeysin. Sıkıcı değilsin."

Raven ... şey, sıkıcı değildi, bu doğrudu. Filtrelerden yoksundu, bu da onu küçük dozlardan daha fazlasıyla başa çıkmayı zorlaştırıyordu. Savunmasızdı, içine kapanıktı. Ama aynı zamanda Gillian'a yardım etmek için elinden geleni yapıyordu.

Raven ve Adrian birbirlerinden hiç hoşlanmasalar da. Adrian'ın kız kardeşi ve Mary'nin çok sevdiği biri olan Erin ise Raven'a hayrandı.

Bu kadının yüzeyinin altında daha fazlası vardı. Gerçi Mary tam olarak ne olduğunu bilebileceğinden emin değildi. Ya da bilmek istediğinden bile. Ama kesin olan bir şey vardı: Raven zorlayıcıydı.

Özellikle de onlara yaptığı üçlü seksin şehvetli detaylarını anlatırken. yıllar önce. Sonra tekrar, Mary'nin kaşınacak kimse olmadığı için biraz kaşındığı hissine kapıldı.

Farklı renkte bir ruj istemeyi düşündü ama Raven onu yine de görmezden gelecekti. Dövmeler, piercingler ve makyaj Raven'ın sanatıydı ve görünüşe göre seçimleri konusunda dünyadaki tüm özgüvene sahipti.

Kararını verdikten sonra da başka fikirlere pek tahammülü yoktu. Mary hayranlık mı duyuyordu yoksa sinir mi oluyordu tam olarak emin değildi. Muhtemelen ikisinden de biraz.

"Seni o pembe parlaticiya gizlice bakarken görüyorum. Pembeye ihtiyacın yok. Bu elbiseyle ve saçınla olmaz. Koyu renk gözlerin var. İşe yarasın."

"Korkutucusun."

Raven homurdandı. "Haklıyım."

Geri çekildi ve Mary'ye bir ayna uzattı. Kabul etmek , Raven gerçekten de haklıydı. "Ruj konusunda haklıydın."

"Az önce tam olarak bunu söylemedim mi? Elbette . Dokuz yaşımdan beri makyaj yapıyorum."

"Gerçekten mi? Bu bir hikâye olmalı." Daisy sırttı. "Gözlerime yaptığın şeye bayıldım."

Raven hikâyesine yapılan göndermeyi ustalıkla savuşturdu. "Ben de beğendim. Sende var bunun için mükemmel bir yüz. Vintage şey sana yakışıyor." Eşyalarını topladı. "Erin Brown, sıra sende. Şuraya geç." Omzunun üzerinden Mary ve Daisy'ye bir bakış gönderdi. "İkinizle de sonra aşağıda görüşürüz. Umarım Adrian, Gillian'ın onun için fazla iyi olduğunu fark eder." Burnunu çekti ve dikkatini Erin'e verdi.

"Kasırga gibi," dedi Daisy nefesinin altından.

Mary Daisy'ye baktı. "Evet. Ama bizim Gillian'ı seviyor, demek ki akli başında biri."

Daisy Mary'ye sarıldı. "Kesinlikle. Ayrıca? Muhteşem görünüyorsun. Aman Tanrım."

Mary kızardı ama gizlice aynaya baktı. Öyle sayılır. Eğer Damien Hurley'i görürse ve o da doğru zamanda doğru hareketi yaparsa, belki de

sadece, bilirsin, bırak o devam etsin.

"Kesinlikle Damien Hurley'le yatmayı düşünüyorsun." Jules arkalarından yaklaştı ve her ikisinin de beline birer kolunu doladı.

"Tanrım, siz hanımların erkek arkadaşları ve birden her şey seksle ilgili oluveriyor."

Jules gözlerini devirdi. "Sanırım hayatınızı gerçekten güzelleştiren birine sahip olduğunuzda, bunu arkadaşlarınız için de istediğiniz doğru. Ayrıca bu, sonrasında her kirli detayı istediğimiz anlamına geliyor."

Mary kıs kıs güldü. "Bakın, bunların hepsi varsayım. Adam seksi ve eğer magazin basını biraz olsun doğruyu söylüyorsa, seksi zamanlarıyla bir efsane. Ama bu senin Gideon ve Cal ile yaşadığın şey *değil*, Gillian'ın Adrian ile ya da Daisy'nin Levi ile yaşadığı şey *değil*. Eğer olursa, ateşli bir seks olur ve sonra biter. Ben bir ilişki aramıyorum ve onun da biliyorsun."

Sonunda yükselişe geçen bir kariyeri vardı. Yürütecek bir işi. Birlikte olması gereken ailesi ve arkadaşları. Zamanı yoktu ve romantizm için gerçek bir arzusu da yoktu. Ateşli seks? Tabii. Sonsuza kadar? Çok meşguldü.

* * *

Damien bahçede dolaşüyor, pek de sinsice olmayan bir şekilde Mary'nin yerini bulmaya çalışıyordu. Onun sesini birkaç kez duymuştu. İnsanların onun hakkında konuştuklarını duymuştu. Hatta daha önce Adrian ve Gillian'ın evinin mutfağında karşılaştığı arkadaşı Daisy'ye onu sormuştu.

Her halükarda koridordan indiğinde onu göreceğini düşündü.

Onunla ilk tanışmasından bu yana geçen bir ay içinde aklından hiç çıkmamıştı. Kendini düğünü dört gözle beklerken bulmuştu çünkü onu tekrar göreceğini biliyordu. Annesiyle bile onun hakkında konuşmuştu. Sadece biraz bahsetmişti ama o kadar ki annesi ona göz ucuyla bakmış ve eğer Mary söylediği kadar iyi biriyse, ve eğer onun birlikte olduğu o *hoppalardan* biri değilse, peşinden gitmesinin ve kendisine ve ailesine layık bir kadın bulmasının iyi bir şey olabileceğini söylemişti.

Bunun o kadar da önemli bir şey olduğundan emin değildi. Hoşlandığı güzel bir kadındı.

Yukarıda bahsedilen fahişelerden farklı. Onlardan olmayan biri

yaşam tarzı, ama birçok yönden ona çok benzeyen bir kadın. Ciddi ciddi yatay ilişki kurmak istediği bir kadın.

Müzik değişti ve oturacak bir yer bulmak için dolaşmaya başladı. Tam o sırada Mary'nin kardeşi Cal'ı gördü ve kendini tanıtabileceğini düşündü. Cal'ın yanına oturdu ve elini uzattı.

"Ben Damien. Gillian'ın arkadaşı Jules ile birliktesin, değil mi?"

Kardeşi kuşkulu görünüyordu ama tamamen mantıksız ya da görgüsüz değildi. Damien'in elini sıktı. "Cal Whaley. Ve evet, Jules benimle birlikte." Cal etrafına bakındı ve nişan partisindeki sarışın adama el salladı. "O da benimle."

"Sen de mi?" Aslında biliyordu ama onlar hakkında dedikodu yapıyormuş gibi görünmek istemiyordu. "Erin'i biliyordum. Eh, sana daha fazla güç. de Mary'nin kardeşisin, değil mi?" Ha! Çok yumuşak. Kulağa ne kadar aptalca geldiğini düşünerek inlemek istedi.

Sarışın gelip Cal'ın diğer yanına oturunca Damien elini uzattı. "Ben Damien."

"Gideon." Elini sıktı.

Onlar daha fazla bir şey söyleyemeden müzik başladı ve herkes geçit törenini izlemek için döndü.

Ve işte oradaydı. Vay anasını, o elbisenin içinde çok güzel görünüyordu. Saçları güzel bir topuzla toplanmıştı ama bahse girerim tören bitmeden çözölmeye başlayacaktı.

Bu onu gülümsetti, aynı şekilde kızın yürürken kıcının çok baştan çıkarıcı olması da. Bir o yana bir bu yana. Bir o yana bir bu yana. Kahretsin, parmaklarını o tatlı etin içine sokup bir ısırık almak istiyordu.

Tören, düğün törenlerine göre . Gillian'dan çok hoşlanıyordu. Adrian'ı ne kadar mutlu ettiği gerçekten hoşuna gitmişti.

Son birkaç yıldır huzursuz ve acılı. Çocukları da muhteşemdi.

Adrian'la bu konuyu konuşmuştu ama Damien gerçekten de çocuğun çok yetenekli olduğunu, ya sanat temelli bir okula gitmesinin ya da fırsat buldukça stüdyoya ve yollara düşmesinin onun yararına olacağını düşünüyordu.

Çocuğun annesi onun için normal bir hayat istiyordu. Ve Damien buna Gillian'ın bilebileceğinden çok daha fazla saygı duyuyordu. Ailesi bütün kardeşlerinin okulu bitirmesini sağlamıştı ve o da bundan memnundu. Ama Miles Adrian Brown'ın oğluydu. O noktada normal göreceli bir şeydi. Ve onunki gibi yetenekler sıradan değildi.

Ama o anda Damien'in aklında başka şeyler vardı. İyi dileklerde bulunan kalabalığın arasından geçerek ona doğru ilerledi. Kadın dönüp de Damien'la göz göze geldiğinde gülümsedi ve Damien'ın gözleri parladı.

Kimya. vardı. Bu onu biraz gergin ve heyecanlı yapıyordu. Bir ergen gibi. "Selam, Mary Whaley. Bugün çok iyi görünüyorsun."

Düşündüğü gibi, bir bukile güzelim saç örgüsünden çoktan . Adam onu çekti ve kadın iç çekti.

"Hiç uslu durmuyor. Bir keresinde düz ve şık bir şekilde fön çektirdim. Çok güzeldi ama yarım saat içinde tekrar kıvrıkcık oldu."

Yakına eğildi. "Saçlarının bu kadar yaramaz olması hoşuma gidiyor."

Güldü, ama biraz önce olduğundan daha alçak sesle güldü. Husky, umut dolu.

"Bugün ne tür lezzetler hazırladınız? Gerçekten çok açım çünkü senin ziyafetine yer açmak için kahvaltıyı atladım."

Kızardı ve adamın kendisine uzattığı dirseği tuttu.

"Kardeşin gerçekten çok şüpheli."

Mary başını kaldırıp Cal'ın onlara ters ters baktığını gördü. Ona kaşlarını kaldırarak baktı. Adam orada erkek arkadaşı ve kız arkadaşıyla birlikteydi! *Onlara* bir bakış mı atacaktı? Puh. Leeze.

"Ona aldırma. O bir aptal."

Damien güldü. "O senin ağabeyin. Erkekleri kız kardeşinden korkutup onun işi."

Özellikle de buna benzeyenler, diye bahse girdi Mary. Yine de Cal'ın, Damien'ın kız kardeşini arzulamasından hoşlanmasa bile Damien'ı seksi bulduğuna bahse girerdi. Cal'ın zevki iyiydi.

Resepsiyon çadırının içi çok güzeldi. Kendisine söylenen masaya yöneldi, adamın hemen yerleştirildiğini görünce hiç şaşırmadı. Gillian tam anlamıyla kış tekmeliyordu.

Sandalyesini çekti.

"Dediğim gibi, annen seninle iyi bir iş çıkarmış." Bir an başını eğdi. "Ne demek istiyorsun?"

"Bir kadının tutması için kolunuzu uzatırsınız. Sandalyeleri çek. Senin iltifatlar gerçektir. Görgü kuralları pek çok insanın hafife aldığı ya da önemli olduğunu düşünmediği bir şeydir."

Güldü. "Bir içki ister misin?"

"Evet. Otur. Birazdan şampanya ve diğer içeceklerle gelecekler."

İtaat etti ve sandalyesini onunkine yaklaştırdı. "Bu ay neler yaptın?"

"Catering işleri. Bunun için ve şirketin Adrian için vereceği resepsiyon için tarifler hazırlıyorum. Peki ya sen?"

"Oh! Yemek yolda." Adam ve adamın gerçek ilgisini görmek kızın gururunu okşadı.

Sunucu onu gördü ve harekete geçti. En iyi olduğunu düşündüğü şekilde servis yaptıklarından emin olmak için personelinin eğitmek için çok zaman harcamıştı, bu yüzden Mary doğru yaptıklarında onayladı.

Mükemmel bir şekilde eğildi ve Damien'ın inceledikten sonra istediğini almasını bekledi. Mary işleri bittiğinde başıyla onayladı ve sunucu eriyip gitti.

Yine de şampanya henüz akmaya başlamamıştı. Hımm. Etrafına bakındı, bekledi ve huzursuzlanmaya başladı.

"Birkaç şeyi kontrol etmek için bir süreliğine ortadan kaybolsam benden nefret eder misin?" Sırıttı ve çizmesini onun sandalyesine koydu. "Evet."

Şaşırdı, durakladı ve sonra güldü. "Adrian ya da Gillian seninle konuştu mu?"

Tayland usulü tavuk söğüşünü bitirdi ve karnını ovuşturdu. "Ne hakkında? Ayrıca, Tanrım, seni cebimde tutmak ve bana her gün böyle yemekler yapmak için tüm yeteneklerini biriktirmek istiyorum."

Oh. Benim.

Bazı erkekler görünüşüne iltifat etti. Ya da saçına, her neyse. Ama yemeğine iltifat etmek? Şey, bu onun ... um, parçalarına giden yoldu.

"Yani"-bardakları kaldırmak için durakladı-"bu ... ?"

"Tatlı patates çorbası. Mutfağa gidip bir şeyleri kontrol etmeliyim."

"Şaka mı yapıyorsun?" kana içti. "Bu ... Eğer geri gelirsem, bana bundan bir tencere yapar mısın?"

Onun övgüsü karşısında endişesi tekrar azaldı. "Evet, tabii ki. Yapması oldukça kolay. Gillian'ın en sevdiklerinden biridir."

Sonunda birkaç servis elemanı şampanya tepsileri ve bir gün önce yaptığı sangria ile geldi.

İçecek tepsilerini taşıyan garsonlara dikkatini verdiğini fark etti. "Ah, içkiler konusunda endişeliydiniz?"

"On dakika önce çıkmış olmaları gerekirdi. Yemekten önce. İki kişi yeni evlendi. Herkesin bir kadeh şampanyaya ihtiyacı var."

"Görünüşe göre şimdi arayı kapatıyorlar ve her şey yolunda." İkisine de birer kadeh şampanya getirmek için durakladı.

Sunucu sessizce konuştu. "Mutfakta bir aksilik oldu. Şimdi her şey rayına oturdu."

"Ne tür bir aksilik?" Ayağa kalktı.

"Doğru gözlüğü bulamadık. Ama sonra onları daha kolay bulabilmemiz için bir kenara koyduğunuzu hatırladık. Size her şeyin yolunda olduğuna dair söz vermem söylendi."

"Yardım edebilir miyim?" Damien otururken baktı ve bir ürperti dizlerini zayıflattı. Onun önünde çıplak dizlerinin üzerinde nasıl görünecekti?

"Sadece her şeyin yolunda olduğundan emin olmam gerekiyor. Birazdan döneceğim."

Gülümsedi ve yavaşça, ona çok yakın durmak için kendini açtı. "Her şeyi kendi bildiğin gibi yapmaktan hoşlanıyorsun, değil mi?"

"I . . ." Yutkundu. "Bu Gillian için. Mükemmel olması gerekiyor." Bunu söylerken fazla nefes nefese kalmamayı umuyordu ama vay canına. Adamın parfümünün kokusunu alabiliyor, vücudunun sıcaklığını hissedebiliyordu. Boğazındaki nabzın atışını görebiliyordu. Tam orada tenini tatmak için ağzı sulandı.

Gillian'dan , arkadaşı Mary'ye sıkıca sarılarak yanına geldi, sunucu kaçarken, büyük olasılıkla mutfağı yolda olduğu konusunda uyarmak için.

"Bu bakış sende var, Mary Whaley. Mutfağına kim girdi ve çatal bıçak takımlarını kim karıştırdı?" Gillian'ın sataşması bir akşam yemeği olayına ve bazı salata çatallarına atıfta bulunuyordu. İşte o zaman mutfağıma benim seçtiğim asistanım dışında kimse giremez kuralı ortaya çıktı.

"Çok özür dilerim. Şampanya gecikti."

Gillian gülümseyerek Mary'nin ellerini tuttu ve sıktı. "Bu kadar aptalca bir şey için özür mü diliyorsun? Görüyorum ki her şey ortaya çıkmış. Adrian ve ben buraya yeni geldik. Yani mükemmel bir zamanlama olduğunu söyleyebilirim. Şimdi hepimiz kadeh kaldırabiliriz."

"Mükemmel olmasını istiyorum. Bunu hak ediyorsun."

Gillian durakladı ve arkadaşına sarılmak için eğilmeden önce gözyaşlarını sildi. "Sen mükemmelsin. Sen, Jules, Daisy, hepiniz bana karşı çok iyiydiniz. Şu anda çok mutluyum ve bunun sebebi sensin. Bu inanılmaz. Şimdiden

şu somon şeylerinden vardı. Tamam, üç tane yedim ama bu bizim sırrımız olacak."

Adrian, Gillian'ın yepyeni kocası, bir kolunu Gillian'ın beline dolayarak ve onu kendi tarafına çekerek ortaya çıktı. Ne zaman Gillian gözünün önüne gelse, tüm odağı değişiyor ve dünyada ondan başka hiçbir şey kalmıyordu. Mary bunun arkadaşına bakmak için tamamen uygun bir yol olduğunu düşündü, çünkü Gillian harika, muhteşem ve zekiymiş, yetenekli ve her yönden kesinlikle mükemmel. Mary Poppins gibi. Sadece, bilirsin, rock yıldızı bir kocası var.

"Mary mutfak personelinin araştırmak için kaçmaya çalışıyor." Damien Adrian'la konuşurken ağır ağır konuşuyordu. Hımm. Sahte değildi. Belki de tamamen rahat olduğu kişilerin yanında yaptığı bir şeydi?

"Ben de ona her şeyin mükemmel olduğunu ve güzel bir akşam geçirmesini söylüyordum."

Adrian karısının şakağını öptü. "Bu konuda Gillian'a katılıyorum. Oturun. Biz de size katılıyoruz." Gillian'a bir sandalye uzattı arkadaşları da çadıra girdiler.

Çok geçmeden masa yakın arkadaşları ve aileleriyle doldu ve mutfak çalışanlara bırakıp keyfine bakması için teşvik edildi.

"Bir masa dolusu Delicious!" Jules sırtıttı ve bardağını havaya kaldırdı.

"Lezzetli mi?" Damien Adrian'a baktı.

"Bu muhteşem kadınlar kendilerini böyle . Aynı zamanda Mary'nin akşam yemeği kulübünün adı." Adrian sangria'yı yudumladı ve başını salladı. "Ve bu sangria'nın ne olduğunu da eklemeliyim."

"Jules'un kadeh kaldırması gerekiyor. Artık hepimizin şampanyası ve her şeyi var." Cal Mary'ye göz kırptı ve o da gözlerini devirdi.

"Ben mi? Neden Brody değil? Brody sağdıç, bu onun işi."

Brody homurdandı ve doldurulmuş hurmalardan birkaçını kaptı. "Daha sonrası için biraz var."

Jules ayağa kalktı ve oda kadar tıkırtılar, alkışlar ve ıslıklar duyuldu. "Baş olduğum için kadeh kaldırmam söylendi."

Mary, Jules'un sadece bir kadeh kaldırmakla kalmadığını, büyük olasılıkla beş ya da yedi kadeh kaldırdığını ve hepsini denediğini biliyordu. Mary düzenliydi. Jules zorlayıcı bir şekilde öyleydi. Ve bu Gillian'la ilgiliydi, bu yüzden

Jules için her detayın tamamen doğru ve mükemmel olması son derece önemliydi.

"On dört yıl önce, bu kadın bebek oğluyla birlikte mahallemize taşındı. Sizin de yaptığınız gibi onu kontrol etmeye gittik. Çok güzel olmasına ve harika bir aksanı olmasına rağmen biraz temkinliydi. Ki bu da olmaz. Hem de hiç. Onun arkadaşım olmasını istiyordum çünkü o harikaydı. Bu yüzden sonunda pes edene ve daha da iyisi o tatlı bebeği arkadaş grubumuzla paylaşana kadar onu durmaksızın rahatsız ettim. O zamandan beri Gillian'ı en iyi arkadaşım olarak sayacak kadar şanslıyım. Ve o tatlı bebek şimdi on dört yaşında bir çocuk ve vaftiz annesinden daha uzun.

"Gillian'ı Adrian gibi onu hak eden biriyle birlikte görmek beni inanılmaz mutlu ediyor. Gerçi onun da bazı anları oldu ve sevgili Gillian'ımızı almasına izin vermemiz gerektiğinden pek emin değildim." Jules göz kırptı ve Adrian, Gillian ve Miles'in hayatına pek de parlak olmayan girişini hatırlayınca kızardı. "Ama sonunda Miles'in baba, Gillian'ın da hayat arkadaşı demekten gurur duyacağı bir adam olduğunu kanıtladı. Şimdi kadehlerimizi Gillian, Adrian ve Miles'a, yani Brown ailesine kaldıralım."

Mary bardağını havaya kaldırdı ve her kelimenin doğru olduğuna inanarak bir yudum içti.

"Kes artık yoksa yine ağlamaya başlayacağım." Gillian, Brody'nin uzattığı mendili alıp gözlerini sildi.

"Bugün senin düğün günün, İngiliz. Ağlaman gerekiyor." Gerçi Adrian'ın gözleri de oldukça parlaktı.

Pasta ve kahkaha vardı. İçki ve müzik.

Damien, Mary'nin ensesinde küçük buklelerin topuzdan kurtulduğu yere bakmaktan kendini alamıyordu. Tam oraya öpücükler kondurmak istiyordu. Gıdıklanıp gıdıklanmadığını merak ettim. Tadının olduğunu merak ettim.

Adrian'ın Gillian için yazdığı yeni CD'birkaç şarkı seslendirdiler. Miles da onlarla birlikte çalmış ve sonra ailesi için kendi şarkısını söylemişti. Damien bu insanları ve onların güçlü sevgi ve aile duygularını çok sevmiştir.

İşini bitirdiğinde tekrar birlikte oturdular ve onu daha da çok istedi. Kadın ortadan kaybolmuştu; adam onun yine esasını aramaya gittiğini düşündü.

Miles'la bir süre müzik hakkında konuştular ve sonunda Damien'ın sadece Miles'kaşıyabileceği bir kaşıntısı oldu ve Miles'ı bulmak için izin istedi.

To gece sihir doluydu. Mary uzun zamandır kendini bu kadar hafif ve kaygısız hissetmemişti. İşi ve arkadaşları için her şey harikaydı ve bu Düğün, tüm bu harikuladeliğin son noktası gibiydi.

Adrian ve Miles'ın Gillian'a ithaf ettikleri müziğin duygusundan ve yemeğin başarısından sonra, biraz yalnız kalmak için geniş arka verandada duraklamıştı.

Hava, tüm mekânı süsleyen şakayıkların kokusunu taşıyordu. Başını geriye atıp derin bir nefes almasına neden oldu. "Şuraya bakın."

Damien'in kendisine doğru yürüdüğünü görmek için gözlerini yavaşça açtı. Yavaş, seksi bir yürüyüşle, yüz hatları ona odaklanmıştı. İçinden bir ürperti geçti çünkü adam çok lezzetliydi.

Gülümsedi. "Merhaba."

Bir nefeslik mesafeye gelene kadar yürümeye devam etti. "Burada tek başına ne yapıyorsun?"

"Yemekleri kontrol etmek için gizlice girdim. Gillian'a söyleme yoksa kıcıma tekmeyi basar."

Adam, kadının kendi nefesini tutmasına neden olan bir nefes çekti. Bir şey söyleyecekti, bunu hissedebiliyordu. Her şeyi değiştirecek bir şey.

"Kıçın mı? Hm. Başkasının almasına izin vermektense onu almayı tercih ederim." Kızın üzerinde bir sıcaklık patlaması oldu.

Daha da yaklaştı, eli kadının belindeydi. "Sahip olduğun şeyin içine girmeyi gerçekten çok isterim, Mary Whaley."

Onun bu cümleyi daha önce kullandığından kesinlikle emindi. Ne de olsa aptal değildi ve onu onlarca kez magazin haberlerinde görmüştü.

Önemli değildi. İşe yaradı. Ondan hoşlanmıştı. Ne söylediği ve nasıl söylediği hoşuna gitmişti. Ve onu becermek istedi. Erkekler böyle şeyler yapıyordu, o neden yapmasındı?

Bunu düşünürken dudaklarını yaladı.

Sonra biraz eğildi ve şaşırtıcı derecede tatlı bir öpücükle dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. Derinleşen bir öpücük, o ağzıyla başka neler yapabileceğinin ipuçlarını veriyordu.

Hafif . Çok mutluydu. Harika bir ruh hali içindeydi. Ateşli bir adam onu öptü ve aşağı inmek istedi. Ne olduysa oldu, kız da sevişmeyi seviyordu. Ertesi gün onunla evlenmek istemeyecekti, böylece kadın işini kurarken ayak altında olmayacaktı. Bu tamamen eğlence ve zevkle ilgili olacaktı. Yaygara yok, karışıklık yok.

Belki biraz yaygara olabilirdi. "Pekâlâ. O zaman harcadığım zamana değsin."

Sırıltısı içini ürpertti ve sahip olduğu diğer her şeyin de aynı derecede hoşuna gideceğini biliyordu. Balayından döndüklerinde bunu Gillian'a kesinlikle itiraf etmek zorunda kalacaktı.

"İçeride mi?"

Mary başını eve doğru salladı. "Beni takip edin."

Başka bir şey yapar mıydı sanki? Onun arkasından yürüdü, salınışını, güzel topuklu ayakkabılarını, asi kaçışını, saçlarının arkaya doğru savruluşunu

boynuna. Boynu, bunu gerçeğe anda dudaklarını konduracağı yer.

Onu uzun zamandır hiçbir şeyi istemediği kadar çok istiyordu. "Ben burada kalıyorum. Sadece üst katta."

Neyse ki çoğu kişi hâlâ dışarıdaydı, bu yüzden merdivenleri hızla çıkıp neyse ki kapısında kilit olan odasına girmek o kadar da zor olmadı.

Döndü ve gülümseyerek onu olduğu yere mıhladı. Yakındaki pencereden gelen ay ışığı onu gümüş renginde yıkıyordu. Aşağıdaki partiden müzik sesleri yükseliyordu. Ama zamanın bu anında sadece ikisi vardı.

"Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum." Birden utandığını hissetti.

"Bakalım." Saçının tokasını açmak için uzandı. Hatırladığından daha uzundu. "Bu seks meselesi hakkında birkaç şey hatırlıyor gibiyim." Ona doğru bir adım attı ve kolunu tuttu, bileğini çevirerek oradaki düğmelerini çözdü ve sonra diğeriyle aynı şeyi yaptı.

Sonra kravatını gevşetti, başının üzerinden attı ve gömleğinin düğmelerini açmaya devam etti, ta ki gömleği vücudundan çıkarana kadar.

"Şimdi o zaman."

Tam o anda onun ağzına sahip olmalıydı, bu yüzden bir eliyle boynunun arkasını kavradı ve diğer eliyle onu doğru çekti. Dudakları küçük bir şaşkınlıkla aralandı ve o andan yararlanarak alt dudağını yaladı ve sonra tamamen öpücüğün içine kayd.

tadı, dışarıda dudaklarının kısa bir süre temas etmesiyle hayal ettiğinden daha güzeldi. Kiraz ve şampanya gibiydi. O kadar lezzetli ve gürdü ki içinde yuvarlanmak istedi.

Elleri adamın vücudunun üst kısmında gezinirken Mary adamın alt dudağını ısırdı. Dokunuşu yumuşak ve pürüzsüzdü, onu aydınlatırken bile.

"Kahretsin, bebeğim. Her bir santimini yalamak istiyorum." Ve bu yalan değildi. Hem de hiç.

Elbisesinin fermuarını açarak vücudundan düşmesine izin verdi ve adam onun ne kadar mükemmel görünce neredeyse küçük dilini yutacaktı. Küçüktü. En fazla bir metre beş santim, belki de iki santimdi. Ağzını sulandıran kıvrımları vardı. Muhteşem göğüsler ve yüksek, yuvarlak bir kalça.

Uzun uzun bakarken başını salladı. "Bugün kesinlikle benim şanslı günüm."

"Birazdan daha şanslı olacaksın, o yüzden şu kıyafetleri ."

Mary Whaley'nin güzel elbisesinin altında her türlü pisliğin olduğu hissine kapılmaya başlamıştı. "Günüm daha da güzelleşiyor."

Gömleğinin geri kalanını çıkardı ve nasıl olduğunu inkar edemedi. Gözlerinin genişlemesi ve sonra yarı kapalı hale gelmesi müthiş bir şeydi. Birkaç adım daha yaklaştı, uzanıp adamın pantolonunun belini kavradı ve ten tene olana kadar onu son bir kez daha çekti.

Gözlerini kısa kapattı ve yüzünü o görkemli buklelere gömmek için eğildi.

Ta ki pantolonunun düğmesini açıp fermuarını indirene ve boxer'ıyla birlikte pantolonu da aşağı itene kadar.

"Sabırsız." Şikayet ettiğinden falan değil. "Mmm
hmm."

Sütyenini açmak için vücudunun etrafına uzandı ve külotunun üstünü çaprazlayan kurdelelerin üzerinden geçti. "Bunlar Doğum günümde bir hediye açmak gibi." Ama aynada onları gördüğünde başka ne söyleyeceğini unuttu. Parmaklarını külotunun kenarlarına geçirerek külotu aşağı çekti ve kadın külottan çıktı.

Ama yüzü kızın amıyla aynı hizadaydı ve bunun başlamak için oldukça iyi bir yer olduğunu düşündü.

Aşağıya baktı, onu dizlerinin üzerinde izliyordu. "Deja vu gibi."

Ona odaklanmadan önce bir kalçasından diğerine öpücükler kondurdu. "Nasıl yani? Çünkü daha önce burada olduğumu hatırlıyorum. Bunu kesinlikle asla unutmayacağım."

Adam göbek deliğini yaladığında nefesini içine çekti. "Daha önce. Sen oturuyordun. Ayakta duruyordum." Mary uzun süre düşünemedi. Ellerini bacaklarının arkasına götürüp dizlerinin arkasını gıdıklamak için durduğu anlar.

"Hmm. Sanırım araştırmam gereken bir nokta buldum." Tekrar yaptı ve kadının bacakları neredeyse bükülüyordu. "Pekala. Evet, gerçekten. Sonra. Ya da tekrar. Her neyse."

Hayal edebileceğinin çok ötesindeydi. Vücudunun üst kısmı düz ve sert kaslarla kaplıydı. Muhtemelen yaptığı gibi davul çalmanın acımasız egzersizinden kaynaklanıyordu.

Cildini dövmele kaplıyordu ve meme uçlarından birinin de piercingli olduğunu fark etti. Detaylıca araştıracaktı. Sonra.

Adam dudaklarına doğru nefes aldığı anda neredeyse düşüyordu. Sıcaktı. O kadar sıcaktı ki, yerde bir su birikintisine dönüşmemek için adamın omzunu tuttuğunda içinden ürperti geçti.

Sonra onu bir şey değilmiş gibi kucağına aldı ve dönerek yatağa yatırdı. yatağın kenarına. "Bu şekilde, bu güzel amcığı yerken hâlâ dizlerimin üzerinde olabilirim."

Sanki şikayet edecekmiş gibi.

Dizinin yan tarafını yalamak için başını çevirdi ve dudaklarından bir nefes aldı. Sonra, hemen arkasını, bu da onu sıcak, ıslak ve ağırlı hale getirdi. O ana kadar buranın onun tatlı noktalarından biri olduğunu bile bilmiyordu. Pek çok erkek o noktaya dikkat etmezdi ama o etmişti. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun.

Kalçasının iç tarafını öpüyor. Amına en ufak bir temas ve ardından diğer dizine kadar diğer uyluğunun iç kısmını öpüyor ve yalıyor.

"Lanet olsun. Diz arkası aksiyonu için kolay birisin. Bunu sevdim."

Yutkundu, adamın ona yaptıklarından zevk alıyordu. Her öpücük ve yalama onu biraz daha harap ediyordu ve henüz en iyi yerlerinden hiçbirine temas bile.

Kadının bacaklarından birini omzuna attı ve zaten olmasaydı onu jöle haline getirecek bir bakış gönderdi. Hooo, bu seks olayını biliyordu.

"Şimdi o zaman." Onu araladı ve nefesini içine çekti. "Gerçekten muhteşem bir amın var."

O kelimeyle başladı.

"Bu kelimeyi sevmiyor musun?" Dilinin ucunu kızın klitorisinin üzerinde gezdirerek alay etti.

"Ben- Oh Tanrım. Bunu hiç düşünmemiştim."

Geri çekilmeden önce klitorisini birkaç kez dudakları arasında emdi. "I olumsuz bir geçmiş olduğunu biliyorum. Ama doğru kullanıldığında bir hakaret değildir. Bu çok *güzel* bir amcık. Kaygan. Arzu ile karanlık. Bazen bir amcıktır.

Bazen bir vajina. Ama bana böyle açıldığında, yüzümü içine sokup her yerini yalamak istediğimde? O zaman amcık oluyor. Hem de en iyi şekilde."

Bu mantıklıydı. Ve bunu söylediğinde içi cız etti.

Kadın başını salladı ve adam tekrar eğildi, bu sefer klitorisini yalamaya devam ederken parmak ucuyla kapısının etrafında dolaştı. Yavaşça. Kesinlikle. Basınç her an bir nefes daha artıyordu. Arkasına yaslanmak istedi. Onu kapatmak istedi

ve ona hissettirdiklerinin tadını çıkaracaktı. Ama yapamadı. Dizlerinin üzerinde, kalçalarının arasında çizdiği resimden gözlerini alamıyordu. Saçları öne düşmüştü, bu yüzden sadece yüzünü görebiliyordu.

Burada ve orada.

İri, güçlü elleri, avuç içleri kalçalarına yaslanmış, onu yutarken geniş tutarak amına saygı gösterdi. Daha önce hiç böyle seks yapmamıştı. Yaptığı şeyden zevk aldığı o kadar açıktı ki, seks yapmaktan hiç utanmıyor ya da çekinmiyordu. Aynı anda hem çiğ, hem ateşli, hem de tabuydu.

Ve buna bayıldı.

Öpücükleri, dilini derinlere kaydırana kadar devam etti ve kızdan bir ürperti ve bir zevk nefesi getirdi. Ve sonra tekrar klitorisine doğru ilerledi.

Akıllara durgunluk veren zevk kafa derisinden başlayıp aşağıya doğru indi, ayak parmaklarından başlayıp yukarıya doğru aktı. Orada asılı kaldı, askıda, birkaç uzun dakika boyunca doruğa ulaşmadan hemen önce. İçinde boğuluyordu. Boğuluyor ve tüm vücuduna yayılana kadar kendini bırakıyor ve titrerken renk patlamalarına karşı gözlerini kapatıyordu.

Öpüşleri yavaşladı. Nefesini geri kazandıkça yumuşadı.

"Çok güzel boşalıyorsun."

Ayağa kalkmış olan adamı görebilmek için gözlerini açtı. Onun oldukça etkileyici özelliklerini görebilmek için.

Ayağa kalkarken onun sikini kavradı. "Bakalım boşaldığında nasıl görünüyorsun."

Adam boğuk bir ses çıkardı ama onu durdurmak için bir hareket yapmadı, o da devam etti. "Önce sana bakabilir miyim?"

Ayağa kalktığı anda ukala sırtışı geri gelmişti. "Karnını doyur, sevgilim."

Adamın sırtındaki dövmeye tam olarak konsantre olamamıştı ama şimdi yaklaştığında bunun soyut çizgiler olmadığını, bu çizgilerin sırtının tamamını kaplayan bir kaplan oluşturduğunu görebiliyordu. Onu fırçaladı başparmaklarını üzerinde gezdiriyor, çalışmaya hayret ediyordu. Kaslı, geniş Dar bir bele doğru sivrilen omuzlar. Tekrar adamın önüne doğru ilerledi, bakışları uzun süre adamın sikine takıldı. Hayal gücünün hiçbir sınırında bir beden kraliçesi değildi, ama Damien onu dönüştürebilirdi. O kadar da değil kocaman bir şeydi ama onu kesinlikle doyuracaktı. Hiç de kötü bir şey değil.

Ön kolunun iç tarafında *Hurley* yazıyordu. Soyadıydı, bu yüzden anlamlıydı. Göğüs uçları piercingliydi. Göbeğinde başka dövmeler ve bileğinden omzuna doğru kıvrılan bir dövme daha vardı.

"Vay canına."

Adam kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Bu benim cümlem." "Umarım prezervatifiniz vardır."

"Tuvalet çantamda birkaç tane var."

"Güzel." Kalbinin üzerine, dişlerini geçirdiği meme ucuna bir öpücük kondurdu, bir zevk tıslaması ve saçlarına dolanan parmaklarıyla ödüllendirildi.

"Evet."

Göğsünde piercingli meme ucuna doğru ilerledi. Aman Tanrım! . . . vay canına. İyi bir kelime dağarcığına sahip olmadığından değildi. Vardı. Ama bu adamın ne kadar ateşli olduğunu anlatacak gerçekten iyi bir kelime yoktu. Dişleriyle çubuğu çekiştirdi ve adam neredeyse hırlayacaktı, elleri kalçalarındaydı, onu vücuduna doğru çekti.

Mary vücudunu onunkine doğru bir o yana bir bu yana savurdu. Onun sikine karşı. Derin bir nefes alıp dizlerinin üzerine çöktüğünde, bir an için yatışmış olan arzusu yeniden canlanmaya başladı. "Diz çökme sırası bende."

"Benden hiçbir itiraz duymayacaksınız."

Onu kökünden yakaladı ve başının yalayabilmek, onu öğrenmek, neyi sevdiğini ve neye tepki verdiğini öğrenmek için ona açtı verdi. Dilinin ucunu başının altına sokması hoşuna gitmişti. içine çektiğinde çaresiz bir nefes aldı, sadece başını, ağzını ıslak tuttu ve etrafında çok sıkı tuttu. Taşaklarını avuçladığında parmakları gerildi ve sonra tırnaklarını nazikçe kesesinin üzerinde gezdirdi.

Bu anı seviyordu. Bir erkeğin önünde diz çökmeyi, hareketleriyle onun her tepkisini kontrol etmeyi seviyordu. Ona zevk veriyordu. Adam kadının içine doğru eğildi ve kadın öğürmemek için burnundan nefes aldı. Adam geri çekildi, bu sefer daha nazikti.

Tekrar tekrar onu olabildiğince derine aldı, doruğa yaklaştıkça sikinin yüzeyi değişiyordu. Parmak ucunu yavaşça göt deliğinin üzerine sürdüğünde, adam inledi ve sonunda bir hırıltıyla onu ayağa kaldırana kadar duruşunu genişletti.

"Şu anda sana ihtiyacım var."

Kadın dudaklarını yaladı ve adam yutkundu. Kendini bir tanrıça gibi hissediyordu. "İşim bitmemiştir."

"İstediğin zaman sikimi tekrar emebilirsin. Seni becermek istiyorum. Hemen şimdi."

Dudaklarına sert bir öpücük kondurduktan sonra banyoya koştu ve yastığın altına koyduğu birkaç folyo paketiyle geri döndü.

"Şimdi." Adam onu kaldırıp yatağın üzerine fırlattı ve kadın gülmemek için kendini tuttu.

Her şeyi anlamaya çalışırken o an gerçeküstüydü.

Aşağıdaki bahçede hâlâ devam etmekte olan resepsiyondan müzik sesleri yükseliyordu. Kendini en iyi şekilde pervasız hissediyordu. Aralarındaki kimya onu bir tür seks sarhoşu haline getirmişti. Daha önce birlikte olduğu hiç kimse gibi hareket ediyordu. Kendinden emindi.

Büyüleyici. Kesinlikle ne hakkında olduğunu biliyordu. Ama onu en çok etkileyen şey, adamın onu istediğini bilmesiydi.

Onu becermek istediğini biliyordu. Onun kimyasallarını sevdiğini ve onu çok ateşli bulduğunu. Böyle bir adamın bu şekilde odaklanması baş döndürücüydü.

Ve müstehcen konuşmalardan

hoşlanıyordu. Yani. Çok.

Edepsiz.

Dövmelerle kaplı. Delinmiş göğüs uçları. Saçları çok uzun olan ve ona yağmalamak üzere olan bir korsan gibi sırttan bir davulcu. Sanki onun ateşli

onuncu sınıf fantezi sikişi odada kendini göstermişti.

Ancak o zamanlar bunun gibi am yemeyi çok seven bir adam hakkında nasıl fantezi kurmaya başlayacağını bile bilmiyordu.

Hâlâ ayaktayken, ayağını tutup baldırına doğru yoğurmaya başladığında onun kendisini nesneleştirdiğı küçük fantezisine girdi.

Adamın ... lanet olsun'a doğru gittiğini biliyordu. Başparmakları dizinin arkasındaki çukurlara değıdiğinde nefesini içine çekti ve bir çıkardı.

Zevk, sıcak ve yapışkan şekilde içinden aktı. Dizinin arkası! Kimin aklına gelirdi ki?

Adam zevkle mırıldandı ve o ana kadar kapı zilini hiç bu şekilde aldırmamış olan dizinin arkasına verdiği tepkideki hafif eğlence notasını kaçırmadı.

"Seni arkadan istiyorum."

Hayret, o da aynı şeyi istiyordu!

Hızla ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü. Elleri tenini okşadı. Omurgasından aşağıya. Belinin kıvrımlarında, kıcının kabarıklığında. Yanağın hemen altındaki boşlukta, uyluğun başlangıcında durdu, parmak ucunu ileri geri kaydırdı. Tüyleri diken diken olana ve kadın ona doğru gerileyene kadar sadece birkaç kez.

Damien bir küfür savurdu çünkü bir an daha bekleyemezdi. Onu becermeden önce bu işi bitirmek istemişti ama kadın buna karşı koymayı çok zorlaştırmıştı. O otoriter hırıltıyla yaptığı küçük hamle bardağı taşıran son damla olmuştu.

Etrafına uzanarak onu test etti. Amı yumuşak ve sıcaktı. Hazırdı. Dudaklarını yaladı, onu tekrar tattı. abucak prezervatifi taktı ve yavaşça içine doğru kayarak kendini hizaladı.

Evet. Lanet olsun. İyi. Bu tatlı, dışarıda iyi kız, yatakta cehennem kadar ateşli şey, çok uzun zamandır sahip olduğı şeyden daha ateşliydi. Aralarında gerçek bir sıcaklık vardı.

Mary Whaley'nin tadına bakmış ve bulduğı şey hoşuna gitmişti. Baharatlı tatlı. Cömert kıvrımlar. Yüzüne ve omuzlarına yayılan saçlar. Cinselliğı konusunda cesur ve utanmazdı. Ki bu çok ateşliydi. Bu kadın boşalmayı seviyordu. Sevişmeyi seviyordu ve istediğini alamazsa, talep ediyordu.

Kadın geri itti ve tek bir hareketle onu içine aldı. O sıkı sıcaklık onu çevrelerken dişlerini birbirine geçirdi.

"Siktir. Bu çok iyi."

Ellerini gövdesinde dolaştırarak göğüslerini avuçlarının içine aldı. Meme uçları avuçlarına bastırdı. Yavaşça ve derinden okşadı, gitmek için acele .

Adam meme uçlarını sıkıp sonra da çekiştirdiğinde kadın ona karşı kıvrandı. "Tanrım, evet."

Gülümseyerek kürek kemiğini öptü ve beklenmedik yerlerde daha kaç küçük zevk noktası bulabileceğini merak etti. Adam sırtının ortasındaki omurgasını öptüğünde usulca iç çekti. Aletin etrafında çırpındı ve sol tarafındaki kaburgalarının arasında mükemmel noktayı bulduğunda inledi. Sakalını tenine sürttüğünde kadın titredi ve onu sıkı.

"Çok hoş sırlarla dolusun." Güldü.

"Ben mi?"

Adam biraz hızlandı ve kadın sırtındaki sertliğin bir kısmını kaybetti. "En iyi yerlerinizi bulmam biraz zaman alacak. Sadece söylüyorum." Bir elini karnından aşağıya, amına doğru götürdü. Parmağının ucunu oraya bastırduğunda klitorisi şişmiş ve sertleşmişti. Bir o yana bir bu yana. Nefes nefese inlemeleri biraz daha otoriterleşene kadar bir o yana bir bu yana.

Damien onu kızdıracağını düşündü. Onu doruğa çıkaracak ve belki bir sonraki seferde onunla birlikte boşalacaktı. Ama kadın onun etrafına boşalırken, bu çok fazlaydı.

Onun hamlesini karşıladı, onu derinlere çekti. Kalçaları bir o yana bir bu yana sallanıyor, hatta kendini onun parmaklarına sürtmek için eğiliyordu. Gerçekten de çok fazlaydı ve adam sert ve hızlı bir şekilde boşaldı. Dişlerinden geriye.

Ve adam yavaşça çekildiğinde, kadın mutlu bir iç çekişle yüzüstü yatağa yığıldı.

Mary fırından bir tepsi empanada çıkardı ve nasıl bakarak mırıldandı.

Daisy mutfağa girerken, "Harika bir zamanlamam var," diye şarkı söyledi. "Ne olduğunu bilmiyorum ama en az dört tane yiyeceğimin kokusunu alabiliyorum."

Daisy sadece Mary'nin gezegendeki en iyi arkadaşı değil, aynı zamanda Mary'nin yemek işinin de yöneticisiydi. İkisi de birbirlerine Daisy'nin bu işi sadece işler yoluna girene ve Mary yerine birini bulana kadar yapacağını söylemişti ama şimdilik iki kadın da bu durumdan hoşlanıyordu ve önemli olan da buydu.

Daisy'nin sanat kariyeri tam anlamıyla yükseldiğinde, Mary Daisy'nin arkasından bir menajer tutacaktı, böylece kendini suçlu hissetmeyecekti. Ama o zamana kadar Mary, Daisy'nin sanatından başka dört iş yerine sadece bir işte çalışmasını sağlayacağını biliyordu.

"Sen zaten benim en iyi tat testçimsin. Diğer herkes sadece lezzetli olduğunu söylüyor. Bir şeyin yağlı olup olmadığını ya da bir şeye ihtiyacı olup olmadığını bana sen söylersin."

Daisy gözlerini devirerek tabaktan bir karides pufu aldı ve ağzına attı. "Öncelikle, hayatın boyunca yağlı olarak tanımlanabilecek hiçbir şey yapmadın. Bahse girerim bir kase yağ başlangıç yemeği olarak yapsan tadı yağlı olmazdı."

Mary memnun ve gururlu bir şekilde gülümsedi. Yaptığı işte çok çalışıyordu ama annesinin söylediğine göre bunun çoğu Mary'nin yemek konusundaki doğal yeteneğinden kaynaklanıyordu. Bu onun sanatıydı. İnsanların yemeyi ve içmeyi sevdiği şeyleri nasıl yapacağını içgüdüsel olarak biliyordu.

Gerçi bunun arkadaşları tarafından pekiştirildiğini duymak hoş değildi.

"İkinci bir şey daha var. Üzerime koy." Mary yeşili çekirdek haline getirmeye başladı.

ve tohumlarından kurtulmak için. Mutfak kokuyla doldu.

"Bu karides şeyi harika. Bu karides şeyinin beni hissetmesine kesinlikle izin verirdim. Levi ve ben ailesini ağırlayacağız. Onun evinde tabii ki."

"Evet."

Daisy'nin sırtışı hızlıydı. "mi? Daha neye ihtiyacım olduğunu bile

söylemedim."

"Onlar için akşam yemeği hazırlamamı istiyorsun. Çok ağır olmadan zarif ve klasik bir şey. Değişik bir şey çünkü siz klasik değil, egzotik ve lezzetlisiniz. Bunu bilmelerini istiyorsun ama olumsuz anlamda değil Size birkaç menü fikri vereyim. Ne zaman?"

Daisy ona sarıldı. ". Her zaman nasıl biliyorsun?" "Çünkü seni seviyorum, şapşal."

"Çok şanslıyım."

Mary sırtıarak karşılık verdi. "İkimiz de öyleyiz. Şimdi senin de Levi'n var ve bu

seni daha da şanslı kılıyor. Annesi senden zaten hoşlanıyor, ikimiz de biliyoruz ki en büyük engel buydu. Aptal, sürtük baldızının ne düşündüğü kimsenin umurunda değil zaten. Jules'a sana onların aklını başından alacak bir tatlı yaptırırız."

"Hiç böyle bir erkek arkadaşım olmamıştı."

"Çünkü o senin erkek arkadaşın değil." Mary yeşil biberi kişniş, domates ve küp küp doğranmış soğanla birlikte kâseye attı. "O senin en iyi anlamda sevgilin. Bir gün kocan olacak. Çocuklarının babası. Tanrım, çok güzel çocuklar olacaklar ve ben onları çok şımartacağım."

"Evlilik mi?"

"Sesinden o şoku çıkar. Seni çok iyi tanıyorum. Elbette, evlilik. Küçük evinizde yaşamaya devam etmenize izin çünkü bu sizi mutlu ediyor ve ikiniz de işler henüz tamamen ciddi değilmiş gibi davranabiliyorsunuz. Ama öyle."

"Dur . Evliliğe daha çok . Evet, birbirimizi seviyoruz. Ama onun sorunları var ve ben hâlâ gencim. Zamanımız var."

Mary el blenderini kullanarak salsa tarzı dip sos için gerekli malzemeleri hızlıca bir araya getirdi.

"Elbette zamanın var. Ama o seninle sonsuza dek çıkmakla yetinecek biri değil. Senin değerini biliyor. Senin harika olduğunu biliyor ve seni çatısı altında istey. Onunla evlenmeni ve çocuklarını doğurmanı isteyecektir. O bu şekilde gelenekseldir. Ve sen de bunu istiyorsun, bana istemediğini söylemeye çalışsan bile." Sosun bir kısmını küçük bir kâseye koydu, üzerine Daisy'ye empanada. "Tadına bak."

"Daha fazla kişniş. Yemek hazırlarken yürüttüğünüz bir danışmanlık işi gibi açmalısınız. Peki ya sen? Sonsuzluğunu ne zaman bulacaksın?"

Mary omuz silkti. "Yapmam gerektiğinde yaparım. Şu anda Luxe'ü kurdum ve çalıştırıyorum. Aylardır sırada bekleyen işlerim var. Akşam yemeği kulübü neredeyse bir yıllığına rezerve edildi. Kârlar arttı. Arkadaşlarım evleniyor. Kardeşim sonunda Jules'a aşık olduğunu itiraf etti. Sonsuzluğa karşı değilim. Bunu istiyorum. Sadece şu an değil. İşim uğruna bir ilişkiyi kısa kesecekmişim gibi hissediyorum. Tüm enerjimi buna harcamak istiyorum ve bu konuda kendimi suçlu hissetmek istemiyorum."

Daisy başını salladı. "Yeterince makul. Yemek iki hafta sonra. Altı kişi olacağız. Beni ve Levi'yi de sayarsan sanırım sekiz. Kardeşi Jonah ve Jonah'ın kızının yanı sıra diğer iki kardeşi de orada olacak. Mal ve *karısı* müsait değiller."

Mal Warner'ın karısı Daisy'ye karşı son derece kaba davranmıştı ve bu yüzden Mary'nin sonsuza dek senden nefret edeceğiz listesindeydi.

"Temas etmemiz kaçınılmaz. Levi kardeşini seviyor. Ben de öyle. Mal tatlı bir adam. Berbat bir kadın zevki var tabii. Ama Levi'nin beni ailesine tercih etmek zorunda olduğunu hissetmesini asla istemiyorum. Ben öyle biri olmayacağım."

"Sen o değilsin. İnsanlar yaptıklarından ve söylediklerinden sorumlu olmalı aile olduğu için kimsenin bir şey söylememesi gerektiği bahanesinin arkasına saklanmayı bırakmalıdır."

"Bunu mükemmel bir ailesi olan kız söylüyor."

Mary güldü. "Mükemmel değil ama birbirimizi seviyoruz. Sos konusunda haklıydın." Sosu güvenli bir şekilde taşınabilmesi için bir kaba boşalttı ve büyük buzdolaplarından birine yerleştirdi.

"Gelecek ay yine New York'a gideceksin, değil mi?"

Adrian sadece birkaç gün önce başlayan bir yaz ve erken sonbahar turundaydı.

düğünden sonraki günler. Çoğunlukla Gillian ve Miles onunla seyahat . Ve sonra Gillian Miles'ı okula başlaması için geri getirecekti.

Gelecek ay Madison Square Garden'da bir randevuları vardı ve büyük bir Tüm düğün yardımı için teşekkür ederim, Adrian tüm arkadaşlarını oradaki gösterilerini izlemek için uçuruyordu. Sahne arkası kartları. Havalı bir butik otel. Hatta bazı torpilleri yapıp Mary'nin hayalini kurduğu birkaç restoranda rezervasyon bile yaptırmıştı.

"Kesinlikle evet. Bunu kaçırmazdım."

"Damien'in grubu onlar için açılış yapacak. Bu ilginç olacak." Daisy'nin masumiyet çabası Mary'yi güldürdü.

"Sana söylediğim için beni pişman etme."

Daisy keyifle sırttı. "En iyi arkadaşım olarak bana rock yıldızlarıyla yaşanan ateşli tek gecelik ilişkileri anlatmak senin görevin."

"Kesinlikle . Bazen bana mesaj atıyor. Orada burada tefek şeyler. Bazen mekânlardan fotoğraflar, bu tür şeyler. Bir de bulundukları şehirde nerede yemek yemeleri gerektiği konusunda fikrimi soruyor."

Tek kelime daha etmeyebilirdi. O da alınmazdı. Kuralları anlamıştı. Onun ne olduğunu biliyordu.

Ama küçük mesajlar . Gerçek bir arkadaşlığın başlangıcını hissediyordu. Bu da hoşuna gitmişti. Ona aletinin fotoğraflarını göndermemişti. Ona cinsel içerikli mesaj falan . Ona işiyle ilgili sorular soruyor, yemek ve manzara resimleri gönderiyordu.

Evet, onu gelecek ay görmeyi dört gözle bekliyordu ve çarşıların arasında geçirdikleri kavurucu gecenin ve ertesi sabahın tekrarlanmasını ummadığını söylese yalan söylemiş olurdu.

"Bence senden hoşlanıyor."

Mary sebzeli suşi için havuçları jülyen doğradı. "Sanırım bir rock grubunda çok içen, çok parti yapan, çok kadınla birlikte olan ve düzenli olarak magazin gazetelerinde boy gösteren bir davulcu. Ünlülerle ilgili haberleri takip etmiyorum bile ama bunları biliyorum. Böyle bir arzum yok. Hem de hiç."

"Bu onun sadece bir yönü. Daha fazlası da olabilir."

"Daze, ateşli bir seks yaptık. Bir kadının tüm uzuvlarının nerede olduğunu ve onlarla ne yapacağını biliyor. Ama ben o kötü çocuğu sonunda evcilleştirebileceğini düşünen kadınlardan değilim. O yolda delilik yatar. Pek çok şey olabilirim ama aptal değilim. Bunu istemiyorum. Gazeteye çıkmak istemiyorum. İnternetteki resmimin onun fangirlleri tarafından parçalanması konusunda endişelenmek istemiyorum. Bunun Gillian'a ne yaptığını gördüm ve Adrian'ın kadınlar ve partiler konusunda böyle bir ünü bile yoktu. Her neyse, eğlenceliydi. Ne olduğunu biliyorum. O da ne olduğunu biliyor. Hepsi bu kadar. Bunu asla olamayacağı bir şey haline getirmeye çalışma."

Daisy omuz silkti ve Mary gözlerini devirdi, Daisy'nin iyice hazır olana kadar bu işin peşini bırakmayacağını biliyordu.

"Onları yemeyin. Bugünkü bir etkinlik için. Sana fazladan yaptım. Girişte üzerinde adınızın yazılı olduğu bir tepsi ve kilerde de sizin için torba var."

Mary sevdiği insanlarla ilgilenirdi. Onlar için yemek yapmak onu mutlu ediyordu. Hazırladıklarından beslendiklerini bilmek onu tatmin ediyordu. Bunu onlar için yaptığını bilmek.

"Sensiz ne yapardım ben?"

"Daha çok dışarıdan yemek. Ama böyle bir endişen yok çünkü benimle birliktesin."

"Tanrı'ya şükürler olsun."

* * *

Kontrol etmek ve biraz yiyecek almak için ailesinin evine uğraması gerekiyordu. Babası onu kapıda karşıladı ve çantaları ondan aldı.

"Bana ne getirdin, Bess?" Babasından başka kimse ona Bess demezdi. Ona verilen isim Mary-Elizabeth'ti. Küçükken babası Mary'nin onun gibi bir kız için çok ciddi bir isim olduğunu söylemiş ve ona Bess demeye . Bu yapışıp kalmıştı.

"Gazpacho. Keçi peynirli tart. Onları Jules yaptı. Kavrulmuş pancar salatası. Suratını asma. Pancar harika doludur ve ben yaptım, sen de denemelisin." Elindeki paketleri ona doğru itti ve annesinin bulunduğu mutfağa doğru ilerledi. "Torbanın içinde somon köftesi de var. Hepsini bir kerede yeme."

"Tanrı seni korusun."

Odaya girdiğinde hâlâ gülümseyerek başını salladı. "Merhaba, sen."

Annesi Mary'nin öpücüğünü almak için yüzünü yukarı çevirdi.

"Hey." Masanın üzerindeki büyük yapboz neredeyse bitmek üzereydi. Çocukken yapboz yapmaya başlamıştı. Babaları, bütün gün onlara ebeveynlik yaptıktan sonra sinirlerini yatıştırmak için buna ihtiyacı olduğunu söylemişti. Bu muhtemelen doğrudu.

"Muhtemelen o somon köftelerinden dördünü yemiştir bile." Annesi dalgın dalgın konuşuyor, gözlüğü burnunun üzerinde, kalan yapboz parçalarına bakıyordu.

"Muhtemelen. Ama onun için iyi. Ryan için de bir parti yaptım ama önce onun evine götürdüm. Buradan asla çıkamayacaklarını biliyorum."

Annesi güldü. "Babanın numarası sende var. İşler nasıl?" Çayından bir yudum alarak başını kaldırdı. "Çay var. Taze demlenmiş."

Mary kendine bir bardak almak ve annesininkini doldurmak için ayağa kalktı. Babası odaya girdi ve buzdolabına bir şeyler koymaya başladı.

"Güzel. Önümüzdeki birkaç ay için işim var. Çalışanlarıma stres olmadan ödeme yapabilirim. Üç gün önce bir menajer aradı. Bir yemek kitabı hazırlamam gerektiğini düşündüğünü söyledi."

"Bu da bir şeydir, değil mi? Bizim Bess'in yayınlanmış bir Yazar mı? Ve insanlar neden onun tariflerinin yer aldığı bir yemek kitabını satın almak istemesin?"

Ailesini her şeyden çok severdi. Kuşkusuz tuhaflardı. Ama onu ve kardeşlerini iyi yetiştirmiş, iyi ve sağlam insanlardı. Onlarla her zaman gurur duymuş ve desteklemişlerdi.

"Bir teklif üzerinde çalışıyorum. Göreceğiz bakalım. Fotoğraf çekimi için Daisy ile konuşmam gerekiyor."

"Kamera konusunda kendi yeteneğiniz var. Gerçi çok yoğun olabilirsin, bu yüzden Daisy'nin sana çok yardımcı olacağına eminim. Erkek arkadaşı nasıl?" Annesi babasına doğru bir bakış fırlattı.

ikinci somon köftesi kabı. "En azından bir çatal kullan."

"Onu seviyor. Onunla ne yapacağından pek emin değil." Mary . "Büyük, otoriter, yakışıklı ve biraz da ezici. Ama o ona tapıyor. Ona bir şeyler alıyor. Onu bir yerlere götürüyor."

"olmayan bir erkekle canı çok sıkılırdı. Kız, kendinden aşağı bir erkeği ezip geçerdi." Annesinin bir tarzı vardı. Her zaman olayların özünü görürdü. Bu biraz ürkütücüydü ama Mary yine de ona hayranlık duyuyor ve en iyi yanlarının kendisine de geçmesini umuyordu.

"Muhtemelen."

"Peki neden ona bir şeyler almasın ki? Bunu beklemiyor ki. Ama parası var ve onu şımartmak istiyor. Umarım seni, insanlar senin için bir şey yapmak istediklerinde hediyelerini geri çevirmeyecek kadar iyi yetiştirmişimdir."

"Bilmiyorum. Sanırım emin olmak için zengin ve yaşlı bir erkek arkadaş bulmam gerekecek." Bir an için ters ters bakan babasına göz kırptı.

"Jeanne, kes şunu artık. Bess kendi yolunu çizer."

Annesi iç çekti. "Tabii ki biliyor. O bir fahişe değil. Ben insanların başkaları için bir şeyler yapabilmesi gerektiğini söylüyorum. Mary haftada kaç gün bize yemek getiriyor? Bunun için ona hiç para ödemiyoruz çünkü bu onun bize bakma şekli.

Bize. Bunu herkes için yapıyor. Levi Daisy için yapıyor çünkü yapabiliyor. Bahse girerim kız onun için harika sanat eserleri yapıyor ve hediye olarak veriyordur. Yeteneği göz önüne alındığında, bu bir tür mücevher ya da geziye eşdeğer. Cömertlik önemli."

* * *

Saatler sonra telefonu gelen bir mesajla yatağına uzanmış kitap okuyordu. Damien.

Burada oturmuş harika bir biftikten sonra mükemmel bir kadeh kırmızı şarap içiyorum. Yanında muhtemelen servis ettikleri sade patatesten çok daha lezzetli bir şeyler vardır diye düşünüyordum.

Telefonunu eline aldı ve yazmaya başladı.

Muhtemelen. Ama ben bu yetenekliyim. Hangi ?

Telefonu çaldı. "St.

Louis'deyim."

Arka planda çok fazla gürültü vardı.

"Bulunduğunuz yerde işler yoğun gibi görünüyor."

"Otel odamdayım. Aslında Paddy'nin odasındaayım. Biraz stres atıyorlar. Bu gece büyük gösteri var."

Görünüşe göre çok farklı şekillerde stres atıyordu. Kulağa gürültülü ve vahşi geliyordu ve orada olmadığı için mutluydu. Gerçi Damien'ın bedenine sahip olsaydı üzerine atlamaktan çekinmezdi.

"Ah."

"Hissettiğin her şey için küçük bir kelime."

Güldü. "Sadece stres atmamın genellikle dondurma yapmam ya da bisiklete binmem veya yürüyüşe çıkmam anlamına geldiğini düşünüyorum. Ama sizinle ilgili gördüğüm son hikayeyi hatırlıyorum, yani ... "

"Okuduğun her şeye inanma." Sesi eğlenmiş gibi gelmiyordu.

"Seni kırmak istememiştim."

"Özür dilerim. Yapmadın. Magazincilerin peşinizde dolaşıp bir şeyler uydurması sıkıcı oluyor. Kimin ne diyeceğini asla bilemezsiniz."

O kısmı anladı. Gillian'ın artık bununla başa çıkması gerektiğini biliyordu. Ama aynı zamanda, arka planda duyduğu şey tavlada oynuyorlarmış gibi gelmiyordu.

"Adrian gelecek ay MSG'ye geleceğinizi söyledi."

Onu terslememiş olmayı diledi. Rahatlıkları biraz sertleşmişti. Ve Tanrı biliyordu ki, çoğunlukla haklıydı.

En azından sesi kızgın ya da incinmiş gibi çıkmıyordu. "Evet. Dört gözle bekliyorum. Adrian bana gerçekten harika bir şeyler bulmayı bile başardı. benim gözde restoranlarımda rezervasyonlar. Bana iyi davranırsan artı birim olmana izin verebilirim."

Onun üretici değil tüketici gözüyle zevk aldığını görmek istediğini fark etti. Bir restoranda nasıl olurdu? O

Seksten zevk almayı tüm kalbiyle benimsediğini biliyordu; bahse girerim dışarıda yemek yerken de böyleydi.

Birkaç gündür ilk kez kendini gülümserken, gerçekten gülümserken buldu. "Öyle mi?"

"Evet. Eğer meşgul değilsen sen de gelebilirsin. Böylece menüden daha fazla şey deneyebilirim ve kimse benim bir domuz olduğumu düşünmez."

Onu gülümsetti. Hem de çok. "Gizli bir amacın mı var? Ben skandal." Hiçbir planı yoktu. Adriandan orada olacağını öğrendikten sonra, onunla birlikte için gösteri saatleri dışında programını boş tutmuştu.

"Yaparım. Bu şekilde sinsiyimdir."

Adam sırtıttı ama kadın bunu göremedi. "Tamam o zaman. Diğer yeteneklerinizin yanı sıra sinsi olduğunuzu da bilmek güzel. Bu iyi bir şey. kalite."

Telefonu kapatmadan önce bir süre daha konuştular ve kardeşlerinin içki, sigara içtiği ve günün olayları hakkında saçmaladığı ana odaya geri döndü. Birkaç kadın etrafta dolanıyordu ve o kimseyi odasına davet edecek gücü kendinde bulamadı.

Kendi kendine yorgun olduğunu söyledi. Ama gerçekten de, başka kadınlarla yatarsa Mary'nin bunu onaylamayacağını biliyordu.

Birkaç hafta sonra New York'a geldiğinde onu becermeden önce. Ve doğrusunu söylemek gerekirse, onun hakkında iyi düşünmesini istiyordu.

Geçmişinin hayaleti yükseldi. Zorlu yaşamından utanmıyordu. Ama böyle olduğu ve bunu açıkça söylediği için medyada yer almıştı. O sadece Sweet Hollow Çiftliği'nin davulcusu değildi. Parti çocuğu, seks düşkünü, çok içen bir davulcuydu.

Dışarıdan bakıldığında tüm bunların Mary'yi duraksattığını görebiliyordu. Ondan hoşlanıyordu. Onu daha yakından tanımak istiyordu. Ve bu şöhretin yoluna çıkmamasını çok istiyordu.

Jeez, bir de özel uçak mı?" Jules, New York uçuşu için yerleştiklerinde kaşlarını salladı.

"Bahse girerim Erin'dir. Hediye vermeyi çok sever," dedi Daisy. Levi onun oturdu, eli onun elinin içindeydi.

"Bahse girerim Levi özel uçaklara yabancı değildir. Ona bir baksana." Mary ona göz kırptı ve o da homurdandı. İyi bir ileri geri konuşmaları vardı. Daisy için iyi olduğunu ve öyle olmaya devam edeceğini bir kez kabul etti. Levi'nin onu onaylamasını istemesi de hoşuna gitmişti. Bazı erkeklerin umurunda olmazdı.

"Ben koçluk yaptım."

"Sanki hapisane gibi konuşuyorsun," diye alay etti Daisy.

Mary güldü. "Öyle! Eğer bunu her yapabilseydim, beni bir daha asla yolcu otobüsünde orta koltukta yedi saat boyunca sıkışmış, havaalanında ayakkabılarımı çıkarmak zorunda kaldıktan sonra yer fıstığı için yalvarırken göremezdiniz." Ürperdi.

"Jules yarın yemek kamyonu turu yapacağınızı söyledi. Benim için yer var mı?" Jules'un diğer adamı Gideon Carter ona umutla baktı.

"Kesinlikle."

"Rock yıldızı geliyor mu?" Cal rahat olmaya çalışarak sordu. Kardeşleri Ryan inledi. "Sende incelik yok."

"Peki ya sen?" Cal karşılık verdi. İkisi çok didişirdi ama bu bir paravandı. Annesinin sık sık söylediği gibi, hırsızlar kadar kalın kafalıydılar. Ama birbirlerini dürtmeyi severlerdi.

"Damien Hurley'nin senden daha sorunsuz ilerleyip ilerlemediğini öğrenebilirdim. Ve bunu de onu tedirgin etmezdim." Ryan omuz silkti.

Kadın . "Çocuklar, lütfen. Evet, geliyor. En azından öyle olduğunu düşünüyorum.

Sanırım diğer kardeşlerinden biri de geliyor."

Bu konuda biraz gergin olduğunu kabul ediyordu. Elbette sadece eğleniyorlardı ama onun ailesiyle arasının iyi olduğunu biliyordu. Onun hakkında kötü düşüncelerini istemiyordu.

"Peki bu şeyin ne olacağını düşünüyorsun?" Arkasına yaslanıp Ryan'ın onu soru yağmuruna tutmasına izin verirken kolayca havalandılar. Muhtemelen durumları ters olsaydı bilmek isterdi, bu yüzden çok ileri gittiğini düşünene kadar cevap verirdi.

"Bak. O yoğun bir programı olan yetişkin bir erkek. Ben de yoğun programı olan yetişkin bir kadını. Arada sırada, ne kadar sürerse sürsün, buluşup bir süre takılıyoruz ve sonra yoğun programlarımıza geri dönüyoruz. Ondan hoşlanıyorum.

O seksi, komik ve yetenekli." Omuz silkti.

"Ünlülerin haberlerini gördüm." Ryan Cal'dan daha sakindi ama daha az gergin değildi. Yüzeyi kazıdığınızda belki daha fazla. Uyarıyı duymuştu ve onu anladığını bilmesini istiyordu.

"Ben de öyle. Onun ne olduğunu biliyorum. Ama bence o, internetten bildiğimiz stenodan daha fazlası. Her neyse, Tanrı aşkına, onunla evlenmeyeceğim. Onunla sevişeceğim ve beni güldürmesine ve arkadaşlığından keyif almasına izin vereceğim. Ben aptal değilim."

Ryan gözlerini kapattı ve o da gülmek için kendini zor tutan Daisy "ye göz kırptı.

"Yahtzee oynadığımızı ve s'mores yaptığımızı düşünmedin herhalde."

"Seninle ne yaptığımızı düşünmemek için kendimi çok zor tutuyorum. erkek arkadaşları. Sen bizim küçük kız kardeşimizsin, endişeleniyoruz."

Kardeşinin elini sıktı. "Teşekkür . . Ama ben iyiyim."

"Eğer seni incitirse, onun taşaklarını ezeceğim."

Bu onu güldürdü. "Anlaştık."

* * *

Özel bir uçaktayken uçuşun bu kadar hızlı geçmesi şaşırtıcı. Mary, Adrian'a teşekkür etmek için nefis bir şeyler hazırlamayı kendi kendine not etti.

Havaalanında onları bekleyen bir limuzin de vardı. Onları doğrudan şehre, Adrian'ın onlar için ayarladığı otele götürmüştü. New York'u seviyordu. Işıkları sevdim. Şehrin hiçbir zaman

durdu. Restoranlara, kulüplere, müzelere ve alışverişe bayılıyordu. Önümüzdeki birkaç gün çok eğlenceli geçecekti.

Tuvalet malzemelerini zar zor çıkarıp banyodaki tezgâhın üzerine koymuştu ki insanlar kapısına dayandı. Onları içeri almak için kapıyı açtığı anda gülümsedi.

Levi ve Daisy, Jules, Gideon, Cal ve Ryan ile birlikte durdular.

"görmek istiyoruz." Ryan içeri girdi ve herkes onu izledi. Manzara oldukça muhteşemdi, kabul etmek zorundaydı.

"Bir, açıktan ölüyorum ve iki, saat o kadar da geç değil, özellikle de Batı Yakası saatiyle. Empire State Binası'na gitmek istiyorum. Geç saatlere kadar açık olduğunu duydum."

Jules başını salladı. ". Öyle. Gitmek istiyorum." Telefonunu çıkardı. "Önce Gillian'ı kontrol etmek istiyorum."

Tabii ki . "İyi fikir." O anda Mary'nin telefonu çaldı ve arayanın Damien olduğunu gördü.

"Merhaba." Sırtıttığını biliyordu ama adam başını döndürmüştü, neden olmasındı.

"Uçağınızın geldiğini duydum. Şehre geri dönüyoruz. Planlarınız var mı?"

"Biz de tam akşam yemeği ve Empire State Binası hakkında konuşuyorduk. Jules ne olup bittiğini öğrenmek için Gillian'ı kontrol ediyor."

"Beni arayıp nerede yemek yiyeceğinizi söyler misiniz? Gelip seninle buluşacağım."

"Elbette. Sanırım önce turistik bir şeyler yapacağız. Sonra da akşam yemeği." Onu görmek istiyordu. Onun varlığının getirdiği o küçük heyecanı hissetti. Ve sonra onunla birlikte soyunacaktı.

"Birazdan görüşürüz o zaman."

Telefonu kapattığında herkesin ona baktığını gördü. "Hayır." Cal'a uyarıcı bir bakış gönderdi.

"Ne yok, Tiny?"

"Ufaklık, patikim. Sen sus. Senin bir erkek arkadaşın ve kız arkadaşın var. Benim hayatımı yargılayamazsın. Seçimlerini destekliyorum, göt kafa."

Cal bir adım daha yaklaşarak onun yanağını öptü. "Ah şimdi, yargılayıcı davranmıyorum. Sadece onun mükemmel olmasını istiyorum. Bir ünü var. Senin incinmeni istemiyorum."

Büyük kardeşler. Hepsi yetişkin olduklarında bile onu korumak istediler. Genelde bunun tatlı bir şey olduğunu düşünürdü. "Bunu uçakta konuşmuştuk. Bana zarar gelmeyecek. Onun ne olduğunu biliyorum. Bu eğlenceli. Bu seks ve hoşlandığım biriyle takılmak. Benim bir hayatım var. Bundan vazgeçmeyeceğim.

ateşli bir bekara vagon. Yuva kurduğumda, ne yapacağımı biliyorum. Şu an ile Bay Doğru arasındaki fark. Ben aptal değilim. İyi bir kimyamız var. Hepsi bu. Ve olması gereken de bu."

"Onu bırak, Calvin. Kız kardeşin akıllı biri. Hayatını idare edebilecek kapasiteye sahip." Jules ona bir bakış gönderdi ve Ryan'a farklı bir bakış atmadan önce gözlerini devirdi. Olaylara göz kulak olacaktı. biliyordum.

Pislik gibi davranmadıkları sürece sorun yoktu.

"Gillian bizimle on beş dakika içinde lobide buluşacaklarını söyledi. Miles Empire State Binası fikrini çok istiyor." Jules başıyla Daisy'yi işaret etti. "Kameranı getirdin mi?"

Fotoğraf çekmeyi çok seven Daisy çantasını kaldırdı. "bu gece için getirdim."

Mary kendininkini evde, yemek masasının üzerinde bırakmıştı. Lanet olsun. "Hadi . Herkes bizimle buluşmadan önce sana bir içki ısmarlayacağım. aşağıda." Cal kolunu onunkine doladı.

* * *

"Acele et lan." Paddy'nin araba kullanması arzulanan bir şeydi. Yaşlı bir kadın gibi sürüyordu, Manhattan'a dönmek için hiç de acelesi yoktu. Hamptons'da satın alıp ailelerine vermeyi düşündükleri bir yere bakıyorlardı.

"Randevun mı var? Acelen ne?"

"Tasadüfe bakın ki Mary az önce geldi ve onunla akşam yemeği yemek istiyorum." "Oooh, meşhur Mary. Uzun zamandır bu hatunu nihayet görmek için sabırsızlanıyorum."

Vaughan bacaklarını kaydırды. "Boş ver onu. Sadece kıskanıyor. Kulağa geliyor. Gillian geçen hafta ondan bahsediyordu. Bazı resimlerini gördüm. Çok seksi."

"Öyle. Seksi . Zeki de. Yetenekli. Anneme söyleme ama o harika bir aşçı. Her neyse, onunla vakit geçirmeyi seviyorum. Bu bir Suç mu?"

"Hayır. Biz de yemeğe gelebilir miyiz? Açlıktan ölüyorum." Vaughan karnını ovuşturdu.

"Hep açlıktan ölüyorsun. Ama evet, gelebilirsin. Sanırım Adrian ve arkadaşları da orada olacak. Onu sonra yalnız bırakırım."

Yirmi dakika sonra arabayı bıraktılar ve o da nerede olduklarını öğrenmek için aradı.

"Hâlâ lobideyiz. Tüm bu insanları hareket ettirmeye çalışmak kedileri gütmek gibi. Zavallı Jules kaosla başa çıkamıyor. Grubun organizatörü o."

Köşeyi döndü ve onu orada gördü, onunla konuşurken arkadaşlarına gülümsüyordu.

"Bu yarar." Telefonu kapattı ve kızın omzuna dokundu. "Merhaba."

Kadının şaşkınlığı yerini gülümsemeye bıraktı ve adam eğilip onu öptü.

"Manhattan'a hoş geldiniz."

"Siz resmi karşılama vagonu musunuz? Böyle bir şeye ayıracak bütçeyi hayal bile edemiyorum."

Onu bir kez daha hızlıca öptü çünkü biraz daha tatmak zorundaydı.

"Sadece senin için."

"Bu onu öpemeyeceğimiz anlamına mı geliyor?"

Omzunun üzerinden baktı. "sanmıyorum. Mary Whaley, bu benim ağabeyim Patrick, ama herkes ona Paddy der ve küçük kardeşim Vaughan. Çocuklar, bu Mary."

Onların ellerini sıktı ve tanışma faslını da gerçekleştirdi.

"Çok acıktım. Hemen gitmemiz gerek. Bana acıyın lütfen." Kapılara doğru yöneldi ve herkes onu takip etti. Adam onun elini tuttu ve kadın ona gülümsedi.

"Gramercy Tavern'de yemek yediniz mi?" O ve kardeşleri Manhattan'a en son geldiklerinde orada yemek yemişlerdi. Kızın orayı seveceğini düşünmüştü.

Kadının yüzü aydınlandı ve adam bunu önerdiği için memnun oldu. "Çok istedim ama son ziyaretimde zamanım olmadı."

"Madem bu kadar açsın, önce bir şeyler yemek ister misin? Sonra Empire State Binası'na gidebiliriz."

Adrian başıyla onayladı. "İyi fikir. Bir taksi tutalım ve büyük bir masa ya da özel odalarından birini bulup bulbir bakalım. Biliyorum kısa bir süre ama hafta içi bir gece."

Ve bunu gerçekleştirecek gücü vardı. Damien, Adrian için her zaman kısa sürede masa açtığına bahse girerdi.

Kapıcı onlara iki taksi tuttu ve oraya gittiler. Mary, taksilerinde onunla kardeşlerinin arasında kaldı.

"Mary, duyduğumuza göre mutfakta harikaymışsın." Paddy ona Hurley sırtışı yaptı ve o da ona sırtarak karşılık verdi.

"Bana mutfakta iyi olduğum söylendi." Durakladı ve sonra . "Bu saçmalık. Evet, mutfakta harikayımdır."

Paddy güldü ve Damien onun tuttuğu eli sıktı.

"Yemek yapmayı seviyorum, bu yüzden bu işte iyi olduğum ve geçimimi bu işten sağlayabildiğim için ."

Vaughan başını salladı. "Bunu duydum." "Bugün neler yaptınız?"

"Ailem için bir ev bakmak üzere Hamptons'a gittik. Çiftlik işletmek çok büyük bir iş ve babam bunu çok seviyor. Ama ve annemin biraz zamana ihtiyacı var. O tatildayken biz işletebiliriz. Ama bunu yapmazsak asla gitmezler."

"Damien'in 'biz işletebiliriz' derken kastettiği şey, en büyük kardeşimiz Ezra'nın işletebileceği ve bize ne yapacağımızı söyleyeceği, bizim de yapacağımız. Kürek çekebilir, bir şeyler kaldırabilir, çit çekebilir ve bunun gibi şeyler yapabiliriz. Ama Ez, çiftliğin beyni o. Zamanı geldiğinde babamızdan devralacak."

"Siz ne üretiyorsunuz? Çiftlik mi?"

"Armut, yonca ve saman. Saman yeni. Kardeşim çeşitlendirmenin iyi düşündü ve beş yıl önce fazladan bir arazi satın aldığımızda o da başladı."

"Armutlara bayılırım. Ne tür?" "Anjou."

Gözleri parladı ve bu gerçekten çok hoşuna gitti. "Kırmızı Anjous ile yaptığım bir armut ve gorgonzola çorbası tarifim var. Çok güzeldir."

Anneleri ona bayılırdı. "Ah, işte geldik."

Önce o indi, ona arkadan yardım etti, kız ona yaslanırken bir kolunu omuzlarına doladı.

Paddy ona kaşlarını kaldırdı ama ağzında bir gülümseme belirdi.

Cal'ın bakışları onların üzerinde gezindi ve Damien kardeşinin hatlarındaki endişeyi okudu. Ama kız arkadaşı çenesini ona doğru eğdi ve onu çabucak öptü.

Karşılandılar ve güzel bir özel odada bir masaya yönlendirildiler.

"Kahretsin, seninle daha sık seyahat etmem gerektiğini hatırlat bana." Vaughan su bardağını Adrian'a doğru eğdi.

"Bence Mary bizim için sipariş vermeli." Jules menünün üzerinden onlara doğru baktı.

"Bensiz de gayet iyisin Juliet." Mary kızardı ve adam kızın buklelerinden birini düzleştirdi ama hemen yerine oturdu.

"Kızarıyorsun, Curly."

Paddy homurdandı. "Kadını bırak, Damien. En azından bana şu anda en iyisinin ne olacağını düşündüğünüzü söyler misiniz? Bana birkaç seçenek sunabilirsin.

tavsiyeler olabilir mi?"

"Hepimiz farklı şeyler alırsak paylaşabiliriz. Bunu yapmanın en sevdiğim yolu hep budur. Gerçi ben genelde tatlıyı paylaşmam. Önceden bilesiniz diye söylüyorum. Tatlı şeyleri paylaşma konusunda bana güvenemezsiniz. Jules'a sorun."

"Bu iyi bir fikir. Birinci ve ikinci yemeklerden bir seçki yapsak nasıl olur? Olur mu?"

Siparişlerini verdiler ve Miles için alkolsüz bir şeyle birlikte şarap getirildi.

Damien ona dokunmadan duramıyor gibiydi. Bu da onu ilgilendiriyordu. Damien bu tür yakınlaşmaları sevmeydi. Ama gerçekten çok güzel kokuyordu. Sesi derisinin altına işliyor gibiydi. Onunla birlikte olmak onu gerçekten mutlu ediyordu.

Şef ilk yemekle çıkageldi ve Mary'nin bakışları parladı.

Onunla sohbet etti, şunlar bunlar hakkında sorular sordu. Şef ise bilen ve yemekleri sevdiği belli olan biriyle konuştuğu için heyecanlanmış görünüyordu.

* * *

Herkes Empire State Binası'na gitmek üzere dışarı çıkarken Mary durakladı.

"Evet, Gillian." Kolunu Gillian'ın koluna doladı ve başını Gillian'ın omzuna koydu. Yalnızdılar, diğerleri birkaç adım ötede kümelenmişlerdi.

"Neye ihtiyacın varsa, sevgilim, hepsi senin." Gillian gülümsedi.

"Bir kadeh şarap içmediğini fark ettim. Alkol almamanızın bir nedeni var mı?"

Gillian çılgınca kızardı ve Mary öyle bir sırtıttı ki yüzü acıdı. "Gerçekten mi?" Küçük bir dans yaptı ama sonra herkes bakınca durdu.

"Bu beni çok daha iyi hissettirdi." Gillian ona sarıldı. "Kendimi her zaman yaşlı ve hasta hissediyorum ve bu yeni bir şey, bu yüzden endişeleniyorum ve Adrian peşimde dolaşıp bana bir şeyler öneriyor. Miles mutluluktan havalara . Aynı anda hem heyecanlı hem de endişeliyim. Annelik işinde yeni değilim."

"Siz ikiniz neden bahsediyorsunuz?" Cal seslendi.

Jules ve Daisy başlarını eğip kıkırdarak geri çekildiler.

"Jules'a daha birkaç saat önce, sen Seattle'dan ayrılmadan önce söyledim. Herkese söyleyecektim ama Jules ben kimseye söylemeden önce fark edeceğine dair benimle bahse girdi."

Jules sırtıttı. "Tanrıya şükür. Ölüyordum. Bunu dahili telefonda duyurmak istedim."

"Birkaç ay daha kimseye bir şey söylemeyeceğiz. çok erken. Size söyledim çünkü siz benim ailesiniz ve nasıl olsa fark edersiniz."

Eğer haberler bunu öğrenirse her yere yayarlardı. Ve Mary, Delicious'un geri kalanıyla birlikte arkadaşlarını ellerinden geldiğince korumaya çalışacaklarını biliyordu.

"Elbette. Sırrınız bizimle güvende."

"Geliyoruz!" Jules Cal'a el salladı. "Bayan eşyaları."

Erkeklerin hepsi kaldırımında durmuş, kıkırdayan ve sarılan kadınlara . Çoğu şaşkın ve sevecendi.

Paddy ve Vaughan başlarını salladılar.

Miles'ın kafası karışmış ve biraz da utanmış görünüyordu. "O zaman hep böyle şeyler yapıyorlar? Yaşlandıklarında bile mi?"

Adrian güldü ve bir kolunu oğlunun omuzlarına doladı. "Bunu söylediğini duymalarına izin verme. Yaşlanmaya yakın bile değiller. Ama evet, . Elise gelene kadar bekle, o ve Erin de grubun bir parçası olacaklar."

"Erin Teyze pek sayılmaz. O bir tür ... şey, kendi başına bir şey."

Adrian . "İşte evlat, yetersiz ifade diye buna denir. Erin teyzen tanımlara meydan okuyor."

"Bu harika. Ben de öyle olmak istiyorum."

Damien, Adrian'ın yüzünün yumuşadığını, gurur ve sevgiyle yıkandığını gördü.

"Sen zaten öylesin Miles. Dünyada senin gibi başka kimse yok." "Hadi Empire State Binası'na gidelim." Mary de onlara katıldı ve Damien'in uzattığı eli.

"Açık bir gece. her şeyi görebileceğiz."

Herkes yola çıktıktan sonra sola yönelirken o sağa yöneldi. Gözlem güvertesinde. Karanlıkta, dünya aydınlanmış ve her yöne yayılmışken onu döndürdü ve vücuduna sıkıca çekti.

"Sonunda yalnızım. En azından iki dakikalığına." Adam onu öpmek için dizlerini bükte ve kadın da onu yarı yolda karşılamak için parmak uçlarında yükseldi. Bütün gün boyunca kaynayan ihtiyaç, kontrolünü zorlayarak içinde patladı.

Tadı içine yerleşti ve tadını çıkardı. Yumuşak, gür dudaklarının, kıvrımlarının vücuduna verdiği hissin tadını çıkardı.

Adam öpüşmeyi bitirdiğinde mırıldandı ve dudaklarını yaladı. "Bu gece odana geliyorum."

"Kıyafet getir ki yarın utanç yürüyüşü yapmak zorunda kalmayasın."

Güldü ve herkese yetişebilmeleri için onu yürümeye yönlendirdi.

"Onurumu koruduğun için teşekkürler."

"En azından bunu yapabilirim. Çünkü yalnız kaldığımızda sana bir midilli gibi binmeyi planlıyorum. Umarım vitaminlerini almışsındır." Herkese el sallarken bu son cümleyi mırıldandı.

Bu Curly tam bir belaydı. Sırıttı. En iyisinden.

TOtelin dışındaki kaldırımında fotoğrafçılar vardı. Adrian küfretti ve Gillian'a baktı. "English, fotoğrafçıları eldiven. Özür dilerim."

İç çekti. "Artık bu topraklarda yaşıyorum."

Mary onu koruyacağından emin olsa da endişeyle izledi. Damien kardeşleriyle birlikte diğer taksiye binmişti ve bir ışık kadar , yani büyük olasılıkla karmaşayı çoktan aşmışlardı.

Kuşkusuz memnundu. İsteyeceği son şey, onunla birlikte bir otele girerken fotoğrafının çekilmesiydi.

Önce Levi ve Daisy dışarı çıktı ve Daisy'yi yanında tutarak onlara ters ters baktı. Mary Miles'ı aldı ve bir şey yapmaları için herkese meydan okudu. Fotoğraf için zorladılar ama Mary çantasını Miles'ın yüzünün önünde tuttuğu için iyi bir fotoğraf çekemediler.

Ama Adrian Gillian'la çıktığında kopan gürültünün yanında bu hiçbir şeydi.

Adını bağırdılar, onlara sorular sordular. Gillian'ın adını bağırdılar. Kapıcı onlar için kapıyı açık tuttu ve otel güvenliği kimsenin içeri girmediğinden emin oldu, ancak onlar içeri girdikten sonra bile flaşlar patlamaya devam etti.

"İyi misin?" diye sordu Miles'a.

"Annem üzülecek. Bundan nefret ediyorum."

Mary onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Sen çok tatlı bir çocuksun. Baban kimsenin ona yaklaşmamasını sağladı. Hayatının bununla birlikte geldiğini biliyor. Onunla birlikte olmak için bunu seçti. Sorun yok."

Asansörlere yöneldiler ve Mary, Adrian'ın Gillian'la korumalar hakkında konuşmasına kulak misafiri oldu. "İngiliz, buna mecbur olduğumu biliyorsun. Erin, çocuklar ve Alexander'la birlikte yakında geliyor. Dışarıdaki o sahne . . . şey, bunu iyi idare edemeyecektir. Senin de yaralanmanı ya da itilip kakılmanı istemiyorum."

Bebek. Mary onun Gillian'ın hamileliğini düşündüğünü biliyordu. Onun duygusal ve fiziksel durumu hakkında endişelendiğini biliyordu. Erin, kız kardeşi ve

Bu gösteriler için grubunda bas gitar çalan kadın, yıllar önce korkunç bir takip ve kaçırılma olayına karışmış ve bu olay kızının öldürülmesi ve hayatının paramparça olmasıyla sonuçlanmıştı. Kalabalıklar ve paparazziler

Çünkü onunla turneye çıkmamış ve müzikten yarı emekli olmuştu. Hala onunla birlikte yazıyor ve stüdyo çalışmalarını yapıyordu, ancak bu kısa turne gibi özel gösteriler dışında yollara çıkmıyordu.

"Biliyorum. Endişelenmeyi bırak. Bir gün korumalara alışacağım sanırım."

Başının üstünü öptü ve Miles'a baktı. "Sen iyi misin?"

"Evet. Yine de annemi üzgün görmekten hoşlanmıyorum."

"Ben de öyle. Onun için daha iyi hale getireceğiz. Belki dondurmayla."

Gillian homurdandı ama gülümsedi. "Oh, adamlarım."

"Burası benim katım. Sabah görüşürüz. Uyandığında beni ara."

Hemen Adrian'a sarıldı ve Gillian'ı yanaklarından öptü. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Burada olduğun için çok mutluyum, Mary. Her şeyi daha iyi yapıyor." Mary, Gillian'ın kulağına fısıldadı. "Bir bebeğin olacak."

Gillian onu sıkıca kavradı. "Bunu seninle paylaşabildiğime çok sevindim. Sabah görüşürüz."

Odasına doğru yöneldi. Damien'in onu arayacağını ya da bir noktada ortaya düşündü. Numarayı biliyordu.

* * *

Kapıda Levi'yle birlikte Daisy bekliyordu. "İyi misin?" "Um? Ne demek istiyorsun?" Kartı yuvaya kaydırıldı ve onları içeriye.

"Dışarıdaki çılgın medya. Sen de Adrian ve Damien'la birlikteydin, değil mi?" "Ah. Damien ile değil. Başka bir taksiye bindiler. Ama Adrian'la, Gillian ve Miles, evet. Pek memnun olmadı. Ama o iyi. Bu onun hayatı."

"Senin de olabilir."

Daisy onun arkadaşıydı ve bu yüzden endişesini anlıyordu. Ama bu konuyu bir kez daha tartışmak istemiyordu ve kesinlikle

Levi'nin önünde.

"için teşekkürler." Kapıya doğru gitti. "Sabah görüşürüz çocuklar."

"Oh. Sen delisin." Daisy omzunun üzerinden Levi'ye baktı. "Bu nadiren olur."

"Aradaki farkı gerçekten anlayamıyorum. Hâlâ gülümsüyor." "O burada."

Daisy ona sarılmak için durakladı. "Özür dilerim. Endişeleniyorum."

"Seni yalnız bıraktım. Çoğunlukla. Bu seni çıldırttığı zaman." Gözlerini Levi'ye dikti, Levi de biraz çekinme nezaketini gösterdi. "Bu yolculukta Damien hakkında söylemek istediğim her şeyi zaten söyledim."

Daisy sırttı. ". Yeterince makul." "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Sadece endişelendim."

"Biliyorum. Bana yavru köpek bakışı atma, bende işe yaramıyor."

Onlar odadan çıkarken Daisy güldü. "Evetiştir yarıyor, seni koca yumuşak."

Telefonu tekrar çalmaya başlamadan önce içeri girip kapıyı kilitlemeyi başardı.

"Ziyarete uygun musun?"

Sırttı. "Tüm telefon görüşmelerini böyle mi açıyorsun?"

"Sadece kilometrelerce uzunlukta bukletleri ve günah işlemek için yaratılmış bir ağzı olan ateşli esmerlere." "Bu işte çok iyisin."

"Bu davetli olduğum anlamına mı geliyor?"

"O zaman sen vampir misin? Seni içeri davet etmem mi gerekiyor?"

Kapısına vuruldu ve gözetleme deliğinden baktığında onu kapüşonlu bir tişört ve beyzbol şapkasıyla dışarıda dururken buldu.

. "Unabomber'a benziyorsun."

"Paps ön tarafta." Rahatsız Etmeyin yazısını söndürdükten sonra kapıyı kapattı.

İşaret. "Yarın bu manşeti görmek istemiyorum."

"Evet, gördüm. Dürüst olmak gerekirse, bununla nasıl başa çıktığını bilmiyorum."

Perdeleri çekmeden önce kapüşonunu ve şapkasını bir kenara fırlattı. "Bununla sen ilgilen." Omuz silkti. "Bu işin bir parçası. Hoşuma gitmiyor ama zamanla hayatını buna göre ayarlıyorsun. Başa çıkmanın yollarını öğrenin. Artık bundan bahsetmeyelim."

çünkü seni sikmek için buradayım."

"Bu konu değişikliğini kesinlikle onaylıyorum."

"Ben biraz kirliyim." Kaşlarını salladı.

"Çok kirlisin. Bu senin en iyi özelliklerinden biri."

Güldü, ona sinsice yaklaştı, bunu yaparken tişörtünü çıkardı. "Bu benim duş önerimin çok da ince olmayan bir yoluydu. Islak olmanı seviyorum."

"Bunun için duşa ihtiyacın yok."

Kahretsin, onu güldürdü.

"Ancak." Dönüp banyoya doğru yürüdü, gömleğini ve sütyenini yakındaki bir sandalyeye fırlattı. "Bence duş seksi oldukça güzel, bu yüzden tartışmayacağım."

Onun çıplak vücuduna bakmaya bayılıyordu. Üç hafta önce Adrian ve Gillian'ın düğününden sonra ona bakarken bunu o kadar da fark etmemişti. Ama o zamandan beri bu konu hakkında çok düşünmüştü.

Kadın büyük duş kabinine adımını attı ve adam da onu takip ederek kıyafetlerini kenara fırlattı.

"Keşke benim duşum da bu kadar büyük olsaydı," diye mırıldandı çok sayıdaki duş başlıklarından birinin altına girerken.

"Benimki öyle. Tur bittikten sonra gelip kullanabilirsin." Evinde büyük bir banyo olmasa bile, kızın bir tane istemesi, bir tane yaptırmak için eve telefon etmesine neden olacaktı.

Gülümsemi, gözleri kapalıydı, başı geriye eğikti. Meme uçları sıkışarak kararırken su kıvrımlarının üzerinden aktı.

"Çillerin var." Ona doğru bir adım attı ve bir kolunu beline dolayarak onu kendine yaklaştırdı. Az önce fark ettiği çillerin üzerinden omzunu öptü.

". Eskiden bunun için endişelenirdim. Elbette Cal'ın tek bir çili bile yok. Bir erkekte bu kadar güzellik haksızlık gibi görünüyor."

"Oh, Curly, çillerin ağzımı sulandırıyor."

"Mmm. Teşekkür ." Vücudunun etrafına uzandı, kışından iki avuç yakaladı ve onu daha da yakınına çekti.

"Son zamanlarda seni çıplak görmekten başka bir şey düşünmedim. üç hafta. Şimdi buradasın, çıplak ve kaygan, o kadar şaşkınım ki nereden başlayacağımı bilemiyorum."

Dudaklarında bir gülümseme belirirken gözleri açıldı. "Eminim birkaç tane "Eğer gerçekten ne yapacağını , sana bir önerim var." Kadın elini bırakıp avucuna biraz sabun sıktı ve portakal kokusu burnuna çarptı.

"İşte ben de bunu kokluyordum!" Onu taklit etti, avuçlarını göğüslerinin üzerinde kaydırды ve horozunu bulduğunda karnından aşağıya doğru kaydırды, yumruğunu sardı

etrafında, istemediği bir ses çıkarana kadar yukarı ve aşağı kayarak.

"Burada bir bank var. Kullanışlı. Bence beni becermelisin."

"Planlıyorum. Ama önce seni tatmak istiyorum. Seni birkaç kez boşaltmak. O zaman."

Kadın bir an kaşlarını çattı ve adam güldü.

"Arkanı dön. Ellerini fayansın üzerine koy. Kıçını dışarı çıkar."

Kadın yaptı ve adam kadının sırtındaki ve cömertliğe doyasıya baktı.

Mmm.

Sabun kayganlığındaki ellerini kadın gevşeyene kadar üzerinde gezdirdi. Açgözlüydü. Hepsini istiyordu ve hemen o anda. Ama o uzun ve yavaş sevişmeleri seviyordu. Bu yüzden onu birkaç orgazmla biraz yoracak ve sonra programın sevişme kısmına geçeceklerdi.

Göğüsleri adamın avuçlarına mükemmel bir şekilde oturdu ve adam meme uçlarını yuvarlayıp çekiştirdiğinde kadın ona doğru eğildi.

"Hassas meme uçları." Omzunu öptü, dişlerini omzunun üzerinde kaydırды. tüyleri diken diken olana dek hassas tenini . Onu öğrenmek istiyordu. Washington'daki çiftleşmeleri hızlı ve öfkeli olmuştu. Yoğun. Şimdi zamanı vardı ve bunu kullanmayı planlıyordu. Son anına kadar.

Boştaki elini kadının karnından aşağı, bacaklarının arasına gönderdi. Bir yandan da onu arkadan sıkıştırıyordu. Klitorisini sert ve hazır bulduğunda, sikini kıçının sabundan kayganlaşmış yemyeşil etine doğru kaydırması yeterliydi.

Kız aklını kaçıracaklarını düşünene kadar onunla dalga geçti. Onu yavaşça yükseltiyor ve sonra birkaç vuruş geri çekiyordu. Ve sonra baştan başlıyordu. Su onları dövdükçe, adam yavaşça klitorisini okşadıkça ve sikini poposuna sürttükçe zamanın nasıl geçtiğini anlamıyordu. Bir eli hâlâ meme ucunu sıkıyordu.

Bu işte çok iyiydi.

Ve sonunda, başparmağı ve orta parmağı arasında klitorisini sıkıştırdı ve geri çekilme yoktu. Onu yutup altında tutarken doruğa sıçradı. Adamın onu durulayıp çevirdiğini fark etmemişti bile.

"Şimdi o zaman. Amını yiyebilmem için o yatakta sana ihtiyacım var."

Whoo.

Bu kelimedenden duyduğu rahatsızlıktan, adamın ağzından çıkan sesin vücudunda bir sıcaklık yangını yaratmasına bu kadar kolay geçmesi ne tuhaftı. Pavlov'un köpeği gibi. Sadece seks için.

Kurulandı, havluyu askının üzerine attı ve yatak odasına . Yatağın büyüklüğü onu biraz şaşırtmıştı. Çok büyük olmayan odayı domine ediyordu. Ama işe yaramış, yatak odasına çok rahat bir hava vermişti.

Yatak yumuşak ve çok kabarıktı, bu iyiydi çünkü onu alıp üzerine atmak için eğildi.

"Bunu yapmayı seviyorsun."

Sırıttı, rock yıldızı bir korsan gibi görünüyordu. "Beni Hulk gibi hissettirecek kadar küçüksün. Ayrıca, en iyi yerlerini sallıyorsun. Sevilmecek ne var?"

Birkaç folyo paketini komodinin üzerine koydu ve yatağın üzerinde ona katıldı. "Şimdi o zaman."

Onu bir süre öpmek istedi. Bu yüzden yaklaştı, önce bir göz kapağını sonra diğerini almak için eğildi. Kaş çizgisi boyunca. Çenesinden aşağıya. Çenesinin üzerinden ve tekrar yukarı. Her bir elmacık kemiğine ve elmacık kemiklerinin köprüsüne.

Burnunu. Onun dokunuşuyla rahatladı ve öpücüklerini kolayca kabul etti. Parmak uçları omurgasının her bir çıkıntısını izledi.

Ona hemen açıldı, tadı sanki o haftalar boyunca hiç yokmuş gibi geri geldi. Cesur bir öpücüydü. Ne hakkında olduğunu biliyordu. Dudaklarını, dilini, dişlerini kullandı. Sadece öpmüyor, tadına da bakıyordu. Baştan çıkardı ve sonra ziyafet çekti. Kız bunu fark ettiğinde, adam öpücüğü çoktan ele geçirmiş ve kendi öpücüğü haline getirmişti. Bu kısımla ilgili hiçbir şikayeti yoktu. Hem de hiç.

Adam gözlerini öperken kendini sırt üstü yatarken buldu. Her adımda yaptığı şeyin bir yankısı vardı. Adamın sakalının gıdıklaması boynunun derisine ekstra bir his katıyordu.

Onun meme uçlarına doğru yol aldı. Bu öpücükler ve yalamalar ısırıkça daha da keskinleşti. Sadece acıdan biraz utanıyordu. bir ürperti kapladı. Kadın onun dokunuşuyla kıvrana kadar her bir göğsü kemirdi, yaladı ve ısırıldı. Daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Kahretsin, çok duyarlıydı. Daha fazlasını talep ederek eğilmesi çok güzeldi. Öptüğü her yer onun hakkında daha fazla şey anlatıyordu. Adam kalçasının çukurunu öptüğünde nefesini içine çekti. Meme uçlarını ısırığında ağlamaklı bir soluk aldı. Çenesinin ötesindeki nokta onu inletmişti. Göbeğinin öpülmesinden hoşlanıyordu, özellikle de göbek deliğinin etrafının. Her şeyi bir dahaki sefere sakladı.

Ve bir dahaki sefere olacaktı.

Bacağının kalçasıyla birleştiği yerden aşağı doğru yaladı ve amına ulaşabilmek için onu iyice araladı.

Uzun uzun bakarken keyifle mırıldandı. Çok güzeldi. Kaygan. Onun için hazır.

Adam bir yaladı ve kadın ürperdi.

Burada da duyarlı. Duştaki orgazmdan sonra kısa aradan sonra tekrar boşalmaya hazırdı. Bu da hoşuna gitti.

Tadı çok güzeldi. Çıkardığı sesler doğrudan adamın sikine vuruyordu. Bunu düşünmemeye çalıştı ama yatağı yumruklayıp topuklarını vücudunun her iki yanındaki yatağa gömdüğünde bu çok zordu.

Daha fazlasını talep ediyordu. O da ona verdi.

Ona sert ve hızlı bir şekilde verdi, dudaklarına ve diline karşı çok sert boşalmasıyla zafer kazandı. Onun altında hissettiği ve tattığı şekilde.

geldiğinde onu nazikçe öptü ve tekrar içine girmeden önce kontrolünü tekrar yerine getirmeye çalıştı.

Adam sırt üstü yattı ve kadın da dirseğine dayanarak ona baktı. "Bunun için platin plak almalısın."

Sırıttı, gözleri hâlâ kapalıydı. "Hizmet edebildiğime sevindim."

"Şimdi bende."

Kadın adamın karnını öptü ve adam onu durdurdu. "Kıvırcık, çok ama çok yaklaştım. Eğer o dudaklarını sikime yaklaştırırsan, her şey biter. Amına girmeyi çok istiyorum. Göğüslerin sallanana kadar seni becermek istiyorum."

"Oh. Peki o zaman."

Adam kapıyı açtığı anda kadının prezervatifi tuttuğunu ve yuvarlarken hareketsiz durduğunu gördü.

Sonra kadın adamın kalçalarına sarıldı ve adam neredeyse bayılıyordu.

Ama kadın yerine otururken soğukkanlılığını korumayı başardı, onu yavaşça geriye doğru çekerek derinlere götürdü.

"Mmm."

Adamın düşündüğü o gülümsemeyi takınmıştı. Genelde çok gülümserdi ama bu bir seks gülümsemesiydi. Sadece şekildayken ona verdiği özel bir Mary gülümsemesi. Bunu daha önce başkasının görüp görmediği umurunda değildi. Önemli olan tek şey onun o anda görmüş olmasıydı. Bu Mary onun lezzetli sırrıydı.

Ve ata binmeye başladı.

Yavaşça dizlerine kadar yükseldi, neredeyse tamamen ve sonra rotayı tersine çevirdi, onu tamamen içine almak için geri kaydı.

Alnında boncuk boncuk terler belirene kadar tekrar tekrar. Kontrolünün çok az kaldığını biliyordu.

"Beni öldürüyorsun."

Yine gülümsedi. "Nuh-uh."

Çok iyi hissediyordu. Vücudu adamın sikinin etrafındaydı. Kadının sıcaklığı lateksin içinden bile adamın tenini yakıyordu. Saçları yeniden kurumaya ve kıvrılmaya başlamıştı. Yüzünün etrafından ve omuzlarından aşağı vahşi bir nehir gibi akıyordu.

Teni iyi ve sert bir sikişin teriyle parlıyordu. Göğüsleri öylece sallanıyordu. Yüz ifadesi açık ve . Boşalmayı seven bir kadın. Seksten hoşlanan ve bunu bilmesinden korkmayan bir kadın.

Nedense bu onu başka hiçbir kadının yapmadığı şekilde etkilemişti.

Tekrar üzerine geldiğinde döndü ve kontrolünün son ipleri de uçup gitti. O kadar yakındı ki, doruk noktasının sisteminden geçtiğini hissedebiliyordu.

Parmakları kalçalarındaki kaslara saplandı ve boşalırken kalçalarını yukarı itmek için yuvarlarken onu yerinde tuttu.

Adam yuvarlanmayı başarırken kadın da onun yanında yatağa düştü.

"Hemen döneceğim."

Hiçbir yere gitme."

Adam döndüğünde homurdandı. "Nereye gidebilirim ki? Çıplağım, güzelim Kemiksiz ve odamda aynı derecede çıplak bir adam var. İhtiyacım olan her şey burada."

"Bira ister misin? Yemekte sipariş etmemiştim ama kardeşlerimle evlere baktığımız günden sonra, aman Tanrım."

"Mini buzdolabına bakmadım bile ama orada ne varsa alabilirsiniz. Ya da sipariş verebiliriz. Berbat mıydı? Kardeşlerinle iyi anlaştığını sanıyordum."

Mini buzdolabını karıştırmak için odadan çıkarken güldü. Tahmin ettiği gibi Adrian buzdolabını iyi doldurmaya özen göstermişti.

"Adrian iyi bir ev sahibi," diye seslendi, ama Adrian ona katılmak için dışarı çıktı, şimdi göğüslerini sergileyen parlak sarı kısa bir bornoz giyiyordu.

"Vay canına, bu benim en sevdiğim ."

"Daisy verdi onu bana. Bunu o yapar."

Biraları açtı, bir tanesini ona uzattı ve kendisinininkini tokuşturdu. "Şerefe. New Yorka hoş geldin, Mary Whaley. Burada olmana çok sevindim."

Kanepeye yerleştiler. Adam kadının bacaklarını kendi bacaklarının üzerine çekti. "Kardeşlerimle çok yakınım. Ama ev arama süreci yeterince stresli. Paddy sürekli arıyor, Vaughan emlakçıyla sohbet ediyordu ve ben sadece bir eve bakıp geri dönmek istiyordum. Ama tabii ki Vaughan onu elde etmek istiyordu, bu yüzden başka evlere de bakmamız gerekiyordu ve gerçekten de gördüğümüz birkaç ev de oldukça harika ve harika seçeneklerdi, bu da Ezra'yı tekrar aramak anlamına geliyordu. Kedileri gütmek. Annemiz öyle olduğumuzu söylüyor. Haklı da."

"Bir emlakçı olduğumu ve üçünüzün karşıma çıktığını hayal bile edemiyorum. Aman Tanrım. Tüm bu cazibe bir yerde. Bayılmadığı için şanslı. Birini mi seçtin?"

"Sanırım öyle. Fotoğrafları Ezra'ya gönderdim. Onları inceleyecek ve sabah bana geri dönecek."

"Ezra en büyükleri, değil mi? Çiftliği babanla birlikte işletiyor demiştin, değil mi?" Başını salladı, kızın hikâyeyi bilip bilmediğini merak ediyordu.

"İstikrarlı olan o mu? Ryan ailemizdeki istikrarlı kişidir. Cal asabi biri ama işte değil. Ben iddialı olanım. Bu arada emekli bir demir işçisi olan babam benim uçarı olduğumu söyler. Ama gülümser, bu yüzden hakaret sayılmaz. Ryan bir öğretmen. Matematik ve biyoloji. Bir ortaokulda. Bunu nasıl yapıyor bilmiyorum. Ama çocuklar onu seviyor. Onlarla ilişkisini hiç kaybetmiyor. İşlerim hakkında konuştuğum kişi o. Cal benim ama en iyi tavsiyeyi Ryan veriyor."

Onunla birlikte olmak şaşırtıcı derecede normaldi. Seksten sonra oturup bira içmez ve başka kadınlarla emlakçılık konuşmazdı. O yapamazdı geçmişleri ya da ailelerinin nasıl olduğu hakkında kimseye bir şey söylemediler. "Ezra eskiden gruptaydı. Aslında o başlattı. Ama kolay değildi.

onun için. Ayrılmaya ve çiftliğe odaklanmaya karar verdi. Saman ekmeye başlamak onun fikriydi. O ve babam birbirlerine çok benziyorlar. O bir cehennem yetiştiricisi. Ya da öyleydi, şimdi yumuşadı." Rehabilitasyondan çıktığından beri bütün gün at sırtında ya da kamyonda çalışıyordu. İşin fiziksel doğası içindeki bir ihtiyacı karşılıyor gibiydi.

"Aileniz için bunu yapabilmeniz çok güzel."

"Şöhretle ilgili en sevdiğim şeylerden biri bu. Yapacak paraya sahip olmak Ailem için şeyler. Onlar bizim için çok şey yaptılar. Onlarla ilgilenmek iyi bir şey."

O gecenin ilerleyen saatlerinde, kız ona yaslanmış uyurken, ona çok çabuk alıştığını fark etti.

C "Sana iyi temizlendiğini söylemiş miydim?" Damien ona bir aşağı bir yukarı baktı.

Lacivert şık bir elbise ve yüksek topuklu ayakkabılar giymişti. Gerçekten de muhteşem ve zarıftı ve o akşam onunla birlikte olduğu için çok memnundu.

"İstediğin kadar."

Gülüşü . Arsızdı. Hoşuna gitti. Ondan hoşlandı.

"Aşağıya bizim için bir taksi çağırdım. Önce biraz zamanımız var.

Bir içki ister misiniz?"

"Çok . Evet. Bir tane isterim. Burada mı yoksa . . . ?"

Yer bulmanın gülünç derecede zor olduğu havalı bir restorana gitmeye hazırlandılar. Adrian birilerine yağ çekip iki kişilik rezervasyon yaptırmış, Adrian da onu artı bir olarak seçmişti.

"Restoranda bir barları var. Araştırdım. Bara ihtiyacım olduğundan değil. Yani neye görmek istedim." Tanrım, her şeyi ediyordu. Kız onu sinirlendiriyordu. Yargılayıcı ya da kibirli olduğu için değil. Ama

Ondan hoşlanmasını istiyordu. Bu yerde kendini idare edebileceğinden emin olmak istiyordu. Bazı şeyleri bilmek hoşuna gidiyordu. Hazırlıklı olmak onun kontrol ölçüsüydü.

Gülüşü onu biraz sakinleştirdi. " değil. Evet, oraya gidelim. Bar yemeklerini de kontrol etmek isterim. Hazır olmak için bütün gün bir şey yemedim."

Onun koluna girdi. "Ayrıca, takım elbise içinde gerçekten harika görünüyorsun. Sana çok yakışıyor."

Onun için giyinmişti ve iyi de giyinmişti. "Gelin o zaman hanımefendi. Yemeğimizi yiyelim."

Restorana vardıklarında kızın gözleri parlıyordu. Adam onu kendi tarafına çekti, onun bu kadar mutlu olmasına ve bunu onunla paylaşabilmesine bayılıyordu. Barda, bir zeytin ve menüden birkaç ürünle birlikte çok kuru bir votka martini sipariş etti.

Birçok insan onu ama hiçbiri yaklaşmadı, buna şükretti. Belki de Mary'nin bacaklarına bakmayı unutmuşlardı.

Ŗu lanet topuklar. Onlar yŖrŖrken gŖzlerini dikip baktığı için neredeyse iki kez biliyordu.

Rezervasyonları geldiğinde, daha samimi bir ortamda onunla baş başa kalmaya hazırđı. Barlar eğlenceliydi ama onların masasında daha samimiydi. Onunla sessizce konuşabilecek kadar yakın oturdu, parfümünün kokusunu alabilecek kadar yakın.

Milyonlarca soru sorarak garsonla sohbet etti. O kadar ki şef-sahip dışarı çıkınca gŖzleri büyüdü ama yine de kendini tutmayı başardı. şef, yemeklerini sordu ve bir dahaki sefere şehre geldiğinde tekrar gelmesi için onu davet etti.

"İzin vererseniz, aklımda bir menü var."

Jean Louis Valpar onun idolüydü. Ve o tam orada duruyordu, kır saçlı, Fransız ve kusursuz. Oh ve büyüleyici. Ve bir menü mü planlamıştı? Sanki hayır diyecekmiş gibi?

"ok minnettar oluruz. Bir süredir yemeklerinizin hayranıyım. Bizim için hazırladıklarınızın tadına bakmak için sabırsızlanıyorum."

Elini tuttu ve parmak eklemlerini öptü. "Benim için bir zevk olacak."

Sunucuyla hızlı hızlı Fransızca konuştu ve sunucu ona söylediğı şeyi tedarik etmek için ortadan kayboldu.

"dönecek." Jean Louis başıyla selam verdi. "Sizinle tanışmak harikaydı, Mary ve Damien."

O gittikten sonra Mary Damien'a döndü. "Aman Tanrım."

Damien gülümseyerek onun elini tuttu. "Ona biraz hayran olabileceğini hissettim."

"O benim idolüm gibidir. Elime geçen ilk gerçek yemek kitabı *Jean Louis's Kitchen'dı*. İnsanlar Disneyworld'e ya da başka bir yere gitmek istediklerini söylediklerinde ben hep buraya gelmek istediğimi söyledim."

"Bu harika."

Sunucu birkaç meze döndü ve şarap garsonu şarapla geldi.

"şef Valpar her yemeğin yanında bu şarapları öneriyor."

Listeye baktı ve Damien'a doğru uzattı. "ok fazla yemek var."

Mary ona sırtıttı. "Biliyorum. Midem boş olduğu için çok mutluyum. Martini vurmuş olsa da."

şarap dolduruldu ve Damien ile paylaşarak içti.

"Keşke her yemeğe çıktığımda yanımda olsaydın. Bunların hiçbirini seçmezdim. Yine de, yarattığın her çatal dolusu mükemmel."

Kızardı. "Teşekkür ederim."

"Peki bu yemek aşkını ateşleyen neydi?"

"Bilmiyorum. Sadece her zaman sevmişimdir. Büyükannem sekizinci yaş günümde beni Portland'da havalı bir restorana götürmüştü. Artık öyle bir yer yok. Ama eski usul bir Fransız lokantasıydı. Tüm gümüş takımlar ve Fransızca olan menü beni hayrete düşürmüştü. Büyükannem bana, çok güvenli bir seçim yaptıktan sonra, onun yaşındayken asla geriye dönüp hayatıma bakmayacağımı ve keşke şu seçimi yapsaydım demeyeceğimi söylemişti

güvenli menü seçenekleri. Hayatın risk almak ve yeni şeyler denemek olduğunu söylerdi. Ben de öyle yaptım. Ve gerçekten hiç durmadım."

"Bu hikayeyi sevdim. Ben büyürken- Aman Tanrım, bu nedir?" "Abalone."

"Vay canına. Bayıldım." Çiğnemeyi bitirdi ve birkaç ısırık daha aldı. İnsanları yemek yerken seyretmeye bayılırdı. Özellikle de Damien'ı. Başlangıçta temkinli davranmıştı ama meydan okumayı kabul etmişti.

Şarabını yudumladı. "Bu da harika. Her neyse, ben büyürken nadiren yemeğe çıkardık. Çok fazla paramız olmazdı. Annem harika bir aşçıdır ama biz et ve patatesten oluşan bir aileyiz. Hiçbir zaman lüks yerlere gitmedim, ta ki büyük bir başarı elde ve etiket sahibi insanlar bizi öğle yemeğine götürmeye başlayana kadar."

"Et ve patatesi çok severim. Annemin en sevdiğim yemeği köftedir. Ayrıca, duvardaki küçük delikler gerçekten harika yerler olabilir. Yediğim en iyi yemeklerden bazıları alışveriş merkezindeki üç masalı bir yerdi."

Bir yemek daha geldi ve ellerini sevinçle birbirine sürtmemek için kucığında kenetlemek zorunda kaldı.

"Şu anda gerçekten , değil mi?"

"Ben. Bu çok özel. Aklım başımdan gitti. Tadına bak." Kadın çatalını uzattı ve adam bir ısırık almak için eğildi. "Umarım paylaşmayı sevdiğim için garipsememişsinizdir." Gerçekten de öyle olmamasını umuyordu çünkü onun tabağındakilerden biraz almak istiyordu.

"Tabii ki hayır. Bunu sevdim." Adam tabağını gösterdi ve kız yemeğin bir kısmını çatalladığında aç bir hayvan gibi görünmemeyi umdu.

Dışarı çıktıklarında saatler geçmişti. Adam bir taksi çağırdı ve kadın Ağustos sıcağına rağmen adamın yanına yaslandı.

"Yemek yerken seni izlemek çok güzel bir şey."

Başını geriye doğru eğdi. "Öyle mi?"

Başını salladı. "Oh evet. Daha önce hiç görmediğim kadar zevk alıyorsun. Gözlerinde bir ışık var. Saf neşe. Şehvetli. Gerçekten çok ateşli. Bunu benimle paylaştığın için teşekkürler."

"Benimle geldiğin için teşekkür ederim. Ve senin tabağından yediğimde şikayet etmediğin için."

Onun başının üstünü öptü. "Her zaman."

İki kadın yaklaştı. "Aman Tanrım, sen Damien Hurley'sin!" Kıkırdadılar ve o da onlara gülümsedi.

"Öyleyim. Bu güzel akşamda siz iki hanımefendi nasılsınız?"

"Çok seksisin. Bir imza verir misiniz?" Ayaklarının üzerinde duramayarak çantasını karıştırmaya başladı.

"Şehirde mi kalıyorsunuz? Yarın gece seni görmek için biletlerimiz var. Sahne arkasına gelebilir miyiz? Ne demek istediğimi anlıyorsanız, zaman değmesini sağlarız."

Kıkırdadı.

Mary'yi tamamen görmezden geldiler. Hatta içlerinden biri onun önüne . Mary bu davranış karşısında şok olarak geri çekildi.

Tekrar ona baktı. "Hey, bir yere gitme."

Damien onun yüzündeki ifadeyi gördü ve kızgın olduğunu anladı. Kendini kötü hissetti - o noktaya kadar oldukça mükemmel bir geceydi.

Bir taksi geldi ve kapıcı kapıyı açtı. Omzunun üzerinden ona bir bakış fırlattı ve . "Görünüşe göre meşgulsün. İstersen tek başıma dönebilirim."

" gerek. İyi geceler hanımlar ve gösterinin tadını çıkarın." Aceleyle kendisini tutan ellerden kurtuldu ve taksiye bindi.

Kaldırımı yanaştıklarında Mary gözlerini dikmiş önüne bakıyordu. "Bunun için özür dilerim."

"Evet, anlayabiliyorum." Sesinde onu ürpertmeye yetecek kadar buz vardı.

"Bak, olur böyle şeyler. Ne yapmam gerekiyor? Kaba mı olayım?"

"Fark etmediysen söyleyeyim, kaba davrandın. Benim için. İki sarhoş fahişenin sana üçlü seks teklif etmesi zerre kadar umurumda değil.

kulis kartı için. Yapman gerekeni yapmalısın ama bana karşı kaba olduğun için ağlama."

Taksici dikiz aynasından bir an için onun gözleriyle buluştu ve o sempatik adam bakışlarından birini paylaştı.

Damien onun oldukça yumuşak başlı olduğunu düşünmüştü ama Mary Whaley'nin öfkeli bir yanı vardı. Yatakta nasıl olduğuna bakarak tahmin etmeliydi, ama

Vay canına, kadın sinirlenmişti ve adam da muhtemelen cehenneme gidecekti çünkü kadının bunu görmesi onu tahrik etmişti.

Derin bir nefes aldı. "Haklısın. Bu o kadar sık oluyor ki, sanırım herkesi nasıl etkilediğine karşı bağışıklık kazanıyorum. Bunun tüm yılın en güzel gecelerinden birini mahvetmesine izin verme. Lütfen?"

Adam kızın elini tuttu ve kız da ona yavaşça kalkık bir kaş verdi.

"Bunu nasıl yapıyorsun? Tek bir kaş kaldırmayı ama yavaşça yukarı çekmeyi beceremiyorum." Ona en çekici gülümsemesini vermeyi başardı.

"Çok güzel bir akşamdı. Ta ki ona kadar. Bak, anlıyorum. Evli falan değiliz ama bir randevudaydık. Sana sahip değilim. Sadece bir fahişenin beni yolumdan itip cinselliğini sunmasını istemiyorum. hizmetleri."

Başını salladı. "Tamamen haklısın. Hayranlarımın ezici çoğunluğunun harika ve saygılı olduğunu söyleyebilir miyim? Ve ben doğru yetiştirildim, bilmeni isterim. Bir randevudayız ve saygıyı hak ediyorsun."

"Hm."

Şükürler olsun ki onu affettiğini biliyordu. Ama sadece bir randevuda olduklarını ve başka bir şey yapmadıklarını o kadar rahat bir şekilde söylemesi aklının bir köşesinde takılıp kalmıştı. O, birlikte eğlendiği bir kadından çok daha fazlasıydı.

"Çatıya çıkıp yıldızlara bakmaya ne dersiniz? Güzel bir bahçe ve etrafta dinlenebileceğimiz yerler var."

Sonunda gülümsedi. "Tamam o zaman."

* * *

Çatı daha sessizdi ama şehrin sesleri hâlâ onları selamlamak için yükseliyordu. Hava ılık, gökyüzü açıktı ve etraflarındaki ışıklar bile yukarıdaki yıldızları tamamen yok edemiyordu.

İkisine de içki getirdi ve onu dışarı çıktıklarında gördüğü yastıklı bir şezlonga yönlendirdi. Sessiz, küçük bir köşedeydi, böylece onunla baş başa kalabilecekti.

Oturdu, ayakkabılarını çıkardı ve bacaklarını vücudunun altına sıkıştırdı.

"Yine ne oldu?" diye sordu ona. Ona ne yapacağını söyleyen o olmuştu. bara geri sipariş.

"Ona Skyline diyorlar. Ben yaptığımda onlara sadece zencefilli limonlu gazoz diyorum. Zencefil ve misket limonu suyu ile gazlı su. Zencefilimi küçük bir muslin torbada gazlı suyun içinde demliyorum. Burada nasıl yapıyorlar bilmiyorum. Ama oldukça lezzetli."

Kadehini onunkiyile tokuşturdu ve arkalarına yaslandılar.

"Çok doluyum. Ağzıma kadar, kot pantolonumun düğmelerini açıp kestirmem gerekecek kadar doluyum."

Güldü. "Aynen öyle. Ya da babamın dediği gibi, Şükran Günü dolu." Bir kolunu kızın omuzlarına doladı ve kız onun bedenine doğru eğildi.

"Yarınki gösteri için hazır mısın?"

". Burası bizim için özel bir mekân. İlk kez burada oynamıştık. CD Billboard'da bir numaraya yükseldi. Kalabalıklar bize karşı her zaman iyi, her zaman şamatacı ve gürültülü. Enerjinizi besliyor."

"Şarkının sözlerini onlara söyletmek görüldüğü kadar şaşırtıcı mı? Pearl Jam'i her turnede en az iki kez izlemeye gidiyorum ve seyirci açısından bakıldığında, şarkıya eşlik ederken Ed'in kalabalığın sözleri bitirmesine izin vermesi tüylerimi ürpertiyor."

"Nasıl bir şey olduğunu anlatabilir miyim bilmiyorum. Bir gösteriye gelmek için para ödeyecek kadar sizden hoşlandıkları için gurur duyuyorsunuz. Trafik ve otoparkla uğraşmak zorundalar ve her şey çok pahalıya mal oluyor. Ama geliyorlar. Zor kazandıkları paralarını ve zamanlarını harcayıp gösteriye geliyorlar. Sonra da şarkıya eşlik ediyorlar. Bu . . . Bilmiyorum bile. Şaşırtıcı. Alçakgönüllü.

Taraftarlarımız canlarına okuyor. İlk günden beri çok sadıklar. Gittiğimiz her şehirde hayranlarımızla karşılaşıyoruz ve onları çok seviyoruz."

Sorularının, bir şeyler hakkında gerçekten ne kadar düşündüğünü göstermesi hoşuna gitmişti. Güzel olduğu kadar anlayışlıydı da.

"Bazen zor oluyor. Yani yol. Her gece farklı bir otelde ya da otobüstesiniz. Ve tuvalet her zaman bozuluyor ve çok fazla mahremiyetin var. Herkesten bıkarsınız. Yemekler çoğu zaman berbat oluyor. Bir sonraki şehre gidiyorsunuz, sahneyi kuruyorsunuz ve sonra sahneye çıkıyorsunuz ve her şey bana geri dönüyor. Kitimin arkasına oturduğumda ve seyirciye baktığımda tezahürat yapıyorlar, işaretler yapıyorlar, sahneye bir şeyler atıyorlar, en sevdikleri şarkıları bağırıyorlar ve evet, şarkıya eşlik ediyorlar ve bu ne kadar şanslı olduğumu hatırlatan en güçlü şey. Yorgunluk geçiyor ve kardeşlerimle müzik yapmanın keyfi geri geliyor ve bu hayata sahip olduğum için çok şanslı olduğumu hatırlıyorum."

"Bu çok güzel. Buna sahip olmanıza çok sevindim. Bazen nasıl bir baskı altında olduğunuzu hayal bile edemiyorum. Gillian sayesinde Adrian ve bu çifte albümü yapmak için göze aldığı şans hakkında bazı şeyler biliyorum. Ama onun bana anlatabileceğinden çok daha fazlası olmalı. Yaptığın işe hayranım."

"Teşekkür ederim. Buraya geldiğin için teşekkür ederim. Yemek için ve sen olduğun için. Şu anda burada seninle olmaktan gerçekten çok memnunum." Aslında, yıldızlara bakarken onun yanında olmaktan daha çok tercih edeceği tek bir yer bile düşünemiyordu.

Gerçekten de çok şanslı bir adamdı.

SÖzel giriş rozetini takmıştı ve sahnenin hemen solunda durup Damien'in davul çalışını izliyordu. Kalabalık o kadar yüksek sesle çığlık atıyordu ki Adrian'ın işitme duyusunu kaybetmekten nasıl kurtulduğundan emin değilim.

İlk olarak Sweet Hollow Ranch Adrian'ın açılışını yaptı. Kendi oldukça başarılıydılar, bu yüzden bu mini turnenin daha çok birbirlerini sevdikleri ve birlikte çalmaktan keyif aldıkları için olduğunu biliyordu.

Ve gösterdi.

Durduğu yerden Damien'in sağındaki sehpaye iliştirilmiş fazladan baget kabını görebiliyordu. Siyah parmaksız eldivenler giymişti ve gömleği yoktu. Terliydi. Nakarata eşlik ediyor ve ara sıra kendi başına bir iki satır söylüyordu. İyi bir sesi vardı. Yavaş ve biraz viski ve duman. Olduğu gibi.

Paddy'nin müthiş bir sahne duruşu vardı. Tam bir solist gibiydi. Başını eğerek saçlarının bir gözünün üzerine düşmesine izin verdi. Mırıldanıyordu, sesindeki çakıl taşları seyircilerdeki kadınların iç çekmelerine ve yuhalamalarına neden oluyordu.

Vaughan'ın kendine has bir tarzı vardı. Diğerlerinden daha az seksi değildi ama diğer ikisinde olmayan tür rahatlığa sahipti. Kadınlar ona bakınca sırttı. külotlarını sahneye attılar.

"Kim yapar bunu?" Jules'un dudağı kıvrıldı.

Mary bunun iğrenç ve kendine saygıdan yoksun olduğu konusunda hemfikirdi. Ama Hurley kardeşlerden biriyle çıplak ve terli saatler geçirecek kadar da şanslıydı. Diğer kadınları bir dilim istedikleri için suçlamıyordu.

"Zorluk çıkaracak gibi görünmüyorlar." Cal omuz silkti ve Jules'un şakağını öperken o da sıkıntısını kokladı.

"Yatakta o kadar enerjik mi?" Daisy, Damien'in deli gibi davul çalmasını izlerken sordu.

"Kesinlikle o kadar yaratıcı." Mary sırtıttığının farkındaydı ama elinde değildi. "Ellerini çok iyi kullanıyor."

Ve diğer parçaları. Aslında tüm parçaları.

"*Lanet olsun.*"

"Evet. Genellikle işi bittiğinde terleyen ben olurum. Eğer biraz kas kontrolüm kalsaydı çakmağımı kullanırdım."

Daisy güldü, kolu Mary'ninkiyle birleşmişti. "Uzun uzun konuşmamız lazım, Eve döndüğümüzde grafik tartışması yapacağız. Levi otel seksi konusunda çok hevesli. Kim bilebilirdi ki? Onun evi bizim otel odamızdan çok daha güzel.

Tanrı aşkına. Ama beni iyi ve rahat tutuyor. Anladığım kadarıyla

Seni oradaki seks adamından uzaklaştırmak için angarya yapıyorum, böylece geri döndüğümüzde bana söyleyebilirsin. O zaman her ayrıntıyı istiyorum."

"kadar heyecan verici değildi gibi bir şey söyledim. Ama yalan söylemiş olurdum."

"Kızım."

Daisy'ye başıyla onay verdi. "Abartmıyorum. Her neyse." Bakışları tekrar ona döndü. O kadar seksiydi ki dayanmakta güçlük çekti. Onu yalamak isterse tuhaf hissedip hissetmeyeceğini merak etti. Adam terliydi ve bu iğrenç olmalıydı. Ama hiç de öyle *değildi*.

Muhtemelen hayır. Seksten hoşlanıyordu. Her ne şekilde olursa olsun, seks için tam bir coşkudan daha azını göstermemişti.

Orada vahşi gibiydi. Çok fazla enerji. Bacakları hareket ediyordu. Kollar hareket ediyordu. Çalarken pazıları gerçekten dalgalanıyordu. Dövmeleri ışıkların altında parlıyordu.

Göbek deliğinin güneyinde bir şey gerçekten nabız atmış olabilir. Aman Tanrım.

Eline geçen ilk fırsatta onun üzerine atlayacaktı ve hepsi bu kadardı.

Seyirciler en büyük hitlerinden biri olan "Lay Back" şarkısına eşlik ettiğinde, onun için durum farklıydı. Bir gece önceki konuşmalarından sonra onları tamamen yeni bir bakış açısıyla izledi.

O da şarkı söylerken göz göze gelmek için döndü. Adam ve o da sırtıttı. Aralarındaki bağ onu şaşırtmıştı çünkü bu çok beklenmedik bir şeydi. Adam hiç uğraşmadan onu etkilemişti.

Setlerini bitirdiler ve onun beklediği taraftan çıktılar. Adam elindeki sopaları seyircilerin arasına fırlattı ve sonra ona doğru yönelip onu öptü.

sert ve hızlı bir şekilde onu daha da nefessiz bıraktı.

"Orada yanıyordun."

Adam geri adım atmaya çalıştı ama kadın kollarını adamın beline dolayarak onu yerinde tuttu. "Seni terletiyorum. Kusura bakma."

Tek kaşını ona gülümsedi. ". Sen oynamaya başladığından beri terliyorum."

Güldü. "Demek öyle?"

Omuz silkti. "Bu beni sapkın mı yapar?"

"Seni ne yapsın, bundan memnunum. gerek. Sadece on dakikalığına. Adrian'ın setinde de çalacağım."

"Burada olacağım."

Yakınına eğildi. "Seni tekrar davet ediyorum. Seni ne kadar ıslak sevdiğimi biliyorsun. Ama kardeşlerim etrafta."

"Beni daha sonra ıslatabilirsin."

"Bu sana tutman için verdiğim bir söz."

Onun geri çekilişini izledi. Gerçekten güzel bir sırtı vardı. Lanet olsun.

Sweet Hollow Ranch'in ekipmanlarını indirip Adrian'yerleştirmelerini izlemek büyüleyiciydi. İnsanlar aynı anda her yerdeydi. Teknisyenler çeşitli gitarları getirip test ediyorlardı. Mikrofonlar kontrol ediliyordu.

Bunu daha önce seyirciler arasındayken de görmüştü. Ama burada farklıydı. O kadar yakındı ki daha iyi görebiliyordu. Kanatlardaki ve perdelerin arkasındaki faaliyet kovanını gördü. Altında bir şeyler olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

sahne de.

Sanki artık erişebileceği gizli bir dünya vardı. Çılgın ve harika.

Brody'nin bir yanında Rennie, diğer yanında Elise vardı. Rennie'nin korumak için havalı kulaklıkları vardı. Miles'ta da vardı. Todd ve Ben sahnenin diğer tarafındaydı ve Erin'e göz kulak oluyorlardı. Etraf aile ve arkadaşlarla dolup taşıyordu ve bu durum Mary'yi Gillian ve Miles için çok mutlu etti. Çok fazla sevgi ve destek vardı. İkisi de bunu fazlasıyla hak ediyordu.

Adrian'ın CD'si sadece iki hafta önce piyasaya çıkmıştı - Adrian'ı çok rahatlatmıştı, Mary biliyordu - ve listelerde hızla yükselerek önüne çıkan her şeyi domine etmişti. Çift CD, Adrian'ın hayatındaki değişimle ilgili materyallerle doluydu. Hem Gillian'la hem de oğluyla aşkı bulmak hakkında Hakkında

Acı çekmek ve kurtuluşu sevdiklerinizde bulmak.

Mary bu CD'ye bayılmıştı ve bunun nedeni sadece değer verdiği insanlarla ilgili olması değildi. Müzikte bağ kurduğu bir enerji vardı. Yaratılıştta bir neşe. Bunun bir parçası olduğu için çok heyecanlıydı.

* * *

Damien, her zaman kendilerine yol açan kadınlardan kaçındı. Ne kadar güvenlik olursa olsun arkasında. Onlara gülümsedi, başını salladı ama yürümeye devam etti.

O gece için bir arkadaşı vardı, çok teşekkür ederim ve bunu mahvetmek gibi bir planı yoktu. Özellikle de bir gece önce restoranın dışındaki iki piliçle olan sahneden sonra.

Mary klas bir kadındı. Bu deliliğe bir kez bakar ve kaçardı. O da doğruca soyunma odasına gitti, duş aldı, protein içti. Sistemini tekrar rayına oturtmak için salladı ve onun olduğu yere geri döndü.

"Hey, Damien."

Kahretsin. Adı neydi onun? Lisa mı? Sandy mi? Geçen turda kendisine oral seks yaptığını kısmen hatırladığı kadına gülümsedi. Belki de. Yeterince tanıdık geliyordu. Karnında bir parça suçluluk duygusu yatıyordu. Bu ona da pek adil değildi.

"Hey." Adam gülümseyerek başını salladı ve yürümeye devam etti. Mary ona yetişti ve adam yavaşladı, merdivenlerden yukarı çıkıp Mary'nin görmesini istemiyordu.

"Neyin peşindesin?"

", iki dakika sonra Adrian'ın seti için sahneye döneceğim. İyi eğlenceler."

Anlamıştı, bunu söyleyebilirdi. Kendisini bir pislik gibi hissetmesine neden olmuştu, annesi de bir süredir bunu söylüyordu. Ama şimdi Mary'yi tanıyordu ve ona biraz bakış açısı kazandırmıştı.

Elbette, onun için henüz erkendi. Ama daha önceki tüm kadınlardan farklı olduğunu söyleyemeyeceği kadar erken değil. Ve Mary'nin onun dünyasının bu kısmından nefret edeceğini içgüdüsel olarak bilemeyecek kadar da farklı değildi. Onu asla incitmek istememişti.

Adam el salladı ve yürümeye devam etti. Kadın soyunup geldikleri koridora geri döndü ve adam turun en iyi kısmına doğru ilerledi.

Geri döndüğünde bir kolunu onun beline doladı ve kadın ona gülümseyerek bedenine yaslandı.

"Artık terli olmaman beni hayal kırıklığına uğrattı."

"Sen mi? Tanrım, neden? Sahneden indiğimizde tam bir canavar oluyorum. Hiçbirini istemezsin, söz veriyorum."

Kadın parmak ucunda yükseldi ve adam duymak için eğildi.

"Çok sıcaktı. Seni davul çalmaktan ter içinde görmek gerçekten çok sıcaktı. Uzun uzun yalamak istedim."

bir ürperti geçti. "Ah. Peki, bir dahaki sefere o zaman. Ya da beni pratik yaparken izleyebilirsin ve özel olarak beni yalayabilirsin. Seni doğru yalayabildiğim sürece geri."

Gülüştü alçak ve boğucuydu ve onu mutlu ediyordu.

Doğru kafa geri dönmek için bir adım uzaklaştı.

* * *

Damien rock yıldızını tekrar taktı ve Mary ona bunu yapması için yer verdi, izlerken büyülenmişti. Adrian yaklaştı. O farklıydı. Farklı bir yüz takıyordu. Performans yüzü belki, ama lanet olsun, çok seksiydi. Gillian'a doğru ilerledi ve onu kucakladı. Kulağına konuştu ve kızardı.

Erin normalde olduğundan çok da farklı görünmüyordu. Bu ötekiliği daha cesurca takınma eğilimindeydi.

Damien'a başıyla onay verdi ve Adrian ile Gillian'a sırtıttı. "Hepiniz hazır mısınız?"

Sahnenin karşısında Brody, Martine ile birlikte dışarı çıkmıştı ve Ben de Alexander'ı tutuyordu. Her iki küçük de büyük kulaklıklar takmıştı.

Erin hepsine el salladı. "İsviçreli Rock Yıldızı Ailesi. Rock'n Roll'un Walton'ları gibiyiz."

Mary güldü. "Kesinlikle."

Işıklar söndü ve sahne arkasındaki heyecan ve gerilim arttı. Erin gözlerini kapatmış, başını eğmiş ve kot pantolonunun kalçasındaki küçük bir deseni okşuyordu.

Damien başını omuzlarının üzerinde döndürdü Adrian birkaç kez aşağı yukarı zıpladı.

"Bayanlar ve baylar, Adrian Brown."

Kalabalık kükredi ve o el sallayarak koşarken ışıklar parladı. Erin onu takip etti ve ardından Damien davul setinin arkasına geçerek onları test etti ve hayranlarını memnun etti.

Eski bir Mud Bay şarkısına başladılar, Erin ve Adrian'ın yıllar önce çocuk yaştayken kurdukları grup.

Mary'nin de en sevdiklerinden biri.

Etrafta dans ediyor, kollarını sallıyor, alkışlıyor ve harika vakit geçiriyordu. Vaughan ve Paddy de onlara katılmış, onun yanında yer almışlardı. Damien'in kardeşlerini seviyordu, onu izlemeye gelmeleri gerçekten hoşuna gitmişti.

Birkaç şarkı sonra nihayet ara verdiler. Adrian bir gitarı diğerine devrederken biraz su içti.

"Hey, millet, bu genç müzisyeni tanıyorum ve bu gece bizimle bir iki şarkı çalması için onu ikna ettim."

"Aman Tanrım! Miles'ı dışarı çağırıyorlar!"

Miles derin bir nefes aldı, büyük kulaklıkları annesine uzattı ve dışarı çıkarken bir kulağına kulaklık tipi bir şey taktı.

Gillian'ın elini tuttu, sıktı.

Ve Miles sahnede sanki hep oradaymış gibi yürüdü. O utangaç, tatlı çocuk, ışıklar ona vurduğunda çok daha fazlasıydı.

Teknisyen ona bas gitarını verdiğinde yüzü kızardı. Fişi takarken Erin eğilip yanağına bir öpücük kondurdu.

Adrian tek koluyla ona sarıldı. "Bu benim oğlum Miles. Yeni albümde onu biraz duyabilirsiniz. Stüdyoda yardım etti. Bir cover yapacağız. En sevdiği şarkılardan biri."

Radiohead'in "Creep" şarkısının akorları duyuldu.

Mary Gillian'ın yanına, Jules da diğer yanına geçti. Gillian ağladı ama bunlar iyi gözyaşlarıydı. Mary'nin de Jules gibi kendi gözyaşları vardı.

"Creep", Adrian hayatına girdikten hemen sonra Miles'ın bas gitarını öğrendiği ilk şarkıydı. arasında özel bir şarkıydı. Gillian için de öyle.

Miles bebekliğinden beri Mary'nin hayatının bir parçasıydı. Onu sahnede, tıpkı babası gibi davranırken görmek Mary'nin aklını başından almıştı. Gözyaşları akmaya başladı ve onları durdurmak için hiçbir hamle yapmadı. Bu onun Miles'ıydı. Onun bezini değiştirmişti. Evinde yatıya ona Fransız tostı pişirmişti. Onun uzun araba yolunda bisiklete binmişti. Birden fazla kez kilerini temizlemişti. Oğlu gibiydi ve onunla gerçekten daha fazla gurur duyamazdı.

"İşte bizim oğlumuz." Şarkı bitip herkes alkışlarken Jules bir ıslık çaldı. Miles başını salladı, Adrian'ın onlarca kez yaptığını gördüğü şekilde çenesini eğdi. Aslında, Erin'in yaptığı gibi. Şu Brownlar.

Gillian özel birini bulmuştu. Miles her zaman hak ettiği babasına kavuşmuştu. Mary'nin hayatında arkadaşlarını bu kadar mutlu görmek ne güzel bir andı.

* * *

Bu turneye kadar, Damien ve kardeşleri gösteri bittikten sonra sert partilere katılma eğilimindeydiler. Ama Adrian'la birlikte işler değişmişti ve Damien buna aldırmamıştı. Eğer parti yapmak isterlerse, her zaman bir parti yapabilirlerdi.

Bunda bir güç vardı. Her arzunuzu gerçekleştirmeye istekli ve bunu yapabilecek bu kadar çok insanın emrinizde olması baştan çıkarıcıydı. Ama daha önce bir sürü çekim yapmıştı. Adını hatırlayamadığı bir sürü kadınla yatmıştı. Çiftlikte hayal bile edemeyeceği kadar çok şey yapmıştı.

Yine de, Mary'nin Miles'a sarılıp o geceki performansı için iltifat etmesini izlerken, basit şeylerin onu hâlâ en çok mutlu ettiğini düşündü. Ve bu güçlü bir dersti.

"Biraz hızlı, değil mi?" Vaughan onun yanına yanaştı.

"Hm?"

Vaughan güldü. "O. Sen. Sen ve o. Mary'yle olan ilişkinizi izleyince onun farklı olduğu anlaşılıyor. Sen de . Ama onu gerçekten tanıımıyorsun."

"Onu tanıyorum. Ama daha fazlasını bilmek istiyorum. Son birkaç aydır onunla telefonda ya da mesaj yoluyla, sanırım şimdiye kadar hiçbir kadınla paylaşmadığım kadar çok şey paylaştım."

"Ondan hoşlanıyorum." Kardeşi omuz silkti. "Ben de. Hem de çok."

"Evet, bu çok açık."

Sırıttı. "Biliyorum. değil. Ondan hoşlanmıyormuşum gibi davranmak aptalca geliyor."

"O da senden hoşlanıyor. Ama bu hayat ..."

Damien başını salladı. "Biliyorum." Bu sektörde bir ilişki yaşamak zordu. Çok fazla ayartma vardı. Ve Mary Whaley'nin başka kadınlarla ya da çılgın partilerle herhangi bir saçmalığa müsamaha göstermeyeceğini kesinlikle biliyordu.

"Dostum, bunu ona verebilir misin?"

"kadar zayıf olduğumu mu düşünüyorsun?" Damien durakladı. "Ona benimle evlenmesini falan etmiyorum. Ondan hoşlanıyorum. Onu daha çok sevmek istiyorum. Onu tanımak istiyorum. Onunla gerçek bir ilişki kurmak istiyorum. Zor olacağını biliyorum. Ama ben aptal değilim."

"Zayıf olduğunu düşünmüyorum. Bence kadınları seviyorsun. Hem de çok. Ama bu seferkinin farklı olduğunu görebiliyorum ve bu iyi bir şey. Aynı zamanda ona karşı dikkatli olmanı istiyorum. O burada görmeye alışık olduğumuz türden biri değil."

"Tek yapabileceğim yavaş yavaş ve adım adım ilerlemek." Aslında artık onu görmeyi bırakabilirdi. Güzelce bitirebilirdi. Muhtemelen kalp kırıklığını önler. Belki de. Ama onu istiyordu. Daha fazlasını istiyordu.

Bir yıl önce bu fikir bile onu o kadar korkuturdu ki, bir daha onun yüzüne bile bakmazdı. Ama o hayattan çoktan sıkılmaya başlamıştı. Hızlı arabalardan olmasa da hızlı kadınlardan.

Mary Whaley'nin yolunun tam da o anda kesişmesi gerektiğini düşünmeden edemiyordu. Onun için hazırды.

* * *

Ortalık sakinleştikten ve otele döndükten sonra ona yetişti. Adrian, Miles ve Gillian, Erin ve ailesi gibi yatmaya gitmişlerdi.

Kapısına vurdu ve kadın gülümseyerek kapıyı açtı.

"Benimle yürüyüşe gelmek ister misin? Bu saatte New York'u görmek ister misin?" Gülümsedi. "Pekâlâ."

Onun korkmamasını seviyordu. Ona göre New York gezegendeki en heyecan verici şehirdi. Orayı çok seviyordu ve kızın da onunla birlikte tadını çıkarmaktan çekinmemesine bayılıyordu.

Saat geç olmasına rağmen nehrin aşağısındaki patika hiç de ıssız değildi. Çiftler yürüyor, insanlar koşuyor, köpekler sahiplerini gezdiriyordu. O ve Mary el ele yürüyorlardı ve Mary her geçen dakika biraz daha rahatlıyordu.

"Seninle olmayı seviyorum." Mutlu bir şekilde iç çekti. "Teşekkür ederim. Ben de seninle olmayı seviyorum."

"Bu geceki gösteriyi nasıl buldunuz? İlk kez mi sahne arkasındasın?" "

Oldukça şaşırtıcı olduğunu söylemeliyim. Havalı olacağını . I canlı müziği çok seviyorum. pek çok gösteri izledim. Ama bu kadar yakından, sahne arkasında olup bitenleri? İnanılmaz. I

Artık hepinizin yaptıklarına daha çok takdir ve saygı duyuyorum. Ayrıca, görüşümü engelleyen ya da ayağıma bira döken uzun adamlar yok. Bu bir kazanç.

"

Güldü. "Ah evet. Ya da kıl payı kusmuk olayı yüzünden ne zaman biri öne doğru eğilse seğiriyor ve geriliyorsunuz."

"Seni sonsuza dek izler."

"Burada bir ev almayı düşünüyorum."

"Gerçekten mi? Tam zamanlı New York'ta yaşamak için mi? Yani turne falan derken?" "Hayır. Oregon'da bir yerim var ve orası benim evim. Ama geri çekilmek için. Mesela

Bir turdan sonra kardeşlerimi yüzlerinden bıçaklamak istiyorum çünkü aylarca onlarla aynı otobüsteydim."

"Bunu kesinlikle anlıyorum. Yani, aylardır kardeşlerimle otobüste olduğumdan değil. Öyle yapsaydım şu anda hapiste olurum. Ama bazen bir süreliğine kaçacak bir yere ihtiyaç duyarsınız."

"Son gösterimize gelir misin? Sana bilet göndereceğim." Bunu sormayı planlamamıştı ama şimdi sorduğu için memnundu.

"Ne zaman?"

"İki biraz daha uzun bir süre sonra. Gorge'da."

"Programıma bakmam gerekecek. Yazın sonu geldi benim için oldukça meşgul olacak, bu yüzden bir işim olabilir. Ama , evet, çok isterim. Ama beni bir yere uçurmanıza gerek yok. Oraya arabayla gidebilirim. Sadece üç saat. Ve eğer istersen ve zamanın varsa, bir ya da iki gece benim evimde kalabilirsin. Ya da her neyse. Yapacak başka işlerin olduğunu biliyorum."

Onu telaşlandırdı. Bir yandan onu kendisiyle kalmaya davet etmişti. Diğer yandan daveti konusunda çok rahat görünüyordu. Ne beklediğini bilmiyordu. Ama dengesini kaybetmek alışık olduğu bir şey değildi. Ya da kendine güvendiği.

Her şeyin olması gerektiği gibi gelişmesine izin vermesi gerektiğini tahmin ediyordu.

Tuttuğu eli sıktı. "Hayır. Bunu isterim. Bana o çorbadan yapabilirsin. Söz vermiştin."

Güldü. ". Ve yapacağım da. Şimdilik çok açım." "Tako sever misin? Geç saatlere kadar açık olan bir yer biliyorum." "Kim taco sevmez ki?"

Hsöz veriyorum, işinizi bozmayacağım." Jules onun omzunu sıvazladı.

"Sadece bir gün. Gitmeden önce işi bitiriyorsun, çünkü Tanrı aşkına."

Mary bütün bunları biliyordu. Ama Damien'ı görmek için Gorge'a gitmek üzere yola çıkmak o kadar hızlı gelmişti ki endişelenmişti.

"Eğer biri ararsa, cep telefonum yanımda olacak."

"Kimse aramayacak çünkü acil bir durum olursa Daisy her şeyi hallediyor. Ki olmayacak çünkü, merhaba, bir gece.

Geri döneceksin ve her şey yoluna girecek. Git ve iyi vakit geçir."

"Gitmiyorsun." İlk kez birisini bu kadar zor durumda bırakıyordu.

Hasta ya da zor durumda olmadıkları zamanlarda onun işi. Bu onu geriyordu.

"Hayır. Ama erkek arkadaşım grupta değil. Ve benim işim farklı seninkinden daha iyi."

"O benim erkek arkadaşım değil."

Jules gözlerini devirdi. "Puh. Leeze. Bu akşamki bir işi bunu yapmak için geri çevirdin. Bunu asla yapmazsın. Belli ki senin için önemli biri. Ayrıca, seni alması ve Gorge'a götürmesi için lanet bir helikopter gönderiyor. Onun gibi adamlar bunu sıradan kaçamaklar için yapmaz."

İtiraf etmeliydi ki helikopter olayı oldukça müthişti. Ama Jules'un yüzündeki endişeyi gözden kaçırmadı ve bu onu tedirgin etti.

"Bak. O iyi bir adam. Cinsel kimyamız uyuyor. Ondan hoşlanıyorum. Ama o bir rock yıldızı. Onun hayatı yollarda ama benimki değil. Ben bile yapamam

yaşadığını hayal et. Ziyaret etmek eğlenceli. Birlikte sürece harika vakit geçireceğim. Ama bu şey kalıcı değil ve bunu sen de biliyorsun."

"Sen kaçamak yapan tiplerden değilsin. Eğer o senin erkek arkadaşın değilse, o zaman ne?

Sizden ne bekliyor ve bunu verip zarar görmeden kurtulabilir misiniz?"

Mary arkadaşına yüzünü buruşturdu. Bu onun sinirlerini bozmamalıydı. Hepsinin onu önemseydiğini ve bunları endişelendikleri için söylediklerini biliyordu. Ama bu

Kırılgan olduğunu düşünmeleri onu kızdırmış.

"Ne tip olduğumu nereden biliyorsun? Ayrıca, bu bir kaçamaktan daha fazlası. Bir ilişkiden daha az. İnsanların bana ne yapıp ne yapamayacağını söylemesinden gerçekten çok sıkıldım."

"Sadece söylüyorum... onun hayatı sizin hayatınız değil. farklı bir kulvarda değil, farklı bir yarım kürede. Seni seviyorum. Senin incinmeni istemiyorum."

"Kim bir arkadaşının incindiğini görmek ister? Benim varsayımına göre hepimiz diğerlerinin zarar görmemesini tercih ederiz. Ama sen Gideon ve Cal ile bu işi çözmeye çalışırken, ben seni destekledim. Bu işi yürütebileceğine ya da yürütemediğin takdirde sonuçlarıyla başa çıkabileceğine güveniyordum."

"Cal ve Gideon burada yaşıyor. Benimle kalıcı şeyler yapmak istediler. Damien'la durum farklı. Onu o kadar iyi tanımıyoruz bile. Bir gecelik ilişki başka bir şey. Ama bu senin için keşfedilmemiş bir bölge. O burada bir uzman. Sen değilsin. Bu benim sahip olduğumla aynı şey değil."

"Bunu daha demin söylemedim mi? Üç dakika önce falan? Birlikte yaşamayacağız! Ve bunu sizi sevdiğim için söylüyorum, ama son zamanlarda hepinizin yaptığı gibi başka biri benimle konuşsaydı, onun boğazını yumruklardım. Beni aptal yerine koymayı bırakın."

Jules kızardı, uzun süre suskun kaldı. "Ben öyle bir şey düşünmüyorum. Ama siz onların tipinde insanlar değilsiniz."

"Onların tipi mi? Yine mi bu? Adrian Gillian'ın tipi değil mi? Oraya gidip ona söylesen iyi olur. Yoksa sadece ben mi? Sadece şimdi bir ilişkinin içinde olduğun için mi benim ne olduğumu düşünerek tavsiye vermekte bu kadar özgür hissediyorsun? Ve onu tanımadığını itiraf , peki onun insan tipini nereden biliyorsun? Ne zaman bu kadar yargılayıcı oldun?"

"Bunun böyle olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Sanırım sen ve Daisy bunun beni korumakla ilgili olduğuna inanmak istiyorsunuz. Ama sonuçta, beni büyük bir kız olmaktan aciz buluyormuşsunuz gibi hissettiriyor ve Bu adamla güzel ve eğlenceli bir şey yaşıyordum, ta ki hızını kaybedene kadar. Ben aptal değilim. Bakire değilim. Ve sen de Dr. Ruth değilsin çünkü bir ilişkin var." Ona inanmamaları çok acı vericiydi. Onun lanet yargılarına güvenmemeleri.

"Kaltaklık ediyorsun."

"Belki de. Ben de haklıyım. Hoşuna . Şimdi gidiyorum çünkü Seni seviyorum ve seninle kavga istemiyorum. Beni biliyorum. Ben

Şu anda geri çekilmeni çünkü ne düşünürsen düşün, ben ne yaptığımı biliyorum."

Jules iç çekti. "Aramızdaki bu kızgınlıkla gitme."

Mary Jules'un yanına giderek ona sarıldı. "Cal'a söyle, burnunu benim işimden çekmesini söyledim. Bunun geldiğini biliyorum. Endişeleniyor. Ama ben onun hayatını ve seçimlerini *her zaman* destekledim ve aynı şeyi benim için yapacak gücü kendinde bulamaması son derece berbat bir durum."

Sinirli bir şekilde dışarı çıktı.

Kamyon, hazırlayacağı kahvaltı için hazırlanmış ve yüklenmişti. Asistanı temizlik işlerini halledecekti, böylece helikopter pistine zamanında ulaşabilecekti.

Bu kısmı düşündükçe kızgınlığı azaldı. Helikopter.

Endişelendiklerini biliyordu. Ama Mary hayatının en güzel anını yaşıyordu. İkiisi de iyi vakit geçiriyordu. O aşık değildi. Hoşlanıyordu. O da hoşlanıyordu. Hayatına bir rock yıldızı sokmak istiyordu; o kim oluyordu da bunu geri çeviriyordu?

* * *

Onu helikopter pistinde karşıladı ve kocaman bir sırtışla inmesine yardım etti.

"Kız bu alışabilir. Umarım sakıncası yoktur ama kameramı getirdim." Mekânın üzerinde uçarlarken fotoğraf çektikten sonra kamerayı havaya kaldırdı. Nehrin üzerinde ve sonra yere indiklerinde.

Helikopterden uzaklaştıklarında onu öptü. "Merhaba. Görüşmeyeli uzun zaman oldu."

"Tekrar merhaba."

"İstedığınız fotoğrafı çekin. Bizim için sakıncası yok. Adrian'ın da umursayacağını sanmıyorum."

"Teşekkür ederim."

Daisy gibi bir sanatçı . Ama fotoğraf çekmeyi seviyordu ve New York'ta bulundukları süre içinde

Fotoğraflamak için güzel olacağını düşündüğü bir gösteride sahne arkası dünyası, bu yüzden bu sefer fotoğraf makinesini getirmeyi hatırladı.

"Vay canına. Burada en az on farklı gösteriye katıldığımı biliyorsun. Ama bu perspektiften görmek oldukça şaşırtıcı."

Gorge Amfityatrosu hiçbir yerin ortasındaydı. Sıcak, tozlu bir . Gerçek gölgesi olmayan bir mekan. Yine de insanlar muhteşem akustiği ve manzarası için geldiler. Sahne, seyirciler ve hemen ötesindeki Columbia Nehri arasında yer alıyordu. Tamamen çarpıcı ve güneş battığında sıcaklık bir anı oldu. Esinti geldi, gökyüzü döndü mordu ve otoyol çıkışından kadar olan birkaç millik mesafeyi almanın neredeyse bir saat sürdüğü gerçeğiyle birdenbire rahatladınız.

Sahne alan sanatçılar için olduğunu düşündüğü çadırları ve ek binaları görmüştü ama vay canına, onların da manzarası vardı. Sadece nehrin değil, mekânın içinde bulunduğu çanağın da manzarası. Koltuklardan çimenliğe doğru eğimli yamaç, battaniyeler ve erken gelenlerle doluydu.

"Buraya son geldiğimde arka oturmuştum." Kadın işaret etti ve adam güldü. "Ne kadar kısa bir mesafe olsa da, buraya gelmek için ne kadar uzun bir yolculuk burada."

"Başarınız konusunda çok gerçekçisiniz."

"Başka ne olabilirim ki? Aklımı kaçırabilirim ama şöhret gelip geçici bir şey. Sahip olduğum her anın kıymetini bilmek, için minnettar olmak ve kolayca elimden gidebileceğini bilmek istiyorum. Hepimiz Adrian olamayız." Homurdandı.

"O da hemen hemen aynı şeyi söylüyor. Herkesin kendisi olamayacağından değil."

Hemen düzeltti. "Ama minnettar olmak ve bunu asla hafife almamak istiyor."

"Etrafınızda onun gibi insanlar olduğunda, ayaklarınızın yere basması o kadar da zor olmuyor." Elini çekti. "Gel hadi. İzin ver seni Gillian'ın nerede olduğunu. Buraya geldiğinde seni getireceğime dair ona söz verdim." Adam durdu ve kadın neredeyse ona çarpıyordu. "Yine de seni tamamen kendime saklamak isterdim."

"Birkaç günümüz var. Bainbridge'e vardığımızda beni istediğin gibi kullanabilirsin."

Gülümsedi. "Evet. Buna güveniyorum."

İçinden geçilmesi gereken bir labirent vardı, tıka basa aktivite doluydu. Boynuna bir dizi rozet taktı. "Bu seni gitmen gereken her yere götürecektir. Kaybolursan ya da neyse, adamımızın numarası arkada yazıyor. Onu ararsan gelip seni alır. Burada olduğunu biliyor."

Onunla ilgilenmek istemesi çok hoştu. Doğrusu, her şey heyecan verici olsa da biraz bunaltıcıydı. Zaten hiçbir yere gitmiyordu.

Vaughan dışarı çıktı ve onları görünce selamlamak için elini kaldırdı. Ama kadın yaklaştığında ona sarılmak için eğildi. "Ben Mary. Seni gördüğüme sevindim." "Teşekkürler. Bu akşamki gösteriyi izlemek için heyecanlıyım."

"Tur kapanışları her zaman en iyisidir. Paddy üşütmüştü ama şimdi çok daha iyi. Adrian'ın yerinde. Ezra ve ailemi kaçırdınız. Dün gece Portland'a bizi görmeye geldiler."

Damien'in ailesine kendisi hakkında ne söylediğini merak etti. Muhtemelen hiçbir şey. Belki de.

"Çok kötü oldu. En azından biraz ziyaret edebildiniz mi?"

"Evet. Ama yakında eve döneceğiz. Değişiklik olsun diye kendi yatağında uyumak güzel olacak."

"Buna amin derim." Damien el salladı ve Mary dönüp Gillian'ın geldiğini gördü.

Gillian'a sıkıca sarıldı.

"Sizi gördüğüme çok sevindim. Gelebildiğiniz için çok mutluyum."

"Ses kontrolü yapmamız gerekiyor. Seni Gillian'la bırakacağım ama işimiz bitince gelip seni bulacağım." Ona bir öpücük verdi, bu onu şaşırttı ama yine de hoşuna gitti.

"Tamam."

"Peki şimdi." Gillian gülümsedi. "Damien'ımızın senden hoşlandığına inanıyorum." "Hoşlanmaktan bahsetmişken, adamlarınız nerede?"

"Konuyu değiştirmek için güzel bir yol. Bu konuya birazdan geri döneceğiz. Adrian Erin'le birlikte kim bilir ne yapıyor. Muhtemelen Miles'a nasıl daha fazla gitar alacağını planlıyordur. Sanki bir sıkıntısı varmış gibi."

Mary kolunu Gillian'inkine doladı. "O artık onlardan biri." "Bir Brown mu demek istiyorsun? Ya da bir müzisyen?"

"İkisi de."

"Bu doğru. New York'ta artık sanat lisesine gitmek istediğine karar verdi. Bu yüzden Adrian'a çocuğu her sabah Seattle'a götürmesi ve her gün alması gerektiğini söyledim."

"Bundan faydalanacak, biliyorsun."

Kumaş bir oluşturduğu gölgeye oturmaya gittiler. Birisi onlara soğuk içecekler getirdi ve birazdan yiyeceklerin geleceğini söyledi. Gillian

alışmıştı, ama Mary tüm bunlardan biraz etkilenmişti.

"Biliyorum. Uğraşıyorum. Anonimliğini kaybediyor. Onu daha iyi korumayı umuyordum ama sahneye çıktığında fotoğraflar ortaya çıktı ve insanlar onu şimdi tanıyabilir. Yeni okulunda muhtemelen daha güvende olacak. Ama yeni arkadaşlar edinmesi ve işe gidip gelmek için zaman harcaması gerekecek. Ama o oldukça iyi, değil mi?"

Mary başını salladı. "Onda bir yetenek var. Onu beslememek suç olur."

"Ben de bu yüzden kabul ettim." Gillian iç geçirerek etrafına bakındı.

"Olması gerektiği gibi gelişecek."

Gillian'ın sindirmesi gereken çok şey olduğunu bilen Mary, şimdilik konuyu kendi haline bıraktı.

Bunun yerine kendilerine uzatılan içecekleri ve insanların durup onları kontrol etmesini gösterdi. "Vay canına, bu şey ..."

"Garip bir durum. Ama sonra bir , bilmiyorum, bununla başa çıkıyorsunuz sanırım. Bir idarecim var. Az önce bize içecek veren kişi. Çok iyi bir adam, susuz kalmamamı, karnımı doyurmamı ve dışarıda kalmamamı sağlıyor. Tüm bu güvenliğin dışında. Miles ve Adrian'ın da var. Buna alışkın değilim ama bu dünya böyle. Deniyorum." Gillian içini çekti. "Bunu çok sık söylüyor gibiyim. Burada olmak Adrian'ı mutlu ediyor. Onunla birlikte olmasaydık mutsuz olurdu. Bu yüzden buradayız. Bu Miles için iyi.

Adrian'ın ne yaptığını anlamak benim için iyi oldu. Kariyerine ne kadar çok şey kattığını. Ayrıca, oldukça eğlenceli. Çoğu zaman. Ama hayranlar eğlenceli değil."

Hayranlar. Ürperdi.

"Çok fazla güvenlik var. Adrian soyunma odasının olduğu yere girdiklerinde oldukça sinirleniyor, bu yüzden nadiren oluyor. Ama her zaman çevrede gibi görünüyorlar. Ve benim ya da Miles'ın önünde onun üzerine gitmekten hiç çekinmiyorlar."

"Ew."

Gillian güldü. "Kısaca söylemek gerekirse. Hurley oğlanları kadınları çok seviyor.

Ama Damien değil," diye ekledi Gillian.

"New York'ta, bir restoranın dışında, iki kişi ona yaklaştı. Önüme geçip beni kenara . Sanki orada değilmişim gibi. Çok şaşırmıştım."

"İnsanlar genelde iyi davranıyor. Adrian'ı gördükleri için çok heyecanlanıyorlar ve onlar bu kadar büyük hayranken ben kimim kızayım. Gururu okşandı. Burada olmasının nedeni onlar. Ama o birkaç kişi bazen işi zorlaştırıyor."

"Evdeki herkes uğraşıyor çünkü gözlerimdeki yıldızlar yüzünden bu dünyaya karşı kör olduğumu düşünüyorlar. Sanki çok safmışım da aşık olmadan onunla birlikte olamıyormuşum ve o sonsuza dek sürecektir bir erkek olmadığı için yıkılıyormuşum gibi."

Gillian içini çekti. "Jules'la bu konu hakkında biraz konuştum. Onu tanıdım. Damien'ı yani. İyi bir çocuk. Bazen biraz sert partiler yapıyor ama dayanamayacağı kadar değil. Ailesini sever. Oldukça yetenekli. Ve sana karşı gerçekten çok tatlı."

"Bundan uzun vadeli bir şey beklemiyorum. Keşke bana inansalar ve aptal olmadığımı anlasalar."

"Böyle düşünmediklerini biliyorsun. Bu senin dünyanın değil. Ya da benimki, bu konuda. Hızlı ve acımasız ve yüzeyi kazırsanız bir sürü kalp kırıklığı var. Kötüyü görüyorlar ve bunun sizi etkileyeceğinden endişeleniyorlar. Sen bizimsin, Delicious'un bir parçasısın; sana tapıyoruz ve sana zarar veren herkesi kısırlaştırırız. Ama bu noktada eşsiz bir bakış açısına sahip olduğumu düşünüyorum. Burada olmak, bu dünyayı sahnenin bu tarafından izlemek bana daha önce sahip olmadığım bir içgörü kazandırıyor.

daha önce de oldu. Evet, vahşi ve çılgınca olabilir. Ama aynı zamanda bu çocukları ve nasıl olduklarını da tanırıyorsunuz. Yolda olmak demek, otelde otelde, uçakta uçakta ya da otobüste olmak demek. Hurley'ler çok yakınlar. O bir serseri ya da dolandırıcı falan değil. Gerçi daha önce öyleydi. Zeki biri. İyi konuşuyor. Adrian ve benim sahip olduklarımıza saygılı. Miles'la arası iyi. Dün ailesiyle ve en büyük kardeşiyle tanıştım.

Çok hoş insanlar. Annesi"-Gillian gülmek için durakladı-"biraz seninkine benziyor. Otoriter, saygısız ve çocukken korkunç derecede vahşi olduklarını bildiğiniz dört oğlanı idare etme konusunda tamamen yetenekli.

Hayatını bizimle ilgilenererek geçirdin. Bir omuz ve bir sondaj tahtası olmak. Delicious senin mutlu olmanı istiyor ve bu hayat için endişeleniyor. Ama ben şu anda bu hayatı yaşıyorum ve sanıldığı kadar kötü değil." Mary'nin ellerini sıktı.

Yemek geldi ve Mary lezzetli olmasına rağmen kafasında daha iyisini yapabileceğini düşündü. Gillian'ın desteği önemliydi ve en azından birinin onu anladığını bilmek kendisini çok daha iyi hissetmesini sağladı.

Şimdilik bu kadarı yeterliydi.

H Motoru kapattıktan sonra onu nazikçe uyandırdı. "Senin evindeyiz, Curly. Uyan artık."

Dönüş yolunda konuşup durmuştu ama North Bend'e vardıklarında yavaşlamaya başlamıştı. Gorge'a gelmeden önce bir iş yapmak için önceki sabah dörtten beri ayakta olduğunu biliyordu, bu yüzden uyumasına izin vermekte sakınca .

Helikopterle dönmek yerine arabasını Gorge'a getirtmiş ve gösteri bittikten sonra arabayla geri dönmüşlerdi. Eşyalarının geri kalanı evine geri dönecekti ama bir bavulu, tekerlekleri ve yolcu koltuğunda Mary Whaley vardı ve dünyada her şey yolundaymış gibi hissediyordu.

Gerindi ve gözlerini açtı. "Oh adamım. Bir süredir uyuyormuşum. Özür dilerim."

Kapısını açmak için yanına geldi. "Buna ihtiyacın vardı."

Çantasını aldı ve onu kapıya kadar takip ettikten sonra içeri girdi. Onun gibi kokuyordu ve durakladı. Daha önce sadece bir kez, düğünden sonraki sabah onu eve bıraktığında kısa bir süreliğine orada bulunmuştu.

çoğunu resimler kaplıyordu. Dolaşıp baktı. Onun çocukluğu ve kardeşleri. "Bu sen ve Jules musunuz?"

Gülümseyerek yanına geldi. "Evet. Beşinci sınıftan. Hâlâ hemen hemen aynen öyle görünüyor."

"Kardeşinle birlikte olması garip değil mi?"

"Çok uzun zamandır birbirleri için yaratılmışlar. İkisi için de çok heyecanlıyım. Ona ihtiyacı vardı. Acımasızca düzenli, onun kaosunda sakinleştirici bir unsur."

"Arkadaşların hakkında konuşma tarzını seviyorum."

"Hayatımda böyle insanlar için çok şanslıyım. Aç mısın?"

"Bugün işin var mı?" "Yok.

Bütün gün izinliyim."

"Mmm. Güzel. Kahvaltıya evet, çünkü sana yapacağım şey için yakıt alman gerekiyor. İki kere. Hatta belki üç kez. Sonra biraz kestirip baştan başlayabiliriz."

"Yatak odam köşeyi dönünce solda. Eşyalarını oraya ."

Onu mutfağın etrafında koşuştururken bıraktı, odasını merak ediyordu.

Büyük bir yatak. Ferforje demir. Parlak mavi yatak örtüsü ve annesinin mandalina rengi dediği turuncu çarşaflar. Gevrek, taze ve parlaktı. Vanilya ve narenciye gibi kokuyordu. Duvarı daha fazla resim vardı. Ressam arkadaşı Daisy'den geldiğine bahse girdiği bazı sanat eserleri. Raflarda sırtları çatlamış kitaplar vardı, bu yüzden hepsini okuduğunu biliyordu.

Kapısının arkasındaki kancada bir bornoz asılıydı. New York'ta giydiği sarı bornoz. Şifonyerinin üzerindeki aynalı tepside birkaç basit mücevher parçası vardı. Kadının fazla gösterişli şeyler takmadığını, daha çok Kulaklarında basit halkalar vardı. Tırnaklarını kısa ve şeffaf ojeli kullanırdı. İşi gereği elleri bütün gün başkalarının yiyecekleriyle uğraştığından, içine pislik kaçmış bir yüzük ya da sadece berbat edeceği tırnaklar riskini göze alamayacağını düşündü. Mary bu şekilde pratikti.

Dışarı çıktığında jambon ve çilek kokuları geliyordu.

"Vay canına." Mutfığa girdi ve kadının gözlerini ondan ayırmadığını fark etti. "İnsanların mutfığına girmesinden hoşlanmıyorsun, değil mi?"

Güldü. "Arkadaşlarım arasında bir tür şaka gibi. Ama insanlar istemeseler bile dokunmaya ve ayarlamaya eğilimlidirler. Ben her şeyi gibi severim. İnsanlar *benim her* şeyimle oynadıklarında bu beni huysuzlaştırıyor ve yemek zevkimi bozuyor."

Geri çekildi ve yakındaki adada bir tabureye oturdu. "Tamamen anlıyorum. Evimde bir ofisim var. Şey, bir ofis ve bir uygulama alanı. Ne zaman Bazen yalnız kalmak istiyorum. Eğer orada olursam beni rahat bırakmaları gerektiğini biliyorlar. Bir stüdyoda daha büyük bir alanımız var, aslında yenilenmiş bir ahır, burada birlikte pratik yapıyor ve kayıt yapıyoruz. Ama benim alanım sanatımla ilgili. Nasıl istersem öyle. Yardımcı olabileceksem söyleyin. Aksi takdirde burada yemek yapmanı izliyor olacağım. Çünkü açıkçası senin yemek yapmandan daha seksi bir şey görmedim."

Kızardı. "Dalkavuk."

"Belki de öyledir. Ama de doğru. Ne yapıyorsun?"

"Kızarmış jambon, biraz sos ve tost. Biraz da çilek, yaban mersini ve nane. Süslü bir şey olmadıği için üzgünüm."

Güldü. "Süslü bir şey değil mi? Kıvırcık, tost süslü bir şey değil. Jambon, sos, kızarmış ekmek ve naneli meyve çok süslüdür."

"Düşük karbonhidratlı falan mısın diye sormalıydım."

"Turneden döndüğümde birkaç hafta kendimi bırakıyorum. İstediğim zaman kalkıyorum. İstediğimi yerim. İstediğimi yapıyorum. Sonra tekrar çalışmaya ve programlı olmaya başlıyorum. Sonbaharda yeni bir albüme başlayacağız. Ama şimdilik sadece sos yemekle kalmayacağım, bol bol yiyeceğim."

"Benim gibi bir kız bunu duymaktan hoşlanır."

Kahvaltılarını çiftlik evindeki büyük masanın bir ucuna oturarak yaptılar. Kadın kahve ve taze meyve suyu koydu, adam da kendini bıraktı.

"Benim için yemek pişirdiğın son zamandan beri yediğim en güzel şey bu. Hiç sıkıldığınız oluyor mu? Onun yerine başkalarının yemek yapmasını ister misin?"

"Dışarıda yemek yemeyi seviyorum. Başkalarının yemeklerini tatmayı seviyorum. Ama korkunç derecede yargılayıcıyım. Eğer tadı birisinin telefonda hazırladığı ya da daha kötüsü fiçıdan çıkarıp mikrodalgada yaptığı bir şeye benziyorsa, sinirlenirim. Basit yemeklere aldırmam. Pizzayı ve sosisli sandviçi severim. Sadece üç halkalı klasörlerde menüleri olan yerleri sevmiyorum ve yirmi sekiz sayfalık bir menüye sahip olmak için her şeyin bir fiçıdan, bir dondurucudan veya bir kutudan geldiğini biliyorsunuz. Bunu evde de yapabilirim; neden bunun için dışarı çıkayım ki?"

"Güzel soru. Lokanta yemekleri hakkındaki görüşünüz nedir?" "Lokanta yemeklerine bayılırım. Sıradaki soru."

Sırttı.

"Mikrodalga patlamış mısır mı?"

"Bayıldım. Bazen akşam yemeğinde yiyorum, ancak ekstra lezzet için içine karıştırdığım birkaç farklı karışım var. Ve Cracker Jack'in ev yapımı bir versiyonunu yapıyorum."

"Tabii ki biliyorsun, Curly."

"Yemek yapmak beni daha iyi hissettiriyor. Bir şeyler yaratmak beni rahatlatıyor. Eric Ripert ya da Jean Louis Valpar değilim ama yemek yapmak, bunu insanlarla paylaşmak beni mutlu ediyor. Sanki bunu yapmam gerekiyormuş gibi hissediyorum."

Bir şey hatırladı. "Burada bekle."

Koşarak odasına gitti, aradığı şeyi bulana kadar çantasını karıştırdı ve masaya döndü.

"Nedir bu?" Küçük kutuyu inceledi.

"Bir hediye. Aç onu."

İçinde küçük gümüş bir kap ve bir çanta vardı.

"Bir tuz mahzeni!" Hem de öyle sıradan bir tuzluk değil, sonsuza kadar dayanacak ve dayak yiyecek bir tuzluk. Çantayı açıp koklamak için durakladı. Burnuna ilk Sassafras çarptı.

"New Orleans'taydık ve hayatımda yediğim en iyi bamyayı yapan bir yere gittik. Sahibi, özellikle restoran için orada yaptıkları filé tozu sayesinde olduğuna yemin etti. Onu, bana biraz satarsa filesinin hakkını verecek birini ikna ettim. Dün Portland'da bir dükkanda gördüğüm mahzen. Aslında ilk annem görmüş. Sadece ufak tefek şeyler. Önemli bir şey değil."

Adam kızardı ve kız ona biraz aşık olduğunu hissetti. Bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordu ama adam belli ki bunu onu düşünerek yapmıştı. Mücevher değil. Kürk manto ya da onun gibi bir şey değil. Ama bir tuzluk ve biraz filé tozu. Gelmiş geçmiş en iyi hediye gibiydi.

"Doğru fileyi bulmak zor, yüzden denemek için sabırsızlanıyorum. Aslında, ben yapacağım için akşam yemeğinde biraz bamya yaptım. Mahzene gelince, bayıldım. Bu çok düşünceli bir davranış."

Kahvesini bitirdi ve ayağa kalktı. "Seni çıplak görmek ."

Ayağa kalktı ve kilitli olduğundan emin olmak için kapıya doğru ilerledi. "Arkadaşlarım barcı olmaya meyillidir. Buna izin veremem."

Yaklaştığında, adam onu aldı, onu şaşırttı ama uzun sürmedi. Bacaklarını adamın beline doladı ve ona . Parmakları saçlarının arasından geçerek onu öperken yerinde tuttu.

Onu kolayca tuttu ve sırtı koridor kemeriyle buluşana kadar birkaç adım attı. Ona doğru, içinden vahşi bir heyecan geçirmesine yetecek kadar bastırdı. Dilini emdi, amını yiyişine şaşırtıcı derecede yakın bir şekilde dilini dilinin üzerinde kaydırdı.

Bu adamın tek bir bakışı ya da dokunuşuyla libidosu kaynayan bir ateşten kükreyen bir cehenneme dönüşüyordu. İstiyordu. Hem de çok. Onu becermesini istiyordu. Ona dokunmasını. Her neyse. Gitmek istedi sırtındaki çizikler. uyandığında biraz acımış olmasını isterdi.

Ve onun bunu gerçekleştireceğini biliyordu.

Adam kızın boynunu ısırdı ve kız muhtaç bir ses çıkardı. Elleri adamın kollarına doğru ilerleyerek gömleğinin eteklerini tuttu ve böylece onu çıkarabildi.

", " diye mırıldandı ve dizlerinin üzerine çöktü, onu kollarının arasında tutarak poposunun zemin yerine kalçalarına inmesini sağladı.

"Kahretsin, çok iyisin."

Giydiği gömleği başının üzerinden yırttı. Sütyeni de onu takip etti ve adam kotunu açmayı başarırken o da kemerini ve kotunu açıp çıkardı. Kadın adamın sikini yakaladı ve adam neredeyse hırlayacaktı.

"Şimdi."

"Hazır değilsin."

Elini tuttu, amına götürdü ve onun yanıldığını kanıtladı.

"Siktir." Adam cüzdanını karıştırdı, bir prezervatif çıkardı ve bir nefes içinde kadın koridorda sırt üstü yatmış, adam da ona bastırıyordu.

Kot pantolonu hâlâ üzerindeydi ve her itişinde uyluklarının iç kısmındaki hassas deriye sürtünüyordu. Sert ve hızlı. Uyluklarını adamın beline doladı, onu kendine yakın tuttu ve derinlere dalmasını sağladı. Bu şekilde çok iyi hissediyordu.

Bu şekilde kendini çok iyi hissediyordu.

Elleri kıcını tutuyor, onu mükemmel bir açıda tutuyor, sikini tekrar tekrar klitorisinin üzerinde gezdiriyordu. Dışarıda güneş doğmaya başlamıştı ve kuşlar şarkı söylüyordu onu koşucusunun üzerinde becerirken.

Dizlerinin üzerine çöktü, hâlâ itiyordu. Karnındaki kaslar hareketiyle birlikte dalgalanırken, teni sıkı çalışmanın verdiği terle parlıyordu. "Kendini boşaltacak mısın Curly? Hm?"

Göğüslerini avuçladı, başparmakları meme uçlarının üzerinde ileri geri kayıyordu. Adam öylesine çıplak bir açgözlülükle izliyordu ki bu onu daha da cesaretlendiriyordu. Ellerinden birini tuttu, parmaklarını emerek ıslattı. Sadece izlerken biraz sersemlemiş hissetti, çok ateşliydi. Parmaklarındaki çekiş ve çekiş, meme uçlarında ve klitorisinde yankılandı. Sonra o parmakları klitorisine yönlendirdi.

Shew. O kadar kirliydi ki bu onu çılgına çevirdi. Yavaş ama sert bir şekilde klitorisini okşadı. Onun izlediğini ve bunun da kendi zevkini beslediğini bilerek zevki dışarı çıkardı.

Ve sonra bacağına düzeltmek için geri uzandı, parmak uçları dizinin arkasına yerleştirdi. Kasları onun etrafında sıkılaşıırken bir hava üfledi.

"Kahretsin." Tekrar yaptı, bu sefer biraz daha fazla basınçla, o noktadan amına doğru his dalgaları gönderdi. "Bu çok ateşli."

O da kabul etti.

Kısa ve derin hamlelerle kızın amına girdi. Omzundaki halı büyük olasılıkla bir iz bırakacaktı. Ve bu fikrin hoşuna gittiğini fark etti.

Çok yaklaşmıştı. Vücudu bunu biliyordu. Onu içine çekerken gözleri yarı yarıya kapandı. Vücudunun üst kısmının gücünü, kendisi tamamen çıplakken hâlâ kot pantolon giyiyor olmasının sıcaklığını. Etrafında çırpınırken vücudunu becerirkenki dolgunluk. Neredeyse çok fazlaydı ve sonra boşalırken taşı.

Eğildi, bir eli ağırlığını desteklemek için başının yanındaki halının üzerindeydi ve hızlandı. Daha derine ve daha sert. Kendisi de boşalana kadar tekrar tekrar... Son santimi de bırakıp kadının son aklını da öptü.

"Sanırım şimdi gerçekten güzel, uzun bir yapabilirim." Onu bir kez daha öptü ve sonra kalkmasına yardım etmeden önce dizinin arkasından öptü.

* * *

Uzun bir sonra uyandı, kendini çok daha iyi hissediyordu. O hâlâ uyuyordu, bu yüzden dikkatlice kalktı ve banyoya gitti. Duştan sonra iş mesajlarını kontrol edecek ve bir fincan kahve daha yapacaktı.

Asistanından kahvaltının iyi geçtiğini bildiren bir mesaj geldi. Bunu zaten biliyordu çünkü dün Doğu Washington'a vardığında kontrol etmişti. Jules'dan bir telefon, özür diliyor ve geri aramasını istiyordu. Daisy'den Gorge'dan dönüp dönmediğini kontrol eden bir mesaj. Cal huysuzlanıyordu çünkü Jules'u henüz geri aramamıştı. Annesi. Olası işlerle ilgili iki arama. Dizüstü bilgisayarını açıp takvimini çağırırken bu numaraları not etti.

Damien tam ikinci telefonla ilgilenirken yatak odasından çıktı. Sessizce ona doğru ilerledi, başının üstünden öptü ve duşa gireceğini belirtti.

Gelirken olduğu kadar giderken de iyi görünüyordu.

aramayı hallettikten sonra, önce Daisy ile ilgilenmenin en iyisi olacağını düşündü.

"Geri döndüm. Bu sabah neredeyse dörtte geldik." Aramayı yaparken gelen kutusundaki çöpleri attı.

"Eğlenceli miydi?"

Gülümsedi. "Evet. Harika bir gösteriydi. Adrian . Sweet Hollow Çiftliği . Gillian da bugün dönecek. Miles Salı günü okula başlıyor."

"gideceğine inanamıyorum. Küçük Miles'ımız." "O çok olgun. Bu yolculuk onu gerçekten değiştirdi. Kendini taşıyor

Farklı bir şekilde. Daha fazla, bilmiyorum, otoriteyle mi? Gillian kesinlikle parlıyor." "O orada mı?"

Daisy'nin Damien'ı kastettiğini bilmiyormuş gibi davranmanın faydası yoktu. "Evet. Duşta."

"Bizi yemeğe davet etmeni bekliyorum."

Mary güldü. "Pekala. Yemeğe gel. Biraz şarap getir. Bırak Levi seçsin. Bamya yapıyorum. gün pazarda çok güzel karidesler gördüm. Baharatlı sosisle birlikte biraz alacağım. Damien bana biraz filé tozu verdi ve denemek için sabırsızlanıyorum."

"Nefis. Şarap seçimime saldırıyor musun?"

"Adamınızın mükemmel bir zevki var. Şarap ve kadınlar konusunda. Eğer bir tablo isteseydim, kesinlikle sana sorardım."

"Jules'u da davet etmelisin. O üzgün. Seni üzme istememişti." Mary içini çekti. "Tanrı aşkına, bu Jules'la ilk tartışmamız değil.

Jules. Onu anaokulundan beri tanıyorum. Muhtemelen güneşin altındaki her şey hakkında kavga ettik. Neden herkes buna dahil olmak zorunda, anlamıyorum. İki gün burada kalacak, sonra da hayatına geri dönecek.

Bu ziyareti herhangi bir olumsuzluk ya da dramla gölgelemek istemiyorum. Ben

bitti. Her şey yoluna girecek ama kimsenin beni kötü, aptal ya da suçlu hissettirmesine izin vermeyeceğim."

"O üzgün. Seni seviyor. *Biz de* seni seviyoruz. Bunun yolumuza çıkmasına izin verdik ve sonunda size hiç istemediğimiz bir şekilde hissettirdik. Nasıl olduğunu bilirsin.

Biriyle kavga ettiğinde sefilleşiyor. Özür dilerim. Mutlu olmanı istiyorum. Gerçekten istiyorum. Ondan hoşlanıyorum. Ondan hoşlanman hoşuma gidiyor. Söz veriyorum."

"Yedide görüşürüz çocuklar. Ama bu konu açılırsa, yemek yemenize izin vermem."

"Bu çok sinsice." "Ben

sinsi bir kaltağım."

Daisy telefonu kapatırken güldü.

H Birkaç dakika sonra kendisine bir fincan kahve doldururken dışarı çıktı. Saçları hala ıslaktı, düşük askılı bir elbise giymişti.

Salon pantolonu. Açıkça freeball yapıyor. Nefis.

Kahveyi görünce yüz ifadesi aydınlandı. "Oh, tam da aradığım şey. Ben de biraz alabilir miyim?"

Ona bir kupa doldurdu. "Buzdolabında süt var."

Mutlu bir iç çekişle yudumladı. "Bugün ne yapalım o zaman?" "Daisy aradı ve kendisini Levi ile yemeğe davet etti. Sen de bamyayı paylaşın."

"Bana uyar. Arkadaşlarını sevdim." Onun karşısına oturdu.

"Markete gidip onu ve birkaç şey daha almam gerekecek. Şarap getiriyorlar. O zamana kadar ne yapacağıma gelince?" Saate baktı. "Altı saatimiz var. Aklına bir şey geliyor mu?"

"Buraya gel."

Sandalyesini dışarı itti ve kız onun kucığına tırmandı. "Şimdi o zaman." Adam kadının bornozunu araladı ve onun görüntüsünü içine çekti. Boynundan amına kadar. Belindeki kıvrım ve göğüslerinin güzelliği. "O kadar güzelsin ki nereden başlayacağımı bilemiyorum."

Kadın kıpırdandı ve adamın dikkatini çekti. "Kes şunu."

Kadın güldü ve adam eğilip onun köprücük kemiğini öptü.

"Gerçekten durmamı , değil mi?" Dalgalanarak kendini adamın sikinin üzerinde okşadı.

Cübbesinin kumaşını tuttu ve kollarını yerinde tutmak için sırtının küçük kısmında topladı. Göz bebekleri iyice büyüdü ve göğüs uçları gerilirken nefesi kesildi.

"Pekala. Birileri biraz sert seviyor."

Hiçbir şey söylemedi, sadece onun bir sonraki hamlesini bekledi, bu da onu daha da ateşlendirdi. Bornozu bir eliyle sıkıca kavradı ve diğer elini

Diğerini de aşağı indirerek dudaklarını okşadı. "Islanmışsın."

"Beni ıslak sevdiğini söylemiştin."

Gülme sırası ondaydı. Eğilip meme ucunu yaladı ve sonra ısırdı. O ısırdığında kadın kısık bir inilti çıkardı. Amcığının sıcaklığı tam sikinin üzerine oturmuştu, tek engel pantolonunun ince malzemesiydi.

"Çok ateşlisin." , amının kaygan karanlığına bakarken onu araladı. Parmaklarını ağzına götürdü ve kızın nefesi kesildi. Dudaklarının üzerinde gezindi ve onları yaladığında inledi.

"Seni boşaltacağım." "Evet."

Amına geri dönerken kollarını bağlı tuttu, orta parmağının ucuyla klitorisine zar zor dokundu. Kadın yaklaşmak için eğildi ve adam parmağını geri çekti.

"Kıpırdama."

Kadın kaşlarını çattı ve adam işe dönmeden önce onu öpmek zorunda kaldı.

"Klitorisin sertleşmiş." Adam klitorisine daha sert vurdu ve kız yutkundu. "Ve kaygan." Adam aşağıya doğru kayarak kızın kapısını çevreledi, zar zor içeri daldı ve sonra tekrar klitorisine çıktı. Kollarını tutuş şekliyle ona doğru eğilmişti, meme uçlarını yalamak ve ısırarak için tek yapması gereken biraz hareket etmek olacak kadar yakındı.

Onu bir süre orada tuttu. Alay etti. Almak. Onu baştan çıkardı. Onun geri gelmesini istemesini istedi. Oregon'a döndükten sonra onu tekrar görmek istiyordu. Kendini onun teninde yakmak istiyordu, böylece onun ona ihtiyacı olduğu kadar onun da ona ihtiyacı olacaktı.

Klitorisini nazikçe sıktı. Tekrar tekrar ve sonra tekrar kapısına girdi, tatlı noktasını bulmak için bileğini çevirdi. Dondu ve inledi, başı geriye düştü. "Ah, işte orada."

Ancak klitorisine dokunmak için tekrar yukarı çıktığında, kendini ona karşı gıcırdatarak eğildi. O kadar yakındı ki, onu son parçanın üzerine itmesi gerektiğini biliyordu, bu yüzden yaptı, eline karşı sıcak bir telaşla boşalırken klitorisini tekrar tekrar dolgunlaştırırken meme ucunu ısırdı.

"Boşalmanı seyretmeye bayılıyorum. Lanet olsun."

"Bu işte kesinlikle iyisin," diyebildi.

Onu kucağına aldı ve masanın üzerine bıraktı, kalçalarının arasında durdu. Aletini , kız izlerken yavaşça okşadı, alt dudağı dişlerinin arasına sıkıştı.

"Seninle ne yapacağımı tam olarak bilmiyorum."

Birkaç saat sonra yemek yiyecekleri masanın üzerinde yatan kız onu izlerken okşamaya, yumruğunu sikmeye devam etti. *Tanrım.*

Onu çok ateşli yapıyordu.

"Mastürbasyon ve karnının her yerine boşalacağım."

Gözleri büyüdü ve inledi. Kötü bir sızlanma değildi. Hayır, Mary Whaley onun söylediklerinden zevk aldı.

Bu iyi bir şeydi çünkü o da öyle düşünüyordu.

"Yoldayken tek düşünebildiğim sendin. Senin içinde olmak. Aletimi içine ilk çıkardığın o yumuşak, küçük ciyaklama. Tanrım, buna bayılıyorum."

"Yardım edebilirim, biliyorsun. Bu konuda." Çenesini adamın sikine doğru eğdi. "Öyle mi?"

Masadan kayarak dizlerinin üzerine ve adam köke doğru inerken başın etrafını yaladı.

Bunun ne kadar iyi hissettirdiğine nefesinin altında küfretti. Taşaklarını öpüp yalamadan önce bunu tekrar tekrar yaptı.

"Sikeyim evet."

Sonra tekrar başına öptü ve kaygan parmakları göt deliğine sürdü. Yavaşça, sadece doğru miktarda basınçla.

Yavaşça nefes verdi ama kadın orgazma doğru acele etmemesini imkansız hale getirdi. Ayak topları, kafa derisi, hatta dişleri bile karıncalanmaya başladı. Sonra kadın biraz daha soktu ve adam homurdandı, kadın başını ve tepesini yalayarak onu ıslak tutarken hızını artırdı.

Tekrar tekrar, onu doruğa ve sonra boşalmaya başladığında onu kenara fırlattı. Geri çekildi ve göğüslerine ve karnına doğru bıraktı. Nefesi kesildi, içine doğru eğildi, bu da orgazmına ikinci bir artçı şok getirdi, ta ki oturmak için sandalyeye geri dönmek zorunda kalana kadar, yoksa ayakta durma yeteneğini kaybedecekti.

Ayağa kalktı. "Hemen döneceğim."

Onun koridorda salınışını izledi ve tamamen gidici olduğunu anladı.

Pantolonunu tekrar yerine çektikten sonra kahvesinin kalanını içti ve kendini biraz sessizliğin tadını çıkarmaya bıraktı. Yoldaki karmaşadan sonra sessizliği takdir etmeyi öğrenmişti. Ayrıca orgazm sonrası hoş bir vızıltı da krema gibiydi.

Birkaç dakika sonra duşun kapandığını duydu ve ayağa kalkarak gerindi telefonuna yönelmeden önce. Hala sakın bir anı varken, herkesin bir gece önce güvenli bir şekilde içeri girdiğinden emin olmak için eve geri dönüp kontrol edeceğini düşündü.

Ana evi aradı ve annesi cevap verdi. "Selam anne.

Dün gece herkes iyi döndü mü?"

"Merhaba . Kardeşlerinden ikisini de görmedim ama iyi olduklarını biliyorum. Vaughan'ın arabası garaj yolunda ve Paddy biz uyurken postalarını almaya gelmiş. Sen nasılsın? Mary'nin yanında mısın?"

Gülümsedi. Annesiyle Mary hakkında biraz konuşmuştu. Diğer kadınlardan nasıl farklı hissettiği hakkında.

"Bir gün kadar daha burada olacağım. Bu hafta sonu eve geleceğim."

"Acele etme. İstersen onu da getir de tanışalım."

"Onun bir işi var. Başarılı bir iş, hatırladın mı? Gorge'a gelmeden önce dün sabah bile çalıştı. Bugün izinli ama bir akşam yemeği kulübü işletiyor ve ben de yarın akşam ona gideceğim. Arkadaşları biraz temkinli sanırım."

Annesi iç çekti. "Tatlım, senin bir şöhretin var. Sana söylemiştim kaçınacağım. Onların kanıtlaman gerekecek. Zaman ayır."

"Biliyorum. Her şey yolunda. Herkese sevgilerimi ilet. Bu hafta sonu görüşürüz." "Ben de seni seviyorum."

Kapı çalındı ama Mary hâlâ banyodaydı, o da bakmaya gitti. Gelen sarışın Jules'tu, o onu içeri aldı ve üzerine bir tişört geçirdi.

"Mary banyoda. İçeri gel."

Ona şöyle baktı. "Mary ile niyetin ne?" Jules sordu.

"Um. Ne demek istiyorsun?"

"O bir fahişe değil, biliyorsun."

"Biliyorum. Aksine inanacağımı sana düşündüren nedir?"

"Oh, bilemiyorum. ki, Google sonuçlarında on dört sayfa boyunca yüzünüz bir fahişenin göğüs dekoltesinde. Genellikle elinde bir bardak alkollü bir şey. Seni tanıyorum."

Mary dışarı çıktı, Jules'u görünce irkildi. "Neler oluyor?"

"Bir şey yok. Jules geldi ve ben de onu içeri aldım." Arkadaşının meselesi neyse, bunu Mary'yi dahil ederek çözemezdi.

Ama Mary aptal değildi.

"Jules, giyinmem lazım. Benimle gelebilirsin." Yatak odasını işaret etti, güzel yüz hatlarında bir fırtına kopuyordu. Jules onun yanından geçip yatak odasına girdi.

"Birkaç dakika içinde çıkacağım. Eğer kardeşim kapıya gelirse, sakın cevap verme."

Onun ellerini tuttu. "Her şey yolunda mı?"

Gülümsedi. "Evet. Evet. Küçük bir kasaba. Meraklı arkadaşlar. değil. Kırıcı bir şey söylemedi, değil mi?"

Omuz silkti. "değil. Senin için endişeleniyor ve benim de bir itibarım var."

Nefesinin altında küfretti.

"Birazdan dönerim. Kahve var. Kablolulu yayınım var. Müzik orada." Kız parmak uçlarında yukarı doğru yürüdü ve adam eğilerek kızın dudaklarına bir öpücük kondurdu.

Kadın tepinerek gitti ve Jules'u hiç kıskanmadı.

* * *

"Neden buradasın?"

"Beni geri aramadın."

"Yani buraya ona hakaret etmeye mi geldin? Senin derdin ne lan?" "O gelmeden önce F kelimesini pek sık kullanmazdın."

"Evet, o zamanlar arkadaşlarımda aklı başındaydı. Haddini aşıyorsun, Juliet. Bu seni ilgilendirmmez. Sadece misafirim Damien'a değil, bana karşı da çok kaba davrandın. Senden daha iyisini beklerdim." Mary hızla giyindi ve saçlarını yüzünden geriye doğru topladı.

"Özür dilemeye geldim."

Biriyle anaokulundan beri arkadaşsanız, çoğu şeyi nasıl yaptığını bilirsiniz. Jules, Mary'nin ne zaman üzgün olduğunu ve saklamak. Mary de Jules'un ne zaman üzgün olduğunu biliyordu. Ama aynı zamanda birbirlerinin nasıl de biliyorlardı. O anda Jules'la kavga etti, ne olursa olsun,

bittiğinde arkadaş olacaktı. Ama bu, arkadaşına bir parça akıl vermeyeceği anlamına gelmiyordu.

Mary ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Peki o zaman, A artı çaba. Sen tam bir ahmaksın, Juliet Lamprey. Ondan hoşlanıyorum. O da benden hoşlanıyor. Senin derdin ne? Gideon ve Cal olayında zorlandığında sana yardım ettim. Seni asla suçlu ya da kötü hissettirmeye çalışmadım. İstedığın şeyi kabul ettim ve gerçekleşmesi için sana yardım ettim. Ben merkezci bir aptal gibi davranmayı bırakmanı ve benim sana yardım etmediğimi anlamanı istemek çok da zor değil.

aptal."

"Sana asla aptal demedim." Jules yığıldı, yatağın üzerine oturdu. "Senin için endişeleniyorum. Bu adamı internette araştırdın mı? Oldukça iyi bir ünü var. Seni bundan korumak istiyorum."

"Onun ne olduğunu biliyorum. Ne yaptığını ve benim için ne ifade ettiğini biliyorum.

Son baktığımda Cal'ın da bir ünü vardı. Ayrıca, dikkatinden kaçtıysa diye söylüyorum, ben yetişkin bir kadını. Kendi kararlarımı verme yetisine kesinlikle sahibim, bu yüzden geri çekil. Benden önce başka kadınlarla ne yaptığı, rızaya dayalı sürece önemli değil. Aksi takdirde, *bana* o şekilde davranmadığı sürece beni ilgilendirmez. Ve öyle davranmıyor. Bana saygılı. İşime ve hayatıma. İyi vakit geçiriyoruz, düğün planlamıyoruz. Geri çekil. Çekil."

"Bu çok mu yanlış? Önemsemediğim için kötü müyüm?" Gözler dışarı fırladı ve Mary'nin öfkesi yerini eğlenceye bıraktı.

"Precious Moments heykelciklerine benziyorsun. Seni oyunundan etkilenmeyecek kadar uzun zamandır tanıyorum. Yanılıyorsun. Kabul et. Gerçekten üzgün ol.

Kaba davrandığın için ondan özür dile ve yolumuza edelim. Aksi takdirde, gitmen gerek. O benim evimde bir misafir ve onu kötü hissettirmene izin vermeyeceğim. O iyi bir adam, Jules. Ona bir şans vermelisin."

Jules iç çekti. "Onun mükemmel olmasını istiyorum."

Mary güldü; değildi. "Ah Jules, hangi erkek mükemmeldir ki? Ha? Beni mutlu ediyor. Ondan hoşlanıyorum. O da beni seviyor. Gerçekten bu kadar. Burada bundan daha karmaşık bir şey yok. Büyük bir kız ol ve kendi bokuna sahip çık ya da evimden defol git."

"Çok kötüsün."

Mary biraz nemlendirici sürüp Jules'un çıkmasını bekledi. Jules doğru şeyi yapmadan gitmezdi. Zaten bu yüzden gelmişti. O iyi bir insandı ve sonunda yapması gerektiğini bildiği şeyi yapacaktı.

Tanrı biliyordu ki o da bir ya da iki kez karşı taraftaydı. Arkadaşlık böyle bir şeydi. Ver ve al. Ve hata yaptığında, bunu düzeltirsin.

"Olur. Ama sadece bu akşam yemeğe gelebilirsek."

"Bu önemsiz saçmalıklar için hepinizi davet etmemeliyim. Aslında ben yemeğe istiyorum. Burada hiçbir şey yapmıyorum."

Jules ayağa kalktı, Mary'ye doğru ilerledi ve ellerini tuttu. "Özür dilerim. Tam bir kaltaktım. Bahane üretmeyeceğim. Daisy'yi aradım çünkü bana kızmandan nefret ediyorum. Başka biri olsa baş edebilirdim. Ama sen? Ben yapamam. Senin etrafından dolaşmadı, yemin ederim. Bana yemekten bahsetti çünkü buraya geleceğimi söyledim. Lütfen beni affeder misin? Senin en iyi arkadaşın olacağım."

Mary gözlerini devirdi. "Gerçekten, çok . Bana borçlusun. Sen de Damien'a gerçek bir özür borçlusun. Akşam yemeğine gelebilirsiniz." Jules'u susturmak için bir elini kaldırdı. "Ama *sadece* kardeşime, eğer bu kadar çok kötü bir bakış atarsa, , serçe onu keseceğime yemin ederim. Bu hiç doğru değil. Ciddiyim."

Jules ona sarıldı. "Seni seviyorum. Özür dilerim." "Mm-hm."

"Öyleyim. Seni asla ama asla incitmek istemedim. Her şeyi yanlış yaptım. Kardeşlerine senin ne kadar zeki ve harika olduğunu ve kendi hayatını nasıl yönetebileceğini anlattım.

Kendi hayatım, seks hayatım ve diğer şeyler. Sonra gidip bunu yaptım ve söylediğim her şeyi baltaladım. Aptal olduğunu düşünmüyorum. Çok uzak bir ihtimal değil. Ve ben kendi hayatını idare edebileceğini biliyorsun."

Mary kapıyı açtı ve çenesini salladı. " git. Dilemen gereken bir özür var."

Jules sözüne sadık kalarak oturma odasına gitti, Damien kanepesine yerleşmiş, müzik dinliyor ve dergi okuyordu. "Az sana karşı oldukça kaba davrandım. Özür dilerim. Normalde olmadığımı söz veriyorum. Beni affetmeni gerçekten çok isterim."

Damien suratını asmamak için kendini zor tuttu. Bu da Mary'yi daha çok eğlendirdi. "Özrün kabul edildi. Arkadaşını korumak istedin. Aslında ben de Mary'den çok hoşlanıyorum. O yüzden anlıyorum. Sıfırlama düğmesine basabiliriz."

HOna mutfak asistanlarından biri olmadığı söylenmişti. Bu yüzden onu her zaman arkadaşları ve ailesi için ayrılan masaya oturttu. ve mutfağına doğru yürüdü.

Tart, haftada iki kez akşam yemeği kulübünü düzenlediği yer, küçüktü ama klostrofobik değildi. Samimiydi. Güzel ışıklar parıltıyor ve mekânı süsleyen avizelerde mumlar titriyordu. Ama onlar bile mekâna uyuyordu. Fazla abartılı olmadan zarifteler. Mumlar onları resmiyetten uzaklaştırıyordu.

"Avizeler onun fikriydi, değil mi?" Damien Daisy'ye sordu.

Daisy sırtarak başını salladı. "Evet. Onları bir depo satış yerinde bulmuş. Kesinlikle işe yarıyorlar. Evimde biraz istiyorum."

Levi sadece eğlenmiş görünüyordu.

Gideon, Jules ve Cal ile birlikte içeri girdi. Gideon selamlamak için çenesini Damien'a doğru eğdi. Hepsinin çekinceleri olduğunu biliyordu. Yaptığı ve yaparken fotoğrafını çekecek kadar aptal olduğu tüm o aptalca şeyler yüzünden. Kendini kanıtlaması gerektiğini biliyordu.

Jules'u bir kenara çekip onunla konuşması hoşuna gitmişti. Ne konuşulduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama Jules'un özrü samimiydi ve bir gece önce Mary'de yemek yediklerinde birbirlerini tanımaya yönelik bazı geçici adımlar atmışlardı.

Eğer Mary bu kadar harika olmasaydı, bu çabayı . Ama öyleydi. Eve döndüğünde Ezra'yla bu konuda uzun uzun konuşması gerekiyordu. Ez'in harika tavsiyeleri olacak, onu yargılamadan dinleyecek ve hiçbir şeyden kaçmasına izin vermeyecekti.

Gillian ve Adrian herkese gülümseyerek geldiler.

"Bu gece sizi görmeyi beklemiyordum." Jules onlara el salladı, elinde bir içkiyle oturmaya geldi.

"Miles arkadaşlarıyla sinemaya gitti. Onlar burada lisede, kendisi ise Seattle'da olacağı için biraz üzgün. Ama hepsi de

Takılmaya devam edin, o da pizza ve sinemaya gitsin." Gillian otururken Damien'a gülümsedi. "Merhaba, sen."

"İyi akşamlar, Bayan Brown. Hey, Adrian."

"Hey, Damien. Bu akşam menüde ne var?" Adrian tabağın üzerindeki kartı aldı. "Evet, kızarmış tavuk. Mary'nin kızarmış tavuğu çok güzeldir. Umarım fazladan vardır çünkü sekiz parça yiyebilirim."

Gillian güldü ve onun koluna yaslandı. "Suç şu ki, bunu yapabilirsin ve asla belli olmaz."

Ona döndü ve alt dudağının üzerinde gezindi. "İngiliz, vücudunu ne kadar sevdiğimi biliyorsun. İstedğin kadar kızarmış tavuk ye; ben vücudunu sevmeye *devam* edeceğim."

Öfkeyle kızararak çenesini eğdi.

Mary diğer bir garsonla birlikte dışarı çıktı ve masalara bir şeyler yerleştirmeye başladı. Odada en fazla dört kişinin oturabileceği on beş masa vardı. Ve onların masasında da on kişi oturuyordu. Ona en fazla yetmiş kişi olacağını söylemişti. Samimi bir ortam yaratmak ve yemek kalitesini yüksek tutmak istemişti.

"Sebze cipsli somon füme sosu." Başka birine bakmadan önce ona gülümsedi. "Ve hızlı bir sebze turşusu."

"Ana yemek servis edildikten sonra bizimle oturacak. Ama şimdilik salata tabağını hazırlayacak," diye açıkladı Daisy, herkes kendine yardım etmeye başlarken, masada bir aşağı bir yukarı dolaşırken ve keyiflerini mırıldanmak için duraklarken.

O anda yanında olmasını diliyordu ama onu iş başında izleme fırsatı da hoşuna gitmişti. Kendinden emin bir şekilde hareket ediyordu. Bu onun dünyasıydı ve kontrol ondaydı. Ateşli.

Bakışlarını kadının az önce mutfakta kaybolduğu yerden ayırdı ve Adrian'a döndü. "Bu sabah haberleri gördüm. Üçlü platin. Vay be. Tebrikler."

Adrian sırtıttı. "Harika, değil mi?"

"Reg Thorne harika bir iş çıkardı, ama onu gerçekten öne çıkaran şey şarkı yazımı oldu. Sen ve Erin çok sağlam bir ekipsiniz."

Gillian küçük bir mırıltı çıkardı. "Bazen kedi köpek gibi kavga etseler de."

Adrian güldü. "Erin'le benim kavga ettiğimizi düşünüyorsan, bir de Hurley'lerin kavgasını görmelisin. Paddy bir keresinde senin burnunu kırmamış mıydı?"

Homurdandı. "Aslında iki kez. Vaughan bunun dışında kalıyor. Annem, Paddy ve benim yaşlarımızın çok yakın olmasından kaynaklandığını söylüyor, aramızda sadece on ay var. I

Paddy'nin kontrol manyağı ve hıyar olduğunu söylüyorlar. Ama gitarı çok iyi çalıyor ve hepimizden daha iyi şarkı söylüyor, o yüzden kalmasına izin verdik."

Gillian gülerek elini okşamak için uzandı. "Oh, bunların hepsi laf. Siz üçünüz birbirinizi çok seviyorsunuz. Fotoğrafçı senin ve Mary'nin fotoğrafını çekmeye çalıştığında nasıl tepki verdiğini gördüm."

Cal dinlemek için öne doğru eğildi. "Nedir bu?"

Damien bu konunun açılmasını istememişti. Mary, Paddy'nin onu nasıl savunduğunu ve bu yüzden neredeyse hapse gireceğini bilmiyordu. Damien kardeşinin Mary'nin kendini suçlu hissetmesini istemeyeceğini biliyordu. "Bunların ihtiyacı yok." Paddy fotoğrafçının mahremiyetlerini ihlal etmesine ve Mary'yi tehdit etmesine o kadar öfkelenmişti ki, fotoğrafçı polisi aradığında neredeyse hapse girecekti. Neyse ki adam izinsiz girmişti ve önce Paddy'yi tehdit etmişti. "Bak, Mary'nin bundan haberi yok. Bu konuda utanır ve onun endişelenmesini istemiyorum. Gorge'da fotoğrafçı çitlere tırmanmış ve Paddy onu Mary kulisteyken kamerası ve yüksek güçlü objektifiyle yakalamış. Kardeşim adamı fiziksel olarak uzaklaştırdı, o da polisi arayıp suç duyurusunda bulunmaya çalıştı. Ama insanlar onu önce Paddy'yi tehdit ederken görmüşler ve o da izinsiz girmiş. Biz bu delilik için imza atıyoruz. Mary gibi insanlar bunu yapmaz."

"Teşekkür . Onu geri getirdiğin için. Kardeşine de teşekkür et." Cal çenesini Damien'a doğru eğdi.

Omuz silkti, kendini garip hissediyordu.

Meşhur kızarmış tavuk da dahil olmak üzere daha fazla yiyecek geldi ve sonunda masaya, onun hemen yanına oturdu.

Gerçekten de o kadar güzeldi ki sekiz parça yiyebilirdi. İnsanlar yemeğini sevdiğinde parlıyor gibiydi ve bunun nedeninin insanlarla ilgilenmeyi sevmesi olduğunu biliyordu. Yaptığı şeylerin insanları mutlu etmesini seviyordu.

Temizliğe yardım etmek istedi ama o reddetti. Onunla birlikte oturdu. Arkadaşları bira içip sohbet ederken, o ve ekibi ertesi gün için hazırlık yapıyordu.

Adrian, Jules ve Daisy ile gülüşen Gillian'ı izledi. "Uzun süreli bir gruba girmek zor."

Onun yanında gardlarını düşürüyorlardı. Paddy ve fotoğrafçı hakkında anlattığı hikâye için Gillian'a çiçek göndermesi gerekiyordu. O ana kadar onu sadece elinde bira, yüzünde dekolte olan bir adam olarak tanıyorlardı.

Damien omuz silkti. "Beni tanımıyorlar. Anlıyorum."

"Bununla uğraşırken işinizi kolaylaştırmıyor. Onlar iyi insanlar. Birbirlerine yakınlar. İyi gidiyorsun. Mary harika bir kadın. İyi bir zevkin var. Yardımı olacaksa, onlar da başlarda beni pek sevmezlerdi. Hıyarın tekiydim, işleri yanlış idare ettim. Ama onun mutlu olmasını istiyorlar ve anladığım kadarıyla sen onu mutlu ediyorsun. Seni tanıdıklarında rahatlayacaklar."

"Ondan hoşlanıyorum. Beni gülümsetiyor. Miles yeni okulunu nasıl buluyor?" "Şimdilik sadece oryantasyon . Salı günü gerçekten başlıyor.

Ama

Kid zaten ortalığı kasıp kavuruyor. Orada bir müzisyenin oğlu ya da kızı olan tek kişi o değil, bu da işleri biraz daha kolaylaştırıyor. Okul, güvenlikle nasıl başa çıkılacağını diğer okulunun yapamayacağı şekilde biliyor. Kötü olduğundan değil, sadece onların normu değil. Onunla orada kendimi daha iyi hissediyorum. Daha güvende. Bu turneden sonra yeni bir şekilde gelişiyor. Müzik yapmak artık hayatının çok daha büyük bir parçası ve o da bunu seviyor." Adrian durakladı. "Bunu önermekte haklıydın. Daha özel bir eğitim almasını önermekte de."

"Çocuğunuz çok yetenekli. Ailesinin kim olduğu düşünüldüğünde de şaşırtıcı değil.

İşe yaramasına sevindim."

"Eski okulunu özleyecek, biliyorum. Ama bunun onun için iyi bir başlangıç olacağını düşünüyorum."

"Turne bittiğine göre hayat nasıl gidiyor?"

"Hâlâ alışmaya çalışıyorum. Yani evi yaptırarak, bir albüm yaptım, evlendik, kısa bir balayı geçirdik ve birkaç aylığına doğrudan turneye çıktık. Ancak şimdi gerçekmiş gibi hissediyorum. Çok şey gördüm. Çok şey yaptım. Ama Gillian ve Miles'la birlikteyken *evimdeyim*."

Adrian'ın bakışları tekrar Gillian'a kaydı, yüzünde bir gülümseme vardı. Mary mutfaktan çıktı ve hepsi ayrılmak için harekete geçti.

* * *

Evine geri döndüler ve gece yarısını geçene kadar konuştular. Ertesi gün eve dönecekti. Kadın ondan daha fazla kalmasını istemedi ve o da istedi. Zaten verdiğiinden daha fazlasını istemedi. Ama o istedi.

Eve dönüş yolculuğu boyunca bunu düşünmüştü. Özellikle de Adrian'la yaptığı konuşmadan sonra. Adrian'ı uzun zamandır tanıyordu. Arkadaşında büyük, ruhunun derinliklerinde bir değişim vardı.

Mary onun düşünce tarzını çoktan değiştirmişti. Bunun bir nedeni de onu çözmemiş olmasıydı. Bu alışılmadık bir şeydi ve belki de çekiciliğinin bir parçasıydı. Ama bundan kuşkuluydu. Onun bir gündemi yoktu. Bu onu sürekli tedirgin ediyordu. Sonra da bu konuda sürekli endişelenmek zorunda olmamasının ne kadar güzel olduğunu fark ediyordu.

Daha önce de birkaç uzun süreli ilişkisi olmuştu. büyük kırdı. Ama kadınlar genellikle birlikte zaman geçirmek isterdi. Mary'nin yoğun bir hayatı vardı ve o öğleden sonra adam gittiğinde, onu bir daha ne zaman göreceğini merak etmemişti. Aslında onu yakında arayacağını söyleyen de oydu.

Ve sonra bir sonraki şehre gitmenin ve dolayısıyla kimsenin ondan bir ya da iki geceden fazlasını istemesi konusunda endişelenmek zorunda kalmamanın cazibesi yeterli değildi. Daha fazlasını istiyordu. Turne bitmişti, hayatı

Bazı sessiz anlar yaşadı ve bu zamanı ve enerjiyi Mary Whaley'le olan bu olasılığın peşinde koşarak harcamak istediğini açıkça fark etti.

Portland'da çörek ve kahve almak için durdu. Annesi Folgers'ın iyi olduğunu ve aldığı her türlü süslü şeyin para kaybı olduğunu düşünüyordu. Gerçek para kazanmaya başlayana ve yetmiş beş sentlik burrito ve ülser yaratan çamur için benzin istasyonlarında durmak tek seçenekleri olmayana kadar farklı bir şey bilmiyordu.

Artık biliyordu ve annesinin de dediği gibi biraz kahve züppesiydi. Favorileri vardı ve seyahat ettiklerinde mutlaka yanlarında olurdu.

Mary'nin kilerinde Kona kahvesi vardı. Gülümsedi. Ne kadar iyi bir zevki olduğunu gösterdi. Onu Hawaii'ye götürmeliydi. Böylece taze kahve içebileceklerdi.

Çok fazla trafiğe yakalanmayacak kadar geç bir saatti ve Portland'ı sonra eve dönmeye başladı. Yol değişti. manzaralar daha tanıdık hale geldi. Nehir parıldıyordu.

Dünyanın her yerinde bulunmuştu. Ama başka hiçbir yer ona Hood River gibi eve dönme hissi vermemişti.

* * *

Son çıkıntıyı aşıp araziyi gördüğünde son stresini de atmış oldu. Bu onun arazisiydi. Bu tepelerde koşmuş, bir şeyleri kovalamış, öfkeli bir ağabeyden kaçmıştı. Daha sonra atlara ve ATV'lere binmişlerdi. Sabahın ilk ışıklarında hareketlilik . Armutların hasadı yaklaşmıştı.

Penceresi açıktı ve havada yeni kesilmiş çimen ve yonca kokusu vardı. Geçerken ana evin ışıklarının açık olduğunu fark etti. Önce kendi evinde duracak ve temizlendikten sonra ailesini görmek için yukarı çıkacaktı.

Evinin verandasının ışığı yanıyordu. Gülümsedi. Muhtemelen en yakınında oturan Ezra'nındı. Damien'in evi Ezra'nın evine dönerken yolunun üzerinde olmalıydı ve Damien döndüğü için ışığı yakmak için durmuş olmalıydı. Ailenin, evin yolunu bulabilmen için verandanın ışığını açık bırakması hakkında söylenecek bir şey vardı.

Yine de garaj kapısını açtığında o korkunç gıcırtıyı çıkardı. İçini çekti, bakacak bir şey vardı. Ertesi gün ya da belki bir gün sonra. Bir gün sonra. Garajdan içeri girdiğinde evin havalandırılmış olduğunu fark etti. Işıkları açtı. Çantaları oturma odasına bırakılmıştı. Paddy davullarının ahıra götürüldüğünü söyleyen bir not bırakmıştı.

Önce bir duş. Buzdolabının yanında durdu ve göz attı. Buz gibi bir bira alıp açarken sırtıttı. Süt, tereyağı, yoğurt ve peynir vardı. Meyve olacağını biliyordu, buralarda asla eksik olmayan bir şey Tezgâhın üzerinde ekmek duruyordu. Büyük ihtimalle annesinin ekmeğiydi.

Duş aldıktan sonra üstünü değıştirdi ve bisikletini aldı. Yürüyebilirdi. Yaklaşık on beş dakika sürerdi ama o bunun yerine asırlık Schwinn'ini sürmeyi tercih etti.

Ezra ve babası verandada oturmuş buzlu çay içiyorlardı.

"Az önce bir araba sesi duydum sandım." Babası ön merdivenlerden ona sarıldı. Ezra da onu takip etti.

"Daha yeni döndüm. Duş aldım, bira içtim, postalara baktım, postaları yığına geri koydum ve buraya geldim. Ne var ne yok?"

"Pek bir şey yok. Sadece yarın hakkında konuşuyoruz. Sadece meyveleri kontrol etmeliyim. Bu yıl oldukça temiz görünüyor. Muhtemelen hasattan önce bir hafta kadar var."

"Yardım etmek için buralarda olacağım."

Babası başını salladı. Bir aile çiftliğinde yaşadığınızda yaptığınız şey buydu. O ve kardeşleri uzaklara gider ve kendi işlerini yaparlardı, ama evde olduklarında yardım ederlerdi. Zor bir işti ama dürüst bir işti. Karakterlerini geliştirirdi ve babası bunun onları fazla beladan uzak tuttuğunu söylerdi.

Ezra tekrar oturup bacaklarını uzattı. Ağabeyi bir buçuk üzerindeydi. Çalıştığı için babaları gibi kaslıydı. Bıyıklarının ve sakallarının uzamasına izin vermişti ve kovboy şapkasıyla bir atın sırtındayken 1970'lerden kalma bir sigara reklamı gibi görünüyordu. Yine de o anda, büyük olasılıkla beşten beri ayakta olan bir adam gibi görünüyordu.

Ezra'yla Mary hakkında konuşmak istiyordu ama şimdi zamanı değildi. Hâlâ kendi başına düşünmesi gerekiyordu.

"Annemi kontrol etmeye gidiyorum. Geri geleceğim." "Keyfi yerinde. Bebekler burada."

Vaughan'ın üç yıl önce çok kısa süren evliliğinden iki çocuğu olmuştu. Bir müzisyenle evli olmanın ağırlığı altında ezilmiş ve en küçükleri Kensey doğduktan yaklaşık iki ay sonra ondan boşanmıştı.

Ama hakkını yemeyelim, velayeti paylaşabilmek için Gresham'a yerleşmeyi kabul etmişti. Okulu bitirene kadar yarı zamanlı bir işte çalışmış. Vaughan onun nafakasını ve tüm faturalarını ödedi. Çoğunlukla suçluluk duygusundan, ama suçluluk duyacağı çok şey vardı. Ve çocuklarını şüphesiz seviyordu.

Onun desteği kızlarla birlikte evde olmasını sağladı ve onu Kızların onlarla ne kadar zaman geçirdiği konusunda makuldü. Bu, çocukları için her gün orada olmadığı gerçeğini ortadan kaldırmıyordu ama deniyordu.

Damien küçük dinamoları düşününce sıırıttı. Bu çocukları seven tek kişi Vaughan değildi. Yeğenleri de harika küçük kızlardı.

Evin içinde, kıkırdama sesleri onu annesinin adada durduğu, kızların da babaları bakarken yakınlarda oturup boyama yaptığı büyük mutfığa doğru çekti.

"Bir maymun istilasını olduğunu duyduğumu sanıyordum. Görüyorum ki varmış. Kaçsam iyi olacak."

Kızlar onu görünce aşağı atladılar ve ona doğru koştular. İkisini de kucakladı ve yüzlerinden öptü.

Onlar güldü, o da güldü.

"Ne zaman döndün?" diye sordu annesi, kızları bıraktığında ve onlar koşarak babalarına ve boya kalemlerine geri döndüklerinde.

Vaughan ve Kelly ayrılmaya karar verdiklerinde annesi pek memnun olmamıştı ama o zamandan beri Vaughan'ın durumu ele alış biçimini onayladığı açıktı.

Mükemmel değildi. Ama kızlar her zaman sevildiklerini bileceklerdi. Her ikisi de

Ailelerinin her iki tarafı da onlara bir saat mesafede yaşıyordu. Ailesi, Vaughan'ın seyahatte olduğu zamanlarda bile yıl boyunca düzenli olarak haftalarca onları ağırlıyordu.

Annesinin yanağına bir öpücük kondurdu ve dilimlediği tarçınlı ekmekten bir parça aldı. "Yaklaşık bir saat önce. Eminim önce aldığım duş için bana teşekkür edeceksin. Teşekkürden bahsetmişken, kahvaltımı yaptığıma sevindim.

buzdolabı."

"Sevdiğin kahveyi alıp geleceğini ama sütü unutup buraya onu aramaya geleceğini ."

". " Ekmek iyi gelmişti. Mary'nin Bainbridge'den ayrılmadan önce ona hazırladığı öğle yemeğinden beri bir şey yememişti.

" var. Biraz ister misin?" Annesi çenesini buzdolabına doğru eğdi.

Kendisi aldı, hala Mary'nin ona yemek yaptığı anıların kafasındaki ana anılar olmasını istiyordu.

Yeğenlerinin gevezeliklerini dinledi, Kensey daha çok gevezelik ediyordu, çünkü henüz üç yaşındaydı ve tüm kelimeleri henüz bilmiyordu. Vaughan boyamalarına yardım ediyor, annesi de onları denetliyordu.

İşini bitirdiği sırada Paddy içeri girdi. "Eşyalarımı bıraktığın için teşekkürler."

"Önemli değil. Mary nasıl?"

Annesi bu konuya olan çıplak ilgisini gizlemeye çalışmadı.

"O iyi. Dün gece şu akşam yemeği kulübüne gitti. Şimdi neden bu kadar popüler olduğunu biliyorum. Dün yürüyüşe çıktık."

"Açık havada mı?"

Annesi Kelly'den hoşlanmamıştı. Bunun başlıca nedeni, annesine göre Kelly'nin hayat için fazla yumuşak olmasıydı. Sadece çiftçilik yönü değil, Hurley'ler de sert ve yuvarlanıp gidiyorlardı. Atlara ve arazi motosikletlerine binerlerdi. Turneye çıkmışlar ve yollarda zor günler geçirmişlerdi. Kelly bu tür şeylere pek uygun değildi ve Damien onun inanılmaz derecede güzel olduğunu iddia edemezdi,

ayak uyduramadı. Onu kıskanmış, Vaughan'ı kendisinden uzaklaştıran bir şey olarak görmüştü.

Ve onun haklı olduğunu düşündü.

"O nadiren hareketsiz kalan insanlardan biri. Erkenden kalkar ve gider de gider."

"Elbette öyle. Kızın kendi işi var. Senin için başka kim yapacak?" Annesi burnunu çekti.

"Bir dahaki ziyaretimde kanoya bineceğimize söz verdim."

Annesi Damien'a dönmeden önce Kensey'e yere düşen bir boya kalemini uzattı. "Onu buraya sen mi davet ettin? Hasat için aşağı gelsin. zaman."

Bu ilginç olurdu. Çiftlikte hareketlilik olurdu. Armutlar elle toplanacak ve sevk edilmeden önce olgunlaşmaları için soğutulacaktı. Kasabada muhtemelen bayılacağı bir hasat festivali bile vardı. Ünlü olsalar da onlar kasabanın çocuklarıydı ve insanlar onları nadiren rahatsız ederdi.

Mary'nin tam doz Sharon Hurley'e hazır olup olmadığından emin değildi. Zaten kim hazırdı ki?

"Onunla programı hakkında konuşacağım. Hafta sonları zor. İşlerinin büyük kısmı o zaman. Çok iş odaklıdır."

Annesi sanki bu onu tatmin etmiş gibi başını salladı.

"Onu seveceksin." Vaughan masadan konuştu. "Onu ne kadar sıkı takip ettiğini görmelisin. Yapacak kendi işleri var. Onun yolda tanıştığı bir arkadaştan çok daha fazlası olduğu aklına bile gelmemiş."

Annesi tek kaşını kaldırarak ona döndü. "Öyle mi?"

"Sanırım öyle, evet. Daha çok erken. Onu sadece üç aydır tanıyorum." "aynı olmadığını göstermen gerekecek." "Ona aynı olmadığını göstermen gerekecek."

şimdilik. Yine de annesini tanıyordu; onun Mary'yi istediğini kendi gözleriyle görmüştü. Onu hak ettiğinden emin olduğunda, annesi onun en büyük -belki de en sinir bozucu- yardımcısına dönüşecekti.

H . Tek başına. Normalde bunu sorun etmezdi ama gerçekten de, arkasını döndüğünde küçük, siyah saçlı bir kadının Yanındaki battaniyenin içine.

Onsuz hayata alışamadığı için kaşlarını çattı. Onunla turneye falan çıkmamıştı. Peki neden şimdi?

Vazgeçti, telefonuna baktığında saatin çoktan dokuz olduğunu gördü. Uyanmış olmalı.

Onun numarasını

çevirdi. "Merhaba."

Gülümsedi. ", Curly?"

"Salata için havuç doğruyorum. Levi'nin annesinin hayır işlerinden biri için öğle yemeği."

"Güzel."

"Ciddiyim. Annesi biraz korkutucu, ama arkadaşları ve onların Vakıflar ve diğer şeyler son zamanlarda beni oldukça meşgul ediyor. Bundan şikayet edemem. Senin neyin var?"

"Vaughan'ın kızları Kensey ve Maddie burada. Bir yemek düzenliyoruz ve onun havuzunda takılıyoruz. Sen de gelmelisin." Bunu o kadar ani söyledi ki kendisi de şaşırdı. "Hiç armut hasadı gördün mü? Yarından sonraki gün için ayarlandı. Birkaç gün kal. Belki nehirde rüzgar sörfü yaparız. Biraz ATV. Ata bineriz. Bol kirli ve yaratıcı seks yaparız."

Güldü. "Yapabilir bilmiyorum."

"Hafta içi. Cuma günü akşam yemeği kulübünüz için sizi eve geri götüreceğim. Benimle buluşabilirsen küçük bir uçağım var. O zaman seni kapıdan kapıya çok daha çabuk ulaştırabilirim."

Kadın iç çekti ama adam onun tereddüt ettiğini duydu. "Kulağa eğlenceli geliyor ama bu hafta her gün işim var. Ve akşam yemeği kulübü Çarşamba gecesi, Cuma

ve Pazar gecesi. Bu da ayda bir hafta arşamba günü. Ŗu anda o kadar uzun süre yok olamam."

Kaşlarını attı. Ne diyecekti, o kadar emek işini bırakıp gidecek miydi? "Hasattan sonra ben gelsem nasıl olur? O zaman iş yapamadığın için endişelenmene gerek kalmaz. Yardım bile edebilirim. Ve sonra, bilirsin, ateşli seks kısmı senin programına göre gerçekleşebilir."

". Eğer senin için uygunsa. Seyahat etmek zorunda kalan hep sen olduğun için kendimi kötü hissediyorum."

Bu onu daha iyi hissettirdi. " değil. Ŗu anda programım buna izin veriyor. Seni görmek için buna değer."

"Bu söylediğin çok hoş bir şey."

"Benim bir sırrım var."

"Uh-oh."

Güldü. "Sana güzel şeyler söylemeyi seviyorum. Çoğunlukla doğru oldukları için, ama aynı zamanda bana karşı tatlı olmanı sağladığını umduğum için."

"Çok dolusun. Aman Tanrım. Gerçekten de senden hoşlanmam ve bu kadar güzel görünmen senin için büyük bir şans."

Adam kızardı, kadının iltifatı karşısında zevkle doldu.

Telefonu kapatmadan önce bir süre daha sohbet ettiler; adam saatlerce gülümsemeyi bırakmadı.

* * *

"Birbirimizi daha fazla görmediğimiz için rahatsız olmuş gibi görünmüyor. Bu garip değil mi?" Damien, Vaughan ve büyükanne ve büyükbabalarıyla birlikte havuzda olan kızlara göz kulak oldu. Paddy ve Ezra'nın köpekleri de işin içindeydi.

Ezra bifttekleri çevirdi. "Belki de senden hoşlanmıyordur?"

"Öyle değil. Biliyorum. Bana karşı ilgisiz olduğundan değil. Başka kadınlar beni daha çok görmek için ısrar ederdi. O bundan memnun görünüyor. Birlikteyken çok ateşliyiz. İkimiz de birbirimizden hoşlanıyoruz. Gülüyoruz. Her şey çok kolay. Beni güldürüyor, Ezra."

Ezra güldü. "İyi, güzel. Ama eğer onun diğer kadınlar gibi olmasını bekliyorsan ve önceki kadınların birlikte olmak isteyeceğin tipler değilse, o zaman belki de beklentilerini yeniden ayarlamaman gerekiyordur."

"Bazı arkadaşları benim sarhoş bir erkek fahişesi olduğumu düşünüyor."

İşte. Söyledi işte. "Sen sarhoş bir erkek-fahişesin."

"Benim tarafımda olman gerekiyordu Ezra."

Kardeşi başını kaldırıp onun gözlerinin içine baktı. Çok az insan onun kalbini Ezra gibi görebilmişti. "Ben senin tarafındayım. Ama sen söyle bana, hemen şimdi git internette kendin araştı. Bana ilk görüntülerin ne olduğunu söyle. Hadi git. Ben burada olacağım."

Damien homurdandı. "Ne olduklarını biliyorum."

"Hayır. Ciddiyim. Dizüstü bilgisayarım mutfak masasında. Git, bak. Bak."

Yaptı, kardeşine kızdı. Ama arama yaptığında yüzünü buruşturdu.

Kahretsin, o resimlerde o da vardı, bunu inkâr edemezdi. Yalan değillerdi.

Ama o böyle biri değildi. Tam olarak değil ve kesinlikle artık değil. Medyanın ve Google aramalarının sorunu, tüm hayatının sadece anlarını yakalıyor gibi görünmeleriydi. Onun oyun oynarken fotoğraflarını çekmiyorlardı.

Yeğenleriyle Barbie oynar. Ya da meyve bahçelerinde veya tarlalarda yardım eder.

Onun yaptığıını düşündüğü şey bu muydu? Birkaç dakika sonra arka güverteye dönmeden önce ellerini yüzünde ovuşturdu.

"Bak, sarhoş bir erkek-fahişe olmanın ne demek olduğunu biliyorum, tamam mı?" Ezra ondan önce konuştu. "Eğlenceli ve hepsi bu. Bir süre için. Ama akşamdan kalma olmak tam bir orospu çocuğudur. Bunu düzeltebilirsin ama biraz enerji harcaman gerekecek. Bu kadın bir hayran değil. Seninle sahne arkasına geçmek için birlikte değil. O gerçek duyguları olan gerçek bir insan. Bir işi ve hayatı var. Bunların hiçbirini hayatında istemeyecektir. Onu suçlayabilir misin?"

"Öyle biri olmadığımı bilecek kadar beni tanıyor olmalı. En azından artık değilim. Ona her zaman saygılı davrandım. O farklı."

Ezra kremalı sodasından bir iki yudum aldı. "Elbette. İşte bu yüzden birdenbire önem kazandı. Muhtemelen de bu yüzden sürekli gelmene izin veriyor. Ama senin bir erkekten daha fazlası olduğunu görmesi için uğraşman gerekecek.

Google araması."

"Ne gibi?"

"Ona kur yap. Ona kur yap. Ne dersiniz deyin. Kardeşleri, babası ve ailesi var ve hepsi onun etrafında. Onu bırakmayacaklar.

güzel bir çocuk gelir ve onu incitir. Onları gerçek Damien Hurley ile tanıştırmam ."

Yere yığıldı. "Bu berbat bir şey."

Ezra omuz silkti. "Pek sayılmaz. Sadece çok çalışman gerekiyor. Ve sen çok çalışmaktan nefret ediyorsun. Ne kadar iyi görüldüğünle ve şöhretinle geçinmeye alışkınsın. Elbette, bütün gün tarlalarda çalışmanın ve sonunda başarana kadar birbiri ardına boktan küçük kulüplerde oynamanın ne demek olduğunu biliyorsunuz. Ama

Kadınlar mı? Tembelin tekisin çünkü yakışıklısın. Şimdi çalışmalısın. Eğer buna değerse, yaparsın. Değmezse, yolların senin kim olduğunu umursamayan, mantıklı olmaktan çok parası ve içkisi olan güzel çocuk rock yıldızından başka bir şey olmayan piliçlerle dolu olduğunu zaten biliyorsun."

* * *

Mary eşyalarını arabasının arkasına yerleştirirken başını kaldırdı ve Damien'in arabasının yoluna çıktığını gördü.

Beklenmedik.

Onu gördüğünde duyduğu sevinci gizleme zahmetine girmedi. Adam onu ailesinin çiftliğine davet ettiğinde gerçekten de yapacak çok işi vardı. Ve hayır demek zorunda kaldığı için üzgündü.

Mesafesini korumak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın, ondan hoşlandığını inkâr edemezdi. Onun etrafında olmayı da seviyordu. Damien'la Gorge'da çekilmiş bir fotoğrafı internete düştükten sonra bir muhabir tarafından aranması -gerçi böyle bir iddiadan şüpheliydi- pek hoşuna gitmemişti. "Hayır, teşekkürler" dedi ve telefonu kapattı. Ama bu onu temkinli yaptı.

Adam dışarı çıktı ve kadın onu içeri aldı ve çekingenliği azaldı. Kahretsin, çok güzeldi.

"Seni yakaladığıma çok sevindim."

Adam yaklaştı ve onu kucakladı. Kadın ona sarıldı ve bir öpücük almak için yüzünü yukarı kaldırdı. Dizleri lastik gibi olana kadar yerleşti.

"Buradasın."

"Öyleyim. Hasat bitti, ben de seni görmek için birkaç günlüğüne karar verdim. Ne yapıyorsun?"

"Tart'a gidiyorum. Bir işim var. Bir akşam yemeği partisi. Ben dönene kadar burada takılabilirsin. On gibi falan. Ya da Adrian buralardadır. Biliyorum çünkü yaklaşık yirmi dakika önce Gillian'la konuştum."

"Adrian'ı her zaman görebilirim. Bir süre seninle takılabilir miyim? I Yoluna çıkmayacağıma söz veriyorum. Tabii ki partide değil, bunu anlıyorum. Ama sen hazırlanırken Tart'ta?"

Ona dikkatle baktı ve omuz silkti. "Elbette. Hadi o zaman."

Tart'ın yanına iki mil hızla gitti ve onu arka kapılardan geçirerek arkalarından kilitledi.

"Burada erzak bulundurmuyor musunuz? Eşyaları buraya ve eve taşımak çok zahmetli olmalı." Malzeme kutularını çalışma masasının üzerine koydu.

"Teşekkürler. Evet, burada erzak bulunduruyorum." Saçlarını çoktan arkadan bağlamıştı ama kıyafetlerini temiz tutmak için bir önlük giydi. "Ama bir kızın market alışverişi yapması gerekir." Ellerini yıkadı ve ona da aynısını yapmasını işaret etti. Madem oradaydı, onu da çalıştırabilirdi. "Bugün çiftçi pazarına gittim ve birkaç şey buldum. Seattle'a kaçtım ve orada da biraz erzak alışverişi yaptım."

"Yardım etmeme izin verecek misin? Dünyaya geliyorum."

Ona bir kevgir, bir demet havuç ve bir soyacak uzattı. "Bebek adımları, Damien." Kadın sırtıttı ve adam onu sert ve hızlı bir şekilde öptü. "Seni gördüğüme sevindim."

Kadın salatanın tüm malzemelerini yerleştirirken o da havuçları soymaya başladı. Bazen akşam yemeği davetinin verildiği evin mutfağında bir şeyler hazırlardı. Ama o akşamki partide sadece tamamlanmış yiyecekleri alacak ve düzenlenmesine yardım edecekti.

"Öyle mi? Yani beni gördüğüne sevindim."

Karides salatası için jülyen doğrarken başını eğdi. "İstemediğim şeyleri nadiren söylerim. Bu gereksiz."

"Bazen bir öğretmen gibi oluyorsun. Bunu itiraf ederken kendimi sapık gibi hissediyorum ama bu çok seksi."

Güldü.

"Yani ..." Adam sözünü kesti ve kadın doğramaya devam etti. Mutfakta çalışmak

Her zaman düşüncelerini toparlamasına yardımcı olduğu için ona da aynısını yapması için zaman tanıdı. "Seni son gördüğümünden beri neler oldu?"

"Çok iş var. O kadar çok ki artık hayır demek zorundayım. Düşünebiliyor musunuz? Geçen hafta biri bana kişisel şef olmayı düşünüp düşünmediğimi sordu. Daha önce düşündüğüm bir şey değildi. Ben de hayır dedim. Ama Daisy bir hafta yetecek kadar yemek hazırlayabileceğimi ve bunları belirli müşterilere teslim edebileceğimi söyledi. Yemeğin nasıl birleştirileceğine dair talimatlar olacaktı. Bazı durumlarda ısıtma. Bu tür şeyler."

"Daisy oldukça akıllıdır." Ellerini havaya kaldırdı. "Havuçlarla işim bitti." Onları inceledi ve yaptığı işi kabul edilebilir bulmuş olmalı. Yine de onları çalışma alanına götürdü. Belli ki henüz onları dilimleyecek kadar iyi durumda değildi.

"Anneme havuç soyma becerilerimi kabul edilebilir bulduğunu söyleyeceğim."

Çok küçük yaşlardan itibaren mutfakta bize yardım ederdi. Şimdi de yeğenlerime öğretiyor. Neden benimle daha fazla vakit geçirmek istemiyorsun?"

Jicama'yı yakındaki bir kaseye boşalttıktan sonra tekrar ona döndü. "Ne diyeceğim?"

"Tanrım, bu doğru çıkmıyor. Muhtemelen bu işte berbat olduğum içindir. Sen sert bir kadınsın, Mary Whaley."

"Neyim ben?"

Derin bir nefes aldı. "Senin etrafında olmayı seviyorum. Hem de çok. Bilirsin, bu şeyin sıkılana kadar birkaç günden fazla sürüp araştırmak istiyorum. Ama sen direniyorsun. Magazin yüzünden mi? Benim yüzümden mi?"

"Kerevizi kesmeye başlayın. Altlarını ve üstlerini kesmek için bir arada bırakırsanız daha iyi olur. Soyma konusunda vahşileşme, salatada ipliklere ihtiyacım yok."

Karidesleri çıkardı ve marine sosuna koymadan önce temizlemek için lavaboya ilerledi.

"Ben de senin etrafında olmayı seviyorum. Direnç göstermiyorum. Burada işim ve hayatım var. Canım her istediğinde kalkıp Oregon'a gidemem. davet ettim. Ve dürüst olmak gerekirse, bu eğlenceli bir şey ama kalıcı bir şey aramıyorum."

"Saçmalık. Sen tek gecelik bir kadın değilsin."

Bir kahkaha patlattı. "Merhaba, seni ikinci görüşümde becerdim. Bu nasıl tek gecelik bir kadın olmam değil? Normalde bunu yapmam. Biriyle ikinci kez göz göze geldiğimde seks yapmak." Kaşlarını çatı.

"Öyle olsaydı, muhtemelen seni tekrar gördüğüm için bu kadar heyecanlanmazdım." Durakladı. "Bak, senden hoşlanıyorum. Sana onca kez mesaj attım çünkü seni tanımak istiyordum. Hâlâ da seni tanımak istiyorum. Benden daha fazlasını bekleyebilirsin. Bunu bilmeni istedim."

Çalışırken nefesini dışarı üfledi. Çok beklenmedik biriydi. Bu adamla ne yapacağından emin değildi. Seks kısmı kolaydı. Aralarında o kadar büyük bir bağ ki, endişelenmesine gerek yoktu. Sadece işe yaradı.

Ama geri kalanı?

"Geçen hafta XYZ'de muhabir olduğunu iddia eden bir adam beni aradı. Benimle ilgili ayrıntılar istiyordu. Gorge'da çektiğimiz bir fotoğraf hayran sitenize düşmüştü sanırım ve insanlar kim olduğumu öğrenmek için yanıp tutuşuyordu."

"Ah. Özür dilerim. Ne dediniz?"

"Hayır. Yani numaramı alıp fiyat teklifi için beni arayacak kadar kim olduğumu biliyor. Neyse. Her neyse, ona siktirip gitmesini söyledim ve kapattım. O hayatla ilgilenmiyorum, Damien. Senden hoşlanıyorum. Hem de çok. Ancak Gillian'ın uğraşmak zorunda kaldığı gibi evimin karşısındaki ağaçlarda muhabirlerden hoşlanmıyorum. Onlar hayranları yüzünden evlerinin etrafında bir çit ve kapı var. İnsanlar Tart'a gelip onu arıyor. Geçen yıl bununla başa çıkmaya çalışmasını izledim ve bu çılgıncaydı. Bunu istemiyorum. Seni kaç kez becerdiklerini ya da aynı anda iki kızla nasıl olduğunu ayrıntılarıyla anlatan kadınlardan nefret dolu mektuplar almak istemiyorum." Bunu düşünmek bile midesini .

"Gillian'a olan bu mu?"

"Evet. Bu çok zor. yeterince şeyim var. Sen harika bir adamsın. Beni güldürüyorsun. Aramızda mükemmel bir cinsel kimya var. Ama magazin haberlerini takip etmiyorum bile ve seni magazin haberlerinde gördüm. Bunu istemiyorum. Bu yüzden işleri sakın ve sıradan tutuyoruz ve ben medyada hedef değilim ve sen hayatına devam ettiğinde kimse incinmeyecek."

"Hayatıma devam edeceğime bu kadar emin misin? Ben . . . Bu farklı. Sahip olduğumuz şey. Ne olabileceğini görmek istiyorum. Bunu daha önce hiç istememiştim."

"Belki de sadece istediğini düşünüyorsun çünkü diğer tüm kadınların aksine, benimle evlenmen ve bana elmas alman için yalvarmıyorum."

Homurdandı.

Hızlı bir turşu hazırladı ve karidesleri kuruttuktan sonra içine koyup kapağını kapattı.

"Tamam, olay şu ki, seninle evlenmem için yalvarmaman bence farklı ve dikkatimi çekiyor. Ama bu bir meydan okuma ya da başka bir şey olduğu için değıl. Çünkü bu senin bir parçan. Çünkü beni milyoner olduğum için istemiyorsun. Kendi hayatını bir kenara atıp benim hayatımda olmak istemiyorsun. Sen kendi kişiliğine sahipsin. Bu seni daha güzel yapıyor. İlginç. Bence bana bir şans vermelisin."

"Kerevizimi soymana izin , değıl mi?"

Korkmuştu. Ondan hoşlanıyordu. Hem de çok. Hayal etmesine izin verirse daha da fazla olabilirdi. Ama çok daha kolay hayal edebildiği şey, gördüğu o resimler ve Adrian'ın adamlarının şu anda uğraştığı Gillian'a yazılmış mektuplardı.

O kadar sert biri değıldi. Böyle bir adam onun kalbini kırabilirdi ve bu güce sahip olacak kadar yaklaşmasına izin vermek son derece aptalca olurdu. şu anda sahip oldukları şey güzeldi. Onu mutlu ediyordu ama buna güvenmiyordu. Eğer aramayı keserse, bir süre için üzülebilirdi. Bir ya da iki hafta. Ama bunu atlatır ve hayatına devam ederdi.

"şuna ne dersin? Elinde bir şişe Jack ile bateristlik yapan güzel çocuk Damien Hurley'den daha fazlası olduğumu kanıtlamam için bana bir şans ver. Tek istediğim bu."

Döndü. "Bunu zaten biliyorum. Aptal." Kadın işine geri döndü ama başka bir şey söylemedi, adam da üstüne gitmedi.

Onu yemeğin düzenleneceği eve götürmekte ısrar etti ve hatta yiyecekleri boşaltmasına yardım etti. Ama o işini yaparken arabada beklemek için geri döndü. Ve işi bittiğinde, onu Tart'a geri götürdü ve tüm ekipmanını temizlemesine yardım etti.

"Aya bakmak ister misin?" şaşırmış bir şekilde başını kaldırdı. "Evet."

"Hadi evime geri dönelim."

* * *

Oraya vardıklarında biraz atıştırmalık, bir battaniye ve bir el feneri aldı ve bahçeye çıktılar. Eliyle işaret etti. "şu ağaçların arasında bir yükselti var. Bir patika bile var; sadece adımlarınıza dikkat edin."

Onu neden düşünme noktasına götürdüğünden emin değildi, ama aya bakmak ve onunla birlikte olmak istiyordu ve o da oradaydı ve ay çok açık bir Eylül gecesinde yüksekte ve dolunay halinde asılı duruyordu, öyleyse neden olmasın?

"Çok güzel kokuyor."

"Güzel bir gündü. Ağaç kabuğu ısındı. Bu kokuyu seviyorum. Ve çam iğneleri. Uzaktaki su." Adanın onun tarafındaki karanlıktı. Yukarıdaki yıldızların parlak ve berrak olduğu kadar karanlık.

"İyi ki spor yapıyorum. Kolay bir yürüyüşten anladığın bu mu?"

"Pfft. Bu tamamen kolay bir yürüyüş. Sadece son kısmı biraz dik. Bunun için ağlama."

Sonra güldü. "Çok ."

"Benim iki ağabeyim var. Sert olmasaydım başım belaya girerdi. Ayrıca babam emekli bir demir işçisi. Bir demir işçisinin bütün gün kanepede oturan zayıf insanlar hakkında ne düşündüğünü biliyor musun?"

"Ha! Babam bir çiftçi, eminim ben de çocukken aynı şeyleri duymuşumdur. Sadece hafta sonları ve çok kısıtlı saatlerde televizyon izlememize veya video oyunları oynamamıza izin verilirdi. Şimdi geriye dönüp baktığımda, bunu yatak odalarının kapısını kilitlemek istediklerinde yaptıklarını düşünüyorum. O zamanlar çok aptaldık. Ama annem oldukça kurnazdır."

Geldiklerinde battaniyeyi serdi ve yerleştiler. Soğutucuyu açtı ve ağzına doldurulmuş bir mantar attı. Bir tane de ona uzattı ve o da afiyetle yedi.

"Kahretsin, burası çok güzel. Her şeyi görebiliyorsun."

"Burası ailemin arazisi. Bilmiyorum, sekiz ya da dokuz yaşımdan beri buraya geliyorum. Ryan ve ben keşfettik. Ayın ve yıldızların güzelliğini hatırlamak istediğimde buraya geliyorum." Battaniyenin üzerine uzandı ve yukarıdaki dünyaya hayretle baktı. "Yıllar boyunca insanlar burayı satın almaya çalıştı. Ama babam her tarafın vahşi olmasını sever. Annem de huysuz olurdu. Küçük iyileştirmeler yapmayı sever. Yıllar geçtikçe bahçeleri daha da büyüdü." Bir kahkaha attı.

"Neden gülüyorsun?"

"O çok komik. Bir şeyler yapmak için can atıyor. Küçük bir su ögesi ya da zemin kaplaması, her neyse. Ve babam sonunda vazgeçip yapana kadar etrafına bununla ilgili küçük makaleler, resimler, nasıl yapılır kılavuzları gibi şeyler bırakmaya başlıyor. Bu küçük bir oyun. Aralarında bir heyecan var. Büyürken böyle bir örneğe sahip olmak güzeldi." İşte bu yüzden

bulmak için ne kadar beklemesi gerekiyorsa o kadar bekleyecekti. Bu zing beklemeye değerdı.

"Benim aileme çok benziyorlar. Babam üçüncü kuşak bir çiftçi. Kentucky'de başladık ve ben altı yaşındayken Oregon'a taşındık. Kıt kanaat geçinip para biriktirmişler ve iyi, sağlam bir arsa satın alacak kadar para toplamışlar.

Sonra boktan bir karavanda yaşarken hepimiz evi inşa ettik. O ilk kış birbirimizi öldürmediğimize şaşırdım. Ama çocukken gerçekten bilemezsin. Her neyse. Yoncada karar kıldı ve öyle yaptı.

Evi bitirdiğimizde ilk hasadı aldık. Bu bize yetti.

sonraki yıl ve böyle devam etti. Annem bizi yönlendirdi; o ise rotayı belirledi. İkisinde de yoğun bir bağ var. Çocukken başkalarının evlerine gittiğimde onların anne babalarının neden birbirlerini ya da benimkiler gibi sürekli konuşmadıklarını merak ettiğimi hatırlıyorum." Gökyüzünü seyrederken bir süre durakladı.

"Cal onlara Jules ve Gideon'dan nasıl tepki verdiler - yani senin ailen?"

"Onlara söylemek için geldiğinde ben de oradaydım. Babam alt katta bilgisayarıyla uğraşıyordu. Ryan ve ben haftada bir virüs kontrolü yapmak ve on bir milyar çerezden kurtulmak için oraya gitmek zorundayız. Neyse, annem kapıyı kapatmamızı ve acil durum çantasını indirmemizi istedi."

"Acil durum kiti mi? Tanrım, acaba annelerimiz aynı yerde bir araya gelmeleri uzay-zaman sürekliliğinde bir delik açabilir."

Mary kıkırdamaya başladı ve tekrar kontrol altına alması biraz zaman aldı. "Bir paket sigara, biraz viski ve birkaç yirmilik. söyleyebilirim ki benim için acil durum çantasını hiç indirmek zorunda kalmadı. Kardeşlerim, Tanrım, çok vahşydiler. Şimdi onlara bakınca bunu asla anlayamazsınız, hepsi başarılı falan. Ama çocukken başa çıkması çok zordu.

"Her neyse, iki tek attı, sigarayı yaktı, Cal'i çapraz sorguya çekti, Cal kendini düzgün biri sanmayı seviyor ama annem savaşta şifre kırıcı olabilirdi. Kimse ona karşı koyamaz. Her neyse, sonunda onu desteklediğini ve babamı idare edeceğini söyledi. Onun biseksüel olmasını her zaman kolaylıkla kabullendiler, ama bilirsiniz üçlü seks bambaşka bir konudur. Ama

Jules'u sevdiklerini ve onun da sevdiğini . Gideon'u da sevmemek mümkün değil. Ben şanslıyım. Bazı insanların benimki gibi ebeveynleri olmadığını biliyorum.

Desteklendiğim ve olduğum gibi sevildiğim bu küçük dünyada yaşadığım için çok şımartıldım."

"Kardeşlerim ve ben kolay değildik. Ezra ve Paddy en kötüleriydi. Ama annemin okullarımızda adının yazılı olduğu bir park yeri olmalıydı, O kadar çok oradaydı ki. Bizi evde eğitim vermekle tehdit ederdi. Ezra çok kavgaya karışırdı ve daha sonra içki içmeye devam etti. Babamın onu birkaç kez gömleğinin arkasından tutup eve götürmek zorunda kaldığını hatırlıyorum. Ama bu Bizi hizada tutan hep annem oldu. Yani başımız bir sürü belaya girdi ama o ve yetiştirilmemizdeki güçlü eli olmasaydı her şey çok daha kötü olurdu. Ezra ele avuca sığmaz biriydi ama annem onu müzikle hapisten uzak tuttu. Müzik çalmayı çok severdi. Aramızda müzik çalmayı ilk öğrenen oydu. enstrüman."

"Sweet Hollow Ranch'in baş gitaristiydi, değil mi?"

"Evet. Hâlâ Paddy ile birlikte şarkı yazıyor. Ezra liseyi bitirdi ve askere gitmekle flört etti, sanırım ailem de bu fikri desteklerdi. Ama sonra çiftlikte çalışmaya başladı ve Sweet Hollow Çiftliği'ni kurduk. Sonra Paddy mezun oldu ve tahıl ambarında çalıştı.

zaman da. Orada çalmıyor olsaydık hiçbirimizin yasal olarak giremeyeceği yerlerde konserler almaya başladık. Vaughan okulu bitirdiğinde Los Angeles'a taşınmaya hazırдық. Dediğim gibi o da bizimle geldi. Karnımızı doyurdu, bizi soyup soğana çevirecek en kötü insanları defetti."

"büyük bir *ama* var."

"Bildiğini varsaymıştım."

"Uzun müziğinizin hayranıyım. Sorun olduğunu biliyorum ama dürüst olmak gerekirse Adrian hayatımıza girdiğinden beri magazin gazetelerine bakmamaya çalışıyorum. Bu aynı zamanda bir savunma mekanizması. etrafta."

Gökyüzünü seyrederken elini uzatıp onun elini tuttu.

"Çok eğlenirdi. İşler ilerledikçe daha da sertleşti. Çok fazla alkol.

Sonra uyuşturucu. Bir süre sonra oyununu etkilediler. Gösterilere geç gelmeye başladı. Sahne arkasında gerçekten kötü bir adam dolaşmaya başladı. Sürekli borç para alıyordu. Bu sadece ..." Duygularını bastırmak için durmak zorunda kaldı.

"O benim kahramanımdı. Her zaman arkamı kollayan ağabeyimdi ama birden cüzdanımdan bir şeyler çalarken yakaladığım adam oluverdi. Her yere kullanılmış iğneler bırakan adam. Çok fazla kilo kaybetti. Kendine bakmayı bıraktı. Eroinle ilgili bir sorunu olduğunu biliyordum ama devam ettik. Ona ultimatolar verdik ve

duracaktı. En azından bir süreliğine. Sonunda, o ve Paddy bir süre sonra Ezra sahnede uyuyakaldığında. O çalarken uyuyakaldı. Turnenin geri kalanını iptal etmek zorunda kaldık. . Onu bulduk. Çok kötü durumdaydı. Rehabilitasyona gitmeyi reddetti."

Tanrım, kendini hiç bu kadar çaresiz hissetmemişti. Ezra'yı izlemek zorunda kalmışlardı; daha fazla uyuşturucu almak için tekrar kaçacağından endişeleniyorlardı. Ezra onları incitmek, uzaklaştırmak için her türlü kötü şeyi söylemişti. Damien grup için, turneleri için endişelenmişti, tüm o para ekstra tarihlere bağlıydı. Bu şeyler için endişelendiği için kendini suçlu hissetti.

"Her neyse, annem . Onunla birlikte odaya girmiş, kapıyı kilitlemiş ve iki saat boyunca orada kalmış. Daha sonra dışarı çıktı ve Babam arabayı aldı, biz de onu rehabilitasyon merkezine götürdük. Dört ay kaldı. Bakım sonrası altı ay daha yattı ve o zamandan beri temiz. O Kendini çiftliğe verdi ve günlük işlerin çoğunu babamdan devraldı. Gruptan ayrıldı, ki bunu yapması , ama hala Paddy ile birlikte yazıyor. Artık kayıtlarımızı da o yapıyor. O benim yeniden ağabeyim oldu. Birçok açıdan çok değişti ama daha iyiye doğru."

"Vay canına. Şimdi iyi olmasına sevindim. Hepiniz bunu yaşamak zorunda kaldığınız için üzgünüm. Onu o şekilde görmek çok zor olmalı."

Nefesini içine çekti. "Evet. Ama o güçlü biri. Onun üstesinden geldiğini görmek hepimizi değiştirdi."

"Sanırım öyle."

"Yoldayken vahşileşmediğimizden değil. Ama o zamanlar çok daha az kontrollüydük. Gerçekten herhangi birimiz olabilirdik. Ailem bir araya geldi, önemli olan da bu. Annemin o gün ona ne söylediğini bilmiyorum ama her ne söylediyse, bu onu korkuttu, yüzleşmesini ve gerçekten rehabilitasyona girmesini sağladı. O güçlü bir kadın. Tabii ki kendini suçluyor."

"Anneler böyle yapar."

Onu yakaladı. Ve bu onu korkutmalıydı. Ama korkutmadı.

"Tüm bunları benimle paylaştığın için teşekkürler." Kadın adamın elini sıktı ve da onu kendine çekti.

"Dinlediğiniz için teşekkürler. Şimdi, bu güzel akşamı nasıl geçireceğimize dair başka fikirlerim var."

W "Sabahki işinden sonra bugün ne yapmak istersin?" Hala yatağında uzanırken onun omzunu öptü.

"Hm. Daha sonra Seattle'a gitmeyi düşünüyordum. Bazı malzemelerimi aldığım bir depo var. Eminim tüm bunlar sizin için oldukça sıkıcıdır ama küçük tabak menüm için yeni yemeklere ihtiyacım var."

"Kulağa sıkıcı gelmiyor. Neden öğle yemeğini de orada yemiyoruz? Ezra için bir doğum günü hediyesi almam gerekiyor, belki onu da yaparız."

"Pekâlâ. Kulağa eğlenceli geliyor."

"Birkaç başka fikrim daha var. Bilirsin, bu sabah gitmeden önce." Adam üstüne yuvarlandı ve kadın ona gülümsedi.

"Öyle mi?"

"Oh. Evet."

Meme uçlarını yalamak için eğildi. Kız ona karşı ısınmış ve erimiş gibi görünürken ileri geri. Bu mükemmeldi. İkisi de ne yaptıkları ya da nasıl yaptıkları konusunda endişelenmek zorunda değildi.

Bacaklarını onun etrafına doladı ve ağzına doğru eğilirken onu kendine doğru çekti. Tırnakları omuzlarına batıyordu ve iz bırakacağını biliyordu. Öyle olmasını umuyordu. Kadının iz bırakmasına bayılıyordu.

"Beklemek istemiyorum," diye mırıldandı adam kaburgalarından aşağı öperken. "Seni içimde istiyorum."

Onun tadına bakma, ağzıyla onu tahrik etme ve isteğine uyarak bedeninin derinliklerine kayma arzusuyla savaştı. Her iki planın da herhangi bir dezavantajı yoktu.

Kadın ellerini adamın yanlarına doğru kaydırıp tırnaklarını kaburgalarına geçirerek adamın içini ürpertirken adam inledi. "Şimdi." Talepkar. Aşağı uzanıp adamın sikini kavradı. "İçime gir."

"Yüzeyi kazıdığınızda azgın, talepkar, yarağa aç bir kadınsınız."

Güldü. "Kimseye söyleme. açığa çıkarırsın."

Giysilerini giyene ve sikini kızın kapısına dayayana kadar uğraştı, o kadar yavaş bastırdı ki alnında boncuk boncuk terler belirdi. İtmeden önce dizginlemek zorundaydı. Ağırdan almak istiyordu. Alay etmek istiyordu.

"Sen gelmiş geçmiş en iyi açık büfe gibisin. Tıka basa yemek istiyorum. Bu yüzden yavaş yavaş tadına bakmalıyım. Al bakalım." Adam kızın ağzını öptü ve kız iç geçirdi. "Ve burası." Boğazına doğru ilerledi. Kadın eğildi, boynunun çizgisini ona verdi, kendini ona sundu ve adam durmaya çalışmadı. Onun teninin yumuşaklığını tattı. Onun sıcaklığının tuzunu. Kokusu boğazının çukurunda güçlüydü ve derin bir nefes aldı. Onu kendi içinde tutmak istiyordu.

Fiziksel olarak küçüktü ama ona karşı güçlüydü. Canlı. Onun hamlelerini karşılamak için hareket ederken kasları esnedi. Adam onun çillerini öptü. Yanaklarından, omzunun üzerinden.

yağmur yağmaya başlamıştı ve ses, soluk alıp vermeler ve inlemeler arasında müzik yapıyor gibiydi. O anda hiçbir kelime yoktu. Sadece hisler ve çatıdaki yağmurun sesi vardı.

Elleri onun kışına indi ve parmaklarını içeri sokarak tutundu. Kalçalarını daha yukarı kaldırdı ve adam da kalçalarını kavrayarak ellerini dizlerine doğru kaydırды.

Adamın parmak uçları dizinin arkasındaki deriyi okşarken inlerken gözleri doldu. Kız kadar esnekti ki, adam biraz yukarı kalktığında başını çevirip parmaklarının olduğu yeri yalayarak onu kaydırabilirdi.

Oldukça yüksek sesle inledi ve adamın siki karşılık olarak zonkladı. Kalbinin çılgınca atışıyla aynı anda zonkluyordu.

Elini tuttu ve amına doğru götürdü. Orta parmağıyla yavaşça klitorisinin etrafında dönmeye başlarken bakışlarını onun üzerinde tuttu.

Kadın onun etrafında sıkılaştı. Adam her derin itişinde, kadın sıkıyordu. Daha fazlasını istiyordu. Bunun hiç bitmemesini istiyordu. Ama bitecekti. Er ya da geç. O tek yönlü caddede hızla ilerlemeye başladı. Doruk noktası etine, kalbine ve vücuduna keskin pençelerle saplandı.

Onun da çok uzakta olmadığını biliyordu. Amcığı aşırı ısınmış, kayganlaşmış, iç kaslarının küçük depremleri amcığında yankılanmaya başlamıştı. Dizinin hemen yanından kalçasını ısırdı ve neredeyse yıldızları görene kadar sikinin etrafında kenetlenerek haykırdı.

Bir nefes nefese, kızın adı dudaklarında acı dolu bir sesle, ona katıldı, yana düşmek zorunda kalana kadar itti, bacakları hala onunkilere dolanmıştı

Vücut.

"Sanırım öğle yemeğinden sonraya kadar dayanabilirim."

Güldü ve parmaklarını onun saçlarının arasından geçirdi.

* * *

"Hey, sonunda şu arka kapıyı tamir ettin. Zamanı gelmişti." Daisy içeri girdi ve kendini Mary'nin kanepesine attı.

"Size de iyi akşamlar." "Ben açım.

Bana merhamet edin."

Mary gözlerini devirdi. "Senin erkek arkadaşın yok mu? Ayrıca daha dün sana kocaman bir torba yiyecek getirdim."

Daisy güldü. "Biliyorum ve hepsi çok . Ama erkek arkadaşı öğle yemeği için işe bir sürü götürmüş. Bana çok üzücü bir hikaye anlattı. Şehirde hiçbir yerde sizinki kadar iyi yemek yapılmadığını ve bunun öğleden sonrayı atlatmasına nasıl yardımcı olduğunu anlattı. Bana gözlerini bile verdi ve sonra beni

ve ben neden hayır demem gerektiğini bile unuttum. Sihirli bir penisi var. Ona karşı güçsüzüm."

Mary bir kahkaha attı ve kendini tutamadı. Kısa süre sonra kendisiyle birlikte gülmeye başlayan Daisy'nin yanına oturmak zorunda kaldı. Bu bir süre devam etti ve sonunda tekrar nefes alabildi.

"Acaba bunun için on iki adım var mı? Benim adım Daisy Huerta ve ben bir Levi-holiğim. Merhaba Daisy."

"Ha! Ama o zaman tedavi olmak istemem gerekirdi ve ben . Ama o senin tüm yemeklerini yedi ve ben de fıstık ezmesi sandviç ya da çorba yapabilirim. Ama sen burada yaşıyorsun ve lezzetli yemeklerin var ve seni birkaç gündür görmedim, yani gerçekten, bir taşla öldürdüğüm onca kuşa bak. Ayrıca bu sözü sevmedim. Kuşlara taş atmak istemiyorum. Aç olmanın bana ne yaptığını görüyor musun?"

"Tanrım, çok dağınıksın." Daisy'nin yanağına bir öpücük kondurdu ve ayağa kalktı. "Evet, kapım tamir edildi. Damien onu ve pencereyi de tamir etti. *Karnitam* var. Pilav ve fasulyeyle birlikte ister misin?"

"Eminim ki bu retorik bir soruydu çünkü cevabım evetten başka bir şey olmayacaktı."

Her ne kadar alay etse de, arkadaşlarının ve ailesinin gelip beslenmek istemesi hoşuna gidiyordu. Bu onun onlara bakma şekliydi. Onların da bunu yapmasına izin vermelerinin bir yoluydu.

"Çay, meyve suyu, bira, süt var. Daha fazlası da olabilir; buzdolabını kontrol etmeniz gerekecek."

Bir tabak hazırlamak için işe koyuldu.

"Yemek yedin mi?"

"Daha önce yedim. Yirmi dakika kadar önce bir işten eve geldim." "Damien Oregon'a ne zaman döndü?" Daisy ikisine de birer bardak doldurdu. kırmızı şarap içti ve kadehini Mary'ninkiyle tokuşturarak . "Şerefe."

"Bu sabah ayrıldı." İyi bir ziyaret olmuştu. Onun hakkında çok şey öğrenmişti. Onun hikâyelerini dinlemiş, sorular sormuştu. İhtiyacı olduğunda ona yardım etmiş, olmadığında da geri çekilmişti.

"Onu bir daha ne zaman göreceksin?"

"Onu ziyaret etmek için oraya gelmemi istiyor. Bir etkinlikte yemek yapmamı istediğini söyledi, eğer beni işe alırsa zaman ayırabilirmişim."

Daisy güldü. "Şey, kesinlikle bu iş diğerlerinden çok daha eğlenceli olurdu. Bu arada, diğer müşterilerinize yemek hazırladıktan sonra onlarla yatmadığınızı tahmin ediyorum."

"Asla söylemeyeceğim." Tabağı ısıtmak için fırının içine kaydırıldı.

"Birazdan hazır olur."

"Ee, nasıl gidiyor? Yani, bu bir kaçamaktan daha fazlası, belli ki. Senden hoşlanıyor. Gözleri olan herkes için bu çok açık. Ayrıca onarım işi de yaptı, merhaba. Bu gerçek bir işaret."

İçini çekti ve şarabından bir yudum aldı. Daisy'ye Damien'la aralarında geçen konuşmayı anlattı. Damien'ın ilişkiyi ilerletmek istediğini ama kendisinin endişeli olduğunu anlattı.

"İtiraf ediyorum, biraz endişelendim. İlk başta sadece bir kerelik bir şeydi ve ben de 'hadi bakalım kızım! Sonra bundan daha fazlası oldu ve senin için yeterince iyi olup olmadığını bilmiyordum. İnternette gördüğüm kadarıyla bir ünü olduğunu kesinlikle biliyordum. Ama onu biraz tanıdım ve Ondan hoşlandığımı söylemeliyim. Sana davranışını sevdim. Sana bakışını seviyorum. Bozuk eşyalarını tamir etmesi hoşuma gitti. Başka bir yerde yaşamasını sevmiyorum."

Eyalet. Taşınırsan ben sensiz ne yaparım? Ama bu bencillik. Son zamanlarda Levi ile daha çok, seninle daha az vakit geçirdiğimi biliyorum. Seni çok özledim.

Ama senin mutlu olmanı istiyorum. Gerçek bir şey bulmanı istiyorum ve dört saat uzakta yaşamın anlamına geliyorsa, bu seni her zaman görmeye gideceğim anlamına geliyor."

"Kendini aşma. Bilmiyorum. Gerçekten bilmiyorum. Onun yaşam tarzından nefret ediyorum. Hepsinden değil elbette. Ailesiyle çok yakın. Çalışıyor.

Zor. O da aynı şeylere değer veriyor. Ama Gillian'a ve uğraşmak zorunda olduğu onca şeye bakıyorum ve birinin çektiği tek bir fotoğrafla ilgili bir telefon aldım bile. Bunu istemiyorum. Onu benden önce beceren kadınlardan haber almak istemiyorum. Ben böyle şeyler için yaratılmadım. Bunun için yeterince kalın derili değilim."

"Bitir o zaman."

"Bana tuz getirdi. Hediye olarak. Bali Çiçeği ve Fleur de Sel." Bu onu sersemletmişti.

"Bu iyi bir şey mi?"

"Evet. Görmüyor musun? Bana elmas almadı. Bana bulunması zor bir tuz aldı. Bir şeyler pişirdiğim için kullanmayı çok istediğim bir tuz. Beni düşündü, bunu inanılmaz derecede dokunaklı bulacağımı anlayacak kadar beni tanıyordu. Mücevherlere karşı koyabilirdim. Ve bu ilk kez olmuyor. Bundan önce de banya yaptığım fileyi getirmişti. Zeki biri. Ve yatakta gerçekten çok iyi. Aman Tanrım. O . . . Her neyse. O iyi. Biz de iyiyiz. Bitirmek istemiyorum."

Daisy sırtıttı. "Öyleyse yapma. Bırak kendini sana kanıtlasın. Ve eğer , diğer şeyler o kadar önemli olmayacaktır. Onunla başa çıkmanın bir yolunu bulacaksın.

mesafe ve medya. Gillian'ın yaptığı gibi. Benim Levi'in aptal toplum uğraştığım gibi. Jules'un otoriter Cal ve otoriter Gideon'la uğraştığı gibi. Evimden vazgeçiyorum. Levi yanına taşınmamı istedi."

Daisy'ye sarılırken Mary'nin içi gerçek bir mutlulukla dolup taşıtı. "Ne zaman?"

"İki saat önce. Mahkemeden sonra eve geldi. Evime geldi ve biz de *ziyaret* ettik. Her neyse, ziyaretten sonra birlikte olmayı sevdiğimiz halde ayrı olmamızın aptalca olduğunu düşündüğünü söyledi. Beni her gece yanında istediğini söyledi. Mimar olan kardeşlerinden biriyle misafir odalarından birini giyinme odasına dönüştürmek için konuştuğunu söyledi. Benim gibi

benim evimde de var. Sadece daha büyük çünkü onun evini gördün. Her neyse. Evinin bizim evimiz olmasını istiyor."

"Ve sen dedin ki?"

"Merhaba, sence ben aptal mıyım? Evet dedim."

Mary öyle bir sırttı ki yüzü acıdı. "Senin için çok heyecanlıyım!"

"Ben de heyecanlıyım. Biraz korkuyorum ama esas olarak heyecanlıyım.

Stüdyo alanımı koruyacağım

olduğu yerde. Onu taşımanın bir anlamı yok. Işığı seviyorum ve boyutu mükemmel. Ayrıca büyükannem yanımdayken çalışabiliyorum ve en güzel yanı da bu. Aşık oldum. O kadar çok seviyorum ki hayatım onunla dolup taşıyor. Şu anda gerçekten çok mutluyum ve senin de mutlu olmana çok sevindim. İlk söylediğim kişi sensin. Cevabı kutlamak için cinsel anlamda daha fazla ziyaret oldu ve sonra o işe geri dönmek zorunda kaldı ve ben de buraya geldim."

"Bu kesinlikle artık *karnitadan* daha heyecan verici bir şey gerektiriyor! Şampanyam var."

"Yaşasın!"

"Askerleri çağıralım mı?" Mary ayağa kalktı ve mutfağı karıştırmaya başladı. "Bir ziyafet hazırlıyorum. Bir kutlama şölenine ihtiyacımız var."

Daisy güldü ve ona tekrar sarılmak için hareket etti. "Sen dünyadaki en iyi insansın. Sana anlatırsam beni daha da iyi hissettireceğini biliyordum ve sen de öyle yaptın. En iyi arkadaşım olduğun için teşekkür ederim."

Mary burnunu çekti. "Başka ne ki?"

Gillian ve Jules'u aradı ve bazı haberleri kutlamak için evine gelmelerini söyledi. İki kadın da hazır olduklarını söyledi.

Damien herkes geldikten, şampanyalar döküldükten ve kadehler kaldırıldıktan hemen sonra aradı. Başı dönüyordu ve biraz da sarhoştı.

"İyi bir şey kaçırmışım gibi geliyor." Bunu söylerken sesindeki gülümsemeyi duydu ve onu şimdiden özlediğini fark etti.

"Arkadaşlarımla kutlama yapıyorum. Daisy'nin iyi haberleri var. Eve sağ salim geldin mi?"

"Evet. Seni şimdiden özledim."

Şansını denedi. Daha sonra, işler yolunda gitmezse şampanyayı . "Ben de tam bunu düşünüyordum."

"Aşağı gel. Burada benimle biraz zaman geçir. Bir seferde iki gün yeterli değil. Bir hafta geçir. Evimde kal. Ailemle tanış."

"Bir hafta alamam. Akşam yemeği kulübüm ve önceden ayarladığım çeşitli işlerim var."

"Pazartesi günü ilk iş buraya gelmeye ne dersin? Pazar Akşam Yemeği Kulübünüz bitmiş olur ve bir sonraki işiniz ne zaman olsun sizi geri uçurabilirim. Eğer sadece bir gün sonraysa ya da her neyse, seni birkaç saatliğine bile olsa eve uçurabilirim ve sonra geri gelebiliriz. Her neyse. Yemek servisi için seni tutmak istediğimi söylerken şaka yapmıyordum. Ailem için büyük bir akşam yemeği düzenlemek istiyorum ve ben yemek yapmayı beceremiyorum. Ama sen yapabilirsin."

O kadar çekiciydi ki, onunla birlikte olmayı o kadar içtenlikle istiyordu ki. Nasıl razı olmazdı ? "Emin misiniz? Beni uçağa bindirip geri getirmek çok zahmetli bir iş gibi görünüyor. Hatta iki kez."

"Seninle zaman geçirmeyi ne kadar istediğimi açıkça ifade edemedim mi? Uçmayı seviyorum. Benim için eğlenceli, havada saatler geçirmemi sağlıyor ve bu da seyahat süresini yapılabilir kılacak kadar ."

"Programıma bakıp ne zaman kalacağımı göreyim. Sanırım bu Ekim ayına kadar olmayacak." Durakladı. "Ama muhtemelen bir ya da iki gün ayırabilirim. Pazar gecesi akşam yemeğinden sonra çıkarsak ve Çarşamba sabahı dönersek."

"Öyle mi?" Onun gülümsemesini hayal etti ve bu onu ısıttı.

"Evet. Ve ziyafeti ben yapacağım. Bunun için bana ödeme yapmayacaksınız." "Senin zamanın-"

Sözünü kesti. "Özgürce yaptığım şeyler , çünkü onları önemsiyorum. insanlar için yapıyorum. Bunlar için bana ödeme yapmaya çalışmak kendimi kötü hissetmeme neden olur."

Durakladı. "Pekâlâ. Bu adil. Yanılmıyorsam bu da bir iltifat. Ayrıca, seni almak için uçarsam, bu seninle daha fazla zaman geçireceğim ve senin de seyahat etmek yerine burada daha fazla zaman geçireceğin anlamına gelir."

"elde etmeyi seviyorsun."

Güldü. "Beni buldun."

". Randevular konusunda sana geri döneyim. gerek. Eve sağ salim dönmene sevindim."

"O zaman yakında konuşuruz. İyi geceler."

T Bir kafede duruyordu ve şu anda Damien'ın üzerine fıskıran kadına yumruk atma dürtüsünü dizginlemek zorunda kaldı. Sağlam bir yumruk Boğaz bu sürtüğün görgü sorununu çözebilir.

Flört ediyordu, ama genel bir şekilde. Mary bir süre önce bunun onun doğasında olduğunu fark etmişti. Ama kadının onun doğasını bunu sürdürmek için bir bahane olarak kullandığı açıktı.

Damien uzaklaştı ve kadın yaklaştı. Mary izledi, başı eğikti, kafasında beyaz bir gürültü vardı. Kıskanılmaktan hoşlanmıyordu. Berbat bir şeydi. Çirkindi ama yine de kıskanıyordu.

Yine de Damien bu kadına geri çekilip söylemenin güzel yollarını bulmaya çalışıyordu. Sonunda geri adım attı, Mary'nin omuzlarını tuttu ve onu aralarına aldı. O zaman Mary içeri girmek için kendisine izin verildiğini hissetti.

"Damien'ın söylemek için çok uğraştığı ve sizin de duymamak için çok uğraştığınız şey, onun burada biriyle birlikte olduğu. O kişi benim." Selamlamak için parmaklarını salladı. "Şimdi çekip gidersen, saygınlığını koruyabilirsin."

Onu tekrar vücuduna çekti ve omuzlarını kollarıyla sardı. Kalbi o kadar düzenli atıyordu ki kadın biraz sakinleşti. Onun şakağını öptü.

Fıskıran biraz şaşırılmış görünüyordu, bakışları Damien'a geri döndü.

"Bu Mary. Benim kız arkadaşım. Burada onunla birlikteyim. Onunlayım," tekrarladı ve sonunda fıskıran omuz silkip uzaklaştı.

Kız arkadaş mı? İtiraz etmeyi düşündü ve bunu istemediğini fark etti. Doğru olmasa bile. Doğru ? Tanrım, şimdi bu içsel panik atağı geçirmenin zamanı değildi.

"Beni kurtardığın için teşekkür ederim," diye mırıldandı kulağına. "Özür dilerim, çok kabaydım."

New York'ta geçirdiği zamandan ders almıştı. Bununla daha çabuk başa çıkmıştı. Bu son kez de olmayacaktı. Bununla başa çıkmanın bir yolunu bulup bulamayacağına karar vermeliydi.

"Boğazına yumruk atmak istedim."

Onu çevirdi, çenesini yukarı kaldırdı. Kimin baktığı umurunda değildi. Aslında herkesin bakmasını umuyordu çünkü tüm dünyanın onun kadını bilmesini istiyordu. "Bu şekilde olduğunda çok sıcak oluyor." Kızın ağzına bir öpücük kondurdu.

"Mm hm. Bana bunun tüm anlaşmanın bir parçası olduğu söylendi. Bu noktada bundan hoşlanmadığımdan emin olmak için yeterince şey biliyorum. Yine de özel uçak kısmı çok iyi."

Güldü ve onu yanına yatırdı. Kahve siparişleri birazdan olacaktı ve sonra yola koyulabilirlerdi.

"Genelde bu tür şeyler burada . Şehirde çoğu insan Beni yalnız bırak. Biz burada büyüdük. Buranın yerlisiyiz. Market alışverişine falan gidiyorum ve insanlar çoğunlukla saygılı. Eski öğretmenleri falan görüyorum. Özür dilerim. Gerçekten üzgünüm."

Burnunu çekti ama başka bir şey söylemedi. Birlikte oldukları zaman boyunca hiç kıskançlık göstermemişti. Birlikte olduğu diğer kadınlar kıskanmaya hakları olmadığı . Bu sinir bozucuydu. Peki ya bu? Yumruğunu zaferle sıkmak istedi.

Kahveleri geldi ve onları aldı.

"Bazen insanlar Tart'ta Adrian'a bu tür şeyler yapıyor. Jules tekmeliyor insanlar dışarıda. Sanırım bunu bazen Erin'in kafesinde de yapıyorlar. Bir keresinde Jules, Adrian'a göğüslerini gösteren bir fahişeyi dışarı çıkarmak için tezgâhın üzerinden atlamıştı. Bazı insanların kendilerine hiç saygı duymaması inanılmaz."

"Belli ki beni korumak için her zaman yanımda olman gerekiyor." Güldü. "Mmm hmm."

" bakalım. Sweet Hollow Çiftliği için hazır mısın?"

"Hadi bakalım."

Kadın kahvesini yudumlarken onu arabaya geri bindirdi. Onu uyarmıştı. onu yavaşça getirene kadar herkesin geri çekilmesini istedi. İhtiyacı olan son şey ailesinin onu korkutup . Onu buraya kadar getirmişti, her şeyi doğru yaptığından emin olmak istiyordu. Onun düzenli olarak hayatında olmasını istiyordu.

Onu arka yoldan götürdü, böylece son dönemece geldiklerinde uzaktan nehri ve evini görebilecekti. Ona hava atmak ve gösteriş yapmak istiyordu.

"Vay canına, burası çok güzel." Arabadan indiklerinde etrafına bakındı.
"Çok da güzel kokuyor. Çok sessiz."

"Burada olmak çok güzel. Başka yerlerde neler olup bittiğini görebiliyorsunuz ama burası sessiz ve alışılmışın dışında. İçeri gelin. Eşyalarını bırakınız ve
ne yapacağıma karar veririm. Bir şeye ihtiyacım olup olmadığını görmek için aldığım yiyeceklere de bakabilirsin."

Kadın adamın boştaki elini tuttu ve adam
sakinleşti. "Atlar mı?"

"Evet. Genelde Ezra'nın işi. Onları çok seviyor. Babam ATV'leri kullanıyor ama Ezra meyve bahçelerini ve tarlaları kontrol etmek için ata biniyor. Köpekleri de var. Tavukları. Domuzları." Kapıyı açtı ve onu içeri aldı, çantaları onun elinde değildi.

Durdu, ağzı açık kaldı. "Damien, bu giriş çok çarpıcı." Elini bırakarak bir daire çizdi ve etrafı kontrol etti.

Zeminler kaldırım taşı ve arduvaz kaplıydı. Giriş ikinci kata açılıyordu. Büyük pencereler ışığın içeri girmesine izin veriyordu.

"Teşekkür . İçeri gel ve gerisini gör." Onu üst kata çekti. "Çantalarınızı yatak odasına bırakalım."

Yerlerde parke vardı. Ballı akçaağaç. Mekâna verdiği sıcaklığı seviyordu. Yatak odası ikinci katın yarısını kaplıyordu. Önce o girdi.

"Çocukken bir filmde oturma odası gördüğümü hatırlıyorum. O zamandan beri yatak odamda hep bir tane olsun istemişimdir."

İki aşk koltuğunu ve yerden tavana kadar uzanan büyük pencereleri çevreleyen kitaplıklar. "Bir oturma odasından daha fazlası. Dışarı çıkmayı nasıl başardığınız beni aşıyor. Bütün gün o kanepeye kıvrılıp kitap okuyabilirdim."

Bunu yaparken ısınması için dışarıya bir şey atması aklına not etti.

"Ana oda buradan geçiyor." Hem oturma odasına hem de ana yatak odasına açılan bir şömine bölücü görevi görüyordu. Yatağı da şiltesi gibi özel yapımdı. Çok büyük bir yataktan hoşlanıyordu ve bu da tam ona göre idi. Mekâna hükmediyordu.

Omzunun üzerinden ona baktı. "Bu bir rock yıldızı yatağı."

Güldü. "Kesinlikle. Dev bir yatağa ve kendi tasarladığım bir eve sahip olamadıktan sonra tek olmanın ne anlamı var ki?"

Manzarayı kontrol etmek için pencerelere gitti. Adam arkasından yaklaştı, bir kolunu beline doladı. "Şuradaki Ezra'nın evi. Onun at otağı. Benimkine en yakın ev onunki. Şu tarafta meyve bahçeleri var. Diğer tarafta yonca yetiştirdiğimiz yer var. Ana ev şu virajda. Çatıyı misafir odasından görebilirsiniz. Paddy şu tarafta, Vaughan da diğer tarafta. Bir havuzu var. Ezra'nın lanet laboratuvarı gibi kızlar da çok seviyor."

"Bu çok büyük bir şey."

"Evet, öyle. Buraya ilk geldiğimizde yaklaşık üçte biri kadardı. Önce yonca ektik. Sonra babam birkaç yıl sonra biraz daha arazi aldı ve sonra biz ayrıldığımızda, ben ve kardeşlerim hepimiz devreye girdik ve satılık olduğunda çevredeki arazileri aldık. Sezon dışında burada yaşamak mantıklı . Aileye yakın ama üst üste değil. Sonra Tabii Vaughan evlendi ve birkaç yıl burada yaşadılar. Kızları daha sık görebilmek için eski karısının Hood River'a geri taşınmasını sağlayabilse sanırım çok mutlu olurdu."

"Ailenin yanında olmaktan hoşlanman çok güzel. Bu arada, Paddy'nin fotoğrafımızı çekmeye çalışan bir fotoğrafçıyı dışarı attığını duydum. Neden bana söylemedin?"

"Panikleme ve bir daha beni izlemeye gelmek istememeni istemedim."

Durakladı ve tekrar ona doğru eğildi. "Jestin için minnettarım. Bölgenin getirdiği bir şey görünüyor. Bundan hoşlanmadığımı biliyorum. Ama yine de beni bundan korumaya çalıştığın için minnettarım."

Bu konuya biraz daha girmek, ilişkilerini bir sonraki seviyeye taşımakla ilgili bu tartışmayı sürdürmek istiyordu. Ama onun henüz hazır olmadığını hissetti.

Başka birinin programına uymak zordu. Ama eğer kız buna değiyorsa -ki değdiğini düşünüyordu- yapması gereken buydu.

"Evin geri kalanını görmek ister misin?" "Evet."

Onu banyoya çekti ve orada ağzı açık bir şekilde bakakaldı. "Kutsal saçmalık. Damien, bu banyo hedonizm için bir tapınak. Aman Tanrım."

"İyi anlamda mı?"

"Evet. Evet, kesinlikle." Kadın kocaman küvete baktı ve adam onun gülümsemesini fark etti.

"Bankları görüyor musun? Ben senin amını çığlık atana kadar yerken seni oraya oturtacağım."

Kızardı.

"Duşta altı duş başlığı var. İkisi çıkarılabilir. Onları seni de boşaltmak için kullanacağım. Yerler ısıtmalı, böylece çıplak dolaşırken üşümek zorunda . Pencereler içeriği görmemen için işleminden geçirildi."

"Sen bir sapıksın, Damien."

Onu yakaladı ve bunu yaparken gülüyordu. "Öyleyim. Beni bu sen getirdin. Tek yapabildiğim seni becermek istediğim her yeri not etmek. Senden önce yaptığım gibi hiçbir yer görmüyorum."

Onu öptü, ağzının tadına baktı, bunu bilmesine rağmen daha fazlasını arzulamasını sevdi.

* * *

Alnından alnına, onunla birlikte olmanın çok temel zevkinin tadını izin verdi. "Mutfak?"

"Evet, lütfen."

Onu misafir odalarının önünden geçirip arka merdivenlerden aşağı indirdi. "Gösterim odası."

Kafasını içeri soktu. "Adrian'la tanışıp onunkini gördüğümde beri medya odasını kısıkanıyorum. Ama bu? Bu onunkini eller aşağı yener. Vay canına."

"Film izlemeyi severim. Artık benim için zor." Omuz silkti. Tanınmak eğlenceliydi. İlk başlarda. Şimdi ise normal işlerini yapmasına engel oluyordu.

Sinemaya gitmek gibi şeyler. Kasabaya gidebilirdi ve zaman giderdi de. Ama genellikle sürekli film izlettirilirdi ve bir yere kapanıp bütün gün film izlemeyi severdi.

"Tahmin edebiliyorum." Elini onun elinin içine soktu ve adam bir an için bunun ona nasıl hissettirdiğine hayret etti. Sakin.

"Sonra film izleriz o zaman. gel." Onu koridordan mutfığa doğru çekti.

Kadın tek kelime etmedi. Kapı pervazına yaslandı ve kadının devasa odada yavaşça ilerleyişini izledi. Kapıları dürttü ve

kilerine baktı. İştahlı parmaklar tezgahın üzerinde, ocak ve ızgaranın düğmelerinde gezindi.

Adanın ortasına yerleştirilmiş buzdolabının çekmecelerini açarken kızın gözlerinin nasıl parladığını fark etti. Bunları ona önerdiklerinde öyle ya da böyle pek umursamamıştı. Ama şimdi anlıyordu. Mutfağına onun gözleriyle bakıyor ve onu yepyeni bir düzeyde takdir ediyordu.

"Kocaman bir sakiniz ve özel bir uçağınız olmasaydı bile, bu mutfak sizi kesinlikle şanslı kılardı."

Ayak parmaklarına kadar memnun bir şekilde güldü.

"Beğendiğine sevindim. O zaman burada yemek pişirebilir misin?"

Yüzünü ona döndü, yüz hatlarında büyük bir zevk vardı. Yanakları kızarmış, gözleri parlıyordu. "Bu mutfağı terk edebileceğimden emin değilim. Bu mutfak ıslak bir rüya gibi. Hemen şimdi bir şeyler yapmak istiyorum. Aman Tanrım, hamur için soğutulmuş raflarınız mı var? Bu nasıl bir şey?"

"Mutfağımı kıskanmak zorunda mı kalacağım?"

"Yakın olabilir. Ama şimdilik sen öndesin."

Güldü ve ona sarıldı. "Yürüyüşe var mısın? Ya da ATV'ye binmeye? Ya da ata binmeye? Yüzmeye? Sikişmeye? Bunu ailemin sizinle tanışmak istediği gerçeğiyle nitelendirmeliyim. Sikişmek her zaman listemin başında yer alır. ama bizi daha ne kadar yalnız bırakırlar bilmiyorum." "ATV'yi kesinlikle istiyorum. Buna bayılıyorum. Ama sonra kirli falan olacağım. Hayır. Ailenle tanıştıgımda gerçekten böyle görünmek istiyorum. Yürümeye ne dersin?"

"Bence bu iyi bir fikir." Elini tuttu ve onu ön kapıdan dışarı çıkardı. Büyük salıncağa bakmak için durakladı.

"Bunu sevdim. Geçen gün ne gördüm biliyor musun? Ev ve peyzaj gittik; sorma. Jules için yaptığım şeyler. Her neyse, verandalar için yataklar vardı. Salıncaklar gibi. En harika şeydi. Verandada kestirmek için. Seattle'da pek uygulanabilir değil ama."

Onu Bainbridge'den uzaklaştırdığınızda tam bir gevezeye dönüştü. Hoşuna gitmişti.

"Sanırım buna ısınabilirim. Sen ve ben burada tembel bir Pazar günü. Kahve içip yatakta gazete okuruz. Tabii bunu içeride yaparsak, seninle seks de yapabilirim."

" "

Yoldan yukarı, ailesinin evine doğru yürümeye başladılar.

Uzaktan bir böğürtü ve bir dizi küfür duydu. Bu Ezra'ydı ve eğer Damien doğru duyduysa, iblis domuz yine serbest kalmıştı.

"Um." Ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığı belli olan Mary'ye baktı. "Serbest dolaşan bir domuz var." Omuz silkti.

"Domuz mu?"

"Ezra'nın da domuzları var. neyse, yeni bir tane aldı, terk edilmiş bir bebek ve diğerlerinin bu bebeğin biraz sakinleşmesine yardımcı olacağını umuyor. Yani domuz biraz hırçın."

Domuz yukarı çıktı ve tırıs tırıs onlara ilerledi. Ezra da kısa bir süre sonra geldi.

"Aww!" Diz çöktü ve domuz ona doğru koştu. "Ne kadar da bir domuzcuksun sen öyle değil mi?"

Damien onu iblis domuzun çenesinden kurtarmak için hazır bekliyordu. Ancak bunun gereksiz olduğu ortaya çıktı.

Bunun yerine, lanet domuz ona baktı ve birkaç ciyaklamalı homurtu çıkardı. Elini uzattı ve Ezra tısladı ama domuz ısırarak yerine başını okşayınca daha da yaklaştı.

Ezra yüzünde şaşkınlıkla Damien'a baktı. Mary toprağın üzerine oturdu ve domuz onun kucağına girdi.

"Artık Pork Chop'un her zaman cehennemden gelen şeytani bir domuz olmadığını biliyoruz."

"Bu tatlı bebeğe Pork Chop adını mı verdin?" Mary'nin ses tonu skandala dönüşmüştü. "O tatlı bebek ısırır! Ve kaka yapıyor." Ezra onun buna inanmadığını gördü.

"Ve hiç hoş değil," diye ekledi.

"Bana etin adını verseydiniz, ben de ısırırdım. Bence onun adı Violet olmalı." Pork Chop'un yüzüne yaklaştı ve domuz ona birkaç yumuşak homurtu verdi. "Yeni ismi onaylıyor."

Ezra onların karşısına oturdu. "O domuzun bir domuz olmasını sağlamaya çalışıyordum.

son iki aydır güzel. Belli ki domuzlarla ve davulcularla aran çok iyi." Adam elini uzattı ve kız sırtarak elini tuttu. "Ben Ezra. Sen de Mary olmalısın."

"Öyleyim. Seninle tanıştığıma çok memnun oldum Ezra. Damien sürekli senden bahsediyor."

"Öyle mi? Umarım Damien'ın saçmalıklarla dolu olduğunu biliyorsundur."

Kadın güldü ve Damien şaşkın bir şekilde, toprakta oturmuş, kucağında bir domuz ve şeytani domuz kadar büyülenmiş gibi görünen huysuz ağabeyini izledi.

"Her şey çok güzeldi. Söz veriyorum. Bu tatlı domuz yavrusuna ne yaptın da sana kızdı?"

"Görünüşe göre var." İç çekti. "Belki de ona Domuz Pirzolası dediğim kızmıştır. Onunla yalnız kalmaktan korkuyorum. geri döner."

Damien homurdandı. "Barınaktaki insanlar Ezra'nın yumuşak başlı biri olduğunu biliyor.

Domuz terk edilmişti ve başkalarını da yanına aldığını biliyorlardı, bu yüzden onu aradılar ve o da P-Violet'i sahip olduğu diğer domuzlarla birlikte burada yaşaması için getirdi."

"Ah. Violet, sana bir verdi. Bu senin baban. Ona iyi davranmalısın."

Violet Ezra'ya dönüp baktı, Mary'nin söylediklerinin doğruluğundan tam olarak emin değildi.

"Bence ona bir şans vermelisiniz. Burada başka domuzlar da var. Sana bakacak kimse olmadan yalnız kalmaktan iyidir, de öyle değil mi? Ayrıca tüm bu Hurley oğlanlarına bakmak çok güzel."

Mary, Ezra'nın yardımıyla ayağa kalktı. Domuz hâlâ kolunun kırımındaydı, boştaki eliyle kışının tozunu aldı ve Damien memnuniyetini mırıldanmamak için çabalamak zorunda kaldı. Kahretsin, güzel bir poposu vardı.

"Tek söylediğim Ezra'ya ikinci bir şans vermeniz gerektiği."

Domuz Ezra'ya baktı ve , açıkça ikna olmamıştı. Mary güldü ve yeni adı Violet olan domuzu yere bıraktı. Domuz mutlu bir şekilde onun yanına koştu. Ezra ona kaşlarını kaldırarak baktı ve Damien omuz silkti. Elbette hayvanlarla arası iyiydi. Buna şaşırmamalıydı.

"Hadi eve gidelim. Bakalım annemle benzer güçleri var mı?" "Damien bana atlarınız olduğunu söyledi?"

"Biniyorum. Ata biniyor musun?"

"Uzun yıllardır yapmadım. Gerçi çocukken ata binerdim. Atları çok severim. Çok akıllı ve güçlüler."

Ezra'nın sersem laboratuvarı Loopy, patikadan onlara doğru hızla geliyordu.

Homurdanan ama korkmuş görünmeyen Violet'e havladı. Ama Mary'yi gördüğünde, köpek onun etrafında dans etti ve mutlu bir şekilde havladı.

Onu kulaklarının arkasından kaşdı. "Sana da merhaba."

"Bu Loopy." Ezra bir kahkaha attı. "Hey, Loop, bu Mary."

Loopy, dili dışarıda, bir sopa almak için eğilene kadar ona birkaç kez kafa attı.

Loopy'nin gözleri parladı ve birkaç kez havladı. Mary sopayı fırlattı ve Loopy sopanın peşinden koştu, Violet de onun peşinden.

"Tanrım. Dr. Doolittle gibisin." Ezra ona bir aşağı bir yukarı baktı.

"Hayvanları severim."

Bu da yetersiz bir ifade gibi görünüyordu.

"Ama evde hiç yok," dedi Damien.

"Annemin gerçekten çok ciddi alerjileri var ve evden taşındığımda bile sürekli çalışıyordum ve onlara ihtiyaçları olan zamanı ayıramayacaksam onlara sahip olmak pek adil görünmüyordu. Miles"-Ezra'ya baktı-"o arkadaşımın oğlu, benim vaftiz oğlum gibi bir şey. Her neyse, bir hayvanat bahçesi var ve onlar yokken hayvan bakıcılığı yapıyorum."

"Ezra'nın sen buradayken sevebileceğin bir sürü hayvanı var." Damien bir kolunu onun omuzlarına doladı.

Köpek birkaç kez geri geldi ve kadın her seferinde sopayı onun için fırlattı. Violet bir sonra kovalamayı bıraktı ve ana eve doğru giderlerken tırıs gitmekten memnun oldu.

Daha önce birinin ailesiyle tanıştığı için hiç gergin olmamıştı. Kardeşlerinin hepsi oldukça iyiydi. Ama annesini duymuştu ve vay canına, Sharon Hurley kulağa müthiş geliyordu.

Mary ön verandadaki kadını gördü ve onun Damien'in annesi olduğunu hemen anladı. El sallamak için elini kaldırdı ama kolunu Mary'nin omuzlarına doladı, bu da Mary'nin kendini biraz daha iyi hissetmesini sağladı.

Sharon Hurley oğulları gibi uzun ve zayıftı. Saçları yine oğulları gibi koyu kahverengiydi. Gözleri Mary'nin vücudunda bir aşağı bir yukarı geziniyor, yargılıyordu. Damien'in daha önce yanına kız alıp almadığını bilmiyordu. Getirmediği hissine kapıldı.

"Sen Mary'sin." Sharon merdivenlerden indi ve ona bir kez daha baktı. "Benimle yürü."

Damien'in yüz hatlarını panik kapladı ve bu onu daha da panikletmek yerine Mary'yi sadece güldürdü. Onun kolunu sıvazladı ve elini Sharon'a uzattı. "Evet, ben Mary Whaley. Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

Sharon onun elini sıktı ve diğer yöne doğru yürümeleri için onları düzgünce döndürdü. Violet da onlarla birlikte tırıs tırıs yürüyordu ve Mary, Sharon öfkelenirse domuzu onun üzerine salabileceğini düşündü.

"Damien'in beş yıldır benimle tanışmak için getirdiği ilk kadınsın. Sonuncusu aptalın tekiydi. Tanrı aşkına, bir kadının önüne

ve Tanrı'yı gördüğünü sanıyor. da vardı. Ben bile etkilendim."

Yürümeye devam ettiler. "Burası evi inşa ederken küçük bir karavanda yaşadığımız yerd. Kocam marangozluk da dahil olmak üzere çoğu şeyde iyidir; bu yüzden bugün hala ayakta. Siz ne iş yapıyorsunuz? Yaşamak için yani."

"Catering işim ve haftada iki gece akşam yemeği kulübüm var." "O da ne? Akşam yemeği kulübü mü? Bir yemek şirketinin ne yaptığını biliyorum."

"İnsanlar her yıl belirli sayıda yemek almak için abone ücreti ödüyor. Ben onlar için yemek hazırlıyorum. Gelip yemek yiyorlar ve bunun için bana para ödüyorlar. Bu benim işime geliyor. Yeni menü fikirleri denemeyi seviyorum." Omuz silkti.

"Nasıl ?"

"Neredeyse bir yıl randevu aldım. Çarşamba akşam yemeğim var. Ayda bir kez rezervasyona açık, böylece insanlar beni abone olacak kadar sevip sevmediklerini görmek için beni kontrol edebilirler. Onlar da sekiz ay öncesinden rezerve ediliyor. Yemek servisi de iyi. Bir sürü arkadaşınız olduğunda yardımcı olur yemeğinizi seviyorum."

"Ve oğlum ve Adrian Brown gibi ünlü olduklarında."

Mary döndü ve diğer kadına sert bir bakış attı. "En iyi arkadaşınızın kocası size etiket partisi türü bir iş verdiğinde, bu kesinlikle yardımcı olur. Ama Adrian Brown'la tanışmadan çok önce bir işim vardı. Ve uzun zamandır Damien'la tanışmadan önce. İşimi yürütmek için oğlunuzun başarısına ihtiyacım yok ve böyle bir imada bulunmanız yersiz."

"Bana kızmalısın. Bu çok kabaydı. Senin nasıl biri olduğunu görmek istedim." Büyük bir meşe ağacının altındaki bankı gösterdi. "Otur. Lütfen." Domuza baktı. "Bu şeytan domuz mu?"

"Violet sadece yanlış anlaşıldı. Ezra'ya ikinci bir şans verecek."

Sharon güldü. "Müzik sektörü çocuklarıma çok şey kattı. Gözün görebildiği her yer, orijinal toprak parçası dışında, onların başarısı sayesinde. Dünyanın dört bir yanına seyahat edebildiler. Bu onları da mutlu ediyor. Çoğunlukla. Ama aynı zamanda çok fazla acı da getirmiş. Ezra'nın da zorlukları oldu. Vaughan'ın bebekleri babalarından ayrı bir evde büyüyor. Paddy, o Paddy, yani kendi yoluna gidecek. Ve Damien. Elimden gelse kimsenin onlara zarar vermesine izin vermem. Her zaman elimde değil, ki bu da anne olmanın en kötü yanı, size söyleyeyim. Damien her zaman kalbini koluna takardı. İş hayatında birkaç yıl sonra sertleşti. Kendine sağlam bir dış kabuk almış. Gerçekten bir tane lazım

Tabii ki hayatta kalmak için. Ama sonra etrafına kimseyi getirmeyi bıraktı. Çıkmayı bıraktı. Sadece kaçamaklar yaptı."

Mary gözlerini araziye dikti. Violet yakındaki toprağa kök salmıştı.

"Sen bir kaçamak değilsin."

"Bu şekilde başladım. Damien'a karşı dürüst olmak istiyorum çünkü ondan hoşlanıyorum. Ona saygı duyuyorum. Ailesiyle tanışmak ve onunla takılmak gibi bir niyetim yoktu.

domuzunu." Omuz silkti. "Hayatının bazı çok yaygın yönlerinden hoşlanmıyorum. Her hareketimi izleyen kameralardan hoşlanmıyorum. Magazin gazetelerini sevmiyorum. Birlikte olduğu kadınların birbiri ardına tökezlemesinden de hoşlanmıyorum."

"Fikrini değiştiren ne oldu?"

"İkna edici biri. Beni güldürüyor. Benim ailemi sevdiğim gibi o da ailesini seviyor. Hayatıma ve işime saygı duyuyor. Direnmeye çalıştım. Daha fazlasını istemeye ilk başladığında bile. Ama o karşı konulmaz biri."

Sharon güldü. "Hepsinden çok, gerçekten öyle. Onlar büyürken babaları ve ben ayda en az bir ya da iki kez okula gitmek zorunda kalıyorduk. Dört oğlunuz olduğunda en az bir ya da iki kez bununla uğraşmak zorunda kalmanız beklenen bir şey. Ama benim çocuklar sorun konusunda ekstra yardım aldılar. Bakıcı tutamıyorduk. Bütün genç kızlar büyülenirdi ama biz yemekten dönene kadar ağlamaya başlarlar ve bir daha arazimize ayak basmamaya yemin ederlerdi.

"Damien aslında birkaçını birden fazla kez geri gelmeye ikna etti. Hatta bir tanesi üç kez geri geldi. Bu yüzden onun cazibesine neden karşı koyamadığınızı anlayabiliyorum. Senden çok bahsediyor. Kendi hayatın olması hoşuma gidiyor. Kendi başına başarılı olman hoşuma gidiyor. Evlilik sözleşmesi imzalar mısınız?"

Mary gülmeye başladı. "Evlilik sözleşmesi mi? Damien'ı Haziran'dan beri tanıyorum. Bu üç buçuk ay demek. Evliliğe yakın bile değiliz."

Sharon başıyla onayladı. "Aşağı gelin ve kocamla tanışın. Özel bir görüşme yapabilmem için evde yeterince uzun kalacağına söz verdirdim. Seninle konuşmak. Sanırım bütün çocuklar seni endişeleniyor. Ama bahse girerim seni kovalamak o kadar kolay değildir."

Ayağa kalktı ve Mary de onu takip etti.

"Taze demlenmiş çayım var. misin?"

Ve böylece Mary, Sharon Hurley testini geçti.

Y Bunu nasıl yapacağını bildiğinden emin misin?" Paddy yüz ifadesini asık tutmaya çalıştı ama Damien onun dudaklarının kenarındaki gülümsemeyi fark etti.

"ATV kullanmayı biliyorum. Arazi motosikleti kullanmayı da." Kız o kadar küçüktü ki Damien, Paddy'nin neden bu kadar dikkatli davrandığını anladı. Ama kız güçlüydü. Onunla ilk tanıştığında şüphelendiğinden çok daha güçlüydü.

Damien ona bir kask ve gözlük uzattı. "O sert bir kurabiye, Paddy."

Vaughan koşarak geldi. "Bunu yapmayalı uzun zaman oldu. Bunun için iyi bir gün gibi görünüyor." Kaskı çıkarıp ve gözlükleri de taktı.

Paddy öne geçti, Vaughan onu takip etti, sonra Mary. Damien arkadan . Zaten ona göz kulak olmak istiyordu. Ezra onları evinde karşıladı ve tüm evleri temizledikten sonra açılıp son birkaç yıldır oluşturdukları bir tür rotaya girdiler.

O korkusuzdu. Birkaç kez onun korkusuzluğu karşısında neredeyse küçük dilini yutacaktı. Arazinin yapısını öğrendikten sonra tepeleri hızla tırmanıyor, tereddüt etmeden diğer taraftan aşağı iniyordu. Hızlı olmayı severdi, ki onu sırttırdı. Elbette içten içe; ne de olsa dişlerinde böcek istemiyordu.

Yabancıların Hurley kardeşlere ayak uydurması nadir görülen bir şeydi. Ama o ayak uydurdu. Çamurlandığından ya da havanın sıcak olduğundan hiç şikayet etmeden devam etti. Geride kalmadı ya da mola için işaret vermedi. Ve Paddy sonunda manzaralı bir yerde durduğunda, Damien daha önce hazırladığı öğle yemeğini çıkardı ve hepsi oturacak kadar toz aldı.

Tabii ki, ATV'cilikle ilgili oyun tavrına rağmen, aynı zamanda zekiydi. Temizlemek için ıslak mendil getirmişti.

"Ne? Yiyeceklere dokunacağım. Kirli ellerle bunu yapamam." Kabı, gözlerini dikmiş bakan Ezra'ya uzattı ama Ezra başıyla onaylayarak aldı.

"İleriye düşünen kadınları severim."

"Yine de yarın kışım çok acıyacak. Bunu yapmayalı zaman oldu."

Paddy güldü. "Pratik yapmaya devam edebilmen için daha sık gelmen gerekecek."

Yiyecekleri elden ele dolaştırdı ve herkes tıka basa yerken uzun dakikalar boyunca sessiz kaldı.

"İyi ki bu kadar iyi bir adamım yoksa onu senden çalmak için çok uğraşırdım." Paddy, Damien'a dönmeden önce ona göz kırptı. "Yemek yapabilir. Annemi idare edebilir. Babam onun harika olduğunu düşünüyor. Babam onun harika olduğunu düşünüyor."

hayvanlar onu seviyor. Ve kirlenmekten korkmuyor."

Mary kirpiklerinin altından ona bir bakış gönderdi ve içinden bir sıcaklık şimşegi çıktı. Hayır, Mary kirlenmekten korkmuyordu.

Oh, kadınlarla birlikte olmuştu. Bir sürü seks yapan bir sürü kadınla. Ama daha önce hiçbir partnerinde deneyimlemediği bir şekilde seksten gerçekten zevk alıyordu. Sadece hoşuna gittiği için ya da seksi görüldüğünü düşündüğü için bir şeyler yapmıyordu. Sevişmeyi seven edepsiz bir kızdı. Onu azdırmak istiyordu, onu boşaltmak istiyordu ama kendisi de boşalmak istiyordu.

Bu konuda utangaç değildi, boşalmak istemiyormuş gibi davranmadı. Çok seksiydi.

"Onu benden çalabileceğini düşünmeni bile çok komik buluyorum."

"Ben daha yaşlı ve akıllıyım, Damien. Kadınlar bunu sever."

Mary güldü ve Damien'a yaslandı. "Öyle. Ama elimdekiyle oldukça mutluyum. Benden bir yaş daha genç. Sanırım genç erkekler için de söylenecek bir şey var."

Vaughan o zaman güldü. "Eğer Damien'dan sıkılırsan, benim ondan daha genç olduğumu unutma."

"canına. Siz dördünüz beni sonsuza dek mahvedeceksiniz."

Damien saçındaki bir yaprağı çekip aldı ve nefesiyle üfleyerek uzaklaştırdı.

Güzel bir gündü. Uzun zamandır geçirdiği en iyi günlerden biriydi. Son zamanlardaki tüm iyi günlerinin onun sayesinde olması ne tuhaftı.

Ezra ayağa kalktı, gerindi. "Hepiniz hazır olduğunuzda, bence onu dere kenarına götürmeliyiz. O taraf çok güzel. Ayrıca çitleri de kontrol etmek istiyorum. Birkaç hafta önce tamir etmiştik ama hâlâ sağlam olduğundan emin olmak istiyorum."

"Bir sorunumuz mu var?" Damien ayağa kalktı ve kışını fırçaladı.

" sanmıyorum. Ama Haley'nin sığırlarını bizimkilerden uzak tutmayı tercih ederim."

dere." Haley birkaç mil ötede yaşayan bir sığır çiftçisiydi. Ama

Arazilerinin en uzak ucu Sweet Hollow iftliği'nin en uzak ucuna dayanıyordu ve sığır lar suya girerse suları harap olabilirdi. Dikkatli olmak iyi bir şeydi çünkü temiz su ekinleri için bir gereklilikti.

"Sen hazır olduğunda ben de hazırım."

Bir elini uzatıp onu ayağa kaldırdı ve dudaklarına bir öpücük kondurmak için durakladı. Kız ona gülümsedi.

"İyi vakit geçiriyor musun?"

"Gerçekten öyleyim. Beni davet ettiğiniz için teşekkürler."

"Keşke daha uzun süre kalabilseydim. Eve döndüğünde çok kötü olacak."

"Daha zaman var. Şu anda hiçbir yere gitmiyorum."

Onun elini tuttu ve sıktı. "İyi bir şey."

* * *

Vaughan'ın mutfağındaki işleri bir patron gibi hallediyordu. Şu anda odanın içinde verimli bir şekilde hareket ederken üzerinde bir mayo vardı. Damien o günkü asistanıydı. Annesi mutfağa girip kontrol etmişti ama oldukça saygılı davranmıştı. Vaughan'ın, ailelerinin ya da Damien'ın evi yerine orada yemek pişirmesini önermesine sevinmişti.

Paddy ve babaları havuzdaydı. Ezra güneşlenirken Vaughan zamanını mutfak ve arka bahçe arasında bölüştüdü.

Bunu ailesi için istemişti. Onu her zaman destekledikleri için teşekkür etmek için bir jest. Her seferinde aylarca turneye ama geri döndüğünde ailesi postalarıyla ilgileniyor, annesi de evini havalandırıyordu. Onu pek çok hata ve değişiklikte sevmişlerdi. Bu destek onun için her şey demektir. Ve şimdi Mary onlara bir ziyafet hazırlıyordu ve bu, rastgele bir yemek şirketine yaptırmaktan ya da onları bir restorana götürmekten çok daha anlamlıydı.

"Bu mutfak da oldukça muhteşem." Tavuğu kontrol etti, görünüşe göre tatmin olmuştu. "Kızarmış tavuktan çok daha karmaşık bir şey yapabilirdim, biliyorsun."

"Biliyorum. Ama kızarmış tavuğunuz gülünç derecede iyi ve ailemin de bunu bilmesini istedim." Ve annesi bir şeyi onayladı

basit bir şeye karşı gerçekten karmaşık bir şey. Elbette beceriyi takdir ederdi ama iyi bir kızarmış tavuk da hayranlık duyabileceği bir şey olurdu. Lezzetli olduğu kadar pratik de.

"Oooh, patates salatası da mı?"

Ona sıırttı. "Vaughan çok sevdiğinden bahsetmişti."

Annesinin bu cevaptan hoşlandığı, biraz daha dik durmasından anlaşılıyordu.

"Bir kök birası daha ister misin?" diye sordu Mary. "Bu iyi gelir. Teşekkür ederim."

Ezra'nın yanında kimse içki içmiyor değildi. Zaman zaman içerlerdi. Ama gün ortasında içmek genelde yaptığı bir şey değildi. Belki öğle yemeğinde biraz şarap ya da her neyse içebilirdi. Ama bu aile zamanıydı ve kök birası kızarmış tavukla iyi giderdi.

"Damien, buzdolabından domatesleri çıkarır mısın lütfen?"

Tabağı onun yanına yerleştirdi. Kadının mozzarellayı diskler halinde kesip domates dilimlerinin arasına yerleştirmesini izledi. "Şimdi bunu kullanabilirim Bana verdiğin balzamik."

Kızın ona verdiği gülümseme doğrudan ayak parmaklarına vurdu. Eski bir sirke hediyesinin bunu yapması garipti, ama ona verdiği biraz gözyaşı dökmüştü. Bu da onu birkaç kez öpmesi gerektiği anlamına geliyordu. Bu da mutfak masasında hızlı ve sert bir sevişmeye yol açmıştı.

Onunla göz göze geldi ve onun da bunu düşündüğünü anladı.

Domates ve peynirin üzerine balzamik ve zeytinyağı gezdirdi. "Domatesler için teşekkürler Sharon. Gerçekten çok güzeller. Bu peynir için mükemmel."

"İşe sevindim. Görünüşe göre bu yıl onlardan milyonlarca konserve yaptım. Ama bu son mahsulün iyi bir şekilde kullanılabileceğini düşündüm."

Mary biraz dağıttı. "Damien, bunu annene verir misin?"

Annesi birkaç ısırık aldı. "Şimdi sana itiraf ediyorum ki böyle bir şeyin tadının güzel olacağına ikna olmamıştım. Bir ısırık alıp atmanın yolunu bulurum diye düşünmüştüm. Ama kahretsin ki yanılmamışım. Bu çok lezzetli."

Mary annesine gülümsedi. "Teşekkür . Bu harika bir iltifat.

Domatesler taze olduğunda bir milyon kat daha güzel oluyor. Yılın geri kalanında bunu yapmıyorum, sadece asmadan çıkmış yerel domatesleri bulabildiğimde yapıyorum. Bir kez bu şekilde tadına baktığınızda ömür boyu şımarıyorsunuz."

Mary mısırları kontrol etti. "Neredeyse bitti. Salata da hazır." Fırının içine baktı. "Bisküvilere iki dakika daha ver. Neredeyse bitti."

"Herkesi havuzdan çıkarayım ve Ezra ile Vaughan'a masayı hazırlamalarını söyleyeyim, nasıl olsa kurudular." Annesi dışarı çıktı.

Damien öpücük riskini göze alacak kadar yaklaştı. "Bunu yaptığın için teşekkür ederim. Bu arada, sanırım ailemi tamamen kazandın. Senden daha çok hoşlanıyorlar.

Ben."

Güldü, gözleri dans ediyordu. "Öyle mi? Ben de onları çok seviyorum." "Hadi yiyelim, Curly."

"Kulağa hoş geliyor."

* * *

Evindeki çalışma odasının kapısında durakladı. Yüzünde tatlı bir gururla içeri girdi. "Sadece çalmak için bir yer. Ahırda grup olarak çalıştığımız bir stüdyo alanım var."

Ha, *ahır*. Ahır sofistike, tam donanımlı bir stüdyo ve prova alanıydı. Ahır Hurley'lerle doluydu. Burası mı? Sadece ikisi vardı. Nihayet.

Bütün gün kardeşleriyle birlikte ATV'lere binmişlerdi. Ziyaret meyve bahçeleri ve atlar. Vaughan'ın havuzuna bile girmişler ve barbekü . Her geçen an onu biraz daha fazla istiyordu.

Çok ateşliydi. Düşük askılı kotu ve orada duruyordu, dövmeleeri görünüyordu. Ayakkabısızdı. Her santimiyle bir rock yıldızıydı. Bu onu terletti.

"Bence benim için çalmalısın."

Şaşkınlıkla arkasını döndü. "Ben mi?"

"Evet. Bir hayran olmamam, seni oynarken izlemenin beni ıslatmayacağı anlamına ."

Bir an ağzı açık kaldı ve sonra yavaş ve seksi bir şekilde gülümsedi. "Öyle mi?"

Başını salladı. "Oh. Evet. Seni yalamak istediğimi söylediğimde yalan . Eğer on binlerce insanın önünde olmasaydı insanlar."

Adam gömleğini çıkardı ve kadın mutlu bir şekilde iç çekti. "Kafamı şişireceksin."

Güldü. "Umarım öyledir. gel. Benim için gösteriş yap."

Bir köşeye attığı yastığın üzerine yerleşti.

Sopalarını aldı ve oturdu. Ve yüzünde bir değişiklik oldu. Günün erken saatlerinde onu ATV'ye bindiren adamdan daha fazlasıydı. O Damien Hurley'di. Damien Hurley. Sertçe yutkundu ve izledi.

Yavaş başladı. Kolay bir ritim tutturdu. Ve sonra bir şey ekledi. Ve başka bir şey. Birkaç şarkıyı tanıdı. O kadar netti ki Gözleri olan herkes onun müziği ne kadar çok sevdiğini bilirdi. Kendini müziğin içinde, tüm farklı hareketlerde kaybederdi. Çalarken uzaklaştıkça bakışları bulanıklaşırdı.

Adam oynadıkça terledi ve kadın da ıslandı, tıpkı söylediği gibi. O kadar Tanrım, onu hemen o anda ve orada istiyordu. Ayağa kalktı, gömleğini kenara fırlattı ve adam sopaları bırakırken takırdadı, ona doğru ilerledi, yüzü hala sadece ona odaklanmıştı.

Onu kendine çekti, ten tene. Vücudunun sıcaklığı onu sardı. Güzel kokuyordu. Sıkı çalışma ve efor gibi. Göğüs kaslarını yaladı, dilini göğüs ucundaki çubuğun üzerinde gezdirmek için durakladı. Adam inleyerek öpücüğüne bastırdı.

Mırıldanarak parmaklarını kadının saçlarının arasından geçirdi ve boğazını ortaya çıkaracak şekilde çekiştirdi. Öptü, onu içine çekti. Kadın geri çekildi ve bir elini pantolonunun önünden aşağı kaydırarak sikini kavradı.

"Lanet olsun." Hırlayarak onu yere yatırdı.

İlk önce onu götürmeye başladığında onu götürmeyi planladığını unutmuştu. Adamın elleri her yerdeydi, kadının giysileri sağa sola kayboluyor, güneş yüksek pencerelerden içeri süzülürken ikisi de cırılçıplak kalıyordu.

Vücudunun üzerine eğilerek göğsüne, tam göğüslerinin arasına bir öpücük kondurdu. Saçları öne doğru düşerek tenine sürtündü. Dövmelerinin üzerinde gezindi ve meme uçlarını çimdiklemek için aşağı indi. Hassas. Onu taklit etti hareketleri ve adam çekiştirdikçe ve sonra tam olarak sıkıştırdıkça inleme sırası ondaydı.

"Sikini emmek istiyorum," diye fısıldadı kulağına, onu geri iterek dizlerinin üzerine çöktü.

"Siktir," diye mırıldandı kadın göğsünü öpüp güneye doğru . Adamın siki avucunun içindeydi, nabızı avucunun içinde zonkluyordu.

Acele etmedi. Onu kendi tarzında tatmak istiyordu. Açgözlüydü, biliyordu. En az onun kadar açgözlüydü.

"Evet. Evet. Evet." Başını ve tepesini yaladı, tenindeki sperm öncesi tuzun tadına baktı.

Bu güç hoşuna gitmişti, adamın siki elinde, ağzındaydı. Adam onu izledi, bakışları bir okşayış gibi üzerindeydi. Onu alabildiği kadar derine aldı. Tekrar ve tekrar. Tırnaklarını taşaklarının üzerinde ve hemen arkasında gezdirdi. Küçük bir kış oyununu sevdiğini biliyordu, bu yüzden orta parmağını onun üzerinde ileri geri kaydırdı.

Onun sikini emerken ve yalarken göt deliği.

Sık sık onun içine boşalmayı severdi. Ama o bunu istiyordu. Bu şekilde bitirmek istiyordu. Sıkıca tuttu, onu hareket ettirmeye çalışırken dilini başının hemen altında sevdiği yerde çırpmaya devam etti.

"Seni becermek istiyorum."

"Bunun için daha sonra zaman var. Ağzıma boşalmanı istiyorum."

Küfretti, hırıltılı bir sesle. Bunun onu etkilediğini biliyordu. İzlerken göz bebekleri gözlerinin rengini yutmuş gibiydi. Parmakları tekrar saçlarını buldu ve tutuşu sıkılaştığında inledi.

Onu yönlendirdi. Belli ki tutuyor.

"değil," diye fısıldadı onun sikine karşı. "İsteddiğini biliyorum. Çok fazla gelirse sana haber veririm."

Tekrar inledi, ama tutuşu öyle sıkılaştı ki gözleri yaşardı. Ama bu acıdan değildi. Bıraktığında çok iyiydi, elleri ağzını sikerken itiyor ve çekiyordu.

Lezzetli. Kirli. Onun ağzını sikti ve özür dilemedi. Geri çekilmedi. Tam olarak ihtiyacı olanı aldı. Bu ihtiyacı karşılayabilmesi ona bir şeyler yaptı. Teninde küçük arzu ateşleri yaktı.

Onu memnun etmeyi seviyordu. Onu inletmeyi ve hırlatmayı seviyordu.

Devam etti. Tekrar ve tekrar. Burnundan nefes alıyor, geri çekilmek istemiyordu. Adamın yakın olduğunu biliyordu. Taşakları vücuduna sıkıca ve sonunda patladı, sırtını kamburlaştırdı, iterken elleri onu sabit tuttu.

Sonra sırtüstü yattı ve adam onu sertçe öpüyordu.

"geliyorsun?" Kulağını öptü, dış kenarından aşağı doğru ısırdı.

"Bainbridge Adası," diye kekelemeyi başardı adam onun kulak memesini emerken.

Gülüşü boynuna ve kulağına küçük hava kabarcıkları gönderdi ve oradan dışarıya doğru zevk ürpertileri .

"Bana bir şey yapıyorsun, Curly. Beni nefessiz bırakıyorsun." Gülümsedi, onun başını tuttu.

Çenesinin arkasında yaptığı bir şey vardı ve bu şey vücuduna sıvı bir ısı gönderiyordu. Onu lastik gibi ve durgun yapıyordu.

Bir süre bunu yaptı, ta ki kadın neredeyse çözülene ve adam yoluna devam edene kadar. Durakladı, her kaburgayı öptü. Bir yandan yukarı, diğer yandan aşağı. Göğüslerinin altını öptü ve kemirdi, meme uçlarına ulaşmadan önce yalvarmaya hazır kadar alay etti.

"Ağzın - aman tanrım - mükemmel."

Onun vücuduna ve yüzüne baktı, durakladı. "Hayır. Mükemmel olan sensin." Önce bir meme ucunu, sonra diğerini öptü. "Her parçanı."

"Yine mükemmel bir ağızla." Kızardığını biliyordu ama adam onu çok lezzetli bir şekilde sersemletmişti.

Sırt üstü dönmeden önce göbek deliğinden klitorisine kadar bir çizgi yalayarak karnını öptü. "Üzerimde, Curly. Seni yüzümde istiyorum."

Beyin hücrelerini hareket edecek kadar ateşlemeyi başardı. Onun vücuduna oturmak ve o aşağı inerken yukarı çıkmak için. Dizlerinin altındaki halı içine gömüldü ama iyi bir şekilde.

Bu pozisyon çiğdi. Bu şekilde saklanmak mümkün değildi. Kendinden utanacak zamanı yoktu. Sadece ikisi vardı. Damien ve Mary öğleden sonra güneşinin altında. Elleri Mary'nin kalçalarında, onu sabit tutuyor, ağzı amının üzerindeydi.

Utanma yok. Tereddüt ya da korku yok. Sadece istemek.

Parmaklarını arasından geçirip çekiştirirken, saçları ellerinin teninde serin ve pürüzsüzdü.

Adam inledi ve ses kadının içinde yankılandı.

Parmak uçlarının kalçalarının ve kıcının kaslarına battığı yerde izler bırakacağını biliyordu. Bunu biliyordu ve bu onu azdırdı. Bakacağını biliyordu

Eve döndüğünde çürükler içindeydi ve tam da bu anı hatırlıyordu; zevk, sıcak ve vahşi bir şekilde içinden geçiyordu.

Onu daha da yaklaştırdı, ağzı üzerinde, her yerinde, dili ve dişleri onun en hassas kısımlarının üzerinde kayıyordu, ta ki kadın çözülmeye başlayana, orgazmı bir an daha geri tutamayana kadar.

Sert ve hızlı bir şekilde boşaldı, sonunda onu nefes alabileceği halıya yatırana kadar yere yığıldı.

Sonra yaklaştı, parmakları onunkileri kavradı ve duyguları o kadar kabardı ki konuşmak zorunda kalmadığına sevindi.

H Damien'la ziyaretiniz nasıl geçti?" Jules ortak mutfaklarında koşturuyor, Mary sabahki temizliğini yapmak için geldiğinde o akşamki akşam yemeği kulübü için hazır.

"Gerçekten çok iyiydi. Ailesiyle biraz takıldım. Hepsi çok iyi insanlar. ATV'lere bindim, tozlandım. Atlara da bindim. En büyük kardeşinin her türlü hayvanı var. Domuzlar, atlar, tavuklar, keçiler. Muhteşem bir laboratuvarı var. Dostum, Damien'ın mutfağını görmelisin. Cennet gibi, sadece Oregon'da."

Jules güldü ve başını Mary'nin omzuna koymak için durakladı. "Buna sevindim." "Tabii ki gittiğimiz her yerde kadınlarla karşılaşmak zorunda kalıyoruz."

Bu sabah ilk iş beni eve getirdi ve havaalanında tanındı. Evinin yakınındaki kafede. Lanet olası benzin istasyonunda."

"Bununla nasıl başa çıkıyor?"

Mary sosu karıştırmaya devam etti. "Adrian'da olan şey onda da var. Büyüleyicidirler, ilgi çekicidirler. Etraflarında olmak istersiniz. O her zaman uygun. En azından benim önümde. Kadınlar, nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Ona sarılıyorlar, göğüslerini gösteriyorlar, gözümün önünde ona asılıyorlar."

"Önemsiyor olman bana bunun bir kaçamaktan fazlası olduğunu söylüyor. Ayrıca ona zaman ayırma şeklin ve ondan bahsedildiğinde yüzünde beliren küçük gülümseme."

Mary iç çekti. "Bu bir kaçamaktan daha fazlası. Evet, öyle. Daha fazlasını istediğini söylüyor. Sıradan kalmasını istedim ama onu tanıdıkça daha az sıradan geliyor."

"Cal öyle görünüyor ki, kadınlar ona çok asılıyor. Bazen benim yanımda. Erkekler de." Jules yakındaki bir tabureye zıpladı. "Bu çok zor. Kıskanç olmak yani. Cal benim önce de kıskanırdım. Benimle değil de başkalarıyla birlikte olmasından nefret ederdim. Ama şimdi benim olduğu için durum farklı. Eğer bu beni küçük düşürüyorsa, öyle olsun. Ama o benim erkeğim. Her zaman çok uygun davranıyor, gerçi kardeşinin gülünç bir çapkın olduğunu biliyorsun. Her zaman bana ya da Gideon'a göz koymasının yardımı oluyor. oda."

"Daha önce hiç gerçekten kıskanç olduğumu sanmıyorum. Tatsız bir şey. Ama işte böyle. Ayrıca kardeşim sana bayılıyor, bu yüzden onun için endişelenmene gerek yok."

Jules bir el salladı. "Ah, biliyorum. Sadece dertleşıyordum. Ve sanırım, onu seninle birlikte gördüğümü ve seni bir şeymişsin gibi izlediğini söylüyordum. tek kişi. Şöhret zor bir şey; bunu Gillian'dan biliyoruz. Ama Damien senden hoşlanıyor, aptal magazin fotoğrafları olsun ya da olmasın."

Mary nefes nefese kaldı. "Ah dostum, şu resimler. Onlara bakmamak için kendime bir söz verdim, bir anlaşma yaptım sanırım. Görmek beni deli ediyor. Çünkü benim tanıdığım Damien bu değil. Bu korkutucu ve sonra kendimden, ondan ve hissettiklerimden şüphe etmeye başlıyorum ve belki de o hissetmiyor ve bu sadece diğerleri gibi olmadığım ve ayaklarına kapanmadığım için bu kadar ateşli."

"Bunu biraz biliyorum. Demek istediğim, belki de erkeğin senin için yanıp tutuşmasına neden olan şey gerçeklik değil de yenilikmiş gibi hissetmekle ilgili. Başta Cal'in beni istememesi konusunda endişeliydim ama pek değil. Emin değilim.

Sözler ya da güvenceler bunu tamamen ortadan kaldırabilir. Bunun için zaman ve örnek gerekecek. Size göstermesi gerekecek ve sizin de bunun gerçek olduğuna inanmanız . Ve onun da o Damien olduğu gerçeğinden kaçmanın bir yolu yok. En azından bir kısmı. Bir kişiliği var. Grubunun bir kişiliği var. Yani o Damien'ın nerede durduğu ve gerçek Damien'ın nerede başladığı kabul etmeniz gereken bir şey."

"Biliyorum."

Öyle de yaptı. Bu onu çok korkutmuştu ama magazin dergilerinde ve internette yer alan şeylerin her zaman orada olacağını fark etti. Bununla başa çıkmak ona, zampara bir pislik olmamak da ona kalmıştı.

Eğer bu işin daha ileri gitmesine izin vermek istiyorsa. Ki olduğunu tahmin ediyordu.

* * *

Ezra ile yaptığı gezintiden dönerken annesi ona yetişti. Daha o sabah Mary'yi eve götürmüş olduğundan, annesinin bilgi almak isteyeceğini biliyordu.

Ezra yüzünü buruşturdu ama Damien omuz silkti.

Verandada oturmuş, salıncakta bir ileri bir geri sallanıyordu. "Dışarıda biraz oturmak için güzel bir gün. Burası salıncak için iyi bir yer. Eve gelin, size ve kardeşlerinize öğle yemeği hazırlayayım." "Kardeşlerim mi?"

"Vaughan ve Paddy evde babanın arka çitin etrafını çevirmesine yardım ediyorlar. Fırında jambon var."

Skor.

O ve Ezra ana eve doğru yürümeye başladıklarında onun iki yanında yer aldılar.

"Mary iyi döndü mü?"

"Evet. Arabasını havaalanında bırakmış. Eve sağ salım döndüğünde bana bir mesaj bırakmış." Bu hoşuna gitmişti. Bu onu daha iyi hissettirmişti. Bir dahaki sefere kalıp onu eve bırakacaktı. Böylece onunla daha fazla zaman geçirebilirdi.

"Kız hakkında ne düşünüyorsun, Ezra?"

"İblis domuzu büyüledi."

"Bu iyi bir nokta. Senin aptal köpeğin herkesi seviyor, yani bu büyük bir mesele değil. Ama iblis domuz, işte o başka bir hikaye."

"Violet şimdiden Mary'yi özliyor. Umarım Mary'nin yokluğunda kötü geri dönmez. Aksi takdirde hepimizi güvende tutmak için kızı burada yaşatmak zorunda kalacağız. Canavar büyüdüğünde, huysuzlaşırsa tam bir katil olur. Kız güzel. Mary, domuz değil."

Damien güldü.

"Ve bir patron gibi yemek yapıyor. Tanrım, eğer onunla kalırsan daha çok egzersiz yapman gerekecek yoksa her yerde yuvarlanmak zorunda kalacaksın."

"Tam da bu nedenle daha önce koşu bandında koşmaya gittim." Seks de iyi bir egzersizdi.

"Ona evlilik sözleşmesi imzalayıp imzalamayacağını sordum."

Damien durdu, ağzı açık kaldı. "Ne yaptın sen? Anne, ben bu kadının bana bir şans vermesi için uğraşıyorum ve sen gidip bunu mu yaptın?"

"Ağzını kapat. Tabii ki kapattım. Kelly'nin Vaughan'a ne yaptığını biliyorsun. Aylık çekini aldı, tek istediği buydu. Bunu senin için de istediğimi mi sanıyorsun?"

"Bu işi para için yapmıyor. Öyle olsaydı, benimle birlikte olması için onunla bu kadar mücadele etmek zorunda kalmazdım. Tanrım."

"Benimle bu tonda konuşma. Ve hayır, o para için bu işin içinde değil. Bana seni sadece üç buçuk aydır tanıdığını ve evliliğe yakın bile olmadığınızı söyledi. Bana geri çekilmemi söylemesi hoşuma gitti ama görgü."

"Kelly çok gençti. Vaughan'ın çok genç olduğu gibi. Bunu para için yaptığını sanmıyorum. Bence Vaughan'ın bebeklerini doğurursa onun evde kalacağını düşündü. Ona bağlanacak ve onu sevecekti." Damien ailesinin Vaughan'ın eski karısından nefret ettiğini biliyordu. Ama esas olarak onun için üzülmüyordu. Vaughan yirmi yaşındaydı- Kelly ile evlendiğinde beş yaşındaydı. Altı aylık hamileydi. Kelly daha da gençti, yirmi üç yaşındaydı. İkisi de hazır değildi. Bu yüzden dağıldılar. Vaughan'ı olması gereken yerde, evde tutmaya çalışmak için bir bebek daha. Ama bu hiç işe yaramadı.

"Ona yakın kalması için para ödüyor. Kalkıp San Francisco'ya taşınabilir, biliyorsun. Kızlar onu görebilsin diye yakınında kalıyor." Ezra yürümeye devam etti. "Yılda dört aylığına gidiyor. Onlara her gün ebeveynlik yapan o. Ona biraz rahat ver."

Anneleri hepsini şiddetle ve zaman zaman sadece bir annenin bir körlükle seviyordu. Vaughan bu karmaşada suçsuz değildi ve harika bir baba olmasına ve kızlarını sevmesine rağmen, Kelly annelerinin zaman zaman olduğuna inandığı gibi paralı bir kaltak değildi.

Anneleri iç çekti. "Sizi seviyorum çocuklar. Sorun şu ki hepiniz yetenekli ve yakışıklısiniz. Kadınlar bunu görüyor ve bazen eteklerinin altındakiler sizi kör ediyor. Onlar da sizin çekiciliğiniz karşısında kör oluyorlar. Anneniz olarak size göz kulak olmak benim görevim. Evet, evet, hepiniz yetişkinsiniz ama ben her zaman sizin anneniz olacağım. Her neyse, Mary'den hoşlanıyorum."

Şanslıydım.

"Ona kız arkadaşım dediğimde kapıdan kaçmadı. Bu doğru yönde atılmış bir adım. Bu benim çok fazla fark edildiğim bir konu. Ama elimde değil. Bu işin bir parçası."

Verandanın basamaklarını çıkarlarken annesi güldü. "Endişelenmesine neden olacak kadar uzakta. Bunu anlamalısın."

"Biliyorum. Hayatım için endişeleniyor. Yoldan çıkacağımdan endişeleniyor. Çok zor yaşadığımdan endişeleniyor."

"Çok zor yaşıyorsun." Annesi kapıda durakladı.

"Yaptım. Yapmamaya çalışıyorum. Onun için buna değer olmaya çalışıyorum."

Annesi omzunun üzerinden ona baktı. "Güzel. Bunu duymak hoşuma gidiyor."

"İki devlet olayı çok garip. Bununla nasıl başa çıkacaksın?" Ezra, Damien'la konuşurken anneleri için kapıyı açık .

"Onu istediğim kadar sık çok kötü. Ama seyahat etmek de işimin parçası. Yani aslında turneye çıkmasaydım olacağı kadar büyük bir güçlük değil."

"Paddy ile bazı yeni şeyler üzerinde çalışıyorduk." Anneleri mutfağa geçtikten sonra Ezra konuştu. "Kasım ayında zaman ayırdım."

İki ay içinde bir sonraki albümleri üzerinde çalışmaya başlayacaklardı. Kayıtlar yorucuydu. Ahırda çalışarak çok zaman geçirdiler. Reworking. Biraz daha çalışıyorum. Paddy mükemmeliyetçiydi. Doğru olması için elli çekim yapmakta ısrar . O ve Vaughan birbirlerinin boğazlarını sıkıyordu. Damien, stüdyodayken Paddy'nin söylediklerinin ve yaptıklarının çoğunu görmezden gelmek için elinden gelenin en iyisini yapmak zorundaydı, yoksa birbirlerini çok sık kana buluyorlardı.

Bir şey de Ezra'nın kayıtlar sırasında grubun lideri olmasıydı. Bu onları tekrar tekrar dağılmaktan kurtardı. Tüm kayıtlarında gitar çaldı, Paddy ile neredeyse tüm şarkıları yazdı ve tüm asabi Hurley kardeşlerle işleri olabildiğince sakın tuttu.

"Mary'den aşağı gelip kişisel şeflik istemelisin. Bilirsin, biz albüm üzerinde çalışırken."

Damien durakladı. Bu tamamen kötü bir fikir değildi. Tur şefleri olup olamayacağını sormayı düşünmüştü. Yine de akşam yemeği kulübü olduğunu biliyordu. Fakat

Turne zaten bir yıl sonraydı.

Ama kayıt sırasında orada olsaydı muhtemelen daha sağlıklı olurlardı. Bok ve paket yemek yiyerek çok zaman geçirdiler. Sakinleştirici bir etkisi olurdu. Büyük ihtimalle daha uslu olurlar ve onun çalıştığını görür.

"Yaptığım işe saygı duymasını istiyorum. Yani, bence saygı duyuyor. Canlı müziği seviyor ve benimle tanışmadan önce de hayranımdı. İşle ilgili sorduğu sorular ilgilendiğini gösteriyor ve bu hayranlık şeklinde değil. Bilemiyorum. Ben ..."

Ezra onun omzunu sıktı. "O senin için iyi. Buraya gelip bize yemek yapması için kesinlikle oy verirdim. Tanrı biliyor ya, muhtemelen daha iyi çalışırdık.

patates cipsi ve dondurulmuş burrito yerine gerçek
yemeklerle." "Bunu gündeme getireceğim. Teğekk rler."
Kardeği çenesini eğdi. "Her zaman. Ayrıca çok bir kız. Ona bakmak zor
değil."
Ezra yanından geçerken onu tersledi. Ama o gülümsedi.

Sonu özledi.

O istemedi. . Ama yine de yaptı. Onun adını söyleyişini özledi. Sabahları yatakta onun yanında hissetmeyi özlemişti. Kesinlikle seksi özlemişti. Ama esas olarak, onunla günlük hayatının ıvır zıvırları hakkında konuşmayı özlemişti.

Tabii ki onun günlük hayatı menüler ve yemek işlerinden ibaretti, onunki ise ödüller kazanmak ve albümler yapmak. Muhtemelen onun işlerinden sıkılmıştır. Belki de.

Bu aptalcaydı. Kararlı bir şekilde ayağa kalktı. Yapacak bir şeyler bulmak için fotoğraf makinesindeki resimleri bilgisayarına yükledi. Tabii ki yüzlerce fotoğraf vardı ve bunların yüzde 90'ı onun ya da çiftliğin fotoğrafıydı.

İyi olduklarını düşünüyordu. Kendisi öyle söylese bile. Davullarının üzerindeki kromun parıltısı Gorge'da güneş ışığına yakalanıyordu. Sabahın erken saatlerinde tarlalardan yükselen buhar. Ezra at üstünde ya da hayvanlarıyla . Paddy ve Vaughan, başları öne eğik, şu ya da bu tür bir sorunu paylaşıyorlar. Violet.

Bunlardan bazılarını çerçeveletmesi gerekiyordu.

Böyle ederse huysuzlaşacaktı. Onun bir hayatı vardı. Onun da kendi hayatı. Birbirlerini daha bir buçuk hafta önce görmüşlerdi, yani aradan aylar falan geçmemişti. Her gün işi vardı, bu yüzden zaten ara veremezdi.

Daisy'yi aradı. "Dansa gitmeliyiz."

Daisy'nin nefesi kesildi. "Kesinlikle yapmalıyız. Bu akşam mesela? Meşgul müsün?" "Öğle yemeği işim vardı ama şimdi boşum."

"Bir saat içinde evinde olacağım. Ben Jules'u arayacağım, sen de Gillian'ı dene." "Tamamdır."

Gillian bu fikre çok sevindi ve herkes bir saat içinde Mary'nin evinde .

Mary duş almak için acele etti. Dans etmek, Damien'la birlikte olmamasını aklından çıkarmasını sağlayacaktı.

"Bunu kesinlikle giymeyeceksin." Daisy giyinirken Mary'ye eleştirel bir bakış attı. "Muhteşem bir vücudun var; neden patates çuvalı giyiyorsun? Genelde bu konuda çok daha iyisin."

Jules güldü. "Sen benden daha iyisin."

Daisy, Delicious'un moda polisi sayılırdı. Mükemmel bir zevki vardı ve Mary'nin evine sık sık küçük hediyeler gelirdi. Bir bluz ya da bir elbise. Kendisi için asla seçmeyeceği bir şey olabilirdi ama Daisy'nin her zamanki gibi bu konuda güçlü bir sezgisi vardı.

Daisy Mary'nin dolabını karıştırmak için harekete geçti ve birkaç şey attı. "Mavi olan sanırım."

Mini elbiseyi kaldırdı. "Ekim ayındayız. Bu bir Ağustos elbisesi."

"Bir kulüpte olacağız. Hava milyonlarca derece olacak. İçeri girene kadar şal giyebilirsin."

İç çekti ve itaat etti. Daisy zaten o yapana kadar bırakmayacaktı. Mary bitirdiğinde Daisy sırttı.

"Mükemmel. Çok seksi görünüyorsun. Hepimizin bir fotoğrafını çekip erkek arkadaşlarımıza göndermeliyiz. Neye sahip olduklarını bilmek hepsine iyi gelecektir. Ayrıca, Gillian, bebeğim, bu gece dışarıda olmak için iyi misin?"

"Elbette tekila shot'larından ve yoldan geçenlerle çılgınca seks yapmaktan vazgeçmem gerekecek. Ama arkadaşlarımla dans edebilir ve onları ziyaret edebilirim. Bunu yapmayalı zaman oldu."

Öyleydi. Son iki yıldır hepsi birbirine aşık olmuştu. Her biri azar azar ve her şey değişmişti. Mary hâlâ alışmaya çalışıyordu ama bu çok iyiydi.

"Madem Seattle'a gidiyoruz, bence Erin, Elise ve Ella'yı da davet etmeliyiz. Eminim Ella dışarıda bir gece geçirmeye bayılır." Daisy bir dürüm aldı ve Mary'nin önüne attı. "İşte bu."

"Bebeği çok uzun süre bırakmak istemeyebilir ama onu kesinlikle davet etmeliyiz." Arkadaşları Ella'nın iki aylık bir bebeği ve muhteşem bir kocası vardı, bu yüzden Mary hayır derse onu hiç suçlamayacaktı, teşekkürler.

"Yoldayken ararım." Gillian dedi ki. "Adrian'ın cipi bende. Camlar buğulu olduğu için arkadan pek bir şey göremezsin. Ya da köprüden geçip etrafından dolaşabiliriz." Gillian kayıtsızca Jules'a baktı. Jules'un korkunç bir su korkusu vardı. Feribot onun en sevdiği şey değildi. Nadiren tek kelime ederdi ama hepsi de ellerinden geldiğince onu kırmamaya çalışırdı.

"Ben arkada, bu ateşli annelerin arasında kalacağım. Gillian, bırak Mary sürsün."

"Hamileyim, araba kullanamayacak durumda değilim, Tanrı aşkına." Jules güldü. "Biliyorum. Dalga geç benimle."

* * *

Kıcını kıpkırmızı olana kadar sallamayalı çok uzun zaman olmuştu. yüzü ter içindeydi. Bir an için Damien'ı düşündü, cinsel olmayan bir şekilde. Ella ve Gillian masada takılıyor, gülüyor ve sohbet ediyorlardı. Jules dans eden grup ile masa arasında gidip geliyordu.

Daisy gülünçtü. Kimse onun gibi dans etmediği için Mary buna . Ama kendine has bir havası vardı ve bunu kendi tarzıyla yapıyordu. Kendisi de bir dansçı olan Elise zarif ve seksiydi, solgun saçları hareket ettikçe dalgalanıyordu. Arada bir Erin telefonuyla bir fotoğraf çeker ve kim bilir nereye gönderirdi, büyük olasılıkla erkeklerine. Daisy kendisinin ve Mary'nin birkaç fotoğrafını çekip büyük olasılıkla Twitter'a ya da diğer sosyal ağ bağımlılıklarından birine gönderiyordu.

Birkaç dakikada bir bir erkek dans ediyor ve çalışıyordu. Eğer adam mesafesini korur ve sikiyle kıza dokunmazsa, kız onunla bir süre dans ediyordu. Eğer ona herhangi bir şekilde dokunursa, onu gönderiyordu. Damien olmasaydı bile onları gönderirdi. Dans etmeye erkeklerin ona içki ısmarlaması ya da her yerini okşaması için gitmiyordu. Kendi içkisini kendi alabiliyordu. Kız arkadaşlarıyla birlikte olmayı, gülmeyi, iyi bir egzersiz yapmayı ve harika müzikler.

"Bir içkiye ihtiyacım var. Bu tur benden." Daisy onun kolundan çekiştirdi ve dans pistini terk ederek odanın en ucundaki büyük bara doğru ilerlediler.

Beklerken dans ettiler ve güldüler. "Bunu özlemişim." "Özür dilerim!" Daisy ona sarıldı. "Seni terk etmişim gibi hissediyorum."

Mary başını arkaya eğdi ve güldü. "Bebeğim, sen aşıksın. Bu inanılmaz ve harika bir şey ve çok heyecanlandım. Beni hiç terk etmedin. Sadece hayatında Levi'ye yer açtın. Yapman gerektiği gibi. Herkesin hayatı harika bir yönde ilerliyor. Her şey yolunda."

Barmen çenesini ona doğru uzattı ve bakışları göğüslerinin üzerinde gezindi. Bu onu gülümsetti. Bir kızın arzulandığını hissetmeye ihtiyacı vardı ve bu gece hepsi fazlasıyla vardı.

Adam içkilerini bolca doldurdu ve Gillian bardağını alırken parmaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. Göz kırptı ve dans ederek masaya döndüler, içkileri ve Gillian için aldıkları suyu elden ele dolaştırdılar.

"Şuradaki adam sürekli sizin fotoğrafınızı çekiyor." Ella başıyla uzak bir köşeyi işaret etti.

Erin döndü ve hırladı. "Bu, Gillian'la olan tüm dramaya neden olan pislik. Onun burada ne işi var?"

"Kulübün dışındaki kavgayı başlatan şu ürkütücü muhabir mi? Gillian ve Adrian'ı neredeyse ayıracak olan mı?" Mary, muhabir suçlu babasının hikâyesini Adrian ve ailesinin üzerine yıktığında Gillian'ın nasıl paramparça olduğunu hâlâ hatırlayabiliyordu. Hepsi onları incitmek ve ilgi çekici bir hikâye yaratmak içindi. Mary Gillian'ı hiç bu kadar ağlarken görmemişti.

"Hayır, sen burada kal." Mary bir yudum aldı. "Bunu ben hallederim." Adamın, arkadaşına bir daha zarar verebileceğini düşünüyorsa hayatında ciddi anlamda şiddete ihtiyacı vardı.

"Ben de seninle geliyorum." Daisy ayağa kalktı. "Wheee! Tıpkı eski günlerdeki gibi." "Üç yıl önceki gibi. Hadi gidip şu pisliğin icabına bakalım."

"Onları görmezden gelersen daha iyi olur." Gillian elini onun koluna koydu. "Bunu kendin öğreneceksin. Ama ona biraz ilgi gösterirseniz, bunu bir hikayeye dönüştürecektir. *Adrian Brown'ın güzel karısı basını susturmak için arkadaşlarını mı gönderdi?*"

Mary dudağını büktü. "Sizin izniniz olmadan fotoğraf çekmemeli. En azından bununla ilgilenmesi için burada çalışan birini bulmama izin verin."

Gillian bir an düşündü ve sonra başını salladı.

"Bu arada, eğer Jules'la yer değiştirirsen, onun görebileceği tek şey senin kafanın arkası olacak."

"İyi fikir."

Bir fedai buldu ve kulağına fısıldadı. Adam başını salladı ve yan tarafta biri vardı. Adrian'ın adı söylendikten sonra bir yönetici hemen dışarı çıktı.

"Arka barın orada bir adam var. Bütün gece Gillian Brown'ın fotoğraflarını çekmiş. Hiç izin vermedi. Tek istediğimiz

buraya biraz eğlenmek için geldim. Bu tür şeyler olmadan takılamazsak pek de eğlenceli olmaz."

Biraz hüzünlü, biraz kurnaz ve biraz da seksi bir ifadeyle başını eğdi. Nefes verdi ve başını salladı. "Açıkçası müşterilerimizin rahat." Özellikle de ünlü olanları, biliyordu. Ve ilk kez bunu kullanmakta tereddüt etmiyordu. Gillian biraz mahremiyeti hak ediyordu.

Adam gitmişti ve tekrar dans etmek için dışarı çıkmadan önce birkaç dakikalığına masaya geri döndüler.

* * *

"Dostum." Paddy omzunun üzerinden telefonuna baktı. Mary bir gece önce arkadaşlarıyla dışarı çıktıklarında çekilmiş bir fotoğrafını göndermişti. "Vay canına. Senin kadın çok seksi."

"Kapa çeneni."

Göğüslerini ve bacaklarını sergileyen mavi mini elbisesi içinde çok seksi görünüyordu. Bahse girerim Daisy'yle birlikte orayı yıkıp geçmişlerdir. Sonra kaşlarını çatı. Bahse girerim ona da asılmışlardır.

"Neden kaşlarını çatıyorsun?"

"Seksi görünüyor."

"Peki bu neden bir sorun? Kadınlarınızın seksi olmamasını mı tercih ediyorsunuz? Çünkü ben buna saçmalık diyorum."

"Kapa çeneni. Tanrım."

"Anladım, sen yokken ateşli olmaması gerekiyor." "Şey. Muhtemelen ona asılmışlardır. Erkekler muhtemelen onunla dans etmiştir. O da Bana söz vermiyor; kim bilir neler ." Paddy onun koluna sertçe vurdu.

"Ow!" Kanepenin kolunun üzerine düşen Paddy'yi itti. "Dick."

"Siktir git, sulu göz. Sen bir pisliksin." Ve Damien'a tekrar vurdu, herhangi bir misillemenin önünden dans ederek çekildi. "Gerçekten de bana onun banyoda bir adama sakso çektiğini düşündüğünü mü söyleyeceksin? Onunla çıkmıyorum bile ve sana bunun saçmalık olduğunu söyleyebilirim. O biri değil, bu yüzden ondan bu kadar hoşlanıyorsun.

Hem de çok. Ama onun sensiz bir hayatı var, bu yüzden bu kadar rahatsızsın. Ve rahatsız edilmenin aptalca ve boktan bir şey olduğunu biliyorsun, bu da seni daha çok rahatsız ediyor."

"O zaman neden bu resmi gönderdi?"

"Neyin var senin? Sanki daha önce hiç kadınlarla uğraşmamışsın gibi. Sana hep harika göründükleri zamanların fotoğraflarını gönderiyorlar. Aynen.

"Hey, dostum, bak ne kadar seksiyim." diyor. "Hey, dostum, bir yabancıyla yatacağım." değil. Sahip olduğun şeyi görmeni istiyor. Sen aptalsın. Evde kalıp çul mu giymesi gerekiyor? Çünkü Portland'a partiye gitmek için lanet kapıdan çıkıyoruz. Annem buna çifte standart derdi."

"Ben sarhoş değilim!"

"Düzinelerce kadın sana asılacak. Sana göğüslerini gösterecekler ve içki ısmarlayacaklar." Paddy omuz silkti. "Banyoda bir yabancıyla mı ?"

"Hayır! Sana söyledim, Mary ile birlikteyim."

"Peki neden sana bunu yapmasını bekliyorsun? O iyi bir kız. Hoş. Kız. Elbette buna alışık değilsin, ama Mary Whaley böyle biri. Ya sen? O kadar da iyi bir çocuk değilsin, ama ona kazık atmayacaksın. Bence onun sana duymasını beklediğin güveni de ona duymalısın."

"Ne zaman bu kadar akıllı oldun?"

"Ben bilge doğdum. İçimizden biri akıllı zorunda, çünkü geri kalanınız çüklerinizle liderlik eden aptallarsınız."

"Oh, ne ironi. Şu anda yıldırım çarpmadığına şaşırdım."

"Hadi gidip içkimizi içelim." Paddy onun omzuna vurdu. "Vaughan'a onu çıkışta yakalayacağımızı söyledim."

Ezra onların içki içtiğini görmekle başa çıkamadığından değildi. İyileşme yolunda o kadar ilerlemişti ki etrafında içki içen insanlardan rahatsız olmuyordu. Ama bunu saygılarından dolayı yapıyorlardı ve ayrıca Portland'da harika kulüpler ve ateşli kadınlar vardı. En azından Vaughan ve Paddy için.

"Sen sür. Ben Mary'yi arayacağım." Damien arka koltuğa yerleşti ve onun numarasını çevirdi.

"Merhaba, Damien."

Onun sesini duyunca gülümsedi. Arka planda onun arkadaşlarıyla birlikte olduğunu anlamasına yetecek kadar gürültü vardı. Akşam yemeği kulübü gecesi idi.

Onu özledi.

"Merhaba Mary. Ne ?"

"Akşam yemeği kulübünü tamamlıyoruz ve sonra film maratonu için Adrian ve Gillian'a gidiyoruz. Sen ne yapıyorsun?"

"Paddy ve Vaughan ile dışarı çıkıyorum. Dün gece gönderdiğin fotoğraflar için teşekkürler. Çok seksi görünüyordun."

Gülüşü onu daha da çok özlemesine neden oldu.

"Teşekkür . Orada Gillian' fotoğraflarını çeken pislik bir fotoğrafçı vardı. Onu oradan uzaklaştırdık."

Sevdiklerini savunurken çok vahşiydi.

"Boğazına yumruk attın mı? Bu konuda bir eğilimin olduğunu hatırlıyor gibiyim."

Yine güldü. "Hayır, gözlerimi kırıştırdım ve yönetimle dertleştım. Ama sanırım kirpiklerimden çok, onun kulüpte bir tür ünlü olması ve onun işini kaybetmek istememeleri idi."

Bundan şüpheliydi. Harika kirpikleri vardı.

"Domuzum nasıl?"

"Ha! Şimdiye kadar eski dönmedi. Ama Ezra seni özlediğini söylüyor. Onu ziyaret etmek için tekrar gelmelisin. Onu doğru yolda tut. Ben de öyle."

"Doğruluk yolundan sapma tehlikesiyle karşı karşıya mısın, genç adam?"

"Ancak sonrasında beni terbiye edersen."

Gülüşü değişmiş, alçalmıştı. Tüyleri diken diken oldu. "Ve hayır, ayrılmak gibi bir planım yok. Bunu biliyorsun, değil mi?" Flört etmek ve

Şaka bir yana, bunu anlaması önemliydi. "Umarım öyledir."

"Seni tekrar ne zaman görebilirim?" Bunu sormayı planlamamıştı ama ona karşı hissettikleri ile ilgili pek çok şeyi planlamamıştı. Sadece öyleydi. Ona hayatında ihtiyacı vardı, lanet olsun.

"Yoğun bir döneme giriyoruz. Önümüzdeki üç hafta boyunca haftanın her günü işim var. Bazı günler iki işim var. Noel hediyelerini ödeyebilmek güzel."

"Kasım ayında stüdyoya giriyoruz. Kişisel şefimiz olmayı düşünür müsün?" Bu fikri Vaughan'a açmış, o da kabul etmişti. Ezra

zaten ilk o gündeme getirmişti. Bu noktada Paddy'nin ne düşündüğü umurunda değildi. Damien onu yanında istediğini itiraf etmekten çekinmiyordu ve onun orada çalışması adil olacaktı. Yaptığı işte iyiydi. Bunu biliyordu. Sakinleştirici bir etkisi olacaktı. "Bütün gün ve gece çalışıyoruz. Gerçek yemekler ve atıştırmalıklar iyi olurdu. Eğer burada olup bizim için yapsaydın, muhtemelen çok daha fazla iş yapardık."

Paddy dikiz aynasından ona baktı ama dilini tuttu. "Bunu bir sonraki görüşmemizde konuşabiliriz."

"Tamam, tamam. gerek. Sadece seni kontrol etmek istedim çünkü sesini duymak istedim."

"Geldiğine sevindim. Seni özledim."

Gurur kükredi. Ayrı oldukları zamanlarda ona nadiren böyle küçük övgülerde bulunurdu. Bu onu dayanılmaz derecede mutlu ediyordu.

"Öyle mi?"

"Evet."

"Ben de seni özledim. Tatlı rüyalar, Mary Whaley, çok hoş bir kız. Yakında görüşürüz."

"Hoşça kal, Damien Hurley, çok büyük kalpli, çok kirli müzisyen."

Telefonu kapattı ve onu özlemek hemen geri geldi.

"Kişisel şef meselesi hakkında ne dedi?" Vaughan sordu.

"Bir sonraki görüşmemizde bu konuyu konuşacağımızı söyledi." Bu çok yakında olacaktı çünkü onunla birlikte olmamaktan bıkmıştı.

S Garaja yanaştığında hâlâ gülümsüyordu. Bu bir Arkadaşlarıyla harika bir gece geçirdi, gerçi şu anda evli olmayan tek kişi oydu. Adrian ondan Gillian için bir etkinlik düzenlemesini istemişti. Hamileliğini kutlamak için arkadaşları ve ailesiyle küçük bir toplantı.

Çok fazla yemek, çok fazla kahkaha vardı. Dondurma ve korku filmleri. Oradan kahkaha ve sevgiyle dolu olarak ayrılmıştı. Yine de Damien'ı hâlâ özliyordu.

İçinde bütün bulaşıkların olduğu çantaları aldı. Adrian, Cal ve Miles yemek pişirme karşılığında temizlik yapmışlardı, bu yüzden tek yapması gereken eşyalarını yerleştirmekti. Köşeyi dönüp arka kapısına geldiğinde, bir adam eğildiği yerden uzaklaşınca çığlık attı ve bir metre sıçradı.

"Curly, tatlım, benim. Ben Damien." Ellerini havaya yaklaştı, sesi yeni yürümeye başlayan çocuklara ve delilere karşı kullandığınız şekilde sakindi.

Nefes almaya çalışırken kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi atıyordu.

"Ödümü ! Seni sinsi bir haydut sandım."

"Çok özür dilerim." Adam yaklaştı ve kadın ona sarılmasına izin verdi. Adamın kokusunu alınca biraz sakinleşti. "Seni korkutmak istememiştım. Komşularınızın beni verandanızda görürlerse polisi aramalarını istemedim, bu yüzden buraya geri döndüm. Her zaman yaptığım gibi garajınızın yanına park ettim. Beni görebileceğini düşündüm. Um. Sürpriz mi?"

"Arabayı görmedim."

"Kiralık. Benimle havaalanında buluşmalarını istedim. I . . . Burada olmamın bir sakıncası var mı?"

Ona tekrar sarıldı. "Evet. İyiden de öte. Seni gördüğüme sevindim. İçeri gelin."

Çantaları aldı ve içeride dev zombiler ya da başka bir şey olmadığından emin olarak ilk o girdi. Ivır zıvır çekmecesine gitti ve bir anahtar çıkardı. "Al bakalım. Anahtarınız da olabilir. Bu şekilde, kapıya oturmak zorunda kalmazsın.

Soğukta arka verandada. Ne zamandır buradasın? Neden bana geleceğini söylemedin?"

Onu öptü ve kadın onun kucağında eridi. Onun ağzını sevdi.

"Şimdi o zaman. Anahtar için teşekkür ederim. Sadece kırk beş dakikadır falan buradayım. Aramadım çünkü sürpriz olmasını istedim. Bugün iki işiniz olduğunu biliyordum, bu yüzden rahatsız etmemek için daha sonra gelebileceğimi düşündüm. Ayrıca dün sizi aradığımda ve sesinizi duyduğumda başka bir yerde olmaktansa burada olmayı tercih edeceğimi biliyordum."

"Oh. Pekala." Sırıttı ve onu tekrar öpmek için parmak uçlarında yükseldi. "Merhaba. Seni gördüğüme sevindim."

"Ben de."

Omzunun üzerinden geriye baktı. "Kapı kilitli mi?"

Bu kadar şaşırdığı için çarpmayı henüz bırakmış olan kalbi yeniden *güm güm* atmaya başladı. Arzu yavaş ve baş döndürücü bir şekilde içinden geçiyordu.

"Evet. Neden?"

Gülümsedi. "Senin için planlarım var, Curly. Sıradan bir izleyiciyi terapiye gönderecek planlar."

"Bunun yerine senin onlara yapmadığına üzülecekleri için."

"Her zaman tam olarak ne söyleyeceğini biliyorsun. Bu nasıl oluyor?" Polarının fermuarını açtı, önce geriye doğru sıyırdı, sonra da kollarından aşağı indirdi.

Elleri kemerine gitti, kemerini çözdü, sonra da düğmelerine ve fermuarına uzandı. Nefes nefese geçen birkaç dakika içinde siki kızın ellerinde sıcak ve sertti.

Ama onu yüzünü duvara dönmesi için döndürdü, elleri göğüslerini avuçlamak için hareket etti sütyeninin kaplarını geriye doğru sıyırp meme uçlarını, neredeyse devam etmesi için ağlayana kadar tekrar tekrar çekti.

Ona doğru bastırırken aleti neredeyse pantolonunu yakıyordu. Alaycı.

Ellerinden biri sağ göğsünü bıraktı ve kot pantolonunun içine, külotuna doğru kayd. Uzun dakikalar boyunca amını avuçladı, sadece tuttu. Adamın sıcaklığı hafızasını yaktı. Bu anı unutmaması mümkün değildi. Ne uzun bir süre, ne de belki hiçbir zaman.

Bunu ona daha önce kimse yapmamıştı. Sadece Damien o ukala gülümsemesi ve zeki parmaklarıyla. O ağzıyla. Onu çıldırtıyordu.

Kızın başı adamın omzuna düştü ve adam kızın şakağını bir şefkatle öptü ki kızın gözleri yaşardı.

"Son iki hafta boyunca düşünebildiğim tek şey buydu. Teninin kokusu. Yüzünü ya da boynunu öptüğümde saçlarının dudaklarımı gıdıklaması. Meme uçlarının avuçlarımda bıraktığı his." Adam çekiştirdi, çimdikledi ve kız ciyakladı.

Tepkisine gülümseyen adamın dudaklarının kıvrımını boynunda hissetti. "Bana teslim olma şeklin, hakkını talep etmen. Hayatımda gördüğüm en seksi şeysin."

Duygularını geri yuttu, onun yerine kendini bu hissin içine attı. Zemin orada daha sağlamdı.

Külotunun içindeki el hareket etti, parmakları klitorisini okşamak için onu araladı.

"Çok sıcak ve ıslak. Her zaman."

"Oraya elinizden çok daha iyi bir şey koyabilirsiniz. Sadece söylüyorum."

Güldü. "Oh, sevgilim, yapacağım. Ama seni boşaltmak hoşuma gidiyor. Bu beni mutlu ediyor. Sonra. Sonra seni öyle bir sikeceğim ki kekeleyeceksin. Ah, amın daha da ateşlendi."

Gözlerini kapattı, alnını duvara dayadı, parmakları duvar kağıdına kıvrıldı.

Bu el biraz daha aşağı kaydı, kapısının etrafında dönmesine yetecek kadar, klitorisine geri dönmeden önce ona çok hafifçe girdi. Onu çok iyi tanıyordu. Ona nasıl dokunacağını biliyordu. Ne kadar baskı , ne kadar hızlı, ne kadar yavaş çekeceğini.

Zevk yavaş ve istikrarlı bir şekilde yükseldi. İnşa ediyordu. Onu amından dışarıya doğru dolduruyordu. Sistemini kavurana ve sadece doruğa ulaşma ihtiyacı kalana kadar dışa doğru. Taştı, onu o kadar sert emdi ki, pantolonunu nasıl aşağı ittiğini zar zor fark etti.

Onu yerinde tuttular, tıpkı arkasındaki bedenin yaptığı gibi onu sıkıştırdılar. Adam vücuduna daha iyi açı vermek için onu eğdiğinde içinden vahşi bir heyecan geçti. Aleti ona süründü ve sonra sert bir vuruşla içeri itti.

"Lanet olsun."

Daha fazlasını isteyerek itti ve itti. Her şeyi istiyordu. Ve o da bunu ona verdi. Her zaman verdi. İtirazlarına rağmen, o onun kızıydı.

Onu becerme, içinde olma, ona sahip olma ihtiyacı onu yönlendiriyordu. İhtiyaç onu neredeyse kör ediyordu. Onu tüketti. Onun dokunabildiği her yerine dokundu. Avuçlarını kalçalarının kıvrımlarına, göğüslerinin ağırlığına, vuruşlarını daha iyi karşılamak için parmak uçlarına kalkarken kalçalarının gücüne kaydırdı.

Teni ter içinde kaldı, kasları yandı ve boşaldığında sonsuza dek sürecekmış gibi geldi, içinde yankılandı ve dişlerini sızlattı.

Nefes kaldı, dikkatlice çekerken boynunun arkasını öptü. "Vay canına."

Döndü, gözleri parlıyordu, dudakları ıslaktı.

Sırıttı ama kendini toparlarken bacakları . Mary Whaley'e sırılsıklam aşıktı. O kadar derinden ki, birazcık akli olsa korkardı.

* * *

Ertesi sabah Tart'ta çalışırken onu izledi. Tabii ki yoldan uzak durmaya dikkat ederek. İnsanlar onun içine girerse ayı gibi olabilirdi. yemek yaparken akardı. Bu onu vahşi ve şirret yapıyordu. Bu da onu onun için daha ateşli yapıyordu.

Tabletinde oynadı, e-postalarını yanıtladı, menajerine talimatlar gönderdi ve ertesi hafta New York'ta yapılacak bir şirket etkinliğine katılmayı reddetti. Paddy bu işi seviyordu, onun yerine gidebilirdi.

Jules içeri girdi ve ona kaşlarını kaldırarak baktı. "Şey, merhaba."

"Dün gece beni şaşırttı. Neredeyse koparıyordu. Onun bir sinsisi olduğunu düşündüm." Mary konuşurken dudaklarında bir gülümsemeyle salatalıkları tohumlamaya devam etti.

"Onu vurmadığına sevindim." Jules ona göz kırptı. Cal ve Jules'un onu koruduklarını biliyordu. İlk başta ona güvenmediklerini de biliyordu. Ama son haftalarda, onları her gördüğünde ve onlarla her etkileşime girdiğinde, işler biraz daha az gerginleşmişti. "Kahve ister misin? Yiyecek bir şey?"

"Bana bir latte yaparsan seni sonsuza dek severim." Mary kirpiklerini kırıştırdı ve işine geri döndü.

"Bu kadar güzel ve çekici olduğum için beni zaten sonsuza dek seviyorsun."
Mary bir kahkaha attı. "Derin özgüven sorunların için üzgünüm Juliet."
Damien aralarındaki etkileşimi sevmiştir. Etrafında birilerinin olduğunu
bilmek hoşuna gitmiştir.

onu önemseyen insanlar. Ondan uzakta olmak işini kolaylaştırıyordu ama
bazı açılardan da zorlaştırıyordu. Duygusal destek için kendisine gelmesini
istiyordu ama buna ihtiyacı yoktu.

"Çok zahmet olmayacaksa bir Americano istiyorum. Teşekkür ."

Jules başını salladı. "Sorun değil. Hemen dönerim."

Büyük espresso makinesinin yanına gitti ve çalışmaya başladı.

Mary espresso makinesinin şıptırtısı ve girdabı arasında konuştu. "Eve
döndüğünde geri götürürsen annen için bir şeyim var."

"Gerçekten mi? Tabii ki yapacağım. Ne oldu?"

"Çiftlikteyken çok sayıda harika fotoğraf çektim. Oldukça muhteşem
olduğunu düşündüğüm birkaç tane var. Bir tanesi o ve baban. Fazladan bir
çerçevem vardı, ben de onu koydum. Büyük bir şey değil."

Isındı. Annesi buna bayılırdı. Hem de çok. "Teşekkür ."

Onları görebilir miyim? Resimleri yani."

"Evet." Bir URL ve ardından bir şifre sıraladı. "Hepsi orada." Adam
hayretle onun gözlerine baktı. "Vay canına. Bunlar gerçekten çok iyi."

"Ben Daisy değilim. O kadar yetenekli ki komik değil. Ama ben fotoğraf
çekmeyi seviyorum.

ve sanırım orada güzel kompozisyonlu birkaç resim var." Sırıttı. "İblis domuz
bile bunlarda tatlı görünüyor."

Mary güldü. "O tatlı bir hayvan. Sadece biraz kaybolmuş."

"Sen çok özelsin, bunu biliyor musun?"

İşinden başını kaldırdı, elleri sebzelerden dolayı parlıyordu ve Tanrı
yardımcısı olsun, doğrudan sikine doğru fırladı.

"Teşekkür ederim. Onlar sadece resim."

"Mary iltifat kabul etmekte zorlanıyor." Jules bir fincanı Mary'nin sağ eline
koydu. "Latte burada. Bal ve biraz çikolata." Damien'a başka bir fincan uzattı.
"Americano. Süt, krema, soya, şeker ve hepsi tam şurada. Nasıl içiyorsun
bilmiyorum."

"Susun, de." Mary lattesini yudumlarken kızardı. "Mükemmel. Teşekkürler."

Jules, Mary'nin yanağına bir öpücük kondurdu. "Her zaman."

"Yemek resimleri. Bilmem gerekirdi."

Tekrar başını kaldırdı. "Oh, onları unutmuşum. Bir yemek kitabı teklifi için."

"Gerçekten mi? Bana bundan bahseder misin?"

Kızardı. "Bir süre önce bir menajer benimle temasa geçti. Yemek bir yemekteydi. Her neyse, bir yemek kitabı yazmamı önerdi. Ben de bir teklif hazırladım. Bunlar sadece onun için çektiğim bazı fotoğraflar."

"Vay canına."

"Vay be dedirtecek bir şey mi bilmiyorum ama oldukça havalı. Her neyse, ona daha bir hafta önce gönderdim. Çok meşguldüm."

"Ne dedi?"

"Daha iyi görünmesi için bir tür biçimlendirme yaptı. Bunu sunacağı birkaç kaynak olduğunu söyledi. Ben duymadım. Aklımdan çıkardım. Meşgul olduğumda yeterince kolay."

"Vay canına demeyi hak ettiğini düşünüyorum. Umarım yakında iyi haberler duyarsınız."

Kısa bir süre sonra Mary'nin asistanı geldi ve hazırladığı öğle yemeğini bir araya getirip paketlemeye başladılar.

"Birkaç saat içinde döneceğim."

Onu durdurdu, öpmek için kendine çekti ve kimin gördüğünü umursamadı.

Ve rahatlamıştı, kabul etti, hatta onu bir gülümsemeyle ödüllendirdi.

"Teşekkür ederim."

"Öpücüklerimin her zaman hazır olduğunu söylediğimde bana inanın.

Adrian'a gidiyorum. İşin bitince bana mesaj atar mısınız?"

Başını salladı. ". Gillian'a selamımı söyle." Ve gitmişti.

Jules tekrar içeri girdi. "Şimdi sana bunu ilk seferinde sorduğumdan daha nazik bir şekilde sormaya çalışacağım. Kabul ediyorum, bu tamamen kaba ve adaletsizceydi."

"Ona aşığım. Mary ile gerçek bir şeyler yapmak istiyorum. Ama o ürkek." Jules'un niyetinin ne olduğunu soracağını biliyordu, bu yüzden dürüstçe cevap vermek daha iyiydi.

"Aşk mı?"

"Otuz yaşımı geçtim. Karasevda ile aşk arasındaki farkı bilirim. Onu Haziran'dan beri tanıyorum. O zamandan beri her gün düşüncelerime hükmediyor."

"Bir şöhretiniz var."

". Ama bu medya tarafından üretiliyor."

"Hepsi değil."

"Hayır. Hepsi değil. Bakın, yaptığım hiçbir şeyden pişman değilim. Çok başarılı, çok parası ve çok kadını olan genç bir adamdım. Ama hiç kimseyi incitmedim. Kimseyi kötüye kullanmadım. Yaptığım her şey rızamla oldu. Ve hiçbirisi Mary değildi. Aradaki farkı böyle anlıyorum. Geçmişte yaptığım şeyler için özür dilemeyeceğim.

daha onunla tanışmadan önce. Ama size şunu söyleyebilirim ki o hayatıma girdiği andan itibaren Damien emekli oldu."

"O özel biri. Tanıdığım herkesten daha çok çalışıyor. Sevdiği insanlarla ilgilenir. Ona layık bir erkeğe ihtiyacı var." Jules ona bir aşağı bir yukarı baktı. "Sen o adam mısın?"

"Umarım öyledir. Elimden geleni yapıyorum."

"Eğer ona zarar verirsen, peşine düşerim. O benim ailem."

Başını salladı. "Daha azını beklemezdim. Ama ona zarar vermeyi planlamıyorum." "İşte bu yüzden sana bir Americano yaptım ve yüz." Kadın gülümsedi ve adam güldü. "O her zaman benim yanımda oldu. Sevdiği tüm insanlar için. Onu sevdiğin için seni suçlamıyorum. Bir insan onu sevmeye nasıl karşı koyabilir bilmiyorum. Eğer seçtiği kişi sensen, sen de bizim bir parçamızsın. Onu mutlu ediyorsun. Bu hoşuma gidiyor. Böyle devam et."

Döndü ve müşterilerle ilgilenmek için dışarı çıktı.

* * *

Mary eve gitti, duş aldı ve sonra Gillian'ın evine gitti. Miles okuldan yeni gelmişti ve durmadan şu ya da bu ders, müzik kompozisyonu, bir proje için üzerinde çalıştığı şarkı hakkında konuşuyordu.

Yalnız kaldıklarında Miles ona internette gördüğü şeyden bahsetti. Bunu nasıl değerlendireceğini bilmiyordu, bu yüzden bir süre üzerinde düşünüp anlamaya çalıştı.

Gillian odaya geri döndü ve oğlunun hâlâ Mary ile sohbet ettiğini görünce gülümsedi. Oğlunun yanağından öptü. "Yeter artık. Mary'nin kulağını . Git ve ödevini yap. Sana sandviç yaptım; tezgahın üzerinde."

Sırıttı. "Teşekkürler, anne!" Peşinde kediler olduğu halde odadan hızla çıktı.

"Okulu seviyor gibi görünüyor."

"Bu okulun onun için ne kadar harika bir seçim olacağı konusunda yanıldığımı itiraf etmeliyim. Arkadaşlarıyla birlikte olmasını ve hayatını burada sürdürmesini istedim. Ama orada daha fazlasını yaptı. Oradaki çocuklar da onun gibi yetenekli. Ve bundan daha da iyisi, kendisinin bu büyük parçasıyla bağlantı kurdu. Ruhunda yaşayan tüm o sanatla." Başını iki yana salladı. "Bilmem gerekirdi. Juilliard'da geçirdiğim zaman inanılmazdı çünkü etrafımda benim gibi."

"Seni tanıyorum, Gillian. Yıllardır onu okula getirmediğin için kendini suçlu hissediyorsun."

"Nasıl bu kadar kör olabildim?"

"Sus, sen. Onun hayatını, güvenliği ve tüm bu değişim karşısında istikrar açısından düşündün. Yani sen onun annesinin ve gerekeni yaptın. Bu dünyada yeterince suçluluk duygusu var. Bu küçük şeyin buna eklenmesine izin vermeyin."

Gillian harika bir anneydi. Bu işte ne kadar iyi olduğunu bilmiyordu. Miles ona sahip olduğu için çok şanslıydı. Mary arkadaşının elini sıktı. "Bana karşı çok iyisin."

"Ben sadece gerçeği söylüyorum."

Adrian, Damien'la birlikte odaya girdi. Damien onu gördü ve . Bunu ayak parmaklarına kadar hissetti.

"Miles kompozisyon dersinden övgüyle bahsediyordu."

Adrian sırtıttı. "O çocuk. Adamım. Onunla gurur duyuyorum. Hemen işe koyuldu ve ortalığı kasıp kavuruyor. Ev ödevlerini bile yapıyor. akademik kurslar. Damien bugün benimle birlikte geldiğinde onu aldığımızda yüzlerini görmeliydiniz. Sanırım onu benden daha çok seviyorlar."

"Evet, senin yerinde olmak berbat bir şey. Üçlü platin, kapalı gişe turne, ateşli bir eş, yolda bir bebek, harika bir çocuk. Çok çirkin olman çok kötü." Damien homurdandı ve doğruca Mary'ye yöneldi. "Hey, sen." Onu öptü.

"Merhaba."

"İş nasıl gitti?"

"Müşteri oldukça zor biri." Mary iç çekti. "Ne istediği konusunda çok netti. Ona başka seçeneklerin daha iyi sonuç vereceğini söyledim.

İstediği şeyde ısrar etti. Ve tabii ki konuda büyük bir öfke nöbeti geçirdi.

Neyse ki tüm e-postalarımızın çıktısını almıştım ve

iddialarını çürütemem için bana bir dosya verdi. Ve bana ödeme yapmamakla tehdit ettiğinde Cal'ın kartını teslim etmek için."

Kaşlarını çattı. "Ne kaltak ama."

Mary omuz silkti. "Bazen müşterileriniz olur. Çoğunlukla oldukça iyidirler."

"Bu seni incitmeyecek, değil mi? Kathy Bonebright'tı, değil mi?" Gillian'ın endişesi Damien'in bakışlarını keskinleştirdi.

"Sanırım onu tanıyan çoğu insan nasıl biri olduğunu biliyor. Tüm odanın önünde beni beceriksiz olarak nitelendirmemiş olsa bile onunla bir daha çalışmayacağım."

"Ne yaptı?" Gillian'ın gözleri parladı ve Adrian onun omzunu sıktı. Mary gülerek Damien'a döndü. "Fark etmemiş olabilirsiniz ama Gillian sinirleniyor, sessiz harfleri kaybediyor ve İngilizcesi ortaya çıkıyor." "Kim bu kadın, Curly?"

"O hiç kimse değil. Kocasının parası var ve bunun onu önemli kıldığını düşünüyor. Ama ben yemeğimi bilirim, işimi bilirim ve benimle çalışan herkes bunu bilir. Ben iyiyim."

"Senin beceriksiz olduğunu mu söyledi?" Gillian genelde tatlıydı ama sevdiği biri tehdit edildiğinde sivri dilli bir kaltak olabiliyordu.

"Evet. Partisinin yarısının önünde. Çok bayağı. Çoğu utanç içinde yüzünü buruşturdu. Birkaçı kartımı istedi. O benim için hiçbir şey, Gillian. Sorun yok."

"Kendine dikkat etse iyi olur." Gillian burnunu çekti. "Beceriksiz mi? Ona beceriksizliğini botlarımla göstereceğim."

Mary arkadaşına sarıldı. "Seni seviyorum."

"Tabii ki biliyorsun. Mükemmel bir zevkin var."

Damien dalgınca saç buklelerinden birini çekiştirdi ve tekrar eski haline gelmesini izledi. "Bu akşam için planın nedir?"

"Ailemle akşam yemeği yiyeceğiz."

Kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi?"

"Evet. Size daha önce söylemediğim için özür dilerim. Az önce buraya gelirken anneme rastladım. Beni yemeğe davet etti. Ona burada olduğunu söyledim, o da bana fazladan bir yer ayarlayacağını söyledi. Sorun olur mu?"

"Evet. Sonunda onlarla tanıştığım için mutluyum."

DAmien hiç gergin olmazdı. Ama şimdi kesinlikle gergindi. Bunu kesinlikle yapabileceğine dair kendi kendine küçük bir moral konuşması yaptı.

Annesi bir kadındı.

Ne de olsa. Kadınlarla arası iyiydi. Ama bu Mary'nin annesi ve babasıydı. Onun için gerçekten önemli olan insanlar.

Mary onun elini sıktı. "Sana söz veriyorum onlar gerçekten iyi insanlar. Sadece sana bir göz atmak istiyor. Kötü biri olduğunu düşünseydi seni yemeğe davet etmezdi, o kadarını söyleyebilirim."

"Öyle mi? Bunun bir hikayesi var. Anlat bana."

", beş yıl önce mi? Hayır, altı. Bir süre bir adamla çıktım. Yeterince iyiydi. Ama ona hiç güvenmedim. Her , adamın bir nişanlısı olduğu kulağına gitmiş. Tacoma'da birlikte yaşadığı bir kadın. Hiçbir fikrim yoktu. Burada bir dairesi vardı; nereden bilebilirdim ki? Ama öğrenmiş ve onu bulmuş.

Bana ne söylendiğini hiç söylemedi. O da bana ne söylendiğini hiç anlatmadı. Ama diğer kadın hakkında itirafta bulundu ve aynı hafta dairesinden taşındı. Acımasız sayılır. Yani demek istediğim, saklanacak ya da lafı dolandıracak biri değil. Eğer sizden hoşlanıyorsa, hoşlanıyordur ve hoşlanmadığı insanları mutfak masasına oturtmaz."

Arabayı garaj yoluna çekti ve indi.

"Kapını açmama izin vermelisin." Adam ona kaşlarını çattı ve kadın gülerek elini uzattı.

"Bir dahaki sefere söz veriyorum. Hadi gel."

Kadının hiç yiyecek getirmediğini belirtti.

Ön merdivenlerden yukarı çıktılar. Kadın kapıya vurdu ve içeri girdiler.

"Benim!"

"Mutfakta."

Kadın ön kapıyı kapattı ve adam onun paltosunu alarak kendi paltosuyla birlikte kapının yanındaki portmantoya astı.

"Geri gel o zaman. Baban turtanın yanında neden dondurma yememiz gerektiği konusunda ikna edici bir argüman sunuyor."

"Babamın gerçekten yüksek kolesterolü ve yüksek tansiyonu var," dedi Mary ona üstü kapalı bir şekilde. "Her zaman en sevdiği yiyecekleri gizlice yemeye çalışır, ki bunların çoğu artık yasak."

Ev güzeldi. Çocukların bebeklikten günümüze kadar olan resimleri duvarları kaplamıştı. Süslü bir şey yoktu. Köhne de değildi. Bir ailenin orada sevgiyle büyüdüğü belliydi. Bu çok hoşuna gitmişti.

Jeanne Whaley, yüzünde mahcup bir ifadeyle çok uzun boylu bir adamın önünde duruyordu.

"Küçük kepçenin neden sorun olduğunu anlamıyorum."

"Çünkü kulübende Doritos var. Bilmediğimi sanma." "Hey, çocuklar."

Mary önce annesine sonra da babasına sarılmak için hareket etti.

Damien'la yüzleşmek için döndü. "Jeanne ve Mike Whaley, bu Damien Hurley. Damien, ailem."

Damien gülümsedi ve elini uzattı. "Tanıştığımıza gerçekten memnun oldum. Sen." Meryem ve annesi birbirlerine çok benziyorlardı. Gözlerinin şekli, kıvrıkcık saçları, gülümsemeleri de çok benziyordu.

Jeannie onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Mary senin bir müzisyen olduğunu söylüyor."

"Evet, hanımefendi." Babasına baktı ve elini sıktı. Ne çok sert ne de çok uzun. "Memnun oldum efendim."

"Görgü kuralları iyi bir başlangıçtır. Buzdolabında bira var. Bir tane ister misin?" Mike çenesini eğdi.

"Bu tam isabet olur. Teşekkür ederim."

"Oturun. Herkese bir tane getireyim." Herkes otururken Mary buzdolabına doğru ilerledi. "Misafir geldi. Dondurma şirket için bir zorunluluktur. Jules bir dondurma gönderdi.

vişneli cevizli barlar. Onlarla birlikte dondurma yememek suçtur."

"Yanaklarını mı emiyorsun? Mary, babana bak, dondurma almak için sıska numarası yapıyor. Umarım bu dondurma senin

ve seni öldürür. Beni üç çocukla bırak. İki yeterince mantıklı değil, Juliet Cal'i kendinden kurtaracak olsa da. Ryan mı? Ryan mı?

Tanrı bilir. Henüz ölemezsin çünkü beni bu yaratıkları tek başıma büyütme zorunda bırakmak büyük haksızlık olur."

"Akşam yemeğinde ne var?" Mary biraları masaya bırakırken usulca araya girdi.

"Köfte. Patates püresi, mısır. Domates ve salatalık. Oh, ve ekmek."

"Yum." Mary, Damien'in yanına oturdu. "Dünyadaki en iyi köfteyi o yapar. Söz veriyorum."

"Köfteyi geri çevirecek biri değilim. En sevdiklerimden biridir." Jeanne bakışlarını tekrar ona çevirdi. "Kağıt oynar mısın?" Mary homurdandı. "Onu izle. Baba, bilgisayar nasıl?"

"Yavaş. Bu şey bana bir dizüstü bilgisayar kazandığımı söyleyip duruyor. Çok havalı, değil mi?"

Mary'nin rengi soldu ve Damien onun ona kadar saydığını bildiği için gülmemek için kendini zor tuttu. "Baba, sana söylemiştim. Gerçekten bir dizüstü bilgisayar kazanmadın. Hiç kimse dizüstü bilgisayar kazanamaz. Onlara herhangi bir bilgi verdin mi?"

"Açılır pencere şeyine tıkladım. Bu kötü bir şey mi?"

Mary ona baktı ve yanağının içini ısırdı.

"Git ve babanın makinesini tamir et. Ben köfteye bakacağım ve bu arada Damien benimle biraz kağıt oynayabilir."

"Cüzdanına dikkat et, evlat. Güzel olduğu kadar kurnaz da. Whaley dışısının laneti." Mike karısına göz kırptı. "Nimet de. Her zaman bir köşede arkayı kollar. Hırçın."

Jeanne ona tembel bir el salladı. "Büyüleyici. Hadi git ve endişelenme Mary, onu güvende tutacağım." Mary'nin annesi arsız bir sırıtışla onun elini okşadı.

"Tanrım," diye mırıldandı Mary, babasına odadan çıkarken eşlik ederken.

"Şimdi o zaman." İki deste kâğıt çıkardı. "Oynamaktan hoşlandığım birkaç oyun var. Elbette özel kuralları var, ama bahse girerim sen hızlı birisin."

Jeanne Whaley'i severdi. Kartları hızlı ve gevşek oynadığında bile ve tam olarak emin değildi ama onun da kuralları hızlı ve gevşek oynamış olabileceğini düşünüyordu.

"Bu çok hile yapmama izin verdiğine göre onu çok seviyor olmalısın." Birasını kaldırdı ve onunkine dokundurdu.

"Ondan hoşlanıyorum.

Hem de çok." "Planın nedir?"

"Deniyorum. Kızınız çok kurnaz. Daha derin bir şeye doğru ilerliyoruz. En azından öyle umuyorum. Yavaş ilerliyor. O böyle istiyor, ben de onun isteklerini yerine getirmek için elimden geleni yapıyorum."

"Aranızda çok fark var." Onunla göz göze geldi. "Sen başka bir eyalette yaşıyorsun. İşinizin bir parçası da çok seyahat etmek. Hızlı bir hayat. Mike'ın bilgisayarlarla arası çok kötü. Ama ben değilim. Seni ve grubunu araştırdım." Başka bir şey söylemedi. Söylemesine gerek yoktu.

"... şey, ne kadar iyi ayarlanmış olursanız olun kolay değildir. Yapabileceğiniz çok şey var ve sınırsız gibi görünen bir paranız var. İnsanlar size hayır demez. Aslında insanlar, size hayal ettiğiniz her şeyi kazandırmayı kendilerine iş edinmişlerdir. Zor yaşıyoruz. Yol biraz çılgınca. Ama bizim bir işimiz var, bu bizim grubumuz ve bunu batırmamamız gerektiğini çok iyi biliyoruz."

Ona dikkatle baktı. "Ailen Mary ile aranızdaki bu şey hakkında ne düşünüyor?"

"Onu seviyorlar. Birçok yönden küçük bir kasaba kızı. Yolda olmadığımız zamanlarda bir çiftlikte yaşıyoruz. Bir çalışıyoruz. Bu topraklama. Annemle babam otuz altı yıldır evli. Onlar sağlam insanlar ve Mary'nin de sağlam olduğunu görüyorlar. Onların değer verdiği şeylere o da değer veriyor. Aileye. Sıkı çalışma. Merhamet."

"Siz dışarıda dolaşırken bunun nasıl yürüyeceğini düşünüyorsunuz? Etrafın kadınlar ve uyuşturucuyla çevrili. Yolda olmadığın zamanlarda bile dört saatten fazla uzakta yaşıyorsun. Kızımın bir hayatı var. Kendisi için bir şeyler inşa etti. kendisi."

"Bunu biliyorum ve işine saygı duyuyorum. Hayatına saygı duyuyorum. Benimle birlikte olmak için bundan vazgeçmesini istemiyorum. Yaşam koşullarıyla nasıl başa çıkacağımızı bilmiyorum. Ama yine de o adımı atmadan önce önümüzde uzun bir yol var."

"Yeterince adil. Dışarı çıkıp hoşlandığın her kadını becermeyi mi planlıyorsun? Yolda mı?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, hanımefendi. Hayatımın o kısmı sona erdi."

Kadın kartlarından başını kaldırdı ve adam onun ailenin disiplini olduğunu anladı. Onu olduğu yerde yakalayıp tuttu, bakışlarındaki tehdit tamamen ve son derece açıktı. Bu dehşet dolu bakışa sahip olan diğer tek kadın Sharon Hurley'di. "Öyle olmasını sağla. Aksi takdirde, ona zarar verirsen, benimle zorunda kalırsın. Seni yakalar ve kızıma iki kez baktığına pişman ederim."

bir korku ürpermesi geçti. Adamım, o ve annesi muhtemelen doğumda ayrılmış olabilirlerdi.

"Evet, hanımefendi."

Gülümsedi, tehdit iletilmişti. "Pekala o zaman. Sanırım bana on dolar borçlusun. Ekmeği fırının altına koyacağım." Ayağa kalktı.

"Yardımcı olabilir miyim?"

"Tabaklar şu dolabın üstünde. Bu gece sadece dördümüz varız. Gümüş takımlar şu çekmecede." Kadın işaret ederek işine devam etti ve adam da yapması gerektiği gibi masayı hazırladı.

* * *

"Ee? Hood River'a dönmeye hazır mısınız?" Mary geri geri giderken ona sordu.

"Hayır. Annen harika bir aşçı ama senin ayarında değil. Yine de böyle söylediğimi ona söyleme. Ailen iyi insanlar, tıpkı dediğin gibi. Gerçi annen gerçekten korkutucu."

Güldü. "Ne dedi?"

"Bunun için endişelenme. Senin için endişeleniyor. Anlıyorum. Onun korkularının yersiz olduğunu kanıtlamak benim işim."

"Öyle mi?"

"Evet." Onun elini tuttu. "Benim işim de bunu sana kanıtlamak. Anlıyorum. Temkinlisin. Geçmişim pek iyi değil. Ama dürüst olmak gerekirse, bir kadınla ilişki kurmak için hiçbir girişimde bulunmadım. Bunu seninle istiyorum. Seni beklemeye hazırım. Sana buna hazır olduğumu kanıtlamak için."

Arabayla evine dönerlerken pek bir şey söylemedi.

Arabayı durdurduğunda ona döndü. "Gerçekten korkuyorum." "Ne için, Curly? Senin için her şeyi masaya yatırıyorum. Seni istiyorum. Bir kaçamak için değil. Seninle çıkmak istemiyorum. Bir *biz* olmak istiyorum." "çok fazla ayartıcı var. Bununla rekabet edemem."

Başını salladı. "Yalan söyleyemem ve söylemek de istemiyorum. Evet, var. Ama onunla rekabet edemeyeceğini düşünmekle yanılıyorsun. Dışarıdaki her şeyden daha iyisin. Sen varsın. Buradasın. Beni bekliyorsun. Bunu yenebilecek hiçbir şey yok, cazibe açısından. Her şehirde yüzsüz, isimsiz kadınlarla birlikte oldum. Artık bunu istemiyorum. Seni istiyorum. Bana hissettirdiklerini istiyorum."

Dudaklarını yaladı ve onunla bir şey paylaşıp paylaşmamaya karar verdiğini anladı. Sonunda nefesini içine çekti. "Daisy ile olan fotoğraflarım onun Twitter hesabından kopyalanmış ve internete konmuş."

Lanet olsun. "Ne? Ne zaman? Ne zaman?"

"Bugün. Aslında Miles söyledi. Ziyaret ettiği bir kurulda görmüş. I Sanırım Mary Whaley'nin Damien Hurley ile çıkması bir anlamda resmi bir haber."

Ellerini yüzünde ovuşturdu. "Özür dilerim. Neden bana daha önce söylemedin?"

"Bana sadece birkaç saat önce söyledi. Bunu değerlendiriyordum. Bunun seninle olmaktan daha önemli olup olmadığını anlamaya çalışıyorum."

Verdiği ara bir milyon yıl kadar uzun geldi. "Ama öyle değil."

Tuttuğu nefesi dışarı verdi.

"Daisy hesabını kilitledi. Bütün fotoğraflarımı . Facebook hesabının ayarlarını da değiştirdi."

"Benden nefret mi ediyorsun?"

Başını yavaşça salladı. "Hayır. Sen . Ve eğer bunu yapacak, sanırım buna alışmak zorundayım. Arkadaşlarımdan bundan etkilenmesi hoşuma gitmiyor. Ama alternatifini daha da sevmiyorum."

"Bunu duyduğuma sevindim."

"Evet. Pekala. Ağırdan alabiliriz. Ama sana söylemeliyim ki ben o kadın değilim, hani şu erkeği yoldayken başka tarafa bakan kadın. Eğer bana ihanet edersen, bir dahaki sefer olmayacak. Ben aptal değilim. Çaresiz değilim. Bunu görmemiş gibi davranmayacağım."

Onun parmak uçlarını öptü. "Elbette. Daha azını beklemezdim. Ve sana söyledim; sadece seninle ilgileniyorum. Mary ve Damien."

Uzun bir nefes verdi. "Tamam o zaman."

"Bu, yeni albüm üzerinde çalışırken kişisel şefimiz olacağın anlamına mı geliyor? Bunu hiç düşündün mü?"

"Bu ciddi bir mesele. Bu benim işim."

"Öyle olduğunu biliyorum! Ben ciddiym. Yemin ederim."

Kadın arabadan indi ve adam onu evin içine kadar takip ederek kanepeye doğru yönlendirdi. Kadın ayakkabılarını tekmeledi ve adamın yaklaşmasına izin verdi. "Bu gerçek bir teklif. Aslında bunu öneren kişi Ezra'ydı. Yani her şey senin yanımda olmanla ilgili değil, yine de yalan söyleyip bunun çekici olmadığını söyleyemem."

Homurdanarak yakındaki bir defter ve kaleme uzanmadan önce ona bir bakış attı.

"Yapmak istediğim şey şu. Haftada dört gün geleceğim. Zaten hafta sonları akşam yemeği kulübü için burada olmam gerekiyor. Bir süreliğine hafta sonu catering işleri hariç tüm işlerden uzak durmaya karar verdim. Ama ben de Sana bahsettiğim yemek teslimatı yapan kişisel şef olayı. Şimdiden iki müşterim var. Her neyse, bu Hood River'da olmak için haftada dört gün izin alabileceğim anlamına geliyor."

Saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "İyi olacak mısın? Kulağa çok fazla iş varmış gibi geliyor."

Yumuşadı, onun dokunuşuna doğru eğildi. "Ben iyiyim. Benim için endişelendiğin için teşekkür ederim. Hâlâ işimle ilgili ne yapacağımı bulmaya çalışıyorum. Denemeler yapıyorum ve kişisel şeflikten ve senin işinden elde ettiğim gelir sayesinde bunu yapabiliyorum."

"Gerçek ücretleri ödememize izin vereceksiniz, değil mi? Çünkü normalde abur cubur ve paket yemek yiyoruz ve annem ne kadar üzülürse bizim için yapıyor. Kayıt yaparken biraz perişan oluyoruz, o yüzden çok uzak kalıyor."

"Standart ücretlerimi ödeyeceksin. Ben zaten ücretsiz oda ve yemek alacağım, yemek parasını da sen ödeyeceksin. Yeterince adil mi?"

"Güzel. Evet."

"Ayrıntılar? Çalışma saatleriniz nedir? Yani belirli bir programa göre mi çalışıyorsunuz? Ya da ne?"

"Saat on bir civarından gece yarısına kadar çalışıyoruz. Bazı günler çok daha geç oluyor ve ertesi gün daha geç başlıyor. Ama Ezra ve Paddy işlerini aksatmama konusunda çok titizler. Son albümümüzün yapımı üç hafta sürdü. Ondan önceki ise altı hafta sürmüştü."

Başını salladı, notlar karalıyordu. "Ahırda bir mutfak var, değil mi?"

Adam başını salladı ve kadın yazmaya devam etti.

". Ücretim karşılığında size üç öğün yemek ve iki atıştırmalık hazırlayacağım. Diğerleriyle konuşup nelerden hoşlandıklarını öğreneceğim ve size önceden bir menü vereceğim. Değişiklik yapmak için üç gününüz var. Ondan sonra, eğer üzüm ya da başka bir şey sevmiyorsanız, onları seçin."

Sırıttı, eğilip bir öpücük ve ardından bir tane daha çaldı. "Sert olmana bayılıyorum."

"Hm. Burada çalışıyorum, o yüzden geri çekil."

Söyledi ama sırtıtmaya devam etti.

"Hafta sonları buraya geri döndüğümde, hepinize hafta sonu yetecek kadar yiyecek bırakacağım. İsterseniz günde birkaç kez açık büfe kurabilirim ve istediğiniz gibi otlayabilirsiniz."

"konuştuktan sonra karar vermene izin vereceğim. Başka neye ihtiyacın var? Bize harika yemekler yapmadığınız zamanlarda boş zamanlarınızı değerlendirecek misiniz? Biz çalışırken sen de oturabilirsin. . Bazen yoğun olabiliyor. Ata falan da binebilirsin."

"Sizinle olmadığım zamanları kitabım için tarifler üzerinde çalışarak geçireceğim."

"Harika. Benim mutfağında mı? Daha da iyi."

"Göreceğiz. Satacak mı bilmiyorum. Ama para kazanırken üzerinde çalışmak için harika bir fırsat gibi görünüyor."

Pratik biriydi. Bu çekici bir özellikti.

"Pazar gecesi akşam yemeği kulübünden sonra arabayla gelirim ve Perşembe gecesi eve dönerim."

"Hayır, yapmayacaksın. Seni uçurup geri getireceğim. Hayır, tartışmayın. Arabayla gidersen hep senin için endişelenirim. Çiftlikteyken arabayı burada bırakıp benimkini kullanabilirsin. Bunu maaşının bir parçası olarak düşün."

Akşam yemeği kulübünden sonra veya Perşembe gecesi Bainbridge'e kadar uzun bir yolculuk yapmak zorunda kalmamak güzel olurdu.

"Tamam. Eğer iş programını aksatmayacağından eminsen."

"Yani anlaştık mı?"

"Evet."

Defteri ve kalemi alıp bir kenara koydu ve elini sıktı. Sonra arkasına yaslandı ve ona baktı. Oh, onun bakışı. Başı beladaydı ama bu iyi bir şeydi.

"Geleneksel el sıkışmanın ne kadar sıkıcı olduğunu düşünüyordum."

"Öyle mi?"

"Evet. Bence anlaşmayı başka bir yolla mühürlemek çok daha eğlenceli olurdu."

"Neden senin fikrinin çıplaklık içerdiği hissine kapılıyorum?"

"Çünkü beni gerçekten iyi tanıyorsun. Seni daha da tanımak istiyorum. Cinsel anlamda." Kadın koltuğuna uzanırken, adam onun üzerinde süründü.

"Bu konuda hiçbir sorunum yok."

Onu tembelce öptü çünkü zamanları vardı.

Ona tamamen yaslanmaktan kaçındı, kendini uzak tuttu çünkü vücudunun cazibesi onu acele ettirecekti ve öpücüğün etrafında istedi. Bunun bir yarış yerine tembel bir Pazar öğleden sonrası sürüşü olmasını istedi.

Ağzının içine doğru iç çekti, avuç içleri kollarından omuzlarına doğru kayıyordu. Vücudunu bu şekilde kazması onu . Onun gibi bir kadın tarafından arzulanmak kendisini yenilmez hissettiriyordu. Sadece yeteneği, kişiliği ya da her neyse, onun vücuduna karşı duyduğu bu tür bir açgözlülük için değil.

Kadın ona kolayca açıldı, alt dudağını ısırdı ve bu acı onun kararlılığını kırmaya yetti.

Kadın omuzlarını itene kadar dayanmayı başardı. Adam geri çekilip öpüşmeyi kestiğinde, kadın ayağa fırladı, tişörtünü yukarı çekip çıkardı, eğilip iç çamaşırını yana fırlattı ve onu bir etek ve sütyenle bıraktı.

Sersemlemiş bir halde, kadın sutyeni omzunun üzerinden atana kadar hareketsiz kaldı. Sonra oturmak için hareket etti ve kadın onun kucağına oturdu.

"Bana tecavüz mü edeceksin?"

Kulak memesini ve ardından boynunu kemirdi. "Evet, sanırım öyle." Sonra kemerini kavradı ve kot pantolonunu açıp sikini çıkarmak için hızlı bir çalışma yaptı.

"Bence önce güzel ve hazır olmalısın."

Kadının gülümsemesi adamın diken diken etti. "Öyle mi?"

Dudaklarında gezindi ve sonra parmaklarını ağzına aldı. Yakınına eğildi. "Islat onları."

Adam inledi ve kadın dudağını dişlerinin arasına aldı. Parmak uçlarını, dokunuşuyla sertleşen meme uçlarının üzerinde kadar izlemesi yeterince sıcaktı.

Bir eli karnından aşağı ve eteğinin altından yukarı kaydı. Orada ne yaptığını göremiyordu ama biliyordu. Kafasının içinde, parmaklarının amıyla oynadığını, içine daldırdığını ve sonra klitorisine geri döndüğünü biliyordu.

Hayal de izlemek kadar ateşli olabilirdi. Ve izlemekten de çok hoşlanıyordu. Gözlerden uzakta duran eli ve göğüs ucundaki parmakları onu o kadar sertleştirmişti ki içi sızladı.

"Islak mısın?"

"Mmm hmm." Mırıldandı, başı geriye düştü ve koyu renk bukleleri omuzlarından aşağı döküldü.

Meme ucundaki parmaklarını kendi parmaklarıyla çevreledi ve sonra diğeri meme geçti. Onun sevdiğini bildiğı şekilde çekiştirdi. Kızın daha da ıslandığını biliyordu.

Adamın ellerinden biri kadının daha önce izlediğı yolu izledi, ilk önce giyindi çünkü kadın boşaldığında mümkün olan en kısa sürede amına girmeyi planlıyordu.

Sonra eteğinin altından yukarıya, amına doğru kayd. Klitorisini çalıştırırken kapısının etrafında daireler çizdi, yavaşça içeri girip geri çıktı. Kız avucunun içine sıcak bir şekilde boşalana kadar tekrar tekrar, onu kucaklarken başı omzuna düştü.

"şimdi o zaman."

Adam hızlı ve sert bir hamleyle içine girip onu tanıdık ama bir o kadar da aşına olduğı bir şekilde doldurduğunda, doruk sonrası tüm uyuşukluğu uçup gitti.

Heyecan vericiydi. Onun şeklini ve boyutunu biliyordu ve vücudu onu karşılarırken uyum sağladı.

Ama hızını onun belirlemesine izin vermekten memnun değildi. Bunun yerine, ellerini *onun* belinde tutmaya devam etti, sıkıca tuttu ve onu *kendi* hızında yukarı ve aşağı yönlendirdi.

Herhangi bir şikayeti olduğundan değil. Bunu yapma biçiminde, onu tam olarak istediğı gibi hareket ettirmesinde inanılmaz derecede ateşli bir şey vardı. Tüm o rahat cinsellik başka bir şeye dönüşmüştü. Daha sert ve daha çiğ bir şeye. Ve bu da işe yaradı.

Gerçekten işe yaradı.

Daha da iyisi, parmaklarını kızın amına götürmesi ve kız neredeyse kemiksiz, tamamen ıslak ve duyarlı hale gelene kadar iki kez daha boşalmasını sağlamasıydı. Sonra onu aşağı çekerken yukarı doğru itmeye başladı. Daha sert ve daha sert, göğüslerinin ve teninin kızarmasına neden oldu.

Ve sonra geldi, adı bir hırıltı, dişleri omzunu buldu, nefesi kesilene kadar battı. Acıdan değil.

"İşte ben buna anlaşımayı mühürlemek derim." Önce çenesini, sonra dudaklarını öptü.

S Dört Kasım'dan itibaren haftada dört gün Hood River'da olacağım. Cuma ilk iş ya da Perşembe geç saatlerde akşam yemeği kulübü için geri döneceğim.

Pazar gecesi tekrar yola çıkacağım."

Daisy bir gün önce sattığı sanat eserinin yerine yeni bir sanat eseri asmakta olduğu yerden baktı. "Vay canına."

"Yeni albümleri üzerinde çalışırken benden kişisel şefleri olmamı istediğini söylemiştim."

". Ve sen de şu yemek işini çözmeye çalıştığını söylemiştin. Ne olmuş ona?"

Daisy bunu suçlayıcı bir şekilde ifade etmedi.

"Yerel işler iyi. Onlarda çok kazanıyorum. Ama Seattle'a gitmek zorunda kaldığımda bu bana zaman, benzin, seyahat ve diğer konularda daha pahalıya mal oluyor. Bir süredir

Rakamlarıma bakıyorum ve akşam yemeği partileri gibi işlerimin çoğunda zar zor denkleştiriyorum. Trafik, feribot falan derken çok zamanımı alıyor.

Ayrıca, Kathy Bonebright gibi insanlardan da bıktım."

"O kadınla bile yapamıyorum. Tam bir kaltak."

"Evet, ama artık hayatınız onun gibi insanlarla daha sık uğraşmak zorunda olduğunuz anlamına geliyor. Ve sen devam ediyorsun. Çünkü Levi'yi seviyorsun."

Daisy kızardı. "Dürüst olmak gerekirse, birkaçı hariç, insanlar çoğunlukla iyi davrandılar. Muhtemelen Levi'nin annesinden korktukları içindir.

Jonah. Levi bana Jonah'ın benim hakkımda konuştuğu bir kadını dizlerinin üzerine çöktürdüğünü söyledi. Gerçek anlamda değil tabii ki, böyle bir şeye gerek duymayacak kadar düzgün biri. Öyle bir tarzı var ki. Eğer Levi'nin bir alfa erkeği olduğunu düşünüyorsanız, alfa erkeğinin gerçek anlamını için Jonah Warner ile birkaç dakika geçirmeniz yeterli."

Jonah Warner gerçekten de yakışıklı bir alfa erkeğiydi. Levi'nin ağabeyinin Daisy'nin arkasını kollaması Mary'yi mutlu etmişti.

"Her neyse, bana kişisel şefleri olmam için başvuran iki kişiyle konuştum. Onlar için hazır yemekler yapacağım. Cumartesi gelip buradan alacaklar. Bir hafta önceden hazırlayacağım. Şimdilik Bainbridge dışındaki catering işlerini erteliyorum. Ve sadece hafta sonlarına sadık kalmaya çalışıyorum."

"Peki bu kişisel şeflik işini uzun vadeli bir hedef olarak öngörüyor musunuz?"

"Bilmiyorum. Yemek yapmayı seviyorum. Akşam yemeği kulübünü seviyorum ama

Bir restoran gibi her gün bunu yapmak ister miydim bilmiyorum. Catering işini de seviyorum ama personel ve diğer şeylerle uğraştıktan sonra benim için çok büyük bir kâr marjı yok. Kişisel şef olmak ilginç olurdu ama uzun vadede bunu ister miydim bilmiyorum. Ama her iki yolu da deniyorum.

Aşağıda Hood River'da Damien ile ve burada da önceden hazırlanmış yemeklerle. Bir şeyleri denemek için zamanım ve fırsatım var. Ben gidiyorum. o hediye al."

Daisy başını salladı. "Pekala, bu tamamen mantıklı."

"Damien için zamanlarda da yemek kitabı üzerinde çalışıyor olacağım."

Daisy'nin gözleri parladı. "Çok heyecan verici!"

"Göreceğiz. Her iki şekilde de yapmak istiyorum. Temsilcim satamazsa, küçük baskılar yapıp burada Tart'ta ve posta siparişi yoluyla satabilirim. Tutup tutmayacağı hakkında hiçbir fikrim yok. İnsanlar tariflerimi umursamayabilir. Ama zamanım var, bu yüzden devam edeceğim. Biraz daha netleştğinde Gillian'la pazarlama, logo ve benzeri şeyler hakkında konuşacağım."

Gillian harika bir grafik tasarımcısıydı. Tart'ın marka tasarımını yapmıştı ve Mary buna bayılmıştı. Mary kamyonu işletirken Luxe için de bazı şeyler yapmıştı, bu yüzden yemek kitabı için geri dönmesi doğaldı.

"Bu da sana Damien'la aranızdaki şeyin işe yarayıp yaramayacağı konusunda bir fikir verecektir. Yani daha fazla orada olursan. Levi ile yaşamak yeni bir meydan okuma. Yani bu iyi bir şey, beni yanlış anlama ama artık aynı yerde yaşadığımız için onu her gün görmek çok farklı."

"Albüm kaydederken bir grubun etrafında olmanın stresli olduğunu hissediyorum. O yüzden bu kısmı unutmamaya çalışıyorum. Heyecan verici ama korkuyorum da. Ya yeterli değilsem?"

Daisy geldi ve Mary'nin ellerini tuttu. "Sen her şeysin. Damien'in etrafında ne kadar çok olursam, onu o kadar çok seviyorum. Her şeyinin seninle ilgili olduğunu daha iyi anlıyorum. Bir şans ver. Bunu birçok şeyi keşfetmek için bir yol olarak kullanman hoşuma gidiyor."

Hayatında yeni yollar açacaksın. Zekisin. Yeteneklisiniz. Güçlüsün. Güzelsin ve tabii ki o da senden hoşlanıyor. Sana bakıp da ne kadar harika biri olduğunu görmemek mümkün mü?"

"Çünkü her şeye erişimi var. Parası var. Kendilerini kelimenin tam anlamıyla ona atan kadınları var. Ben şirret ve tuhaf biriyim ve onunla birlikte olmak için tüm hayatımdan vazgeçmeye niyetim yok ama pek çok kişi bunu ister."

"O kadınlara sahip olabilirdi ama o *seni* istiyor. Kendini küçümseme. Aman Tanrım. Bebeğim, sen muhteşemsin. Sadece görünüşün değil, seninle ilgili her şey. Diğer şeylerin hiçbirini istemiyor. O tamamen seninle ilgili. Bunu kabul et."

Hepsi bu . Bunu gerçekten kabul etmesi gerekiyordu. Ondan çok hoşlanıyordu. Sürekli onu düşünüyordu. Ona nazik ve verici olmaktan başka bir şey yapmamıştı. Buna inanmak zorundaydı.

"Deniyorum. Haftanın yarısında uzakta olmayı düşünmek çok tuhaf. Bunu özleyeceğim."

Daisy ona sarıldı. "Hepimiz erkek arkadaşlarımızla zaman geçirdik, aşık olduk ve tüm bu caz. Sıra sende. Ve bu da iyi. Seni hâlâ haftada üç gün göreceğim. Bu da oldukça iyi."

* * *

İki gün erken geldi ve işine koyuldu. Damien kayıt için hazırlık yapmakla o kadar meşguldü ki, onun mutfağında olmasını takıntı haline getirecek fazla zamanı yoktu. Ama eve her girdiğinde ve derin bir nefes aldığında bu onu inanılmaz derecede mutlu ediyordu.

Yemekleri gülünç derecede güzel kokuyordu. Sarımsak ve soğan, tuzlu ve tatlı, ne yaparsa yapsın havayı dolduruyor ve midesinin guruldamasına neden oluyordu. Yolda giderken, kadın ona tatması için bir şeyler uzatırdı ve o da mecburen kabul ederdi.

Çok . Sadece yemek değil, onunla birlikte olmanın ona hissettirdikleri de. Onu her hafta göreceğini bilmek. Her gün tek hafta.

Genelde kayıtlara büyük bir stresle girerdi ama bu sefer farklıydı. İlk gün saat 11'de ahıra geldiğinde

kadınıyla yaklaşık iki saat süren bir seks festivalinden sonra rahatlamıştı. Onu yatağında buruşuk ve uykulu bırakmıştı. Onun kokusunun çarşaflarında olacağını biliyordu.

sanki ellerindeymiş gibi.

"Birisi bu sabah biraz almış." Paddy yerdeki yerinden başını kaldırıp baktı. Pedallarını kendi yöntemiyle yerleştiriyordu. Sesi test ederken gitarı kucağındaydı.

"Ben öpüşmem ve söylemem." Birkaç bageti sarmadan önce saçlarını geriye doğru toplayıp at kuyruğu yaptı.

Ezra kabinde çifte görev yapıyordu ve aynı zamanda parçalarda geri gitar çalıyordu. Prodüktörleri ve ses teknisyenleriyle konuşurken bile kulağında bir telefon vardı ve onlar tahtayla oynuyordu.

Vaughan çenesini eğerek içeri girdi. "Yemek nerede? Gerçekten sadece bunun için geldim."

"İki saat içinde uyanacak ama mutfakta atıştırmalıklar olduğunu hatırlatmamı istedi. Hatta meyve suyu bile yaptı ve Bugün kaç tane soda içtiğimi gördü." Damien kulaklığından gelen sesi test sırttı.

"O boku içeri tıkıp onunla evlenmelisin. Yoksa Doritos'a falan geri dönersin."

"Bunu onun yanında söyleme. Yeterince gergin zaten. Evlilikten bahsedersen onu korkutup kaçırırsın."

"Benim yaptığım gibi berbat etme." Vaughan basını ayarladı.

"Hadi yola koyulalım, ezikler." Paddy ayağa kalktı, gitmeye hazırды.

"Hadi bir kayıt yapalım."

Mutfağa açılan kapıdan sessizce içeri girdi. İşlerini bölmek istemedi. Dahası, yemek yapmaktan kendi kafasına göre takılıyordu.

Mutfağını çok sevmişti. O alanda çalışmak tam bir keyifti. Geniş ve aydınlıktı, gereğinden fazla tezgah alanı, çift fırın, konveksiyonlu fırın, altı gözlü ocak, ayrı ızgara vardı.

Orası Disneyland gibiydi.

Gülümseyerek öğle yemeklerini hazırladı. Bugün onları bir çeşit taco bar ile başlatıyordu. Paddy için baharatlı ve marine edilmiş tofu ve sebzeler; diğerleri için çeşitli soslarla birlikte karides, beyaz balık ve biftek.

Tatlı olarak hızlı ve kolay bir çilekli kivili granita yapmıştı. Şeker oranı yüksek değildi ama onlara tatlı ve enerji dolu bir şeyler verecekti.

Öğleden sonra.

Hazırlandıktan sonra geldiği gibi sessizce giderdi. Bir programa göre hareket ederdi ve onlar da bunun kokusunu alırlardı. İçeri girip onlara söylemesini isterlerse, Damien ona haber verirdi. Bir saat içinde temizlemek için geri gelecekti.

Kabul etmeliydi ki, bu yeni programın getirdiği özgürlük oldukça harikaydı. O öğleden sonra bir köri tarifi üzerinde çalışmayı planlıyordu. Son birkaç gündür bununla uğraşıyordu ve bitirmeye çok yaklaştı.

Sharon ne zaman isterse ana eve gelmesini istemişti. Gelecekti de ama önümüzdeki birkaç gün boyunca bu yeni rutine iyi olacaktı.

Damien ile yeniden bir araya gelmenin ne kadar harika olduğunu inkâr edemezdi. Bazı tanıtım işleri için New York'taydı. Aslında sadece Paddy'nin gitmesi gerekiyordu ama menajerleri hepsini gitmeye ikna etmişti.

Ama ona mesajlar ve resimler göndermiş ve onu aramıştı. Kendisinin Hood River'da, onun da Bainbridge'de olduğu zamanlardan çok farklı değildi ama iki gün önce onu aldığı anda ona içten bir karşılama göstermişti.

Violet'in kendisine doğru koştuğunu görünce gülümsedi.

"Oh, küçük domuzcuk." Diz çöktü ve Violet'e sevgi gösterdi. "Sen tam bir kaçış sanatçısısın. Köpekler seni görmeden eve geri götürelim."

Köpeklerin ona zarar vereceğinden değil. Çoğu şeytan domuzdan korkuyordu. Ama Loopy ona tapıyordu ve onu her gördüğünde çok heyecanlanıyordu ve bu diğer köpekleri de heyecanlandırıyordu.

"Daha sonra takılabiliriz. Ben bisiklete binmeye gidiyorum. Eminim sepete sığarsın."

Violet küçük bir dans yaptı ve bu onu güldürdü. "Ama şimdilik eve dönüyoruz." Violet itaatkâr bir şekilde onu takip etti ve Ezra'nın diğer domuzu Bay Büyük ile paylaştığı kafese geri döndü.

Big uykusuna geri dönmeden önce ona hırıltılı bir selam verdi. Violet tırısyla yanına gitti ve kendini ona yasladı.

Damien'ın evine geri döndü ve e-postalarını kontrol etti. Arkadaşlarından gelen birkaç e-posta ve tanımadığı bir adresten gelen ve telefonunda açamadığı bir ek .

Yine de dizüstü bilgisayarını da getirmişti, bu yüzden geri döndüğünde ne olduğunu görmek için onu çalıştırdı.

İsim tanıdık geliyordu ve onun Gillian'ın fotoğraflarını çeken, bir yıl önce Gillian ve Adrian'ın neredeyse ayrılmasına neden olan o bok kafalı muhabir olduğunu fark etti.

Dudakları kıvrılmış bir halde eklentiye açtı. Damien'in bir fotoğrafı ve New York'ta katıldıkları bir kırmızı halı etkinliğindeki kardeşler. Ter içinde kalınca daha da yaklaştı. Gözlerini kırıştıtırırken içini bir korku kapladı.

Kolundaki kadın Mary'nin tanıdığı biriydi. Aynı zamanda bir iç çamaşırı modeli olan eski bir kaçamağıydı. Adam ona iyice yaklaştı, yüz hatlarında bir gülüş belirdi. Mary ona sıkıca sarıldı, dudakları neredeyse onunkilere değiyordu.

Başka mektuplar da vardı ve onları açtı, bir açmaması gerektiğini biliyordu. Kalbini kıracak bir şey göreceğini biliyor ama yine de kendini durduramıyor gibiydi.

Bir başkası ona sarılırken, eli kıkırda. Üzerinde. Onun. Kıkırda. Bir diğerinde başı adamın omzunda ve sonuncusu, belli ki sonra bir otelin lobisinde çekilmiş.

Ayağa kalktı, hastaydı. Kalbi hastaydı. Midesi bulanıyordu. Çok üşümüştü. Ama acıyı hissetmeyeceği kadar soğuk değildi.

Hayatı boyunca hiç ama hiç böyle hissetmemişti. Bu korkunç utancı hissetmemişti. Bu dehşeti ve aşağılanmayı. Göğsü ağrıyordu ve bir ses duydu, paslı bir kahkaha ve kalbi kırılırken bunu yapanın kendisi olduğunu fark etti.

Bunu neden yapsın ki? Sonunda onunla gerçekten birlikte olmak istediğini kabul etmişken bunu ona nasıl yapabilirdi?

Damien onun için bir yabancıydı. Aşık olduğu adam nasıl bu kadar acımasız olabilirdi? Bu kadınla fotoğrafının çekileceğini biliyor olmalıydı. Ve kadının bunu göreceğini. Ya da belki de kadın ünlü haberlerinden kaçındığını söylediğinde güvende olacağını düşünecek kadar kendini beğenmişti.

Gidip onunla yüzleşmek istedi. O stüdyoya girmek istedi ve Dizüstü bilgisayarını suratına fırlatmak ve adam yerde mükemmel burnunu tutarken onun kıkırını tekmelemek istedi.

Ama kardeşlerinin bildiği düşüncesi ... ve orada olduklarına göre biliyor olmalılar. Hepsi biliyordu ve kimse onu durdurmadı. Kimse ona söylemedi.

Dizüstü bilgisayarını kapattı, kaptığı gibi üst kata çıktı.

* * *

Onun gelmemiş olmasını tuhaf bulmuştu ama ilk iki şarkı üzerinde meşgul oldukları için çok acıkana ve akşam yemeğini iki saat geçtiğini fark edene kadar gerçekten fark etmemişti.

Mutfağa girdiklerinde öğle yemeğinden kalan eşyaların hâlâ orada olduğunu gördüler. Bunu çok garip bulmuştu.

"Tuhaf. Bunu gelecek bir tip değil."

"Yemek kitabı üzerinde çalıştığını söylemiştin. Belki de unutmuştur çünkü Çok gitti. Daha önce bıraktığı atıştırmalıklardan hâlâ büyük miktarda yiyecek var." Paddy iki sandviç ve biraz meyve aldı.

Kaşlarını çattı, ama belki.

Ama geç saatteki yemek için hâlâ gelmediğinde, bir şeylerin ters gittiğini anladı. Saat neredeyse gece yarısıydı. Öylece gelmemiş olmasına imkan yoktu.

"Git onu kontrol et." Ezra çenesini eğdi.

"Tamam. Geri döneceğim."

" de bu gecelik bu kadar yeter. Geç oldu ve iyi bir gün geçirdik. Kimse kan kaybetmedi. Kazandık." Paddy ayağa kalktı ve gerindi.

"Tamam."

Vaughan ayrılırken, "Bir sorun olursa bize haber verin," diye seslendi.

Mutfağın ışıkları açık olmasına rağmen ev sessizdi. "Mary?" diye seslendi.

Yine de dizüstü bilgisayarı masada değildi. Belki de çalışmak için üst kata çıkarmış ve uyuyakalmıştı.

Yukarı çıktığında bir sorun olduğunu anlamıştı. Kalbi göğsünde güm güm atıyordu ve onu baygın ya da bir şekilde yaralanmış bulacağından korkuyordu. Odasına girdiğinde eşyalarının yerinde olmadığını fark etti. Şimdi çıplak askıların asılı olduğu dolabında ona yer vermişti. Aceleyle banyoya girdi ve eşyalarını tezgah boştu; saç malzemeleri duşta değildi.

"Mary?" Az önceki sıradan seslenişi, odadan odaya koşarken korkuyla karışık, daha yüksek sesle onun varlığını talep etmeye dönüşmüştü. "Kahretsin, bu hiç komik değil. Neredesin sen?"

Arabası garajda değildi. Telefonunu kontrol etti ve şehirdeki bir numaradan gelen bir mesaj gördü.

"Burası Quickie Rental. Aracınızın alınmak üzere burada beklediğini bildirmek için aradık. Bu gece 10'da kapatıyoruz ama sabah 6'da açık olacağız." Bir numara bırakmışlar.

"Ne oluyor lan?"

Koşarak Ezra'nın evine gitti ve kapıyı yumrukladı. Kardeşi birkaç dakika sonra kapıyı açtı.

"Ne? O iyi mi?"

"O gitti. O . . . Şehirdeki araba kiralama şirketinden arabamın orada olduğuna dair bir telefon aldım. Biri biraz geçe bırakmışlar. Eşyaları gitmiş. Not da yok."

"Onu aradın mı?"

Kahretsin. "Hayır. Eminim bir açıklaması vardır." Onu aradı ve pek de neşeli olmayan bir kayıttan numarasının bloke edildiği söylendi.

"Beni engelledi. Ne be?" "Ne yaptın, Damien?"

"Hiçbir şey yapmadım! Ben hiçbir şey yapmadım! Yemin ederim."

"Mary gibi bir kadın hiçbir şey söylemeden çekip gitmez ve durduk yere numaranızı engellemez. Evini ara."

"İyi fikir." Hâlâ sabit bir hattı vardı. Onu da engellemişti.

"Hadi annemle babamın evine gidelim. E-postalarını kontrol ettin mi?"

"Baktım ama ondan hiçbir şey yoktu. Bir ton başka şey var ama her zaman vardır."

Ezra'nın kamyonetine bindiler ve ailelerinin evine doğru yola çıktılar. Annesi kapıya geldi.

"Ne? Herkes iyi mi?" Uyku, onları görünce kriz-anne moduna geçerek uzaklaştı.

Ona söyledi ve kadın onu evin içine çekti. "Ona ne yaptın? Onu daha bu sabah gördüm. İyiydi. Bize ençilada güveci yaptı. Baban ve ben akşam yemeğinde yedik. Yarın eve dönmeden önce onu öğle yemeğine davet ettim, o da kabul etti."

"Birlikteydik. Çalışmak için ahıra gitmeden hemen önce. Her şey yolundaydı. İyiden de öte." Adımlarını hızlandırdı, bir elini

saçını. "Önce atıştırmalıkları, sonra da öğle yemeğini getirdi. Ondan bir süre sonra gitmiş olmalı."

"Belki aile üyelerinden birine bir şey olmuştur?" Ezra'nın sesi yatıştırmaya çalıştı.

"Söylerdi. Lanet numaramı engellemezdi.

Bir şey yaptığımı düşünüyor. Biri ona bir şey söylemiş. Lanet olsun."

"Bir şey mi yaptın? Şimdi itiraf etmenin tam zamanı. İtiraf edersen her şeyi kurtarabilirsin."

"Anne! Hayır. Onu seviyorum. Ona bunu yapmam. O daha iyi bilmeli."

"Öyle. Yani her ne duyduysa ya da gördüyse İkna edici. Adrian'ı ara. Karısından biliyor olabilir. Yakınlar, değil mi?"

"Saat gece yarısını geçti. Hamile ve okulda bir çocuğu var. Onu bu saatte arayamam."

", neden ona e-posta göndermiyorsun ve yarın sabah kontrol edebilirsin? Şu anda yapabileceğin bir şey yok."

"Şimdi onun evine gidebilirim."

"Hayır, yapamazsın. Kardeşlerinle içiyorsun ve yorgunsun. Karanlıkta araba kullanmanı ya da oraya uçmanı istemiyorum. Güvenli değil."

"Anne, gitmemezlik edemem. Ya üzülürse?"

"O üzgün. Tabii ki üzgün! Ama gün ışıyana ve siz ona güvenli bir şekilde ulaşana kadar bununla başa çıkmak zorunda kalacak."

Evden çıktı ve Ezra da geldi. "O haklı, biliyorsun."

"Öyle olduğunu biliyorum. Bu beni öldürüyor Ezra. Bir şey yaptığımı düşünüyor ve canı yanıyor ve ben bunu durduramıyorum."

"Sanırım senin de canın yanıyor. Daha önce hiç aşık olmadın ve şimdi oldun ve şimdi bunun ne anlama geldiğini biliyorsun." Durakladı. "Bir şey var mı? Belki yanlış yorumlanabilecek bir şey? Hadi içeri girip interneti kontrol edelim. Sen ona e-posta at, ben de ne var ne yok diye araştırayım. Tamam mı?"

"Onu kaybedemem. O benim her şeyim. Tanrım. Hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim. Ne zaman bile ..." Gözlerini kardeşinden kaçırdı. "Özür dilerim."

Ezra nefesini dışarı üfledi. ". O zaman bana yardım etmiştin. Şimdi de ben sana yardım edeceğim. gel. Eğer ben eroinden kurtulabilirsem, sen de kadını geri alabilirsin."

S Tacoma'nın hemen güneyine varmış ve bu onu o kadar ki yoldan çekilmek zorunda kalmış. O ana kadar sadece ayrılmakla meşguldü. Sweet Hollow Çiftliği'nden ve Oregon'dan uzaklaşmak için gözyaşlarını tuttu.

Banliyödeki bir mini alışveriş merkezinin otoparkında, zincir bir İtalyan restoranının önünde o kadar çok ağladı ki kusacağını sandı.

Beş saat önce hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Bu adamı ve ailesini hayatında hayal edebiliyordu. Seviliyordu.

Sevilmişti.

Olabilir.

Asla.

Ne yapacağını bilmiyordu. Kasım ayının kasvetli, gri kuzeybatı havasında kiralık arabasının içinde oturdu ve o kadar uzun süre baktı ki ne kadar zaman geçtiğinden emin olamadı.

İlk içgüdüğü süvarileri çağırmak olmuştu. Daisy'ye tüm bunları anlatmak. Ama sonra tereddüt etti çünkü o anda tahammül edebileceği en son şey bir "ben sana söylemiştim" anı yaşamaktı. Özellikle de bunu hak etmişken.

Bir işi bırakıp gitmişti. hilekâr bir piç olsa bile, parayı almış ve söz verdiği hizmetleri yerine getirmemişti. Eve döndüğünde parayı geri gönderecekti.

İlk iş olarak Damien'ı cep telefonundan engelledi. Geri döndüğünde onun gittiğini görürse, aramaya çalışabilirdi ve sesini duyarsa kendini kaybederdi. Hayır, onu öyle bir buzlamak daha iyiydi ki, ne demek istediğini hemen anladı.

Ekranına bakmadı çünkü adamın resmi numarasıyla birlikte oradaydı. Bu iş bittikten sonra derin bir nefes aldı ve otoyola geri döndü.

Kimseye haber vermeden eve döndüğü için kendini suçlu de bir süre yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Kamp sandalyesini ve battaniyesini kaptı.

ve onun yerine doğru yola çıktı.

* * *

Cal, ailesinin evinden dönerken bir adam fark etti.

Mary'nin garaj yolundaki garip araba. Ertesi güne kadar Oregon'daydı.

Şüphelenerek kiralık arabanın arkasına yanaştı ve . Araba boştu, bu yüzden eve gitti, dışarıda dolaştı ve sıra dışı bir şey bulamadı.

Arka kapıyı çaldı ama kimse cevap vermedi. Alarm yükselmeye başladı, o da kendini içeri aldı.

"Mary?"

Çantaları mutfaktaydı, neredeyse gelişigüzel bir şekilde savrulmuştu, bu hiç de onun yapacağı bir şey değildi. Hızlı bir kontrolden sonra evde olmadığını fark ettim.

Telefonu kapalıydı.

Jules'u aradı, o da Mary'den bir gün öncesinden beri haber alamadığını söyledi. Daisy de aynı şekilde.

Onun olabileceği başka bir yer daha biliyordu, o yüzden arka kapıdan çıktı.

Onu düşündüğü yerde, bir battaniyenin içine gömülmüş, boşluğa bakarken buldu.

"Hey, Oregon'da olduğunu sanıyordum?"

Kadın irkilerek yüzünü ona döndü. O zaman gözlerinin ne kadar kırmızı ve şiş olduğunu fark etti. Hızla hareket ederek önünde diz çöktü.

"Ne oldu?"

Onun kollarına girdi, ağlarken titriyordu. Ve adam çaresizdi. Kız kardeşi güçlüydü. Kavgacıydı. Büyüdüklerinde onu belki birkaç kez ağlarken görmüştü. Ama ağladığında, bu gerçekten kötüydü.

Onu şiddetle seviyordu. Ona ihtiyacı olduğunda hep yanındaydı.

Onu savundu, korudu, ihtiyacı olduğunda ilgilendi. Hiç kimse onu kız kardeşi kadar koşulsuz . Onu ağlarken görmek onu küçük parçalara .

"Söyle bana. Burada
çıldırıyorum." "Damien beni
aldattı."

Dondu kaldı. "Ne? Bebeğim, emin misin?" İlk başta Damien'dan hoşlanmamıştı ama aylar geçtikçe adam Cal'a kendini kanıtlamıştı. Adam Mary'ye deli gibi aşıktı, bu her halinden belliydi.

"Geçen hafta New York'tayken. Benden önce birlikte olduğu iç çamaşır modeliydi. Kızın başı adamın omzundaydı. Başka bir resimde eli onun kışındaydı! Sonuncusu da bir otel lobisindeydi. Sonra olay."

"Onlar hakkında ne dedi?"

"Ne dedin? Sanki sormam gerekiyormuş gibi? Durumu kendi gözlerimle gördüm. Eşyalarımı , arabasını şehre götürdüm, bir araba kiraladım ve buraya geri geldim. Muhtemelen hâlâ çalışıyordur ve gittiğimi henüz fark etmemiştir."

İç geçirdi, ona sarıldı ve biraz sallandı. Eğer bu doğruysa, Damien Hurley sağlıklı bir dozda yumruk yumruğa kalacaktı. Onun iyiliği için bunun doğru olmamasını umuyordu. Çünkü kız kardeşinin adamı ne kadar sevdiğini biliyordu.

"Neden senin evine dönmüyoruz?" Onu alnından öptü. "Üşümüşsün. Sana biraz çay yapayım. İçine bolca viski koyacağım. Sarhoş oluruz ve sen de diğerlerini çağırırsın."

"Kimsenin yüzüne bakamam Cal. Onlar haklıydı. Onlara söyledim ve haklı çıktılar."

Onu bir kol boyu geride tuttu. "Hayır. Bunu düşünmeni bile istemiyorum. Herhangi birimizin bunun başarısız olmasını istediğine gerçekten inanıyor musun? Ya da herhangi birimizin ben sana söylemişim diyeceğine? O seni seviyor. Sevmiyorsa bile bir Akademi Ödülü'nü hak ediyor çünkü sevdiğine kesinlikle inanıyorum."

Ayağa kalktı ve onu ayağa kaldırdı. Sandalyesini çökertmeyi başarırken bir koluyla onu tuttu. "Haydi."

İç çekti ama ona patronluk taslamasına izin verdi, bu da onu endişelendirdi. Böyle bir davranışa izin verecek biri değildi.

Daisy, Mary'nin arka duruyordu ve ikisini görür görmez hızla hareket etti.

"Ne var? Aman Tanrım, ne oldu?"

"Bana Damien'ın onu aldattığını söyledi."

Hepsini içeri sokarken Mary'yi Daisy'ye teslim etti. Daisy

Mary'yi oturma odasına götürdü ve kanepeye oturttu.

"Neden buradasın? Tanrım, Cal, ne zaman arayacak zamanın oldu? Herkes mi? Bu kadar güzelliğe dayanamıyorum. Lütfen gidin ve beni yalnız bırakın." Daisy önce Cal'a sonra da Mary'ye baktı. "Zor iş. Evime , battaniyelerimi çekip aldığını ve ve Levi kalbimi kırdığında beni duşa soktu."

"Mektuplarını açıyorum. Bu resimleri de görmek istiyorum." Cal başının üstüne bir öpücük daha bıraktı. "Çay için su açık."

Jules arka kapıdan içeri daldı ve bu sadece Mary'nin daha çok ağlamasına neden oldu. "Şşşt. Bebeğim, tatlım, dur. Ağlamayı kes." Daisy ona sıkıca sarıldı ve

Jules diğer tarafa indi ve ona da sarıldı.

"Yalnız kalmaya ihtiyacım var." Mary dizlerini göğsüne çekti ve yüzünü gömdü. Daha fazla gözyaşı kaldığını düşünmemişti ama işte oradaydılar.

"Saçmalık." Jules saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı.

Daisy onun eline kağıt mendil, diğer eline de bir shot bardağı sıkıştırdı.

Birkaç dakika sonra Gillian arka kapıdan girdi. "Bu ahmak da neyin nesi?"

Mary gözyaşlarının arasından güldü. "Hepiniz eve gitmelisiniz. Gillian, üzülmene gerek yok. Jules, yarın çalışman gerekiyor ve Daisy, Levi seni bekliyor. Hepiniz bana anlatmaya çalıştınız ama ben daha iyi bildiğimi sanıyordum. Başıma gelen bu."

"Elde edeceğin şey kesinlikle bu *değil*! O seni seviyor. Bunu biliyorum. New York'ta ne oldu bilmiyorum ama bildiğim bir şey var. Sana her baktığında ne gördüğümü biliyorum." Gillian kanepede onun yanına oturdu ve şakağını öptü.

"Ne diyor?"

"Hiçbir şey. Ben . Yapmadım. Yapamadım. Sadece gittim. Yeterince gördüm. Ne diyebilir ki? Numarasını cep telefonumdan engelledim."

Cal boğazını temizledi. "Bunlar oldukça can sıkıcı resimler. Ama . . . Bence ne dediğini görmelisiniz."

Hepsi bakmak için ayağa kalktı, kendi aralarında gıdaklıyor ve tartışıyorlardı. Mary, battaniyeyi başının üzerine çekerek kanepeye uzandı.

Gillian sadece onu yanına çekti ve battaniyeyi geri çekti. "Bebeğim, Adrian'la olan olayların geceyi hatırlıyor musun? Sen ve Jules beni feribottan almıştınız. Neredeyse kusana kadar ağlamıştım.

Bana Adrian'ın beni sevdiğini bildiğini söyledin ve bunu çözüp çözemeyeceğimizi sordun. Şimdi ben de sana aynısını soruyorum."

Jules homurdandı. "Neden ki? Gillian, onu bir külot modeliyle aldattı. Aman Tanrım!"

"Bunu bilmiyoruz. Diyorum ki Juliet, paparazzilerin bazen bazı şeyleri olmadığı gibi gösterdiğini tecrübelerimden biliyorum. Belli bir açıyı ya da tamamen masum olan bir anı yakalarlar ama öyle görünmez. Damien'ı tanıyorum. Turnede onunla çok zaman geçirdim ve Mary onu seviyor. Bunu biliyorsun. Ben de biliyorum. Hikayeyi onun tarafından dinlemenin ne zararı var?"

"Resimler seni otobüsün altına atan adamdan geldi."

Gillian ayağa kalkarken bir dizi küfür savurdu. Aksanı o kadar kalınlaşmıştı ki Mary her cümlede bir ya da iki kelimeden fazlasını anlayamıyordu. "Bu adama güvenemezsin. Ya da nedenlerine. Mary, o korkunç, adi, yıkıcı küçük bir solucan. Muhtemelen seni o gece kulüpte gördü ve seninle uğraşmak istiyor. Ben olsam bunu yapmazdım. Korkunç bir insan ve eminim annesi her gece ağlayarak uyuyordur."

Ardından, biraz çay bulunan ağır viskiler içildi. Cal kiralık arabasını iade etmeye gitti. Jules akşam yemeği hazırladı ve o birkaç lokma yiyene kadar herkes ona baktı. Mary, Gillian'ı eve gidip dinlenmesi için saat onda çıkmaya zorladı. Daisy, Mary yatak odasına çekilene kadar gitmeyi reddetti. Cal çok inatçı davrandı ama Jules'la birlikte sabah ilk iş döneceklerine dair söz vererek ayrıldılar.

Daisy onunla birlikte yatağa girdi. "Bunu atlatacaksın. Şu anda öyle hissetmediğini biliyorum. Kalbinin kırık olduğunu ve hiç olmadığını kadar üzgün olduğunu biliyorum. Seni seviyorum. Hepimiz seviyoruz ve senin için buradayız. Ne olursa olsun, bunu atlatacaksın."

"Eve git. Ağlamak ve uyumak için yalnız kalmak istiyorum. Bugün benim için burada olduğun için teşekkür ederim; ciddiylim."

Daisy onu alnından öptü. "Pekâlâ. Ama yarın geri geleceğim. Bir şeye ihtiyacın olursa beni arayacaksın. Ağlarken bir omuza bile. Eğer aramazsan sana çok kızarım. Anlayacağın gibi, bu benimle ilgili, o yüzden Amerika'dan nefret etme Mary."

Homurdanmayı başardı.

"Geri döneceğim. Seni seviyorum." En azından biri seviyordu.

Karanlıkta öylece yatıyor, yağmurun sesini dinliyor, kendini tamamen bitkin ve boş hissediyordu.

Dude, her şey hallolana kadar bekletebiliriz. Kızını al." Paddy ona bir fincan kahve uzattı.

"Adrian'ı arayacağım. Uyanmışlar ama Miles'ı okula erken , o yüzden onu daha sonra yakalamak istemiyorum."

"Onu başka birinin telefonundan aramayı denedin mi?"

Başını kaldırıp baktı. "Bunu neden düşünemedim?"

"Çünkü güzel olan sensin." Paddy ona cep telefonunu uzattı. "Bunu hediye olarak almanıza izin vereceğim." Onu aradı numara ve o cevap verdi. Sesi kalın ve boğuktu, sanki ağlıyormuş gibiydi ve adamın midesi sıkıştı.

"Curly, oluyor?"

Nefesini içine çekti ve bağlantıyı kesti. Tekrar aradı ama doğrudan telesekretere düştü.

"Ağlıyordu. Sesi bok gibiydi." Dizüstü bilgisayarını ve posta istemcisini açtı.

Ona cevap vermemişti. Dün gece planladığı gibi etrafı araştırdı. Çoğu saçmalıktı. Ta ki bir tanesini açıp onun e-posta adresine de cc'lendiğini fark edene kadar.

"Sanırım sevgili Mary'nin neden senden kaçtığını biliyor olabilirim." Paddy omzunun üzerinden ekrana baktı. "Ne oluyor, Damien?"

Mide bulantısı onu sardı. "Ne demek istiyorsun, ne oluyor? Hiçbir şey olmadı! Siz pislikler yanımdaydınız."

Bu muhabir bu resimleri Mary'ye tam da onunla dalga geçmek ve bir şeyler düşünmesini sağlamak için göndermişti. Mary'yle bu pisliği hallettikten sonra, o muhabirin öcünü alacağından emin olacaktı. Kimsenin bunu ona bir daha yapmasına izin veremezdi.

"Açıklamak zorundasın. Hemen oraya çık. Biz de seninle geleceğiz. O gece oradaydım. Hiçbir şey . Lobideki fotoğrafa rağmen mi?"

"Merdivenlerden çıkarken ayağı takıldı; ona destek olmak için uzandım."

"Elini k  ına ve başını omzuna koyarak mı?" Vaughan başını salladı. "Bu a  ı sana hiç iyi gelmiyor."

Başını onun omzuna koymuştu. O zaman bu bir şey gibi gelmişti. Sevecen bir jestti ama *eski zamanlardaki* . Ne de olsa onun d   mesini engellemişti.

Şimdi bu fotoğrafta, tüm fotoğraflarda onun yüzüne bakıyor ve farklı hissetmiş olabileceğini görüyordu. Ve eğer o bunu görebiliyorsa, Mary de görebilirdi.

Ellerini yüzünde ovuşturdu. "Elinin k  ımda olduğunu bile hatırlamıyorum. Yemin ederim!"

Vaughan onu yolundan çekti ve fotoğrafı birkaç kez daha büyüterek çeşitli açılardan baktı. "Aslında burada sana dokunmuyor olabilir. Kesin olarak söyleyemem. Ama eli k  ıcının üzerindeyken k  ıcında olup olmadığını bil."

"  yle bile olsa, etkinlikten sonra ikinizin aynı otelin lobisinde ne işi var? Bunun Mary'ye nasıl görüneceğini göremiyor musunuz?" Ezra   ileden çıkaracak kadar sakin ve mantıklıydı.

"Onu lobide bir dakika kadar gördüm. O otelde bir sürü insan kalıyor. Onu gördüm, merhaba diyecek kadar durakladım ve sonra odama çıktım - tek başıma - ve kız arkadaşımı aradım! Bunu asla yapmayacağımı bilmeliydi. Yapsaydım da kameraya   ekmeyece  ime eminim. Peki ya benim duygularım?"

"Bilmeli mi? Bir şöhretin olduğunu biliyorsun. Bu fotoğrafları görebilirsin. Bana bile kötü görünen bir durumda eski sevgilinle birliktesin. Peki ya sen, Damien? Bu kadın seni seviyor yoksa böyle kaçmazdı. Bana   yle geliyor ki bu, bu şeyleri gördüğü tek zaman olmayacak. Gerçi bu muhabir herif seni tamamen sökmeye   alı  ıyor." Ezra omuz silkti.

Adrian'ın evini aradı ama telefonu Gillian açtı.

"*Sen!*"

"Anladığım kadarıyla Mary ile konu  mu  sun."

"Ve eli k  ıcında olan bir külot modeliyle fotoğraflarını gördüm! Ne yaptın sen? O seni seviyor. Sana güvendi."

"Güvenilir mi? Sorun anda ka  tı."

"O resimleri gördünüz m  ? Durum tersine dönseydi nasıl hissederdiniz diye kendinize sorun. Kendi a  ımdan söyleyebilirim, bana hayran olduğunu bildiğim bir adamla evliyim ve bazen midemi bulandıran şeyler görüyorum. Ve sen, ya  lı evlat, bana karşı k  stahla  maya cüret ediyorsun. Ben

Sizin tarafınızda. Ülkenin diğer ucunda olmanın, eşinizin sizden uzakta olduğu her an ona nasıl bir baştan çıkarma büfesi sunduğunu *bilmenin* nasıl bir his olduğunu *bilemezsiniz*. Görünüşe rağmen, dedikodu haberlerine rağmen, hatta belki de fotoğraflı kanıtlarla tam da bu davranışla suçlanan uzun yıllara dayanan bir geçmişe rağmen güvenmek zorunda olmak. Siz onun yerinde olsaydınız, her şehirde erkekleri olan, çok içen, çok yaşayan bir kadın olsaydı ve bu fotoğrafları görseydiniz, ne hissederdiniz?"

Bir nefes verdi. Titrek bir nefes, çünkü kadın çok haklıydı ve Mary'nin o anda ne kadar üzgün olduğunu hayal ederek midesi bulandı.

"Ben yanlış bir şey yapmadım. Yapmazdım da. Onu seviyorum. Bunu ona söylemek istiyorum ama numaramı engelledi ve şimdi başka birinin telefonundan aradığımda telefonuna cevap vermiyor."

"Eğer bir fark yaratacaksa, o seni seviyor. Bunları size anlatmamalıyım. Ama o benim arkadaşım ve bu süre boyunca beni hiç durmadan destekledi. Onu yıllardır tanıyorum ve mutlu olmasını istiyorum. Ama senin yerinde olsaydım, yukarı gelirdim. Biliyorum şu anda bir albüm yapıyorsun-"

"Bunun bir önemi yok. O bekleyebilir. O benim önceliğim. Şimdi yukarı geliyorum. Ve Gillian, teşekkür ederim."

"Bunu berbat etme ve beni sana yardım ettiğime pişman etme." "Söz veriyorum."

Telefonu kapattı ve kardeşlerine baktı. "Sanırım annemin yardımına ihtiyacım var."

* * *

Mary telefonuna baktı ve komodinin üzerine geri koydu. Sesi anlamsız geliyordu. Belki de Mary'nin o resimleri gördüğünden bile haberi yoktu, bu yüzden sırrının hâlâ güvende olduğunu düşünüyordu.

Ne yaptığını bildiği halde onu bu kadar çok özlemesine neden olduğu için ona lanet olsun.

Tekrar uyumaya çalıştı ve sonunda kafasında tekrar tekrar başladı. Şüphe etmeye başladı. Sonra konuşmaya çalıştığı için kendine kızmaya başladı.

kendini gerçeklerden uzaklaştırdı. Kendisinin de gerçeklerden biri olmasına izin veremezdi.

Erkeğinin aldatan olduğunu kabul etmemek için gerçeği görmezden gelen kadınlar.

Ama ya masum bir şeyse ve o da hemen sonuca varmışsa?

"Lanet olsun." Saatine baktı. Aramasının üzerinden bir buçuk saat geçmişti.

Yataktan yuvarlandı ve duşa girdi. Aynada kendine bakmaktan kaçınarak, suyu dayanabileceği kadar sıcak hale getirdi ve kendini dışarı sürüklemekten önce soğumaya başlayana kadar içinde durdu.

Ama mutfağa gittiğinde Daisy tezgâhın başında durmuş kahve yapıyordu. "Bu işte sen ve Jules kadar iyi olmadığımı biliyorum. Ama Levi ile yaşamak kahve yapma becerilerimi geliştirdi. Jules o çantayı . Ye yoksa seni ihbar ederim ve o da Tart'ı bırakıp buraya gelmek ve sen yiyene kadar seni azarlamak zorunda kalır."

"Hiç hoş değilsin." Mary çantayı açtı. Limonlu tartlar, tuzlu ve tatlı çörekler ve tarçınlı ekmek.

"Ben çok iyiyim."

Mary tarçınlı ekmek çıkardı ve demlenen kahvenin kokusunun onu uyandırmasına izin verdi.

"Kamyon çarpmış gibi görünüyorsun."

"Dün gece çok içtim. Ağlamaktan başım ağrıyor. Gözlerim beni öldürüyor. Kamyon çarpmış gibi *hissediyorum*."

"İzlemek istersen *Terms of Endearment*'ı getirdim." "Tanrım, beni gerçekten seviyorsun." *Terms of Endearment* onun en sevdiği filmi. ağladı. Ama yeterince ağlamıştı. "Ağlamaktan bıktım."

"Sen bir yalancısın. Duşta ağladığını duydum."

İç çekti. "Tamam, ağlamayı bırakmaya çalışıyorum."

Telefon 206 alan koduyla . Yani Damien değildi. Telefonu açtı.

"Mary Whaley?"

"Bir şey satın almakla ilgilenmiyorum."

"Hayır, bu bir satış görüşmesi değil. Sadece erkek arkadaşınız Damien Hurley'nin Elisa Jovavich ile eski aşkını yeniden alevlendirdiğine dair ortalıkta dolaşan haberle ilgili yorumunuzu almak istedim."

Telefonu kapattı.

"Ne?" Daisy şok olmuş görünüyordu.

"Damien ve eski aşkı hakkındaki yorumlarımı soran bir muhabirdi."

"Hayır, yapmadı! Bir dahaki sefere telefon çaldığında cevap vereceğim. Pislikler! Damien'la aranızı açan onlar ve bu konuda seni aramaya nasıl cüret edebiliyorlar?"

"Espri anlayışımı kaybediyorum."

Daisy ona baktı, yüzünde şok ifadesi vardı ve sonra ikisi de gülmeye başladı. Mary için bu daha çok histerik bir sestti, ama durum o kadar saçmaydı ve zaten susuzluktan ağlamıştı, bu yüzden öldürme çılgınlığı ya da çılgın kahkahadan başka bir şey kalmamıştı. O da hapis cezasıyla sonuçlanmayacak olanı .

". İşte bir fincan kahve." -Daisy fincanı ona doğru uzattı.

-"ve sonraki adımlar hakkında konuşabiliriz. Ne yapmak istiyorsunuz?"

"Külotlu mankeni bir binadan aşağı itme fantezisi kurarken bu kahveyi içmek istiyorum."

Daisy sırtıttı. "Tamam, yapalım."

İşte o zaman annesi kapısında belirdi.

"Damien'in seni bir modelle aldattığını soran şerefsiz bir muhabirden telefon aldım. Bana olduğunu ve nerede olduğunu söyler misin, böylece onun kışını tekmeleyebilirim?"

Annesi kapıyı çarparak içeri girdi. "Selam anne." Daisy

Jeanne'ın yanağını öptü.

"Günaydın, tatlım." Tekrar Mary'ye döndü ve bakışlarını daralttı.

"Ağlıyordun. Yani bu doğru mu?"

Mary kendine biraz daha kahve ve annesi için de bir fincan aldı.

"Bilmiyorum. Yani, dün öyle düşünmüştüm. Fotoğrafları gördüm. Oldukça lanetliydiler. Yapamam. Bilmiyorum."

Annesinin öfkesi yumuşadı ve kaşlarını çatarak Mary'nin kulağının arkasına bir bukile sıkıştırdı. "Seni ağlarken görmekten nefret ediyorum. Bebekken bile neredeyse hiç ağlamazdın."

"Duracak gibi görünmüyorum. O kaltağın üzerine kamyon sürdüğümü hayal ettiğimde bile."

Annesi ona sarıldı. "Sen benim kızımsın, bu kesin. Bunu senin için yapmak için New York'a uçmamı ister misin?"

Mary güldü ve bu sefer biraz daha kolay oldu.

Mary'yi masaya oturttu. "Sana kahvaltı hazırlayacağım sen onu yiyip kahveni içeceksin ve bana tüm hikayeyi ."

Hikâyeyi dinledikten sonra iç çekerek yerine oturdu ve resimlere baktı.

"Bu çocuk yemek masama oturdu ve bana seni sevdiğini söyledi. Ona inandım. Yalan söylenmesinden hoşlanmam."

"Ben de." Mary masanın üzerinde bir desen çizdi.

"Yalan söylediğinden emin misin? Yani, buraya bakıyorum ve oldukça lanetleyici. Ama insanlar hakkında yanılmaktan nefret ederim. Yalancılar için çok iyi bir sezgim vardır. Bunu ondan almadım."

Ağlamaya başladı. "Lanet . Ağlamaktan bıktım usandım! Beni bu hale getirdiği için ondan nefret ediyorum." Yumruğuyla masaya vurdu.

"Bilmiyorum. İnanmaktan korkuyorum. Yalan söylemesinden korkuyorum. Doğruyu söylemesinden korkuyorum. Ona inanırsam kendimi kandırmış olacağımdan korkuyorum."

"Eğer bir şey sahip olmaya değerse, benim tatlı Mary Elizabeth'im, genellikle biraz mücadele ile gelir. Sen cesur bir kızsın. Tüm kalbiyle seven akıllı bir kadınsın. Onun kalbine değip değmeyeceğine sadece sen karar verebilirsin. Seni dinlemek için buradayım. Seni elimden geldiğince koruyacağım. Sana zarar veren herkesi keserim. Ama kalbini koruyamam. Koruyamam ve bu beni senin bilemeyeceğin kadar çok incitiyor. Küçük kızınızla aynı masada oturduğunuzda, paramparça oluyor ve siz onu bundan kurtaramıyorsunuz."

Annesi onun ellerini tuttu. "Seni çok seviyorum. Keşke bunu daha iyi hale getirebilseydim."

"Öylesin. Sen yaptın."

"O burada." Daisy odaya girdi.

Mary ayağa kalktı ve annesi de öyle yaptı. "Damien?

Şimdi mi?" "O ve yaşlı bir kadın az önce park ettiler."

", annesi mi? Ben ... değilim ... Ben ..."

Annesi onu sandalyesine doğru itti. "Bunu ben hallederim." Kapı çalındı.

"Hayır. Ben hallederim."

"Ben bakarım." Daisy dışarı çıktı.

Mary içini çekti ve onu takip etti.

Daisy'yi iterek gitti ve kapıyı açtı. "Neden buradasın?"

O kadar güzeldi ki gözyaşlarının geleceğini biliyordu. sertçe kırıştırdı.

"Seninle konuşabilir miyim? Lütfen."

"Hayır. Lütfen, sadece git. Bu yeterince zor." Gözyaşları geldi ve onlardan nefret etti. Bu zayıflıktan nefret ediyordu.

Sharon onun koluna dokundu. "Ne düşündüğünü biliyorum. İçeri gelebilir miyiz?"

Lütfen, tatlım?"

"Oğlunu buradan götürmen gerek. Yeterince zarar verdi."

"Sen Mary'nin annesi olmalısın. Ben Sharon. Eminim çocukların bu işi çözmesini istiyorsunuzdur."

Jeanne bir kafa kırbağı yaptı ve Mary başlarının belada olduğunu anladı. İki kadının arasına girdi.

Ancak annesi çok daha sert bir yapıya sahipti ve bebeği tehdit altındaydı.

"Defol git buradan. O etek da yanında götür." Arka planda Daisy'nin nefesinin altından küfrettiğini duydu. "Az önce ne dedin sen?" Sharon'ın gözleri kısıldı.

"Bayan Hurley, lütfen gidin."

"Oğlum o kızla hiçbir şey yapmadı. Bunu sen de biliyorsun. Kalbinin derinliklerinde bunu biliyorsun. O seni çok seviyor, Mary. Lütfen, sadece onu dinle. Acı çektiğini ve utandığını biliyorum. Ama bu muhabir, o-"

"Anne, izin ver." Damien ona baktı, gerçekten baktı, kadar güzeldi ki dayanamadı. "Bana birkaç dakika verir misin? Lütfen açıklamama izin verir misin?" Ellerini uzattı, boştu. Ona o kadar dokunmuş olan eller Birçok kez, nezaketten başka bir şeyle değil. Sevgilerimle.

Dudaklarına bastırılan parmaklar hıçkırıkların kaçmasına engel olamadı.

"Mary. Lütfen?"

Daisy sırtına dokundu ve o da döndü. "Sence ne yapmalıyım?"

"Ne yapmak istiyorsun? Levi o gün bana geldiğinde, ben . . . Gururumu bir kenara bıraktım ve onu dinledim. Ve onunla birlikteyim. Onu seviyorsun. Bence söyleyeceklerini dinlemelisin. Eğer yalan söylüyorsa, içgüdülerine kulak verirsin ve anlarsın. Ama ." Daisy ona sarıldı. "Sahip olduğun bu aşktan uzaklaşma riskini almak istiyor musun? Zaten şüphelerin var. Bunu görebiliyorum. Bunu duyabiliyorum. Açıklamasına izin ver ve eğer saçmalıyorsa, onu tekmele. ve bu işi bitir."

Annesi verandaya çıktı ve Sharon bir adım daha yaklaştı.

"Tanrım."

"Git. Ben hallederim. Gürlemeye başlarsa hortumu üzerlerine çeviririm."

"Bugün beni sadece sen güldürebilirsin."

Annesine döndü. "Lütfen komşulara polis ." Mary annesinin yanağından öptü.

Damien'in olduğu yere doğru yürüdü. "Konuşmaya başla."

Yürürken onun yanında adım attı. "Sence birlikte iyi olacaklar mı?"

Omzunun üzerinden annelerine doğru baktı.

"Daisy onlara göz kulak olacak."

." Onun yanında yürüdü ve elini tutmak için uzandı. "Sana dokunabilir miyim?"

Onun ne söyleyeceğini duymaya ihtiyacı vardı. Ve belki de onu yumruklamak için eline ihtiyacı vardı. Eğer ona dokunursa, soğukkanlılığının son kırıntısını da kaybedecekti.

"Hayır."

Nefes verdi. "İstiyorum."

"Hm. Bir sürü şey istiyorum. Bana hikayeni anlat."

"Fotoğrafları gördüm. Onun kim olduğunu biliyorsun, belli ki. Ama bu geçmiş zaman."

"Elleri kıkırda ve başı omzundayken bana pek de geçmiş zaman gibi gelmedi. Oh, ve olaydan sonra oteldeki o küçük sıcak an."

"Tamam, bunu anlıyorum. Ama biz kırmızı halıdaydık. Hepimiz. Vaughan ve Paddy de oradaydı. Çok yüksek topuklu ayakkabı giymişti ve neredeyse düşüyordu. Düşmesini engelledim. Hepsi bu kadar. Kıkırda dokunmadı. Sadece açıdan öyle görünüyor."

İç çekti.

"Mary, seni seviyorum. Seni seviyorum. Elisa'yı değil. Onu isteseydim, üç yıl önce onunla birlikte olabilirdim. Ya da bir hafta önce New York'ta. Yatağında istediğim tek bir kadın var. Bir tane. Sen. Mary Whaley, mutfağın kıvrık saçlı tanrıçası.

Küfürlü konuşan, azgın, yarağa aç, güzel, güzel kadın. Benim kadınımdı."

Adam ona döndü ve kadın nefesini içine çekti. Bahçesinde yüz yüze durdular. Adam, kolonyasının kokusunu alabileceği kadar yakındı. Gözlerinin altındaki koyu halkaları, alt dudağının kıvrımını görebiliyordu.

"Etkinlikten sonra hep birlikte yemeğe çıktık ve sonra otele döndük. Ben lobideydi. Seni aramak için yukarı çıkmadan hemen önce. Yalnızdım. Seni aldatmadım. Seni aldatmazdım. Başka bir kadınla birlikte olmak isteseydim, senden ayrılırdım. Kusurlarım var ama pislik değilim. Sana saygı duyuyorum ve sikimle düşünecek kadar sığ değilim.

"İnsanlar senin aracılığıyla bana zarar vermeye çalışacak. Bunun için özür dilerim. Daha önce olduğum şey, şimdi bana güvenmemeniz için bir neden oluşturuyorsa özür dilerim. Ben hiçbir zaman Geçmişe pişmanlıkla bakacak biri. Ama senden önce yaptığım her şey, seni bu şekilde ağlatan her şey " Başını salladı, uzun süre ne diyeceğini . "Çok özür dilerim. Seni böyle görmek beni öldürüyor."

Ona bakmaya devam etti. Paniklemişti. Çaresiz. O kadar aşıktı ki ne yapacağını bilemedi ve öylece dondu kaldı.

"Bir şey söyle."

O kadar üzgündü ki bu onun kalbini kırdı. Bunun sebebi oydu. Ona dokunmak için can atıyordu ama dokunması gerektiğinden emin değildi. Kızın buna açık olup olmadığından emin değildi.

"Ne diyeceğimi bilemiyorum." Sesi boğuk çıkmıştı. Öfke ve korku sese karışmıştı ve ona dokunma, rahatlatma ihtiyacı içinde kükrüyordu.

"Beni sevdiğini söyle." "Seni seviyorum."

Adam bir adım daha yaklaştı ama kadın uzaklaşmadı. "Bana inandığını söyle."

"Bilmiyorum."

Risk aldı ve uzanıp saçlarına dokundu. "Bilmiyor musun? Seninle ilk tanıştığım andan beri sana yalan söyledim mi? Herhangi bir konuda? Önce senden daha fazlasını istedim, hatırladın mı? Sonra senin hızına göre hareket ettim. Bana güvenmemene saygı duydum. Sana kendimi kanıtladım Mary. Ne istediğine saygı duydum. Sana ihtiyacın olanı verdim ve bundan asla sapmadım. Senin erkeğin olmak istedim ve oldum da. Bazen seyahat etmek zorunda kalıyorum ama gerekirse seni de yanımda götürebilirim. Seni her an yanımda tutacağım çünkü seni orada istiyorum. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle, ben de sana vereyim."

Omuzlarını nazikçe tutarak onu daha yakına çekti. "Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni mutlu etmek istiyorum. İzin ver. Bu saçmalığın bizi ayırmasına izin verme. Kardeşlerim

; sizinle konuşacaklardır. Eğer onlarla konuşmak bir sürü insan oradaydı."

"Sana güvenemezsem birlikte olamayız. Her zaman seninle olamam. günün dakikası. Her yolculukta seninle gelemem. Ben senin aletinin bakıcısı değilim. Olmak da istemiyorum. Benim bir hayatım var. Sen bir parçasısın ama tamamı değilsin. Sevdiğim adamla birlikte yaşamak istiyorum, onun aracılığıyla ya da onun için değil. Bunu nasıl isteyebilirsin? Nasıl olur da her gün benimle birlikte olmak istersin?

İkinci mi? Bana güvenmezsen bundan nefret ederim."

"Seninle olmak istiyorum, lanet olsun. nasıl elde edebilirsem edeceğim."

"Bunu sana asla yapmam. Eğer birlikteyse, seninle birlikte olabilmeliyim. Bana ihanet etmeyeceğini iliklerime kadar biliyorum. Benim hakkımda buna inanmak istemiyor musun?"

Daisy ile çıktıkları o geceki fotoğrafı düşündü. Onun ne kadar güzel görüldüğünü görünce yaşadığı paniği. Ona asılacaklarını nasıl bildiğini.

"Bana resimler göndermiştin. Hatırladın mı? Dansa gittiğin geceden."

Başını salladı.

"Onlara baktım ve ilk düşündüğüm şey 'Vay anasını, kadının çok seksi' oldu. Ve sonra düşündüm ki, *anasını, benim kadının çok seksi! Erkekler bunu bilecek. Onu isteyecekler.* Bir an panikledim. Berbattı. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim."

"Kıskançlığı bir duygu olarak tavsiye etmiyorum."

Elinde değildi. Bunu söylerken o kadar huysuzdu ki gülümsemek zorunda kaldı. "Plak anlaşmaları konusunda bunu hissettim. Arabalar konusunda hissettim. Evler için. Ama sen gelene kadar bir kadın için hiç hissetmemiştim. Bir kadını kaybetmekten hiç endişe etmedim. Sana kadar. Sen benim için osun. Lütfen inan bana."

Onu ilk gördüğü andan beri güçlü olduğunu düşünmüştü. Ama onu düşürmüştü. Bunu görebiliyordu. Sesinde duymuştu. Onu savunmasız bırakmıştı ve bu da onu sersemletmişti.

Gurur korkuyla savaşıyordu. Oh, Mary'si, kendine güveniyordu. Birçok yönden onun kadar kendine güveniyordu, bu yüzden birbirlerine bu kadar iyi uyuyorlardı. Ama aşk farklıydı. O da bunu bilmiyordu.

"Aşk seni güçlü kılar." Eğildi, şakağına bir öpücük kondurdu ve onu içine çekti. Onu kaybetmekten panik azalmaya başlamış, ellerinin titremesi durmuştu. "Ama bu seni de zayıflatıyor. O şekilde değil

İçinde olmadığın zaman düşünüyorsun tabii ki. Ama ne demek istediğimi biliyorsun. Şimdi

Haksız mıyım? Çünkü beni güçsüzleştiriyorsun. Dizlerimi. Kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyorsun. Bugün buradan sensiz ayrılma fikri bile başımı ."

Titrek bir nefes aldı ve sonra , bir parmağını kemer halkasından geçirdi ve tutundu.

"Şu itibaren, bir korkunuz ya da sorunuz *olduğunda*, her şey gerçekten kötü, lütfen açıklamama izin ver." Onu yavaşça bedenine sararak Ona geri çekilmesi için bir şans verdi ve daha önce hiç bu kadar sert bir şey yapmamıştı. Kadın içini çekti, adamın kollarında yumuşadı ve aralarındaki ince ve solgun bağ tekrar yerine oturdu.

"Artık seksi külotlu modellerle fotoğraf çekmek yok." "Onları bilerek çekmedim."

Hırladı.

"Bir dahaki sefere düşmesine izin vermemi ister misin?"

"Evet! Yüz ifadesini görmedin mi? 'Bana yardım ettiğin için teşekkürler'den çok daha fazlasıydı. Tanrım!"

Kız tekrar sinirlenmeden önce ona daha sıkı sarıldı. "Ezra da aynı şeyi söyledi."

"Hm."

"Seni incittiğim için özür dilerim. Ne kadar kasıtsız olursa olsun. İşimin seni bu şekilde incitmesini hiç istemedim." Adamın sesine gözyaşları karıştı ve kadın da ona daha sıkı sarıldı.

"Ben de seni incittiğim için özür dilerim." "Kahretsin, nasıl bu kadar şanslı olabildim?"

"Bilmiyorum."

Homurdandı, dönerek onu yan tarafına yatırdı, oraya mükemmel bir şekilde uyuyordu ve her zaman uymuştu. Her zaman da öyle olacaktı.

Anneleri yoğun bir şekilde ileri geri konuşuyordu. Daisy verandada durmuş hem onları hem de Mary ve Damien'ı izliyordu. Mary'ye bir öpücük verdi.

"Sence iyi olacaklar mı?" "Sharon ve Jeanne?"

"Evet. İkisi de hemen hemen aynı kadın. Çocuğunu koruyor." "Kimse kanlı değil. Bu iyiye işaret."

"Benimle Hood River'a gelir misin?"

"Yarın gece akşam yemeği kulübüm var. İşten ayrıldığım için üzgünüm. Bunu daha önce hiç yapmamıştım."

Güldü. "Bu kadar sorumluluk sahibi olmayı sana bırakıyorum." "Ama bu sorumluluk değil! Çok utandım."

"Affedildin. Pazartesi döneceğini söyle yeter."

"Döneceğim."

"Pazartesiye kadar seninle kalabileceğimi söyle. Artık buradayım, bir daha gitmek istemiyorum."

"Pazartesiye kadar benimle kalabilirsin. Ama anneni geri getirmen gerek."

"Kahretsin. Evet, biliyorum."

"İçeri gelin. Herkes için öğle yemeği hazırlayacağım. Onu geri yarın dönebilirsiniz."

"İçeri gelip yemeğinizi yiyeceğim sonra onu geri alıp bu gece döneceğim. Seninle birlikte olmak istiyorum. Sensiz delirdim. Uyuyamadım. Yemek yiyemedim. Senin yanında olmak istiyorum."

Mary mutfağında dolaşıyor, karıştırıyor, tadına bakıyor, ayarlıyordu. Öğle yemeğinin kokusu yükseldi ve bu onu mutlu etti. Bu yemeği onun için yapıyor olmaktan mutluydu.

Aile. Neredeyse birbirlerine girecek olan Sharon ve Jeanne'ın masasında birlikte güldüklerini görmekten mutluydu.

Cal'ı gördüğüne sevindi, bir kolunu Jules'omzuna atmış Damien'la konuşuyordu. Gülümsüyordu.

Gillian bir eli karnında, diğer elini Adrian tutmuş, Miles'ın anlattığı hikâyeyi . Yüz hatlarının her yerinde aşk yazıyordu.

Bu onun hayatıydı.

"Yirmi dört saat öncesine göre çok daha iyi görünüyorsun."

Ona sırttan Daisy'ye döndü. "Yirmi dört saat öncesine göre kendimi çok daha iyi ." Nefesini dışarı üfledi. "Umarım bir daha asla böyle hissetmem."

Daisy onun yanından geçip Levi'nin Gideon'la birlikte oturduğu yere baktı. "Şu anda ne hissettiğini biliyorum. Levi'yle kavga ediyoruz çünkü zaman zaman dayanılmaz derecede otoriter oluyor ve eğer karşı koymazsam hayatımın üzerinden silindir gibi geçiyor. Ama o ve ben beri, bu kavgalar yapılabilir oldu. İdare edebildik. Sen ve Damien yine kavga edeceksiniz. O çok soğukkanlı ve sen kesinlikle soğukkanlı bir kadın değilsin. Ama işler farklı olacak.

Şimdi, çünkü seni neredeyse boğacak olan panik? Sen hayatta kaldın. Akıntıyla birlikte gittiniz ve sonunda o kıyı şeridiydi ve tek yapmanız gereken ayağınızı yere basmak ve ayakta durabileceğinizi fark etmektir."

Mary başını eğdi. "Kutsal tamale. Her şeyde iyi olmak zorunda mısın? Tanrım. Sen de mi şairsin?"

Daisy güldü ve adamları ikisine de baktı. Damien'ın bakışları Daisy'nin tepeden tırnağa üzerinde gezindi ve Daisy ona doğru gülümsedi.

Mary sandviçleri yanına koyarken Daisy çorbayı ve krutonları üstüne koydu.

"En sevdiğimi yapmışsın." Damien biraz çorba kaşıkladı ve üfledi. Omuz silkti. "Önemli bir şey değil. Sana yapmanın kolay olduğunu söylemiştim." Elini tuttu ve parmak uçlarını öptü. "En sevdiğimi yaptın çünkü beni mutlu edeceğini biliyordun. Teşekkür ederim."

* * *

Altı saat sonra uçakla eve döndü. Sharon Whaley'den başka bir şey annesini evine geri götürdü, kardeşlerine her şeyin yolunda olduğu ve Pazartesi günü tekrar kayda başlamak için geri döneceği konusunda güvence verdi. Mary ile.

Birkaç giysi, diş fırçası, müziği not defterlerini alıp ona geri dönmüştü. Her zaman ona.

Kapının kilidini açmak için anahtarını kullandı, ancak eve girip her yerdeki mumları fark ettiğinde durakladı. Müzik çalıyordu, Frank Ocean.

Sonra köşeyi dönüp kızın odasına girdi ve kız yatağında çıplak bir şekilde oturuyordu.

Bağlanmamış saçları, teninin soluk krem renginde parlıyordu. Bir süre önce keşfettiği üzere, tütsüye karşı bir tutkusu vardı. Bir süre önce onunla ilişkilendirmek.

"Vay canına."

Gülümsedi. "Çıplak olmalısın ki ben de vay be diyebileyim."

Kendini yaralamadan mümkün olduğunca çabuk hareket etti. Müzik değişti.

"Seksi zamanların slow-jam karışımına sahip olduğunu kim bilebilirdi?"

Dizlerinin üzerine çöktü ve adam yatağa doğru ilerlerken onu karşıladı. Ten tene, sanki karnına darbe almış gibi nefesi kesildi. Kadının, onun ve kendisinin, o Mary ve Damien şeyinin ihtişamı içini doldurdu.

"Sen yokken yaptım. Damien seksi zamanları karışımı. Bu Robin Thicke. Bu şarkıyı her duyduğumda seni düşünüyorum." Onu yatağa geri itti ve üstüne çıktı. "Çünkü sensiz kaybolurdum. Sensiz kayboldum."

Onu öptü. Yavaşça. Tatlı bir şekilde başladı ama uzun süre orada kalmadı. Ağzı yanaklarında, kapalı göz kapaklarında, gözlerinin çıkıntısında gezindi.

ve şakaklarının hassas derisini öptü. Onu sadece öpmedi; ona saygılarını sundu.

Gözleri yaşardı. Onları tutmuştu. Onları ayıran şeyi atlatmak için başını dik tutması gerekiyordu. Ama onu kaybetme korkusu, bunu kaybetme korkusu onu boğdu.

Geri çekildi, onun yüzünü kucakladı. "Ağlama. Senden şüphe ettiğim için özür dilerim.

için özür dilerim. Ben sadece . . . Aşağılanmışım. Bana kendimi çok güzel ve özel hissettirdin ve sonra aniden yalan gibi geldi ve inanmadığınızı düşünmek *dayanılmaz*."

Gözyaşları düştü ve onları öpüp uzaklaştırdı. "Senin üzgün olduğunu düşünmeden edemiyordum. Çok uzakta olmak ve ne bilmemek. Yardım edememek. Ve sonra bugün seni gördüğümde? Benim güzel, iradeli kadını, bakışlarında gölgeler vardı, alt dudağı titriyordu. Ve sebebi bendim. Seni kaybedeceğim diye ödüm kopuyordu."

"Annemi getirmişsin. Ezra ya da Paddy'yi getirseydin, karşı koyabilirdim. Ama sen annemi getirdin."

Tekrar eğildi, adamın yüzüne öpücükler yağdırdı. Boynuna. Boğazının çukuruna. Kalbinin üzerine. Dövmelerinin izini sürüyordu. Dili meme uçlarının üzerinde geziniyor, tırnakları adamın yan taraflarında gezinirken dişleri adamın tüylerini ürpertiyordu.

Onun elini tuttu ve öptü. Avucunun kalbini. Topuğunu. Her parmak ucunu. Bileğinin üzerinden dirseğindeki çukura kadar. Pazılarının üzerinden.

Her dokunuş ona nasıl hissettiğini anlatmanın bir yoluydu. Bu onu alçalttı. Onu temellerine kadar yıktı.

"Neko Case mi? Bu CD'yi üç kez satın almak zorunda kaldım çünkü ." Müziği en az onun kadar seviyordu, kendi tarzında. "Sen çok lanet mükemmel."

Yer değiştirerek onu sırtüstü çevirdi ve vücudunun üzerine çıktı. "İşim bitmemişti."

"Umarım asla öyle olmazsın Curly. Ama şu an için seni öpmem gerekiyor." Onun ağzını aldı, yuttu, tadını bedenine aldı. Tırnakları omuzlarındaydı. Tanrım, bunu nasıl da özlemişti ve sadece bir gün geçmişti.

Elleri adamın sırtında gezindi. Adamın ağırlığı ona dayanıyordu. Mükemmeldi.

Sadece onu tutmaya yetecek kadar.

Bacaklarını onun beline doladı ve . Asla bırakmak istemiyordu.

Onu ağılattı. Hayatının geri kalanını bunu telafî etmek için harcayacaktı. Onun da aynısını yapacağını bilerek.

Aşağı doğru ilerledi, meme uçlarına doğru ilerledi, bunun zevki kadının içine işledi. Güçlü ve sağlandı. Hiç şüphe yoktu.

"Sikini ağzımda istiyorum."

Adam onun amına doğru öpüşüyordu ama kadın önce onu istiyordu.

Dizlerinin üzerine çöktü, başının yanında diz çökmek için hareket etti.

Başını kaydırды

onun meme uçları üzerinde onun horoz. Daha fazlasını almak için eğildi. Amcığını tokatladı ve nefesi kesilirken hisler dışarı doğru dalgalandı. Onun yüzünü izledi. Ve tekrar yaptı.

Sertçe yutkundu ve sonra adam sikinin başıyla kızın ağzına vurdu. Baskın. Kendinden emin.

Tamamen
ateşli. "Em
beni."

Kadın açıldı ve adam içeri kaydı. Başının etrafını yaladı ve adam daha derine bastırıp geri çekildi. Ve sonra tekrar başladı.

Kız ıslanana ve boşalmanın eşliğine gelene kadar meme uçlarıyla oynadı. Ve tüm bu süre boyunca onun ağzını yavaş ve kolay bir şekilde sikti.

Taşaklarının ağırlığını eline aldı, parmak uçlarını hemen arkalarına bastırdı, göt deliğine sürmek için biraz geriye kaydırды. Adam inledi ve biraz daha sert itti.

"Çok ateşlisin." Sesi kısılmış ve boğuklaşmıştı. Kadın adamın sikine doğru inledi ve adam da ona karşılık verdi.

Lykke Li'nin "Get Some" şarkısı çaldı ve gülümsedi. Ona böyle hissettirmişti. Onunla her şey olabilirdi. Kirlî. İffetsiz. Onu kabul etti. Yatakta olduğu kadar yatak dışında da sahip oldukları şeylerle övünürlerdi.

Amına bir tokat daha atınca bacaklarını daha da açtı.

"Bunu yaptığını görmek bana ne yapıyor biliyor musun? Kalçalarını benim için açman? Lanet olsun. Amin sıcak ve ıslak ve ben daha fazlasını istiyorum."

Başparmağı klitorisinin üzerine bastırırken iki parmağı yukarı ve içine doğru kaydı.

Adamın sikini yalamaya ve emmeye devam ederken bile havayı içine çekti.

Parmakları onu becerirken, başparmağı klitorisiyle oynarken onu çok sert bir şekilde boşalttı. İçinde boğulmamayı başardı, ancak bu yakın bir şeydi ve

onun da aynı sertlikte boşalmasını istiyor.

Taşaklarının üzerinden aşağıya doğru yaladı ve sonra tekrar yukarıya çıktı. Tekrar tekrar. Adamın yakın olduğunu biliyordu ve yaklaştıkça boşalmasını daha çok istiyordu.

Bir iniltiyle geri çekildi. "Henüz değil. Karnının üstüne."

Kadın . Omurgasından aşağı öptü. Kıcının ısırды ve kemirdi. Adam devam edip uyluklarının arkasından dizlerine kadar öpmeye devam ettikçe tüyleri diken diken oldu.

Kadın daha fazlasını elde etmek için çaresizce kıvranırken, adam arkadaki çukurları yaladı ve ovdu. Tatlı bir acı bıraktı ama kadın rahatlayamadı.

Kalçalarını araladı, parmakları amına ulaşana kadar bacaklarında gezindi. "Islak." Parmak ucuyla klitorisini daire içine aldı ve kız geri itti.

"Sik beni."

"Oh, yapacağım."

Kadın hıçkıra hıçkıra ağlamış olabilir ama adam klitorisini parmaklarının arasına aldı.

parmaklarını sıktı. Çok sert değil. Ama öylesine yoğun bir zevk dalgası gönderecek kadar baskı ki, saniyeler içinde tepeden tırnağa kızardı.

Aleti kalçasının arkasına sürdü. Başы ıslaktı. Onun tadını hatırlayarak dudaklarını yaladı.

Ve sonra hareket etti, sikinin başıyla ona sürdü, tam olarak içine girmedi. İnledi.

"Aç ?" "Evet!"

Kıkırdadı ve bu onu daha da ateşlendirdi. Sadece daha fazla istemesine neden oldu.

Serbest eliyle kızın yoğurdu ve arada bir parmak uçlarını kızın göt deliğine değdiriyordu. Sadece birazcık.

"Kıcını kaldır. Başını aşağıda tut."

Dizlerini altına başardı. Bu şekilde açıktı, her tarafı açıkken nasıl görünmesi gerektiğini biliyordu ve umursamıyordu. Hayır, umursamadığı için değildi. *Hoşuna* gitmişti. Baktığını biliyordu.

Ve adam içerideydi, tam da klitorisini defalarca fiskelediği sırada, adam tam içeri girdiğinde boşaldı.

Adamın sikinin etrafına boşalırken neredeyse bağıarak geri kıvrıldı. Tekrar hareket etmeden önce gözlerini kapatıp elliye kadar saymak zorunda kaldı.

Boğulan bir adam gibi nefesini içine çekti ve avuçlarını kadının teninin ulaşabildiği her yerinde gezdirdi. O iyi ve doğruydu. Güçlü. Gitmişti. O günün erken saatlerinde neredeyse kalbini kırarak olan, parçalanmanın eşiğindeki kadın.

Mary'si geri dönmüştü. Aralarındaki bağ daha güçlü ve daha derindi ve onu sert ve derin bir şekilde becerirken her zaman olduğu gibi ihtiyaç teninde hızla ilerliyordu.

"Bu o kadar iyi hissettiriyor ki hiç ayrılmak istemiyorum."

Parmaklarıyla battaniyeyi kavrayarak kabul ettiğini inledi.

"içinde bir tane daha var mı, Mary Elizabeth?" "Sadece benimle gelersen."

İşe yaradı, çünkü çok yakındı.

Onun etrafında eğildi, uzun dakikalar boyunca onu kucakladı, orada hissettiklerini içine çekti, onu kabul etti, ona açıldı. Daha fazlasını istiyordu.

"Hiç kimse bana bunu hissettirmemişti. Hiç kimse. Sadece sen. Hep sen."

Parmak uçlarını kızın kalçalarında gezdirdi ve amcığını ıslak ve cehennem sıcaklığında buldu. Hassas olduğunu bildiği için klitorisine hafifçe dokundu. Yavaşça, o sikini sıktıkça, daha da yaklaştıkça onu geliştirdi.

"Seni seviyorum," dedi usulca ve bu fazlaydı. Her şeyi.

"Ben de seni seviyorum." Adam kadının omzunu ısırdı ve hızını artırdı. Derin, çok, çok derin ve sert bir şekilde sokarken, kadın kalçalarını onunla buluşmak için döndürdü. Kadın bir ses çıkardı, acı dolu bir inilti ve boşaldı.

Evet.

Onu takip etti, o kadar sert boşaldı ki, artçı sarsıntılar içinde yuvarlanırken bile yatağa yuvarlanmak zorunda kaldı, yoksa düşecekti.

Ona sarıldı. Sıkıca sarıldı ve o da geri çekildi.

Sahnenin solunda durdu ve onu izledi. Adamının davul çalıp şarkı söylemesini izledi, yüzünde kocaman bir sırıtış vardı.

Raven, Erin ve Daisy ile birlikte onun yanındaydı. "Davulcunun kız arkadaşını tanımak güzel, böylece bizi sahne arkasına götürebilir."

"Ha! Zaten Erin'le kanka değilsin ki, eminim onun da bir sürü sahne arkası bağlantısı vardır."

"Bunu daha önce yapmamızın üzerinden bir yıl geçmiş olması çok tuhaf geliyor." Gillian ve Adrian, Poppy adını verdikleri güzel bir kız çocuğunun ebeveynleri olmuşlardı.

Poppy zaten Delicious'ın onursal bir üyesiydi ve Mary sık sık Sweet Hollow Çiftliği'nden taze yapılmış bebek mamaları gönderiyordu.

Üç aydır yaşadığı yer.

Bainbridge'deki hayatını bırakmış ve Oregon'a gelmişti. Damien'la birlikte olduğu duyulduktan sonra akşam yemeği kulübünü idare etmek giderek daha da . Aval aval bakanlar, özellikle de Damien oradaysa, içeri girmeye çalışıyorlardı. Ve bu sık sık oluyordu çünkü Damien hafta sonlarını onunla Bainbridge'de geçirmeyi seviyordu.

Bu yüzden ona evini ve mutfağını ne isterse yapması için teklif etmişti. Bu noktada, ilki kitapçılara ve çok satanlar listelerine girdiğinden beri ikinci bir yemek kitabı üzerinde çalışmak anlamına geliyordu.

Bir önceki Ağustos ayında Columbia River Gorge'da aynı sahnede durup sadece birkaç aydır tanıdığı bir adamın davul çalışını dinlerken hayatı hayal ettiği gibi değildi.

Ama daha iyiydi. Sevgi ve kahkaha doluydu. Zaten sahip olduğu ailenin yanına yeni bir aile eklenmişti. Onu kendi çocukları gibi seven Hurley'ler.

Sweet Hollow Ranch'in yeni CD'si *Revolutionary*, üç yıl önce çıkmıştı. ve hak ettiği başarının tadını çıkarıyordu. Önümüzdeki üç ay boyunca onlarla birlikte turneye çıkacak, şehir şehir dolaşırken onun yanında olacaktı.

Ülkenin sunduğu en iyi şeyleri yemek. Yeni yemek kitabı için aklına bir fikir gelmişti bile. Seyahat ettikçe bölgesel tarifler yaratacaktı. Sonra Güney Amerika ve Avustralya'ya gideceklerdi.

Daisy onun elini sıktı. Levi arkadaşının arkasında durmuş, kollarını ona dolamıştı. Tatil sırasında ona verdiği nişan yüzüğünü takmıştı ve elbette Mary düğünün yemeklerini yapacaktı. Pastayı da Jules yapacaktı. Çünkü Delicious böyle yapardı.

Bir süre durakladılar ve Damien izleyicilere seslenmeden önce kocaman bir gülümsemeyle ona döndü.

"Bu gece buraya geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim. Bir yıl önce bu ay Adrian Brown'ın açılışını yapmak için buradaydı. Kendisi ve ailesi bu gece buradalar ve gelip bizimle bir şarkı söylemeyi nezaketle kabul etti.

Adrian sahneye çıktı. Kalabalık çılgına döndü ve Mary gülümsemeye devam etti. Gillian bebeği, kız kardeşini bir aslan gibi koruyan Miles'la birlikte karavanda bırakmıştı.

"Adamlarımıza bak, Mary. Senin ve benim yataklarımızda rock yıldızları var. Kimin aklına gelirdi ki?"

"Sen ve Adrian olmasaydınız onunla asla tanışamazdım. Rock yıldızınızı bulduğunuz ve onunla evlendiğiniz için teşekkürler, böylece ben de kendime bir rock yıldızı bulabilirdim."

Damien herkesin dikkatini çekmek için biraz davul çaldı. "Yani *Devrimci* kişisel değişim hakkında bir kayıttır. Hayatınızda ve kalbinizde devrim sizi kadar değiştiriyor. Yazdığımız ve kaydettiğimiz süre boyunca kendi devrimimi yaşadım. Adı Mary ve benimle evlenmeyi kabul ederse çok memnun olurum."

Nefesi kesilen tek kişi o değildi. Etrafındaki tüm arkadaşları şaşkınlıkla nefes alıp veriyor ve sonra gülüyorlardı.

"Ne diyorsun, Curly? Benimle evlenir misin?" Davulların arkasından çıkıp ona doğru ilerledi, onu sahneye çekti ve cebinden bir yüzük kutusu çıkararak tek dizinin üzerine çöktü.

"anasını. Çok sinsisin! Ya hayır deseydim?"

"Ama yapmayacaksın. Seni . Planımın bir parçası, görüyorsun. İlk tadım bedava, sonra sonsuza dek benimsin. Ee, ne diyorsun? Ne dersin? Eşim ol. Bebeklerimi al. Hepimizi şeytan domuzlardan ve boktan yollardan koru. yemek."

Gözyaşları sadece onun uyandırabildiği bir şekilde geldi. Başını salladı. "Sanırım yapsam iyi olur."

Yüzüğü kızın parmağına taktı ve ayağı kalkarak, tüm Gorge onları alkışlarken onu kucakladı.

"Sanırım sana şimdi söylemeliyim ki geçen hafta sargılı tuttuğum ve doktor ziyaretimden kalma olduğunu düşündüğün şey aslında bir dövme. Sana daha sonra göstereceğim. Özel olarak."

Kalçasındaydı. Dört yapraklı yonca şeklinde onunkiyle kıvrılmış baş harfleri. Bir hafta önce Seattle'ı ziyarete gittiğinde Erin'in kardeşi Brody yapmıştı bunu.

"Vay canına. Seni gerçekten seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Şimdi git bana biraz müzik çal ve kızların her gece kimin yatağında uyuduğunu bilmelerini sağla."

sert ve hızlı bir şekilde öptü ve heyecanlandırdı. Her zaman yaptığı gibi.

* * *

[Bu yazarın diğer kitapları için buraya tıklayın](#)

Lauren Dane'in Berkley Heat kitapları

ÇIRILÇIPLAK
SOYUNMAK İÇTEN
DIŞA ASLA
YETMEZ
GİZLİ KAPAKLI
AMANSIZ
DOYUMSUZ
BÜYÜLENMİŞ
BÜYÜLENMİŞ
TART
LUSH

Lauren Dane'in Berkley Sensation kitapları

KARANLIĞIN KALBI
KAOS YANIYOR
BATIYOR

Antolojiler

TANGO İÇİN ÜÇ
(Emma Holly, Megan Hart ve Bethany Kane ile)

ŞEREFLİ
(Maya Banks ile)

Özel Ürünler

AÇIK BIRAKILDI

VI. IT PENGUIN.COM

Okuduğunuz kitap
hakkında daha fazla bilgi
mi arıyorsunuz?

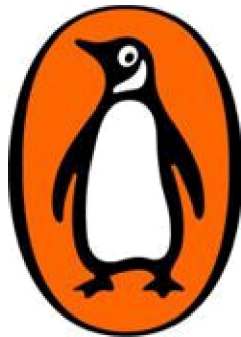
Bulmak için yardıma ihtiyacınız
var

neH harika bir okuma mı?

Ziyaret etmek

PENGUTN, COMMELCOME

kitap önerileri, okuma grubu
rehberleri, videolar, yazar
röportajları ve daha fazlası
için.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.